(முற்பகல் 10–40)

5. வரவு செலவுத் திட்டம் 1986-87, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,92,21,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும் ''.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லா ஆதி திராவிடர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் உள்ள கோயில்களை சீர்படுத்தியும் சென்னை போன்ற நகரங்களில் கோவிலை ஒட்டியது போல் திருமணக்கூடங்கள் கட்டித் தரவேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,92,21,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ''.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,92,21,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ''.

ஆ. கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,88,27,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும் ''.

1986 ஏப்ரல் 25]

திரு. கே. கல்லன் : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா தோட்டங்களில் பணிபுரியும் தற்காலிக தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் செய்வதை குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,88,27,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்''.

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழி கிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,88,27,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்''.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,88,27,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ''.

(இ) கோரிக்கை எண். 45—காட்டு வளத்துறை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 45—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 14,98,49,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்''.

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழி கிறேன்:

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 45—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 14,98,49,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்''.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 45--காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 14,98,49,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்''.

(ஈ) கோரிக்கை எண். 47.

செய்தி, சுற்றுலா திரைப்பட தொழில் நுட்பவியல்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,07,72,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும் ''.

திரு. ஜெ. ராஜாபாபு : தலைவர் அவர்களே, போளூர் தொகுதி ஜமுனாமாத்தூரில் சுற்றுலா மையம் அமைத்தல் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 47-ன் செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,07,72,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ''.

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, எல்லா அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் அவரவர்கள் நடத்தும் நிகழ்ச்சிகளை மற்றும் அரசியல் விமர்சனங்கள் செய்யும் தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் காண்பிப்பதற்காக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 3,07,72,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ''.

(உ)கோரிக்கை எண். 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 18,16,12,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்''.

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 56—காட்டு வளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 18,16,12,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்''.

1986 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய-அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம், சின்கோனா துறை, செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், வனத்துறை ஆகிய இந்தத் துறைகளின் மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் *அரசின் சார்பிலே இந்த அவையில் அச்சடிக்கப்பெற்று வைக்கப்பெற்று இருக்கின்றன. அவைகளை நான் இந்த அவையில் ஆற்றிய உரையாகக் கருதி, அவை ஏடுகளில் பதிவு செய்து, அதை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன். இறுதியாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டதற்குப் பிறகு, ஏதாவது விளக்கம் அளிக்க வேண்டிய செய்திகள் இருந்தால், நான் பதில் அளிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வனத்துறை பற்றிய இந்தக் குறிப்பில் ஒரு சிறிய திருத்தத்தையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பக்கம் 29-ல், பத்தி 14, உட்பகுதி 4-ல், 1,430 கிலோ மீட்டர் என்று இருப்பதை 610 கிலோ மீட்டர் என்றும், மரக்கன்றுகள் வளர்த்து பொது மக்களுக்கு அளித்தல்—302.5 இலட்சம் என்று இருப்பதை 287 இலட்சம் என்றும் திருத்திக் கொள்ளக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பத்தி 14, உட்பகுதி 6-ல் மரக்கன்றுகள் வளர்த்து பொது மக்களுக்கு அளித்தல்—28.70 மில்லியன் என்று இருப்பதை 287 இலட்சம் என்று திருத்திக் கொள்ளவும்.

பொழுது போக்குக் காடுகள்—2.40 மில்லியன் என்று இருப்பதை 24 இலட்சம் என்று திருத்திக் கொள்ளவும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. ஆனந்தகிருஷ்ணா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின், இந்து சமய அறநிலையத்துறை, செய்தித் துறை, காட்டு வளத்துறை, செய்தி, சுற்றுலா, திரைப் படத் தொழில் துறை, காட்டு இலாக்கா போன்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்து அறநிலையத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் ஆங்கிலத்திலே சொல்ல வேண்டுமென்றால் most exploited and misused department என்று சொல்ல வேண்டும்.

* 735, 770, 787, 847. 862—ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் III, IV, V VI, VII ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

[திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா] [1986 ஏப்ரல் 25

இன்றைக்கு இருக்கின்ற துறைகளிலே அதிகமாகச் சுரண்டப்படுகிற, அதிகமாக துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படுகின்ற துறை, இந்து அறநிலையத் துறை. 1959-லே சட்டம் கொண்டு வந்தாலும்கூட அந்தச் சட்டத்திலே அனைத்து திருக்கோயில்களும், அனைத்து அறக் கட்டளைகளும் இந்த அறநிலையத் துறையின் கீழ் கொண்டு வரவில்லை. இன்றைக்கும் இந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலே நடத்தப்படாமல் இருக்கின்ற கோயில்கள் இந்த தமிழகத்திலே, எல்லா கிராமங்களிலும் இருக்கின்றன. இன்றைக்குப் பெரிய கோயில்களை, கோயில்களுக்குச் சொத்து இருப்பதைத்தான் அரசாங்கம் சட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களிலே, ஏன் நகரங்களிலே கூட அன்றாடம் பூஜை செய்ய முடியாமல், சொத்து இருந்தும் கூட அதற்கு திருவிழாக்கள் நடத்த முடியாமல், நல்ல முறையிலே பாதுகாக்க முடியாமல் இருக்கின்ற, அவற்றினுடைய சிகரங்கள் இன்று கீழே விழுந்து மண்ணோடு மண்ணாகி இருக்கின்ற திருக்கோயில்கள் கூட அதிகமாக இருக்கின்றன. 100 ஏக்கர்களுக்கு நிலம் இருக்கின்ற கோயில்கள் கூட எந்தெந்த நேரத்திலே அவற்றுக்கு கும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமோ, எந்தெந்த நேரத்திலே புதுப்பிக்கப்பட வேண்டுமோ, அவைகள் செய்யப்படாததோடு ஆண்டு தோறும் வெள்ளையடிக்கின்ற பணிகூட சரிவர நடைபெறுவதில்லை. இன்றைக்கு நான் சொல்வதெல்லாம், தமிழகத்திலுள்ள அனைத்துக் கோயில்களும் இந்த அறநிலையத் துறையின் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். அந்தத் திருக்கோயில்களுக்கு சொத்து இருந்தாலும், சொத்து இல்லாவிட்டாலும், அந்தக் கோயில்களை— கிராமங்களில் இருக்கின்ற கோயில்களைக் கூட— அதனுடைய புனிதத் தன்மையைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. எனவே அனைத்துக் கோயில்களும் விடுபட்டு போகாமல், கிராம தேவதைக் கோயில்களானாலும், இந்த அறநிலையத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டும்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இன்றைக்குப் பெரிய, வருமானம் இருக்கக்கூடிய கோயில்கள் கூட, அந்தக் கோயில்களுக்கு வரும் யாத்திரிகர்களின் அடிப்படைத் தேவையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இல்லை. என்னுடைய தொகுதியிலே நல்ல வருமானம் வரக்கூடிய அருள்மிகு கருமாரி அம்மன் திருக்கோயில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயில்களுக்கு வருகின்ற யாத்திரிகர்கள் முறையாக செல்வதற்கு கட்டிடங்கள் கட்டி அதன் மூலமாக யாத்திரிகர்களை விட வேண்டுமென்று நான் போன வருடம் இதே மானியக் கோரிக்கையிலே கேட்டு இருந்தேன். அதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவில்லை. திருவிழா நேரங்களில் அங்கே வருகின்ற யாத்திரிகர்கள், அங்கே அவர்கள் முறையாக உள்ளே செல்லக்கூடிய தன்மை இல்லாமல் இருக்கிறது.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா]

(முற்பகல் 10—50)

அது மட்டும் அல்ல, அங்கே வருகின்ற வாகனங்களை நிறுத்துவதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. திருவேற்காடு நகரியம் ஒரு சிறிய பேரூராட்சி நகரியம். அந்த நகரியத்தின் நிதிநிலைமை குறைவு. ஆனால் இந்த யாத்திரிகர்களிடமிருந்து வருமானம் வருகின்ற நிலையில் அந்த கோயிலுக்கு வருகின்ற வாகனங்களை நல்ல முறையில் நிறுத்துவதற்கு—காரை நிறுத்துவதற்கு, சைக்கிள் போன்ற வாகனங்களை நிறுத்துவதற்கு—ஸ்டாண்டு இல்லை. எனவே நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுவது எல்லாம் இந்த திருவேற்காடு கருமாரியம்மன் கோயிலுக்கு வருகின்ற வாகனங்களுக்கு-காரை நிறுத்துவதற்கு, சைக்கிள் போன்ற வாகனங்களை நிறுத்துவதற்கு—ஸ்டாண்டுகளை திருக்கோவில் செய்து தர வேண்டும் என்று இன்றைக்கு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை இன்றைக்கு நகரியம் செய்யட்டும் என்று விட்டு விட்டு இருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக செய்ய வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, அங்கே ஆக்கிரமிப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன. கார்கள் செல்லுவதற்கு கூட இடம் இல்லாத அளவுக்கு அங்கே ஆக்கிரமிப்புகள் இருக்கின்றன. அங்கே நகரியத்தின், கடைகள் அல்லாமல், திருக்கோவில் கடைகள் அல்லாமல் தனியார்களும் சுரண்டக் கூடிய அளவுக்கு நிறைய கடைகள் இருக்கின்றன. அந்த தனியார் ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்ற வேண்டும். அங்கே பூசை சாமான்களை விற்பதற்கு திருக்கோவில் சார்பாக அல்லது நகரியம் சார்பாக சிறு கடைகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு என்னுடைய பூவிருந்தவல்லியில் வரதராஜ பெருமாள் கோவில் இருக்கிறது. அதனுடைய திருக்குளத்தில்—நான் ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையின் போது பேசும் போது சொல்லியிருக்கிறேன்—அது ஒரு தனி நபர் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது. அவர் நாளுக்கு நாள் அதிகமாக ஆக்கிரமிப்புகளை செய்துகொண்டு இருக்கிறாரே தவிர அவர் மீது வழக்குப் போடுவதாக சொன்னார்கள். வழக்கு போட்டு அவருடைய ஆக்கிரமிப்புகளை—உடனடியாக அந்த கோரிக்கையை ஏற்று—அந்த திருக்குளத்தில் இருப்பவரை அகற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த திருக்கோவில்களில் சுரண்டப்படுகின்றன, துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றன என்று சொன்னேன். இந்த திருக்கோவில்களிலிருந்து இன்றைக்கு அதிகாரிகளாலும் சுரண்டப்படுகின்றன. அது ஓரளவுக்கு குறைதான்.

[திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா] [1986 ஏப்ரல் 25

இன்றைக்கு பரம்பரை பெற்றுள்ள கோவில்களில் அதிகமாக சுரண்டப்படுகின்ற நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். அங்கே இருக்கின்ற திருக் கோவில்களில் இருக்கின்ற சொத்துக்கள், நிலங்கள் அனைத்தும் அங்கே இருப்பவர்களால் டிரஸ் பாஸ் செய்யப்பட்டு தர்ம கர்த்தா அவர்களால் அறநிலையத் துறை அனுமதி இல்லாமல் விற்கப்பட்டு பல இடங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டி தனி நபர்கள் பெரும் பகுதியில் சம்பாதித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த பரம்பரை முறையை ஒழிப்பதற்கு சட்டம் கொண்டு வர அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியில், என்னுடைய மாவட்டத்தில் பல பெரிய திருக் கோவில்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் திருநின்றவூர் கிராமத்தில் பக்தவத்சல பெருமாள் கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்கு 200, 300 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. திருமழிசை கிராமத்தில் உள்ள பழமை பெற்ற ஜெகந்நாத பெருமாள் திருக் கோவில் இருக்கிறது. அதே போல் பூவிருந்தவல்லியில் திருக்கச்சியினுடைய வரதராஜ பெருமாள் கோவில் இருக்கிறது. திருவேற்காட்டில் வேத சன்னீஸ்வரர் திருக்கோவில் இருக்கிறது. திருநின்றவூரில் பிரஜா ஈஸ்வரர் திருக்கோவில் இருக்கிறது. இந்த கோவிலில் இருக்கின்ற தர்ம கர்த்தா—அது ஒரு ''டெம்பிள் ஸ்கீம்'' என்று சொல்லுவார்கள். கோயம்புத்தூரில் இருக்கிறார். 20, 30 வருடம் ஆகிறது. அவர் இன்று வரை அந்த கோவிலை வந்து பார்த்தது இல்லை. அந்தக் கோவிலுக்கு 29 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்த சொத்துக்களுக்கு ஆளே இல்லை. 10 ஆண்டுகளாக அந்த கோவிலுக்கு கும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் என்று பக்தர்கள் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற அறங்காவலர் அவர்கள் அதற்கு செவி சாய்க்கவில்லை. என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் இந்த கும்பாபிஷேகம் செய்கின்ற வேலையை அறநிலையத் துறையே ஏற்றுக் கொண்டு அங்கே இருக்கின்ற பாடல் பெற்ற கோவிலுக்கு இந்த கும்பாபிஷேகத்தை செய்யும் பணியை அறநிலையத் துறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

என் தொகுதியில் உள்ள பூவிருந்தவல்லி கிராமத்தில் உள்ள பெருமாள் கோவிலில் உள்ள சிலைகள் திருடு போய் 2 வருடங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. இதுவரையில் அந்த மூலஸ்தான சிலைகள் இல்லை. ஆகவே அங்கே பூஜைகள் நடத்த முடியவில்லை. அந்த சிலைகளைக் கண்டுபிடித்து கொடுப்பதற்கு காவல் துறை அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்ல நான் ஆசைப் படுகிறேன்.

இது குறித்த ஒரு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா]

இதுமட்டுமல்லாமல், இன்றும் நகரங்களிலே வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடைகள் இருக்கின்றன. கோவில் நிலங்களை டிரஸ்பாஸ் செய்து, ஆக்கிரமிப்பை செய்து அங்கே வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலுள்ள வீட்டு மனைகளை ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டவர்கள், அந்த வீட்டு மனைகளை குறைந்த வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம், ஒன்று அவர்களுக்கு வாடகையை உயர்த்தி சரியான முறையில் வசூல் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் அந்த வீட்டு மனைகளை அறநிலையத் துறையே ஏலத்திலோ, அல்லது யார் யார் அதை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்பனை செய்வதற்கோ முன் வர வேண்டும்.

இன்றைக்குக் கிராமப் பகுதிகளில் இந்த திருக்கோவிலுக்குப் பக்கத்திலே வீடு இல்லாமல் மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆதி திராவிட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், மத்திய தர ஏழை மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீடுகள் இல்லாமல் தெருக்களில் கூட சிறிய குடிசைகள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பூவிருந்தவல்லி நகரியத்திலே பல தெருக்களிலே இப்படிப்பட்ட குடிசைகள் இருக்கின்றன. வரதராஜப் பெருமாள் கோவிலுக்கு அருகாமையில், அதைச் சுற்றிலும் வீடுகள் இருக்கின்ற நிலைமையைப் போக்க, அந்தக் கோவிலுக்கு அருகாமையில் இருக்கின்ற, நிலங்களை ஏழைகளுக்கு அறநிலையத் துறை இன்றைக்கு விற்பனை செய்தால் கூட, அதை வாங்க அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே அதை விற்பனை செய்ய வேண்டும்.

விவசாய நிலங்கள் இருக்கின்றன. குத்தகை வருவதே இல்லை. விவசாய நிலங்கள், எங்கள் பகுதியிலே அனைத்து ஆலயங்களுக்கும் 100 ஏக்கருக்கு மேல் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த கோயில்களைப் பார்த்தோமேயானால், ஏழை கோயில்களே நாட்டிலே இல்லை என்ற அளவிற்கு காட்சியளிக்கின்றன. ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தக் கோவில்களில் குத்தகைதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து குத்தகையை, வசூல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வசூல் செய்ய முடியா விட்டால் அந்த நிலங்களை குத்தகைதாரர்களுக்குத் தவணை முறையில் விற்பனை செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வைத்து, விவசாயத்துறை மூலமாகவோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவோ, கடன் கொடுத்து அந்த நிலங்களை குத்தகைதாரர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டிய அந்தச் சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படி வந்தால் தான் இந்த நிலங்கள் எல்லாம் சரியாகப் பராமரிக்கப்படும். அல்லது அந்தந்த குத்தகைதாரர்களுக்கு விற்கப்பட்டால்தான், அங்கே திருக்கோயில் வருமானத்தை வைத்து, திருக்கோயிலை நடத்த முடியும்.

மடங்கள் இருக்கின்றன. அறக்கட்டளைகள் நம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வராமல் இருக்கின்றன. இந்து அறநிலையச் சட்டத்தில் அதற்குரிய திருத்தம் கொண்டுவந்து, இன்றைக்கு சமுதாய மாறுதல் என்ற முறையில், சமூகப் புரட்சியை உருவாக்க முடியும். எனவே, இந்து அறநிலையச் சட்டத்தை வெகுவாக மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

அடுத்து சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், என் பகுதியில் செம்பரம்பாக்கம் ஏரியிருக்கிறது. அங்கே ஒரு சுற்றுலா மையம் அமைக்கும் செயற் குறிப்பு அரசிடம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கே பெரிய ஏரி இருக்கிற காரணத்தால், அதை நல்ல முறையிலே ஒரு சுற்றுலா மையமாக அமைக்க வேண்டும். அது சென்னை மாநகருக்கு வெகு அருகாமையில் இருக்கிறது. இங்கே வருகின்ற வெளிநாட்டுப் பயணிகளும், ஏன் உள் நாட்டுப் பயணிகளும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு இது வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மாமன்றத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு, நன்றிகூறி முடிக்கிறேன், ஜெய்ஹிந்த் !

திரு. கோ. பெருமாள் பிள்ளை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே இந்து அறநிலையத் துறை, செய்தித் துறை, மற்றும் வனத்துறை இவைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பினை நல்கியமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11—00)

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற பேரறிஞர் அண்ணாவின் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றைக்குத் தமிழகத்தைச் சீரும் சிறப்புமாகச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிற இந்தக் கால கட்டத்தில் இந்து அறநிலையத் துறை என்பது மாண்புமிகு இந்து அறநிலையத் துறை அமைச்சர் திரு. ஆர்.எம்.வீ. அவர்களுடைய கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டு ஒரு மறுமலர்ச்சியை இன்றைக்கு தமிழகத்திலே அது உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படியொரு மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கித் தந்தாலும் இந்த அரசு எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அவர்களுடைய தனிப்பட்ட உரிமைகள் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு அனைத்து சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் சமமாக்கி மதிக்கப்படுகிற நிலையில் அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற அரசாக இருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால் ஆலய ஊழியர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. கோ. பெருமாள் பிள்ளை]

ஆயுள்காப்பீட்டுக் கழக நிதியின் மூலமாக அறநிலையத் துறைக் கோயில்களிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிற ஒரு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கி இன்றைக்குச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

இந்து மக்களின் ஆலய வழிபாட்டில் சிறப்பான மாறுதல்களை செய்தது மட்டுமல்லாமல் ஆலயங்கள் வழிபாட்டிற்கான இடங்கள் என்ற நிலை மாறி அவை பள்ளிக்கூடங்களாகவும், சமூக நலக் கூடங்களாகவும் ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கையில் ஒளிவீசுகின்ற கூடங்களாகவும் மாறிக்கொண்டு வருகிற சூழ்நிலையை இந்த மானியக் கோரிக்கைக் குறிப்பைப் படிக்கின்ற போது நாம் காண முடிகிறது.

குறிப்பாக பழனியாண்டவர் கோயில் மூலமாக கிட்டத்தட்ட 16 சமுதாய நலக்கூடங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதை இந்த மானியக் கோரிக்கை குறிப்புகள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அந்த 16 சமூகக் கூடங்கள் மூலமாக ஏழை எளிய மக்கள், கைவிடப்பட்ட அனாதைக் குழந்தைகள் அங்கே அன்பகங்கள் என்ற பெயரால் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, 2, 3 பாலிடெக்னிக்குகள், கல்லூரிகள் போன்றவை அந்தக் கோயில் அறநிலையத் துறையால் நடத்தப்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறபோது ஒரு காலத்திலே இந்து அறநிலையங்கள் சாமி கும்பிடுவதற்கு மட்டுந்தான் என்று இருந்த நிலை மாறி இன்றைக்கு அனைத்து சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் பயன் பெறுகின்ற முறையிலே மாற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தை பழனிக்கோயிலோடு மட்டும் நிறுத்தி விடாமல் பக்கத்திலே இருக்கிற திருச்செந்தூர் கோயிலுக்கும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே அதிக வருமானத்தைக் கொண்ட இரண்டாவது கோயிலாக விளங்கிக்கொண்டிருப்பது திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியசாமி கோயிலாகும். அதை மனதிலே கொண்டு அங்கேயும் பள்ளிகள், மருத்துவக் கல்லூரியோ பொறியியல் கல்லூரியோ உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் குமரி மாவட்டத்திலே ஆலயத்தின் மூலமாக ஒரே ஒரு கல்லூரிதான் நடத்தப்படுகிறது. குமரி மாவட்டத்திலே நடத்தப்படுகிற அந்தக் கல்லூரியிலே குறிப்பாக பெண்கள் மட்டுந்தான் படிப்பதற்கு வசதி இருந்து வருகிறது என்பதை மனதிலே கொண்டு அறநிலையத்துறை மூலமாக குமரி மாவட்டத்திலே ஆண்களும் பயில்வதற்கு ஏற்றவகையிலே ஒரு கல்லூரியும் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியோ அல்லது பொறியியல் கல்லூரியோ நிறுவித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காரணம் குமரி மாவட்டத்திலே அரசுத் துறையால் நடத்தப் படுகிற கல்லூரி ஒன்று கூட இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அதையும் மனதிலே கொண்டு அங்கே பெருவாரியான படித்த மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியாக அந்த மாவட்டம் இருப்பதால் குமரி மாவட்டத்திலே அறநிலையத் துறையின் மூலமாக கல் லூரியை, அன்பகங்களை ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படுகிற விதத்திலே அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கி றேன்.

மேலும், இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் படிக்கின்ற நேரத் தில், நீதிபதி மகராஜன், கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் ஆகியோர் களது பரிந்துரைகளை ஏற்று, கோயில்களில் அர்ச்சகர்களாகப் பணியாற்றுவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர் களுக்குத்தான் உரிமை உண்டு என்ற நிலையை மாற்றி ஜாதிப் பாகுபாடு இன்றி, எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களும் அந்த அறநிலையத் துறையிலே இணைந்து பணி யாற்ற ஒரு வாய்ப்பை இந்த அரசு ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறது என்பதனைப் பார்க்கிறபொழுது மிகவும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம், குறிப்பிட்ட சமு தாயத்தினருக்குத்தான் அது சொந்தம் என்றநிலை இருந்துவந்தது என்பதை இந்த நாடு அறியும். அதை மாற்றி இன்று ஆதிதிரா விட வகுப்பு மகனாக இருந்தாலும் அவனும் கோயில் அர்ச்சக ராகப் பணியாற்றுகின்ற ஒரு நிலையை இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவரவர்கள் இந்தத் தமிழகத்திலே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த மறுமலர்ச்சியானது, இந்தத் தமிழ் மண்ணிலே ஜாதி வேறுபாட்டை அடியோடு அறுத்துக் களைவதற்கு உகந்ததாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல, ஆண்டவன் சந்நிதியில் அனைவரும் சமம் என்ற நிலையை உருவாக்கி, ஆதிதிராவிடர் பிற்பட்டோர் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஏழை இந்துக்களுக்குத் திருமணம் செய்விக்கின்ற முறை யில், திருமணம் ஒவ்வொன்றிற்கும் திருக்கோயில்களின் உபரி நிதியிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்து, இது வரையில் கிட்டத்தட்ட பத்து இலட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்து 1,245 திருமணங்கள் இந்த அரசால் நடத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், இன்றைக் கிருக்கின்ற சமுதாய அமைப்பிலே உள்ள வரதட்சிணைக் கொடு மைக்கு அடிக்கப்படுகின்ற சாவு மணியின் முதல் ஒலியாக இந்த ஒலி இருந்து கொண்டு இருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகப் புரட்சித் தலைவரவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற வரதட்சிணைக் கொடுமையை மாற் றுவதற்கு முன்னோடியாக விளங்குவதைப் பார்த்து, பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த நேரத்திலே, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே, திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற ஸ்ரீரங்கத்தில் கிட்டத்தட்ட ஒன்றே கால் கோடி ரூபாய் செலவில் இராஜகோபுரம் கட்டும் பணி முடிவடைந்திருப்பதாகத் தெளிவாகக் கூறுகிறது. அதைப் போன்றே, தென்காசியில் காசி விஸ்வநாதசுவாமி கோயிலில் 90 இலட்சம் ரூபாயில் இராஜகோபுரம் கட்டும் பணி தொடங்கப் பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் மாண்பு மிகு அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது, இந்திய மக்கள் அனைவருக்கும் புண்ணியத் தலமாக விளங்குகின்ற எங்கள் குமரி மாவட்டத்தில் குமரிமுனையில் அமர்ந்திருக்கும் அன்னை பகவதி கோயிலுக்கு நீங்கள் இராஜகோபுரம் எழுப்பித் தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் மன்றாடி உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போன்று, குமரி மாவட்டத் திருக்கோயில்களிலே இருக்கின்ற குளங்கள், குறிப்பாக சுசீந்திரம் தாணுமாலய சுவாமி கோயில், மருதூர் சுப்பிரமணியசுவாமி கோயில், கன்னியாகுமரியிலே உள்ள பகவதி அம்மன் கோயில் ஆகிய கோயில்களில் உள்ள குளங்கள் இன்றைக்கு மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அந்தக் குளங்களில் தூர் வாங்கி, செம்மையான முறையில் செப்பனிட்டுத் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செய்தி, சுற்றுலாவைப் பொறுத்தவரையில் உள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கை குமரி மாவட்டத்திற்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், முஸ்லீம் மக்களின் மனம் இன்பப்படும் விதத்திலே கிட்டத்தட்ட 4.10 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் செய்குத்தம்பி பாவலருக்கு மணி மண்டபம் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல, கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் வாழ்ந்த இல்லத்தை நினைவகமாக ஆக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்பதை மானியக் கோரிக்கை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. குமரி முனையிலே அமைந்திருக்கின்ற காந்தி மண்டபத்தைப் புதுப்பிக்கின்ற பணியை இந்த அரசு ஏற்றிருக்கிறது என்பதை இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இந்த நேரத்தில் நான் வேறொன்றையும் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசு பரிந்துரை செய்ததன் மூலமாக இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் நாகர்கோயிலில் ஒரு வானொலி நிலையம் உருவாக்கித் தரப்பட்டது. இதைப்போல இரண்டாண்டுகளுக்குள்ளாக ஒரு தொலைக்காட்சி நிலையத்தை அங்கே நிறுவுவதற்காக மாநில அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு, அந்தப் பரிந்துரையை மாநில அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கோ. பெருமாள் பிள்ளை] [1986 ஏப்ரல் 25

(முற்பகல் 11—10.)

அந்தக் கோரிக்கையினை ஏற்று, மாநில அரசின் வேண்டுகோளை ஏற்று, குறைந்த சக்தித் தொலைக் காட்சி ஒளிபரப்பு நிலையங்களைத் தர்மபுரி, நாகர்கோவில், கடலூர் ஆகிய இடங்களிலும், உயர்சக்தி தொலைக் காட்சி நிலையம் ஒன்றை இரமேசுவரத்திலும் அமைக்கவும், ஏற்கனவே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட இரண்டாவது அலை வசதியை சென்னைத் தொலைக் காட்சி நிலையத்துக்கு அளிக்கவும் தக்க திட்டத்தை ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசு இணைத்துள்ளது, என்று மானியக் கோரிக்கை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று, இந்த மானியக் கோரிக்கை விளக்கத்திலே ஆபாசத் திரைப்படங்கள் வெளியிடுவதைத் தடை செய்வதற்கும் ஆபாச சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்படுவதைத் தடை செய்வதற்கும் தேவையான நடவடிக்கைகள், சட்டங்கள் உருவாக்கப்படும் என்று தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், ஒன்றை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு இளைய சமுதாயம் திசை திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருகாலத்திலே திரைப்படங்கள், மக்களுக்கு நல்லவற்றைப் புகட்டி வந்த காலம் மாறி இன்றைக்குத் திரைப்படங்கள் மக்களைத் திசை திருப்புகின்ற விதத்திலே நியாயங்கள் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில், தவறுகளுக்கு நியாயம் கற்பிக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இங்கே ஒட்டப்படுகின்ற சுவரொட்டிகளை நீங்கள் பார்ப்பீர்களானால், சென்னையிலே நாங்கள் பல சுவரொட்டிகளைப் பார்க்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது, குறிப்பாக ஒன்றை நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பக்கத்திலே இருக்கிற கேரள மாநிலத்திலே திரையிடப்படுகின்ற மலையாளப் படங்கள் தமிழ் மாநிலத்திலே வெளியிடப்படுகின்ற நேரத்திலே, அந்தத் திரைப்படங்களுடைய பெயர்கள் மாற்றப்படுகிற நேரத்திலே, எப்படி மாற்றப்படுகின்றது என்று தெரியுமா? நான் ஒன்றிரண்டு படங்களை இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு மலையாளப் படத்தினுடைய பெயர் நீயா, நானா? அந்த மலையாளப் படப் பெயர் தமிழிலே வெளியிடப்படும்போது, 'Hunting Tape' என்று போடப்படுகிறது. மலையாளப் படத்தினுடைய தலைப்பிற்கும் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. கோ. பெருமாள் பிள்ளை]

தலைப்பிற்கும் மாறுபட்ட தன்மை இருப்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதிலே, மிகவும் அருவருக்கத்தக்க விதத்திலே 'Hunting Rape' என்று இழிவான பெயர் வைக்கப்பட்டிக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று, 'இனி யாத்ரா' என்ற மலையாளப் படம். 'இப்பொழுது பயணம் தொடங்குகிறது' என்பதை 'Sex in midnight' என்று மாற்றியுள்ளார்கள். இந்த' இனி யாத்ரா' என்ற பெயருக்கும், 'Sex in m dnight' என்ற பெயருக்கும் என்ன ஒற்றுமை இருக் கிறது? இந்தப் பெயர் அந்த உண்மையான பெயரோடு கொஞ்சமாவது பொருந்தி வருகிறதா என்பதைத் தமிழக அரசு ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுபோன்ற சுவ ரொட்டிகளை ஒட்டி, மக்களை, குறிப்பாக, இளைஞர்களைத் திசை திருப்புகின்ற பாங்கினை, இதுபோன்ற செயல்களைச் செய்கிறவர்கள் மீது இந்த அரசு தயங்காமல் தக்க நடவடிக் கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போன்று, சுற்றுலாத் துறையை எடுத்துக்கொள் கின்ற நேரத்திலே, இன்றைக்குச் சுற்றுலாத் துறையின் வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு பெருவாரியான தொகையினை ஒதுக்கியிருக்கிறது. கடந்த கூட்டத்திலே பேசுகின்ற நேரத் திலேயே நான் குமரி முனையை அகில உலக சுற்றுலா மையமாக மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண் டிருந்தேன். அந்தக் கோரிக்கையை மீண்டும் நான் இந்த மன்றத்திலே வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி வலியுறுத்துகின்ற நேரத்தில், குமரி மாவட்டத்திலேயிருக்கிற கன்னியாகுமரி முனைக்கு தினந்தோறும் 10,000-க்கு மேற் பட்ட மக்கள் வருகின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அப்படி வருகின்ற மக்களுக்குக் கிட்டத்தட்ட 25 நாட்களாகத் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் குமரி முனையினுடைய தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைத் தீர்ப்பதற்கு இந்தக் கருணை அரசு ரூ. 3 இலட்சம் அனுமதி தந்திருக்கிறது. அது இந்த மானியக் கோரிக்கை விளக்கக் குறிப்பில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்காக நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இருந் தாலும் இந்தத் தொகை போதாத காரணத்தால் குமரி முனையில் தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு

கூட்டுக்குடிநீர் திட்டத்தை இந்த அரசு உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரணம், அந்தப் பகுதியில் வாழுகின்ற மக்கள் பெரும்பாலும் மீனவர்கள். கடந்த 25 நாட்களாக அந்த மீனவ மக்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காத பிரச்சினை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் நீண்டதூரம் நடந்துசென்று தண்ணீர் பெறுகின்ற சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் பக்கத்திலே கிணறுகள் எதுவும் தோண்ட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம் அது கடற்கரை பகுதியாக இருப்பதால் அங்கே கிணறு தோண்டினாலும் உப்புத் தண்ணீர்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் சொந்தமாக கிணறு தோண்டுகின்ற சூழ்நிலையும் இல்லை.

நாகர்கோவிலிலிருந்து கன்னியாகுமரிக்கு தண்ணீர் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. நாகர்கோவில் நகரத்திற்கு முக்கூடலில் இருந்து தண்ணீர் வருகிறது. அங்கிருந்து வருகின்ற தண்ணீர் நாகர்கோவில் நகர மக்களுக்கே போதாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால், நாகர்கோவிலிலிருந்து 4 நாட்களுக்கு ஒருமுறைதான் கன்னியாகுமரிக்கு தண்ணீர் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. மிகக் குறைந்த அளவு தண்ணீரே கன்னியாகுமரிக்கு வழங்கப்படுவதால் மேட்டுப் பகுதியில் இருக்கிற வீடுகளுக்கு 25 நாட்களாக தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. இந்தநிலையை மாற்றுவதற்கு மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்லதொரு கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றி, குமரி மக்களுடைய துயரைத் துடைக்க வேண்டும். துயர்துடைக்கப் பிறந்த தலைவர் நிச்சயமாக அந்த மக்கள் துயரைத் துடைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் இதை அவர்களுடைய பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

வனத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு குமரி மாவட்டம் என்றால் மாதம் மும்மாரி பொழிகின்ற மாவட்டம் என்று இருந்த நிலை மாறி இன்றைக்கு ஆண்டுக்கு மும்மாரி பொழிகிறதா என்று பார்த்தால்கூட இல்லை என்று சொல்லகூடிய அளவுக்கு ஆகியிருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு என்ன காரணம் என்றால், பெரிய காட்டுப் பகுதிகள் அழிக்கப்பட்டு, அந்தப் பகுதியில் இரப்பர் மரங்கள் நடப்படுவதால் மழை பெய்யாமல், மிகவும் குறைந்துவிட்டது என்று குமரி மாவட்ட மக்கள் கருதுகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, அங்கே இருக்கிற காடுகளை இனிமேலாவது அழிக்காமல், இருக்கிற காட்டுப் பகுதிகளை அப்படியே கட்டிக்காத்து, காப்பாற்ற

TRUTH ALONE TRIUMPHS

வேண்டுமென்று மாண்புமிகு இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் ஆர். எம். வி. அவர்களையும் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான என்னுடைய விவாதத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம், செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்ப வியல் சம்பந்தப்பட்ட 1986-87 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக, திறமைக்கு சான்று பெற்ற அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஆலயப் பணியாளர்கள் என்ற ஒரு பிரிவினர், பிற ஆலய ஊழியர்களைப் போல் சம்பளம் பெற வாய்ப்பற்ற நிலையில், வாய் இல்லாப் பூச்சிகளாக இரண்டு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டிருக்கிற அந்த ஆலயப் பணியாளர்களுடைய பிரச்சினையை பரிவோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற ஆலயங்களிலிருந்து, 2 சதவீதம் முதல் 7 சதவீதம் வரையில், சகாயத் தொகை வரி போடுவது என்று நிர்ணயம் செய்து, வசூல் செய்து, பிற அறநிலையத் துறையைச் சேர்ந்த பணியாளர்களுக்கு மாதா மாதம் சம்பளம் வழங்கப்படுவதைப் போன்று, இந்த ஆலயப் பணியாளர்களுக்கும் வழங்குகின்ற ஒரு ஏற்பாட்டை தற்போது நீங்கள் தந்திருக்கிற கொள்கைக் குறிப்பின் அடிப்படையில், 40 சதவீதம் என்ற நிபந்தனை காரணமாக, அரசாங்கம் அளித்திருக்கிற அகவிலைப் படி அல்லது குறைந்த பட்ச சம்பளம் வழங்குகிற நிலையை எட்ட முடியவில்லை என்பதையும் பல மாதங்கள் அவர்கள் சம்பளம் பெற முடியவில்லை என்பதையும் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

எக்சிகியூட்டிவ் ஆபீசர்ஸ் சம்பளம் பெறும் வாய்ப்பில் தடை இல்லை. ஆனால் ஆலயப் பணியாளர்கள், நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் அடிப்படையில், அந்த ஆலயத்திற்கு எப்போது வருமானம் வருகிறதோ, அப்போது தான் சம்பளம் பெறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு சம்பளம் ஒழுங்காக வழங்க, ஒரு பொது ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். ஜெனரல் பூல் என்ற அடிப்படையில், உருவாக்கி, நீங்கள் இப்போது 2 சதவீதம் முதல் 7 சதவீதம் வரையில் அல்லது 10 சதவீதம் வரையில் வசூல் செய்வதை

அதிலே இணைத்து, அந்த பொது நிதியிலிருந்து ஆலயப் பணியாளர்களுக்கு ஒழுங்காக சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

ஒருவேளை அதிலே சிக்கல் இருக்குமேயானால் ஆலய ஊழியர்கள் ஊதிய நிதி என்று கமிஷனருடைய கண்ட்ரோலிலே ஒரு பொது நிதியை ஏற்படுத்தி, தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற எல்லா ஆலயங்களிலிருந்தும் 40 பெர்சன்ட் வருமானத்தைப் பெற்று அப்படி ஒரு நிதியை ஏற்படுத்தி எல்லா ஆலயப் பணியாளர்களுக்கும் தட்டில்லாமல் சம்பளம் கொடுக்க ஒரு ஏற்பாட்டை மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள்—இது அரசின் கொள்கைப் பிரச்சினை, இருந்த போதிலும்—பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டம் பாலப்பட்டி மன்னார் பாளையம் அருள்மிகு மாரியம்மன் கோயிலில் 1936 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட சிலர் திருவிழா கொண்டாடுவதற்காகப் பாத்தியதை பெற்றிருக்கிறார்கள். அண்மையிலே அங்கே திருவிழா நடந்து முடிந்துவிட்டது. அந்தத் திருவிழாவை நடத்துவதில் பூசல் ஏற்பட்டு, ஒரு கோஷ்டியினர் சம்பந்தப்பட்ட அறநிலையத் துறை அதிகாரிகளை நாடிய போது அந்த அறநிலையத் துறை அதிகாரிகள் சட்ட விரோதமாக திருவிழா கொண்டாட முடியாது என்று அறிக்கை தந்து இருக்கிறார்கள். அதன் பின்னர் பெரிய இடத்தின் தலையீடு காரணமாக—அது யார் என்று தெரியவில்லை. அந்த விவரத்தை அமைச்சரிடத்திலே கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறேன்—மீண்டும் திருவிழா நடத்துவதற்கு அதாவது ஒரு முயற்சி மேற் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அது இன்றைக்கு வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்று தடையாணை பிறப்பிக்கப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற காரியங்களுக்கு எப்படி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அனுமதி தந்தார்கள்? முன்னுக்குப் பின் முரணாக எப்படி உத்தரவைக் கொடுத்தார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

திருக்கோயில்கள் என்று பெருமை பட்டுக் கொள்ளக்கூடிய இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வேதனையோடு தெருக் கோயில்கள் பற்றியும் நான் ஒரு வார்த்தை சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. பக்தர்களின் மனதைப் புண் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இதை நான் சொல்லவில்லை. நாடு முழுவதும் எந்தத் தெருவைப் பார்த்தாலும் கோயில்கள், நடை பாதையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தக் கோயில்களின் போக்கைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் 50 வருஷ காலத்தில், எந்த ரோட்டிலும், வண்டி வாகனங்கள் போக

முடியாத நிலைமை ஏற்படும். எந்த நடை பாதையிலும் யாரும் நடக்கக் கூட முடியாத அளவுக்கு இன்றைக்குத் திடீர் கோயில்களும், திடீர் பக்தர்களும் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சரிடத்திலே ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல பிரச்சினைகளுக்காக நீங்கள் தெய்வீகப் பேரவையைச் சேர்ந்தவர்களையும், ஆத்திகத்திலே நம்பிக்கையுள்ளவர்களையும் கொண்ட குழுவை அமைக்கிறீர்கள். எனவே ஒரு குழுவை அமைத்தாவது விசாரித்து அறநிலையத் துறையின் சார்பாக 10 ஏக்கர் பூமியை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், வாங்கி, இந்த முனிசிபல் ரோடுகளிலும், சந்துகளிலும், தெருக்களிலும், மூலையிலும் உற்பத்தியாகக் கூடிய கோயில்களை எல்லாம் அங்கே கொண்டு வந்து பிரதிஷ்டை செய்து குடமுழுக்கு நடத்தி இந்தத் தெருக் கோயில்கள் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டுமென்று மிகுந்த பணிவோடு நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர் அவர்களின் குறிப்பிலே சமபந்தி போசனம் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் பார்த்தேன். தந்தை பெரியார் அவர்கள் 1925 ஆம் ஆண்டு அதாவது 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சமபந்தி போசனம் என்ற அந்தக் கொள்கையை வலியுறுத்தித்தான் ஒரு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அது பற்றி பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவருக்கு வேண்டிய பகுதிதான் அது. சேரன்மாதேவியில் குருகுலப் போராட்டத்தை தந்தை பெரியார் அவர்கள், இந்த சமபந்திப் போசனத்தை வேண்டித்தான் நடத்தினார். ஆனால் அன்றைக்கு தந்தை பெரியாருடைய கருத்துக்களை நாடு ஏற்கவில்லை. பதிலாக வசவுதான் கிடைத்தது. ஆனால் இந்த மன்றத்தில் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஆலயத்தில் சம பந்திப் போசனம் என்று சொல்லி முதலமைச்சர் அவர்களோ, வேறு அமைச்சர்களோ அல்லது அதிகாரிகளோ உட்கார்ந்து சம பந்தியில் சாப்பிடுவதால் மட்டும் பிரச்சினை தீராது. உள்ளத்தில் மாறுதல் வேண்டும். எண்ணத்தில், சிந்தனையில், செயலில் ஒரு மாறுதல் வேண்டுமே தவிர வெறும் வேதாந்தம் உதவாது.......

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உள்ளத்து மாறுதலை உருவாக்குவதற்காகத் தானே இந்த சம பந்தி போசனம் என்பது. அது இதற்குப் பயன்படும் என்ற வகையில் தானே கடைப் பிடிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இது அதற்குத் துணை புரிகிறது என்ற வகையில் ஏற்றுக் கொள்ளத்தானே வேண்டும்.

திரு. மு. இராமநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவசரப் பட வேண்டாம். நான் பின்னால் வருகிறேன், இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், மத்திய அரசினுடைய இராணுவ அமைச்சராக இருந்த பாபு ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள், வடக்கே சம்பூர்ணானந்த் சிலையைத் திறந்து வைத்துச் சென்றதற்குப் பிறகு அந்தச் சிலையைத் தாழ்த்தப்பட்டவர் திறந்து வைத்து விட்டார் என்ற காரணத்தினால் கங்கா ஜலத்தைக் கொண்டு வந்து புண்ணியாஜனம் நடத்தக் கூடிய மனோ பாவம் இன்றைக்கு மத்தியிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், சட்டப் பாதுகாப்பு தந்தாலொழிய (கூச்சல், குழப்பம்) இது நடந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் உட்காருங்கள். நான் பார்க்கிறேன்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : அவர் சொன்னதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும். திரு. ராமநாதன் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வேங்கடரமணன் அப்படியெல்லாம் பேசக் கூடாது. உட்காருங்கள். (கூச்சல், குழப்பம்) உறுப்பினர் இப்படி ஒருவரோடொருவர் நேரிடையாக கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளக் கூடாது. உட்காருங்கள்.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் பேசியதிலே நாங்கள் குற்றம் சொல்லவில்லை. மத்தியிலே வீற்றிருக்கிறவர்கள் என்று சொல்வது இப்போது ஆண்டு கொண்டிருப்பவர்களைக் குறிப்பிடுவது போல் இருக்கிறது. ஆகவே அதைத்தான் நீக்க வேண்டுகிறோம்.

திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மத்தியிலே என்று நான் சொன்னது மத்திய சர்க்கார் என்ற அர்த்தத்தில் நான் குறிப்பிடவில்லை. மத்தியிலே—இடையிலே என்று பொருள்பட சொன்னேன். அந்த விழா நடந்து முடிந்துவிட்ட பிறகு, மத்திய அமைச்சரவையிலே இராணுவ அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் அப்புறம் சென்ற பிறகு, இடையிலே அந்த விழாவினை நடத்தும் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள், அவர் தாழ்த்தப்பட்டவர் என்ற முறையிலே, அமைச்சரை இழிவு படுத்துகின்ற முறையில், அவர் சூத்திரன்—அவர் திறந்துவிட்டாரே சிலையை என்று, அதனால் தீட்டுப் பட்டு விட்டது என்று, கங்கா ஜலம் கொண்டு வந்து புண்ணியா ஜலம் செய்கின்ற நிலை இந்த நாட்டிலே இருக்குமானால், எப்படி இந்த நாட்டிலே எல்லோரும் சமத்துவம் என்று பேசக் கூடிய சொல்லுக்கு பொறுப்பு வரும் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. (கூச்சல், குழப்பம்)

[1986 ஏப்ரல் 25]

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : தலைவர் அவர்களே, அவர் முதலிலே மத்தியிலே இருப்பவர்கள் என்று சொன்னதை எடுத்துவிட்டு, இதை அப்படியே வைத்துவிடுங்கள்......

திரு. ஆர். தியாகராசன் : தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் என்று சொல்வதே இழிவு என்று கருதும் வேளையில் அவர் சூத்திரன் என்று வேறு சொல்லுகிறாரே, அது சரியா?

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, சூத்திரன் என்று சொல்லக்கூடாது. அது தப்பு. வேண்டுமானால் நாவலரைக் கேளுங்கள்...(குறுக்கீடு) இவர் சொல்லவில்லை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் மத்தியிலே இருப்பவர்களைப் பற்றி சொல்லவில்லை என்று சொல்லி விட்டார். அதனால் பிரச்னை இல்லை, விடுங்கள்.

அடுத்து, சூத்திரன் என்று அவரே சொல்லவில்லை, யாரோ சொன்னதாக குறிப்பிடுகிறார். அவ்வளவுதான். எல்லோரும் உட்காருங்கள். இராமநாதன் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இது எல்லாம் பிரச்னையை திசைத் திருப்ப பேசப்படுகிறதே தவிர வேறு அல்ல. அந்த எண்ணத்தோடு பாபுஜியின் அந்தச் செயலைக் கண்டிக்கிற கூட்டம் இந்தியாவில் இருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட மனம் படைத்தவர்களுக்கு மத்தியில் சமத்துவம் எப்படி வரும், எப்படி சமபந்தி போஜனம் வெற்றி பெறும் என்ற கேள்வியைத்தான் இந்த மன்றத்திலே நான் அமைச்சரின் முன்பு வைத்து சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (கரவொலி)

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அப்படியானால், சமுதாயத்தில் மாற்றம் வரவே வராது என்ற முடிவிற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமநாதன் அவர்கள் வந்துவிட்டார்களா ? வரவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை. தீண்டாமைக் கொடுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய விருப்பம். அந்த விருப் பத்திற்கிணங்கதான் மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்களுடைய அரசு சமபந்தி போஜனத்திற்கு ஆங்காங்கே ஏற்பாடு செய்கிறது. (கரவொலி) அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை வர வேண்டும். எல்லோரும் சமத்துவம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு மன மாற்றத்திற்கு அது பயன் படும் என்றுதான் எதிர்பார்க்க வேண்டுமே தவிர அப்படி வரவே வராது என்று பிரச்னைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடுவதால் சமுதாய மாறுதல் ஏற்பட்டு விடாது.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சற்றுப் பொறுக்க வேண்டும். ஒரு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, முழுவதையும் கேட்டுவிட்டு பிறகு அவர் சொல்லலாம். என்னுடைய கருத்து ஜாதி பாகுபாடு அற்ற ஆகம பயிற்சிப் பள்ளி என்று கொள்கை குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, அதன் கீழ், 'திருக்கோயில் அர்ச்சகராக பயிற்சி பெற விரும்புகிறவர்கட்கு சாதி பாகுபாடின்றி பயிற்சி அளிக்க 1983-ல் கொள்கை அளவில் அரசு முடிவெடுத்துள்ளது' என்று பக்கம் 31-லே சொல்லியிருக்கிறார்களே, ஆனால் ஜாதி பாகுபாடற்று தகுதி அடிப்படையில் அனைத்து ஜாதியைச் சார்ந்தவர்களும் அர்ச்சகர்கள் ஆகலாம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் போது, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது, இந்தியாவில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலேயே அதற்கான மாறுதல் ஏற்படுத்தினால் ஒழிய, அந்தச் சட்டம் வெற்றி பெற வாய்ப்பு இருக்காது என்று கூறப்பட்டு, அது குப்பைக் கூடையில் போடப்பட்டது.

அதனால் இந்த அறிக்கையில் நீதிபதி மகராஜன் தலைமையில் ஒரு வல்லுநர் குழு அமைக்கப்பட்டது என்றும் அந்த வல்லுநர் குழு சனவரி 1982-ல் தனது பரிந்துரைகளை அரசுக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த வல்லுநர் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஆய்வு செய்வதற்கும், அந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்தினால் அதில் வெற்றி வாய்ப்புக்கு வழி உண்டா என்று ஆராயவும் ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. ஏ. என். கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்களுடைய தலைமையில் 14 நபர்கள் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அந்த 14 நபர்கள் கொண்ட குழு வல்லுநர் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஆய்ந்து ஒரு ஆகமப் பயிற்சிப் பள்ளியை பழனியில் அரசு நடத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளதாகவும் குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே என்னுடைய கேள்வி என்பது, அமைச்சரிடத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது என்பது வேறு. ஆனால் நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் சொன்ன தகவல்கள், கருத்துக்கள் பற்றி என்றைக்கும் நமக்குள்ளே மாறுபாடு வராது. அந்தப் பாரம்பரியத்தில் நாம் வந்திருக்கிறோம். ஒருவேளை காலம் நம்மை பிரித்திருக்கலாமே தவிர கருத்துக்களால் பிரியவில்லை. அப்படி பிரியும் போது பேதங்கள் ஏற்படுவதை பின்னாலே பேசிக்கொள்ளலாம்.

(முற்பகல் 11–30)

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது, 1730-க்கும் 1780-க்கும் இடையே திருமலைநாயக்கன் மன்னன் மாறவர்மன் காலத்தில் திவானாக இருந்த இராமப்பையர் என்பவர் பழனியம்

பதிக்கு வந்திருக்கிறார் என்பது வரலாற்று குறிப்பு. அதுவரையில் தமிழில் போகர் வழிவந்தவர்கள் பழனியில் பண்டார பூசையைத்தான் நடத்தியிருக்கிறார்கள். இராமப் பையர் வந்து ஆகம பூசை இல்லையா என்று கேட்டு, கொடு முடியில் இருக்கிற சரஸ்வதி அய்யர், கணபதி அய்யர் என்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களை குதிரை வீரர்கள் மூலம் தூக்குப் பல்லக்கில் அழைத்து வந்து ஆகம பூசையை அங்கே துவக்கி வைத்தார்கள். இதை பழனியம்பதியில் வரலாறு சொல்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாக அறிவார்கள். எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால் இப்போது பூசாரிகளாக வரக்கூடியவர்கள் கருவறைக்குள்ளே செல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா? கருவறைக்குள்ளே சென்று அவர்கள் வழிபாடு நடத்துகிற வாய்ப்பு இப்போது நீங்கள் சொல்கிற ஏற்பாட்டின் அடிப்படையில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : தலைவர் அவர்களே, அதற்கு முன்பு பண்டார சன்னதிகளை தூக்கி வந்ததாகச் சொல் கிறார்கள். இப்போது அரசியல் தலைவர்களே பண்டார சன்னதிகளாக நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அதுபற்றி அவர்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நல்ல கேள்வியைத்தான் கேட்டிருக்கிறார்கள். வலிமை யான அரசாங்கத்திலே அவர் இருக்கிறார். பண்டார சன்னதி முறையை ஒழிக்கிற சட்டம் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து வர்ணாசிரம தர்மம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் இதிலே இருக்கிற அடிப்படை. ஆகவே இந்த ஜாதி வேறுபாட்டைப் போக்க வேண்டுமென்ற முறையில் தான் கர்ணபரம்பரையாக சில இருந்து வருகின்றன.

''கட்டை இருக்கையில் சிதம்பரம் போய் நான்
காணவேண்டும் ஐய
மனதொக்கும் வாயொக்கும் நாவால்
ஒருதரம் போய் வாவென்று சொல் ஐய!

என்று சொல்லி, பண்ணையாரிடத்திலே கண்ணீர் விட்டு நந்தன் தில்லைக்கு வந்து எம்பெருமான் நடன கோலத்தை பார்க்க முடியாமல், அம்பலத்திற்கு வெளியே நின்றான்; உள்ளே போக முடியாமல்,

''என்னப்பன் அல்லவா! என்தாயும் அல்லவா!
பொன்னப்பன் அல்லவா, பொன்னம்பலத்தவா!
உன் திருநடன கோலத்தை காண முடியாமல்
நந்தி மறைத்திருக்கிறது''

என்று கேட்ட போது, எம்பெருமான் சிவபெருமான் ஈ எறும்பிலிருந்து 84 ஆயிரம் கோடி ஜீவராசிகளையும் கர்ப்ப கிரகத்தில் வைத்து ரட்சிக்கிற எம்பெருமான் நந்தியை நகர்த்தினானே தவிர நந்தனை உள்ளே அழைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் இராமநாதன் அவர்களின் பேச்சு சுவையாகத்தான் இருக்கிறது. அதுபற்றி நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. இது அறநிலையத் துறை மானியக் கோரிக்கையில் வருகிற பேச்சா அல்லது சமுதாய சீர்திருத்த மாநாட்டில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாக ஆற்றவேண்டியதையெல்லாம் இங்கே பேசுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் காளிமுத்து அவர்கள் விவசாய இலாக்கா அமைச்சரா ? அல்லது குறுக்கீட்டுத் துறை அமைச்சரா என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, தவறு எங்கேயிருந்தாலும் குறுக்கிடுவதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிட்டு விளக்கம் பெறுவதில் எங்களுக்கு மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புகிறபடி அறநிலையத்துறை என்று ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி, சமுதாய சீர்திருத்தம் என்று ஏற்றுக் கொண்டாலும் சரி, இதையெல்லாம் சொல்லித்தான் நாம் இரண்டு பேரும் இரண்டு லைனாக உட்கார்ந்திருக்கிறோம். அதை மட்டும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே நம்முடைய எண்ணம், நம்முடைய குறிக்கோள் பொறுத்த வரையில் சமுதாயத்தில் சமத்துவம் வரவேண்டும் என்பதுதான். அதற்காக கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராக இருந்த காலத்தில் ஆலயத்திற்கு தர்மகர்த்தா ஐந்து பேர் என்று போடுகிறபோது எந்த நந்தன் ஆலயத்திற்கு வெளியே நின்று கண்ணீர் விட்டானோ அந்த நந்தன் பரம்பரையில் வந்த ஒருவர் தர்மகர்த்தா ஆக வேண்டுமென்று சட்டம் போட்ட ஆட்சி கழகத் தலைவர் கலைஞர் தலைமையில் இருந்த ஆட்சி என்பதைச் சொல்வதில் பெருமைப்படுகிறேன்.

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி : தலைநாயகர் அவர்களே, பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் ஆள்கிறபோதுகூட ஒவ்வொரு திருக்கோவிலிலும் அரிசனத் தோழர்களை அறங்காவலராக போட்டிருக்கிறார்கள். கலைஞர் ஆட்சியில் மட்டும் போடவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் தன்னுடைய கருத்தை திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 25]

* திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த இழுக்கு எல்லாம் போக்குவதற்காக ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் வந்த ஒருவரை அறநிலையத் துறை அமைச்சராக ஆக்கி, யார் ஆலயத்திற்குள்ளே செல்லக் கூடாது, தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் 100 அடிக்கு அப்பால் நிற்கவேண்டுமென்று சொன்னவர்கள் அவரை பூர்ண கும்பம் வைத்து, மரியாதை செய்து கோவிலுக்குள்ளே அழைத்துச் செல்கிற அளவிற்கு புரட்சி செய்த நாடு இந்த நாடு. இப்பொழுதும் சீர்திருத்தம் நடந்துகொண்டுதான் வருகிறது, மாறிக் கொண்டு தான் வருகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அரிசனத் துறைக்கு அமைச்சராக, அரிசன பெருமகனார் ஒருவரை ஆக்கியதாகச் சொன்னார்கள். வாழ்த்துகிறோம். பாராட்டுகிறோம். ஆனால் அந்த பெருமகனாருடைய கடைசி காலத்தில் நிம்மதியாக வாழ்வதற்கு வழி செய்த ஆட்சி புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிதான் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆக மொத்தத்தில் நான் தலைவர் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு கவனப்படுத்த விரும்புவது, உண்மையான சமத்துவம் நாட்டில் வரவேண்டும் என்றால், அர்ச்சகராக சகல சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், தகுதி உடையவர்கள் எல்லோரும் ஆகலாம் என்பதற்காக, அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டாலொழிய, வேறு வழியில்லை. வெறும் உதட்டளவில் பேசுவதால் சமத்துவம் வந்துவிடாது. உள்ளத்தில் இருந்து அதை பேசவேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது) (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு உறுப்பினருக்கு இன்னொரு உறுப்பினர் சப்போர்ட் பண்ணவேண்டாம்.

திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 1985-86 ஆம் ஆண்டினுடைய தணிக்கை ரிப்போர்ட் இங்கே வைக்கப்பட்டது. செய்தி, சுற்றுலாத்துறையில் வசூல் செய்யப்படாத வருவாய் என்ற தலைப்பிலே, 31-3-1981 ஆம் ஆண்டு உள்ள கணக்கின்படி 92.65 லட்சம் ரூபாய் வசூல் செய்யப்பட வேண்டிய பாக்கி என்றும், 1983 ஜூனில் உள்ள கணக்கின்படி, வசூல் செய்யப்படவேண்டிய தொகை 87.02 லட்சம் என்றும், 1985 ஜூலையில் உள்ள கணக்கின்படி 131.11 லட்சம் பாக்கி என்றும், இந்த 131.11 லட்சத்தில் 125.2 லட்சம் ரூபாய் தமிழக அரசு அச்சகம் சம்பந்தப்பட்டது என்றும், மற்றவை பிற துறைகளில் இருந்து 3.49 லட்சம் பாக்கி என்றும் குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பதை நான்

அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். வசூலிக்கப்படாத வருவாய் குறித்து தணிக்கை செய்ய பொதுக் கணக்குக் குழு கோரிய விவரங்களை, முழுமையாக பல துறையைச் சார்ந்தவர்கள் அளிக்காதது போல், தணிக்கை செய்ய, 1981-82-ல் வணிக வரி மற்றும் அறநிலையத் துறையால் அளிக்கப்படவில்லை என்று குழு குறைபட்டு உள்ளதையும் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்தவரையில், 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் முடிய வசூல் செய்யப்படாத ரூ. 291.49 லட்சம் என்றும், கடந்த 4 ஆண்டுகளில் 20 சதவீதம்தான் வசூல் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்றும் இதனால் 1 கோடி ரூபாய் இன்னும் வசூல் செய்யப்படவில்லை என்றும்...

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கை வரியின் மீது இப்போது மானியக் கோரிக்கை வைக்கப் படவில்லை. துறையே வேறு.

திரு. மு. இராமநாதன்: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் துறைக்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்ற முறையிலே....

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் சொல்கிறேன். அது வணிக வரித்துறை அமைச்சருடைய பொறுப்பிலே இருக்கிறது. இந்த இரண்டு துறைக்கும் சேர்ந்து பொதுவாக Commercial Taxes and Hindu Religious Endowments என்றிருக்கிறது. இரண்டுக்கும் ஒரே துறை. ஒரே செயலாளர்தான் இருக்கிறாரே தவிர, இரண்டுக்கும் இரண்டு அமைச்சர்கள். வணிக வரித் துறையும், கேளிக்கை வரியும் வணிக வரித்துறை அமைச்சரிடத்திலே இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மைத்துறைக்கு அமைச்சரா, அல்லது குறுக்கீட்டுத் துறைக்கு அமைச்சரா என்று அடிக்கடி குறுக்கிட்டுக்கொண்டு இருக்கிற திரு. இரகுமான்கான் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இங்கே, இப்போது கூட ஒரு வரம்பை மீறி, சட்டத்தை மீறி, விதியை மீறி, இங்கே, எந்தத் துறையின் மீது விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறதோ, அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, ஏற்கனவே நடந்து முடிந்த வணிக வரித் துறையில், அதன் தொடர்பாக விவாதத்தை வைத்து, இங்கே "கலெக்ட்டிவ் ரெஸ்பான்சிபிலிட்டி" என்று அவர் படித்து இருக்கின்ற சட்டத்தின் மீது, இங்கே முறை தவறி சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார். அது தேவையற்றது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களை ஒன்றும் தப்பாகச் சொல்லவில்லை. அடிக்கடி குறுக்கிடுவதாலேதான் இந்த மாதிரி வந்துவிடுகிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் நீங்கள் குறுக்கிட்டுக்

1986 ஏப்ரல் 25] [பேரவைத் தலைவர்]

கொண்டு இருப்பதால்தான் இப்படி வந்துவிடுகிறது. எனவே ஒவ்வொன்றுக்கும் நீங்கள் எழுந்து சொல்ல வேண்டாம். உங்கள் கட்சி உறுப்பினர் திரு. இராமநாதன் அவர்கள் பேசுகிறார். அவர்கள் சொல்வார்கள்.

*திரு. மூ. இராமநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செய்தி விளம்பரத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒரு விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்று நான் பொறுப் புணர்வோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழக அரசினுடைய கொள்கைகள், அறிவிப்புகள், திட்டங்கள், பணிகள் மற்றும் இன்ன பிறவை பற்றிய விளம்பரங்களை நீங்கள் கொடுக்கும்போது, எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-40)

மக்கள் மத்தியிலே பல நாளிதழ்கள் இருப்பதுபோல ** ** ஒரு பெரும்பகுதி மக்கள் படிக்கின்றபோது (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ** **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக்குறிப்பில் இருந்து அவைகளை நீக்கிட உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. மூ. இராமநாதன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு குறிப் பிட்ட பத்திரிகைக்கு மட்டும் விளம்பரம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற விதியை பாகுபாடான, விருப்பு வெறுப்பான ஒரு நடைமுறை இந்த அரசிலே இருப்பது முறைதானா? அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரைக்கும் செல்லக்கூடிய ஒரு நிலையை அனுமதிக்க லாமா என்பதையும், இதில் விருப்பு வெறுப்பற்ற தன்மை அரசுக்கு இருக்கவேண்டுமென்பதையும் நான் (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் நீக்கியதினுடைய அர்த்தம் என்ன? (குறுக்கீடு) நான் அந்த உறுப்பினரோடு பேசும்போது, நீங்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. மூ. இராமநாதன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக விருப்பு வெறுப்பற்ற முறையிலே அரசு விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதையாவது நெஞ்சில் நிறுத்த வேண்டும் என்று நீதியின் பெயரால் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து (குறுக்கீடு).

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இராமநாதன் அவர்கள் மிகுந்த உணர்ச்சியோடும், மிகுந்த இலக்கிய ஆதாரங்களோடும் பேசுகின்ற நேரத்தில் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று தான் நான் அமைதியாக இருந்தேன். ஆனால் இப்போது நெஞ்சுக்கு நீதியை தொட்டுப் பார்த்து, நீதி செலுத்த வேண்டும் விளம்பரம் தரு வதிலே என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சி இங்கே 7 ஆண்டுக் காலம், ஆட்சி செய்தபோது முதலமைச்சராக இருந்த டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் காலத்திலேயும், அதற்கு முன்னாலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயும், இன்றைக்கு இருக்கின்ற அவர்களுடைய தலைவர், முன்னாள் முதலமைச்சர் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத் திலே எப்படி நீங்கள் விளம்பரம் எல்லாம் தந்தீர்கள் ; இங்கே அப்படி கேள்விகள் வைக்கப்பட்ட போது என்ன பதில் அளித் தீர்கள் என்பதை எல்லாம் நான் எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். நான் இறுதியாகச் சொல்லலாம் என்று இருந்தேன். நான் உங் களுக்கு நினைவு படுத்துகிறேன். அந்த நெஞ்சுக்கு நீதியினுடைய அந்தத் தத்துவம் முன்னாலே நீங்கள் வழங்கியிருக்கிறீர்கள் என்பதை நினைவு படுத்திக் கொண்டு பேசினால் நல்லது.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும் சரி, அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் சரி, 1951 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டதிலிருந்து எனக்கு அறிமுகமான வர்கள். நாம் எல்லோரும் போற்றத் தகுந்த நிலையிலேதான் உங்களை வைத்திருக்கிறோம். அதிலே ஒன்றும் உங்களுக்கு மாறு பட்ட நெஞ்சு இருக்க முடியாது. ஆனால் நான் இங்கே மன்றத் திலே தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, நாங்கள் அந்தக் காலத் திலே பாரபட்சம் காட்டுகிறோம் என்று குற்றம் சாட்டித்தான் நீங்கள் வந்தீர்கள். பிறகு எங்களைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் உங்களுக்கு இல்லை. பொன் மனம் படைத்தவர்கள் நீங்கள்; நடுநிலை மாறாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற ஆசையைத் தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் போல, (குறுக் கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலை வர் அவர்களே, அடிக்கடி குறுக்கிட வேண்டிய அவசியம் நேரிடு வதற்கு நான் வருந்துகிறேன். நான் இறுதியாக பதில் அளிக்கிற போது மாண்புமிகு இராமநாதன் அவர்களுடைய பேச்சுக்கே நீண்ட நேரம் பதில் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் நேரிட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக, அடிக்கடி அவர்களுக்கு பதில் சொல்லி விட்டால் வசதியாக இருக்கும். இதை நான் எடுத்துக் காட்டுகிற போது, நாங்கள் தான் தவறு செய்து விட்டோம், அந்தத் தவறை நீங்கள் ஏன் செய்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதை தவறு என்று அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டதற்கு நான்

நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள், இதை வாதத்துக்கு என்று மாற்றக் கூடும். ஏனென்றால் வாதம் செய்வதிலே சாமார்த்தியசாலிகள். வாதத்தினாலேயே இந்த நாட்டிலே எல்லாவற்றையும் நடத்திக் கொண்டு விடலாம் என்று எண்ணுகிறவர்கள்; நம்பிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள். அந்த வாதத்திலேயே வெல்ல முடியாது. அது வேறு விஷயம். ஆனால் இங்கே சற்று முன் பேசுகிறபோது எங்கள் காலத்தில் தானே நம்முடைய ஆதி திராவிட மக்களை அறநிலையத் துறையில் அறங் காவலர்களாக நியமிக்க இங்கே சட்டமே கொண்டு வந்தோம். எங்கள் காலத்தில் தானே எல்லோரையும் அர்ச்சகர்களாக ஆக்கலாம் என்று சட்டம் கொண்டு வந்தோம், அது உச்ச நீதிமன்றத்திலே தோற்கடிக்கப்பட்டது என்று சொல்கிற நேரத்தில் அன்றைக்கு செய்த காரியத்தை நீங்கள் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு உரிமை இருக்கிற நேரத்தில் அன்றைக்கு நீங்கள் விளம்பரத் துறையிலேயும், செய்தித் துறையிலேயும் என்ன செய்தீர்கள்? எப்படி நடந்து கொண்டீர்கள் என்பதை நினைவு படுத்திக் கொண்டு, நாங்கள் அப்படி அன்றைக்குச் செய்தோம். அது தவறு. அந்தத் தவறை இப்போது இருக்கிற புரட்சித் தலைவர் செய்ய வேண்டாம் என்று நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டால், நினைவுபடுத்தினால், அது நெஞ்சுக்கு நீதி தருவதாக இருக்கும்.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாதத்துக்கு வாதம் நான் பேச விரும்பவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இடத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, நீங்கள் குறிப்பிட்ட காரணத்தினாலேதான், நீங்கள் தவறு செய்தீர்கள், ஆதாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னீர்கள். அந்தத் தவறு இந்த அரசின் மீது படிய வேண்டாம் என்பதுதான் நோக்கமே தவிர வேறு அல்ல.

இன்னொன்று. ஆண்டில் 9 மாதம் தமிழ்ப் படம் ஓட்டுவதற்கு சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது கொள்கைக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. ஆனால் இந்த கொள்கைக் குறிப்பின்படி அல்லது சட்டத்தின்படி தமிழகத்தில் உள்ள திரையரங்குகளில் வருடத்திற்கு 9 மாதங்கள் தமிழ்ப் படம் காட்டப்படுகிறதா என்பதை கண்காணிப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது அதை மீறி இந்திப் படங்களையும், ஆங்கிலப் படங்களையும் காட்டுகிற திரையரங்குகளின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கலைவாணர் அரங்கம், சிறுவர் அரங்கம், பாலர் அரங்கம் என்ற நிலையில் சலுகைக் கட்டணத்தில் இளைய தலைமுறையினர் பயனடைய வேண்டுமென்று உருவாக்கப்பட்ட ஒன்று. ஆனால் இன்றைக்கு அதில் கட்டண விகிதம் மற்ற

திரையரங்குகளில் உள்ளது போலவே உயர்த்தியும், அதில் ''ஏ'' சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிய படங்கள் ஓடக் கூடிய நிலையை ஏற் படுத்தியிருப்பதையும் அருள் கூர்ந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர் கள் மனதில் நிறுத்தி அவற்றை எல்லாம் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. சுற்றுலாத் துறை பொருட்காட்சியைப் பொறுத்த வரையில் அகில இந்திய அளவில் டெல்லியில் நடக்கும் பொருட்காட்சிக்கு ஈடாக சென்னையில் பொருட்காட்சி நடந்து சாதனை புரிந்திருக்கிறது என்றும், 27 இலட்ச ரூபாய் சென்னை யில் மட்டும் நிகர இலாபம் வந்திருக்கிறது என்றும், நிரந்தர பொருட்காட்சி சென்னையில் உருவாக்க இடம் தேடப்படுகிறது என்றும், 1978-லிருந்து இதுவரை 30 பொருட்காட்சிகள் நடத்தப் பட்டன என்றும், மொத்த வருமானம் 405.49 இலட்சத்தில் பொறியியல் பணி, மின்சாரம், கலை நிகழ்ச்சி ஆகியவைகளுக்கு 197.07 இலட்சம் என்றும், அடுத்து அரசுத் துறையைச் சார்ந்த பல நிறுவனங்கள் செலவு செய்த தொகை 94.12 இலட்சம் என்றும், நிகர வருமானம் 114.30 இலட்ச ரூபாய் என்றும், அதே போல் பொருட்காட்சியின் மூலம் சென்னையில் மட்டும் நிகர இலாபம் 27 இலட்ச ரூபாய் என்றும் பொத்தாம் பொதுவாக சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதே அல்லாமல் இன்ன இன்ன வகையில் இன்ன இன்ன வரவு, இன்ன இன்ன வகையில் இன்ன இன்ன செலவு என்ற கணக்கைத் தருவதில் இந்த அரசுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக கோவையைப் பொறுத்தவரையில் (மணியடிக்கப் பெற்றது). என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் சொல்லி விட்டு முடித்து விடுகிறேன். மாவட்டந்தோறும் சுற்றுலா மையம் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று இங்கே குறிப்பில் இருக்கிறது. பல காலம் இந்த அரசின் கவனத்துக்கு கொண்டு வந்து உள்ள சிறுவாணி மலையின் மடியில் உள்ள கோவை குற்றாலத்தில் சுற்றுலா மையத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிதம்பரம் பூங்கா வளாகத்தில் கலை வாணர் அரங்கம் போல் ஒரு திரையரங்கத்தை உங்கள் துறை சார்பாக கட்டித் தர வேண்டும் என்றும், பொள்ளாச்சி ஆளியாறு பகுதியை சுற்றுலா மையமாக ஆக்குவதற்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து ; மாண்புமிகு பேர வைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இராமநாதன் அவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி. அமைச்சர் அவர்கள் அவசரப்படக் கூடாது, பொறுத்து அருள வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு நன்றி தெரிவித்து நான் உட்கார்ந்து இருக்கிறேன். சமபந்தி உணவு

தீண்டாமைக் கொடுமையை மாற்றுகின்ற மன மாற்றத்திற்கு பயன்படுமா? பயன்படாதா என்று நான் கேட்டதற்கு அவர் அதற்கு பதில் சொல்லவில்லை. இந்த கீரியையும் பாம்பையும் சண்டை போட வைத்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான்தான் அவருக்கு டைம் கொடுக்கவில்லை.

திரு. பரிதி இளம்வழுதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதில்....

*திருமதி பா. வளர்மதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள அறநிலையத்துறை, சுற்றுலாத் துறை, வனத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல நூற்றுக்கணக்கான திருக்கோவில்களுக்கு திருப்பணி செய்ய முடியாத நிலையில் இருந்த கோவில்களுக்கு எல்லாம்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பரிதி இளம்வழுதி ஒரு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் இப்படி நின்று கொண்டிருப்பது முறை அல்ல, மரபு அல்ல, இப்படி குறுக்கிடுவது நல்லது அல்ல. திருமதி பா. வளர்மதி தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திருமதி பா. வளர்மதி : பல நூற்றுக்கணக்கான திருக்கோவில்களில் திருப்பணி செய்ய முடியாத ஆலயங்களில் எல்லாம் திருப்பணிகளையும், குடமுழுக்கையும் நடத்தி முடித்து பல திருக்கோவில்களை இன்றைக்கு நாட்டு மக்கள் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தி வைத்து இருக்கின்ற எங்களுடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் இந்த நேரத்தில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11—50)

நம்முடைய ஆலயங்கள் இன்றைக்கு வழிபாட்டுக் கூடங்களாக மட்டுமல்லாமல், மக்களின் சமுதாய பொருளாதார, கலை, கல்வி, கலாச்சாரம் போன்ற தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய விதத்தில் பண்டைய காலம் முதல் இன்றைக்கு வரை செயல்பட்டுவந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் இன்றைக்கு ஆலய நிர்வாகங்கள், இறை வழிபாட்டோடு நிறுத்திக் கொள்ளாமல், பொதுவான சேவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கோடு சமபந்தி விருந்து, சிறப்பு வழிபாடு, ஏழைகளுக்குத்

திருமணங்கள் நடத்தி வைத்தல் போன்ற சமுதாயப் பணிகளில் ஆர்வம் காட்டி வருவதை நான் இந்த சமயத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்து சமய அறநிலையத் துறையின் கீழ் 34,000-க்கும் மேற்பட்ட அறநிலையங்களும், அவற்றில் 32,000-க்கும் மேற்பட்ட திருக்கோயில்களும் உள்ளதாகக் கொள்கை விளக்க குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோயில்கள் மூலம் அறநிலையத் துறைக்குச் சொந்தமான 5.25 இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்களிலிருந்து வர வேண்டிய குத்தகை பாக்கி ரூ. 35 கோடி என்பதை அறியும்போது மிகுந்த அதிர்ச்சி நமக்கு ஏற்படுகின்றது. ' சிவன் சொத்து குல நாசம் ' என்பார்கள். ஆனால் அதைப் பற்றி கவலைப்படாமல், சட்டங்களின் சந்து பொந்துகளில் நுழைந்து கொண்டு, பலர் தப்பித்து வருவது இன்றைக்கு வேதனைப் படக்கூடிய ஒன்றாக இருந்துவருகிறது. அப்படிப் பட்டவர்களிடமிருந்து நிலங்களை உடனடியாக கையகப் படுத்துவதற்கும், குத்தகை பாக்கியான அவர்களின் மற்ற சொத்துக்களின் மீது வழக்கு தொடர்ந்து இழப்பீடு பெறுவதற்கும் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்வதற்கு விரும்புகிறேன். பொதுச் சொத்துக்களை நீண்டகாலக் குத்தகையாக, 99 வருடங்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு சில நூறு ரூபாய்களுக்கு மட்டும் குத்தகையாக எடுத்து ஏமாற்றி வருவது இன்றைக்கு வாடிக்கையான நிலைமையாகப் போயிருக்கிறது. பல ஆயிரக் கணக்கான சதுர அடிகள் கொண்ட மனைகளை, சில நூறு ரூபாய்களுக்குக் குத்தகை விடுவது என்பது எந்த வகையிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் என்ற காரணத்தினால், தவறான முறையில், தவறான வழியில் செயல்பட்டு, அந்தச் சலுகைகளை, எப்போதோ செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை தயவுசெய்து நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். இல்லையேல், ஒப்பந்தங்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு நாட்டின் ஒரு மாநிலத்தின் வருவாயைப் பொறுத்த மட்டில், சுற்றுலாத் துறை என்பது ஒரு மிகப் பெரிய பங்கினை வகித்து வருகிறது. மாநிலங்களின் சுற்றுலா வளர்ச்சியிலே மத்திய அரசு அக்கறையும், ஈடுபாடும் காட்டுவது மிகவும் அத்தியாவசியமாகும்.

அதைப்போலவே திட்ட ஒதுக்கீட்டிலே மாநில அரசுக்குப் போதிய உதவி செய்ய வேண்டும். ஆனால் மத்திய அரசு செய்திருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் இந்த நேரத்தில் சொல்லமுடியும். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டக்காலத்தில், சுற்றுலாத் துறைக்கு என்று மத்திய அரசு ஒதுக்கிய தொகை ரூ. 1,120 கோடி ; இதில் தமிழகத்திற்குக்

1986 ஏப்ரல் 25] [திருமதி பா. வளர்மதி]

கிடைத்தது வெறும் ரூ. 7 கோடி மட்டும்தான். ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில், மத்திய அரசு ஒதுக்கிய தொகை ரூ. 3,150 கோடி. இதில் தமிழகத்தின் பங்கு வெறும் ரூ. 8 கோடி மட்டும்தான்.

அதுமட்டுமல்லாமல், குற்றாலத்திற்குப் பக்கத்திலே கோதையாறு என்ற இடத்திலே விமானத் தளம் அமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் பலமுறை கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரை சரியான பதில் இல்லை. ஐரோப்பாவிலிருந்து விமானத்தில் வருகின்றவர்கள், சென்னை விமான நிலையத்தில் இறங்க அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். இதன் மூலம் அன்னியச் செலாவணி நமக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று மத்திய அரசிடம் கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக திருவனந்தபுரம், கோவாவிற்கு அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது.

ரூ. 20 கோடி செலவில் இராமேஸ்வரத்தில் சுற்றுலா வரவேற்பு மையம் ஒன்றினை நிறுவுவதற்கு மத்திய அரசிடம் கேட்டிருந்தோம். பல முறை கோரிக்கைகள் விடுத்தும், தற்போது தான் ஒப்புக் கொண்டிருப்பதை நான் இந்த சமயத்தில் பாராட்டக் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

சுற்றுலாத் துறையில், சிறப்பு வாய்ந்த உள்ளூர்ப் பகுதிகளை மேம்படுத்த புரட்சித் தலைவர் அரசு காட்டி வருகின்ற அக்கறையை நாம் இந்த சமயத்தில் பாராட்டியாக வேண்டும். என்னுடைய கன்னி உரையிலே கூட, என்னுடைய தொகுதியான மைலாப்பூரிலே இருக்கின்ற திருவள்ளுவர் கோவிலை சுற்றுலா மையமாக அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னபோது, மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் பரிதி இளம்வழுதி அவர்கள் பேசுகின்றபோது, சுற்றுலா மையமாக அமைக்க வேண்டுமென்றால், அங்கே பல நூற்றுக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்களை காலி செய்துதான், சுற்றுலா மையம் உருவாகும் என்கின்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தங்கள் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது அந்த ஏழைகள் குடிசை போட்டுள்ளவர்கள் என்றால் எப்படி இந்தச் சென்னை மாநகரிலே ஒரு வள்ளுவர் கோட்டம் வந்து இருக்கமுடியும்? வள்ளுவர் கோட்டப் ஒரு காலத்திலே பார்க்கிற போது அந்தப் பகுதி முழுவதும் குடிசைப் பகுதிகளாக இருந்தவை தான். எப்படி அந்த இடத்தை வள்ளுவர் கோட்டத்திற்கு ஒதுக்கித் தந்து சிறப்பான முறையில் அதை அமைக்கக்கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்கினார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேள்வியாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படி சுற்றுலா மையம் அமைகிற போது

அங்கே இருக்கிற ஏழை மக்கள் தங்குவதற்கு மாற்று ஏற்பாட்டை பல பகுதிகளுக்குச் செய்து தருகிற மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிச்சயமாக ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து தருவார் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு.

இரண்டாவதாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிற கோரிக்கை ஒரு காலத்தில் வெளிநாட்டினர் தமிழகத்திற்கு வருகிறபோது கூடி மகிழ்ந்த கடற்கரைதான் எலியட் கடற்கரை. அதை மேம்படுத்துவதற்காக ஒரு குழு அதிகாரிகளால் அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழு மாதம் ஒரு முறை கூடிக் கலைகிறதே தவிர சரியான நிதியாதாரங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் அதை மேம்படுத்த இயலவில்லை. நான் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன், அதை விரிவு படுத்துகிற சுற்றுலா மையமாக்குகிற திட்டத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அடையாற்றின் கரையோர மரங்களிலே பல நாட்டுப் பறவைகள் வந்து தங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற செய்திகள் நமக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப் பறவைகள் வந்து தங்குகிற காரணத்தினால் அங்கே ஒரு பறவைகள் சரணாலயத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரையில் உள்ள மடாலயத்தைப் பற்றித் தங்கள் மூலமாக நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மடாதிபதி என்று சொன்னால் தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவும் சமூகத் தொண்டிற்காகவும் ஆன்மீகப் பணிகளுக்காகவும் தொடங்கப்பட்டவை தான் மடாலயப் பணிகள். தமிழ் வளர்ந்து இருக்கிற மதுரையில் உள்ள அந்த மடாதிபதி அந்த மடாலயம் அமைக்கப்பட்ட பணியை விட்டுவிட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட சிலபேர்களுக்கு வால் பிடித்துக் கொண்டு போவது பற்றிச் செய்திகள் நமக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த மடாதிபதி நியமனத்திலும் ஏதோ உள் விவகாரம் இருப்பதாகப் பத்திரிகை செய்திகள் கூறுகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் அந்த முறைகேட்டை விசாரிப்பதற்காக விசாரணைக் குழு அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவரின் அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு தான் பல்வேறு ஆலயங்களின் அருமையும் பெருமையும் வெளிப்பட ஆரம்பித்திருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து மாமல்ல

1986 ஏப்ரல 25] [திருமதி பா. வளர்மதி]

புரம் செல்கின்ற வகையில் ஒரு உல்லாசப் படகு கடல்வழியாக விடவேண்டுமென்று நான் தங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான மயிலாப்பூர் தொகுதியில் ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான பல இடங்கள் இருக்கின்றன. பச்சையம்மன் கோயிலுக்குச் சொந்தமான இடங்கள் உண்டு. அதைக் குறிப்பிட்ட சிலர் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு ஏழை எளிய மக்களைக் குடிவைத்து வாடகை என்ற பெயரால் அவர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை அகற்றிவிட்டு அந்த இடங்களையெல்லாம் தயவு செய்து குடிசை மாற்று வாரியத்திலே ஒப்படைத்து அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கவேண்டும் அல்லது அவர்களுக்கு மாடி வீடுகளை அங்கே கட்டுடித்தரவேண்டுமென்று நான் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவண்ணாமலைக் கோயிலுக்குச் சொந்தமான இடங்கள் என்னுடைய தொகுதியான மயிலாப்பூரில் இருக்கின்றன. அங்கே அருணாசலபுரம் பகுதியிலே 300 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அங்கே 30 வருடகாலமாக பொதுமக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே சில பணக்காரர்கள் அதிகமான இடங்களை அங்கே வளைத்துப்போட்டுக் கொண்டு அந்த இடங்கள் எங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து அவர்களை அங்கேயிருந்து காலிசெய்ய வைத்து அந்த இடத்தை குடிசை மாற்று வாரியத்திலே ஒப்படைத்து அவர்களுக்கு—ஏழை மக்களுக்கு—பட்டா வழங்கவேண்டும், என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

வனத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் சந்தன மரங்களை வளர்ப்பதிலும் சந்தன எண்ணெய் உற்பத்தி செய்வதிலும் தமிழகம் குறிப்பிடத் தக்க இடத்தை வகித்து வருகிறது. ஆனால் 1978 ஆம் ஆண்டு முதல் சந்தன மரங்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மத்திய அரசு தடை விதித்திருக்கிறது. இதனால் மாநில அரசுக்கும் வருவாய் குறைந்திருக்கிறது; மத்திய அரசுக்கும் அன்னியச் செலாவணி குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே சந்தன மர ஏற்றுமதிக்கு இருக்கின்ற தடையை நீக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை நம்முடைய தமிழக அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கோரிக்கையாக வைப்பதற்கு விரும்புகிறேன்.

[திருமதி பா. வளர்மதி] [1986 எப்ரல் 25

இன்னொன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோடியக் கரை, முண்டந்துறை வன விலங்கு சரணாலயங்களை அதிக மான மக்கள் பார்க்கின்ற விதத்தில் பராமரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மன்னார் குடா கடலின் நீர் உயிரினப் பூங்கா அமைக் கின்ற திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டத் திற்கு மிகவும் சிறப்பான இடமாக இருக்கக்கூடிய, நம்முடைய கையை விட்டுப் போய் இருக்கின்ற கச்சத் தீவுதான். மத்திய அரசோடு பேசி, தேவைப்பட்டால் நாம் அனைவரும் கலந்து பேசி —இல்லையென்றால் போராடியாவது இந்தக் கச்சத் தீவைத் திரும்பப்பெற்று இந்த உயிரினப் பூங்காவை அங்கே அமைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். இதன் மூலம் நம்முடைய உரிமையும் நிலைநாட்டப் படும்; அங்கே உயிரினப் பூங்காவும் ஏற்படுவதற்கான வழி வகையும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆலயங்களில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்களது குடும்பத்திற்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் தரும் திட்டம் ஒன்று உள்ளது. இந்த ஐயாயிரம் ரூபாய் என்பது நிச்சயமாகப் போதாத ஒன்றுதான். எனவே, அந்த ஐயாயிரம் ரூபாயை பத்தாயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று நான் தங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்வதற்கு விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான மயிலாப்பூரில் உள்ள காரணீஸ் வரர் திருக்கோயிலைப் பராமரிப்பதற்குச் சரியான, போதுமான வருமானம் இல்லாமல் இருந்தது. அதுபற்றி அறநிலையத் துறை ஆணையாளர் அவர்களிடத்தில் பலமுறை சொல்லியும், அமைச்சரவர்களிடத்தில் தெரிவித்தும் வந்ததன் காரணமாக நலிந்த கோயில்களை வளப்படுத்தும் திட்டத்தின் கீழ் காரணீஸ் வரர் கோயிலை ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்திற்காக நான் இந்தச் சமயத்தில் இந்தத் துறைக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக் கும் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

பெண்களை இழிவுப்படுத்துகின்ற விதத்தில் சில ஆபாச சுவரொட்டிகள் சென்னை மாநகரத்தின் முக்கியமான பகுதி யாக இருக்கின்ற அண்ணா சாலையில் சரியான அளவில் இல் லாத அளவிற்கு ஒட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெண்களை இழிவுபடுத்துகின்ற அந்தச் சுவரொட்டிகளை தயவு செய்து அகற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 எப்ரல் 25] [திருமதி பா. வளர்மதி]

சென்சார் போர்டு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த சென்சார் போர்டு மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது. இங்கேயிருந்து சில திரைப்படங்கள் அங்கே போகின்றபொழுது, சென்சார் போர்டு சென்சார் செய்கிறது என்றாலும்கூட, அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே சில ஆபாசக் காட்சிகள் இருந்து விடுகின்றன. தமிழ்நாட்டினுடைய பண்புக்கு ஒத்து வராத சில காட்சிகள் இடம் பெறுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. தங்கள் மூலமாக அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் எடுக்கப்படும் படங்களை சென்சார் செய்யும் அந்த உரிமையைத் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கே தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தை நம்முடைய தமிழக அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வதற்கு விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், பெண்களை இழிவுபடுத்தக்கூடிய சுவரொட்டிகளைப் பார்க்கின்ற பொழுது, ஏதோ அரசாங்கம்தான் தவறு செய்கிறது என்ற முறையில் சில தாய்மார்கள் தவறான எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணத்தை நீக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குழந்தைகளுக்கான திரைப்படங்களை எடுக்கின்றபொழுது அதற்கு அதிகமான முன்னுரிமை தர வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

'' தமிழரசு '' என்ற பத்திரிகையை அரசு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகைகள் குறிப்பிட்ட சில அதிகாரிகளுக்குச் செல்கின்றன; இன்னும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மேலவை உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள், சில அரசு அலுவலர்கள் ஆகியவர்களுக்கு மட்டுமே போகின்றன. இந்தத் தமிழரசு பத்திரிகையில் அரசு செய்திகள் வருகின்றன ; அரசாங்கம் நடத்துகின்ற விழாக்கள், புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசு செய்கின்ற நல்ல காரியங்கள் ஆகியவைகள் பற்றி [illegible] முழு நிறைவில் இடம் பெறுகின்ற பத்திரிகை அந்தத் தமிழரசு பத்திரிகைதான். ஆனால் அந்தப் பத்திரிகை ஏழை எளிய மக்களுக்குப் போகின்ற அளவிற்கு, அவர்களுக்கு தமிழரசு என்ற பத்திரிகை நடைபெறுகிறது என்று விளம்பரப்படுத்தாத காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட பத்திரிகை நடத்துவதே அவர்களுக்குத் தெரியாமல் போகிறது. ஆகவே, நான் தங்கள் மூலமாக அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, இந்தத் தமிழரசு பத்திரிகையை கிராமப்புறங்களிலே உள்ள வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற ஏழை மக்களும் படித்துப் புரிந்து, தெரிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு அந்தப் புத்தகத்தை விற்பனைச் செய்ய வேண்டும் அல்லது கிராமங்களில் உள்ள அலுவலங்களுக்காவது அனுப்பி அதற்கென்று ஒரு முக்கியத்துவத்தைத் தர வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, அரசு அன்று கேட்கும், தெய்வம் நின்று கேட்கும் என்பார்கள். ஆலயத்தில் பணியாற்றுபவர்கள் அரசுப் பணியாளர்களாகத் தங்களையும் ஆக்க வேண்டும்மென்று காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயிருந்து கேட்டு வருகின்றார்கள். அன்றே கேட்க வேண்டிய அரசு கேட்கவில்லை. ஆனால், இன்று நின்று கேட்கின்ற தெய்வம் போல் விளங்குகின்ற எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அவர்களது குறையைப் போக்கி, அரசுப் பணியாளர்களாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. ஆலயத் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்ற பொழுது, வெளிநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் கோயிலுக்குப் போகிறார்கள். ஆனால், திருவிழாவை, திருக்கோயிலுக்கு உள்ளே சென்று அல்லது சரியான முறையிலே பார்க்க முடியவில்லை. ஆகவே, வெளிநாட்டவர்கள் வந்தால், ஆலயத் திருவிழாக்களை ஆலயங்களுடைய அருமை, பெருமைகளை, வீடியோ திரைப் படங்கள் மூலம் எடுத்து, அவர்களுக்குப் போட்டுக் காட்டக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இன்னொன்று, இந்தத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற பேரூந்து நிலையங்கள், இரயில் நிலையங்கள், பொது மக்கள் கூடுகின்ற முக்கியமான இடங்களிலே தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகளின் மூலமாக, அல்லது விளம்பரபோர்டுகளின் மூலமாக தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற முக்கிய கோயில்களின் அருமை பெருமைகளைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய விதத்திலே, ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைத் தங்கள் மூலமாக கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வனத் துறைக்காக தந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையில் அரசு ரப்பர் தோட்டங்களைப் பற்றிச் சில தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசு ரப்பர் கழகத்தை அமைத்ததை நிச்சயமாக நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அது நன்கு தெரியும். தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தான் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கழகத்தை ஏற்படுத்துவது என்ற முடிவுக்கு வந்தார் என்பதையும் நாங்கள் நன்கு அறிவோம். ஆனால் இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் குறிப்பிலே 2,532 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏறத்தாழ 3,000-க்கு அதிகமான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய வசதிக்காக ரூ. 27.8 இலட்சம் செலவு செய்யப்படுவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த நேரத்திலே, பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, ஏறத்தாழ 600 தொழிலாளிகளுக்கு நிரந்தரத் தொழி

லாளர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மருத்துவ வசதிகளோ அல்லது ப்ரடொக்ஷன் க்ளோத்ஸ்-- அவர்களை பாதுகாத்துக்கொள்வதற்குக் கொடுக்கக்கூடிய வஸ்திரங்களோ கொடுக்கப்படவில்லை. அதே போன்று, அவர்களில் பலருக்கு அவதி சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை நிச்சயமாகப் போக்கப்பட வேண்டும்.

அதற்கு மேலே, அங்கு பல தோட்டங்களிலே, பல தொழிலாளர்கள், 10 ஆண்டுகளாக வேலை செய்வதற்குப் பிறகுகூட நிரந்தரப்படுத்தப்படாத நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, கீரிப்பாறை பாக்டரியிலே, 10 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் செய்த 17 தொழிலாளிகள் நிரந்தரப்படுத்தப்படுவதற்கு தகுதி உடையவர்கள் என்று அந்த நிர்வாகம்கூட ஏற்றுக் கொண்டது ஆனால், அவர்களுக்கு இன்று வேலைகூட மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட் அவர்கள் அந்த இடத்திற்குச் சென்ற நேரத்திலே, அந்தத் தொழிலாளர்கள் அவர்களை நேரடியாகச் சந்தித்து அந்தக் குறைபாடுகள் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால், இன்னும் அந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு ஏற்படவில்லை.

(பிற்பகல் 12-10)

அது மட்டுமல்ல, அங்கேயிருக்கக்கூடிய நிர்வாகம் இன்று அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்கக்கூடிய நிலையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வேலையிருந்துங்கூட, அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது. அதை எதிர்த்து அவர்கள் சத்தியாக்கிரகம் இருந்த நேரத்திலே, காவல் துறையினைப் பயன்படுத்தி, அது வனத் துறைக்கு உரிய இடம், அங்கே சத்தியாக்கிரகம் இருக்கக் கூடாது என்று அடித்து விரட்ட முயற்சித்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி காரணமாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட அந்த ஸ்தாபனத்தில் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது நிச்சயமாக அழகல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்று சொல்லும்போது தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களும் மனிதர்கள்தான் என்ற முறையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும், அவர்களுடைய வசதிகள் நல்லமுறையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த முறையிலே அங்கே இருக்கிற நிர்வாகம் நடந்து கொள்ளவில்லை. தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குத்தியால் இரப்பர் தோட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஒன்றை

இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட ஒரு புகாரை 3—1—1986-ல் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கே விசாரணை நடத்தப்பட்டது. 20—3—1980 அன்று எனக்கு அரசு ஆணையர் மற்றும் செயலர் அவர்கள் ஒரு கடிதம் எழுதியிருககிறார்கள். பழுதடைந்ததன் காரணமாக வாகனம் கொடுக்க முடியவில்லை என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இது சம்பந்தமாக நான் ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து வந்து, அந்தத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் கொத்தடிமைகள் போல நடத்தப்படுகிறார்கள். ஒரு ரேஞ்சர் அந்த அளவுக்கு அவர்களை மிரட்டுகிறார். நானே நேரில் அதைப் பார்த்தேன், ஒரு பெண்மணி சுகவீனமாகி, மருத்துவமனைக்குச் செல்ல வாகன வசதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது, நானும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் சொல்கிறார் என்றுகூட பார்க்காமல், வாகன வசதி செய்து கொடுக்காமல், உதாசீனப்படுத்தினார்கள். அதன்பேரில் தொழிலாளர்கள் தகராறு பண்ணக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு, இன்னொரு ரேஞ்சர் தலையிட்டு, வாகன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட போக்கு வன இலாகா அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கிறது. அவர்கள் மாடுகளை எப்படி நடத்துவார்களோ அதைப்போன்று மனிதர்களை நடத்தக்கூடிய போக்கு இருக்கிறது. இந்தப் போக்கை மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து வந்து வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்று வர போக்குவரத்து வசதி ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதற்காக போராட்டம் நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலைகூட ஏற்பட்டது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்கனவே போக்குவரத்திற்காக கொடுக்கப்பட்ட பணம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் கொடுப்பதற்கு 'பிளான்டேஷன் லேபர் அட்வைசரி கமிட்டியில்' கூட விவாதிக்கப்பட்டது. தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கூட அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறினார். ஆனால் இன்னும் அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்கூட ஒரு சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் இந்தக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு பிரதிநித்துவம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் அந்த அட்வைசரி கமிட்டியை ஏற்படுத்தினால் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை

களுக்கு தீர்வு காண முடியும். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றி இந்த சட்டப்பேரவையில் பேசக்கூடிய நிலைமையும் தவிர்க்கப்பட்டுவிடும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சினையையும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தனியார் தோட்டங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை ஒரு நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பின்னால் தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு விட்டு ஓரளவுக்கு முடிந்திருக்கிறது. 24-2-1986 முதல் நீதிமன்ற விசாரணைக்கு கொண்டுவந்து விட்டார்கள். ஆனால் தமிழக அரசு ரப்பர் கழகத்தில் இந்தப் பிரச்சனைக்கு தனியாருக்கு ஆதரவாக இருப்பது துரதிர்ஷடமானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1-2-1986 முதல் தொழில் தகராறு சட்டத்தின் கீழ் 9-ஏ நோட்டீஸ் கொடுத்து, தனியார் நிறுவனங்களில் எதை விரும்புவார்களோ அதை அமுல்படுத்த இன்றைக்கு அங்கிருக்கிற மானேஜிங் டைரக்டர் முடிவெடுத்திருக்கிறார். நானும் அது சம்பந்தமாக கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு தனியார் நிறுவனத்தில் 8 கிலோ பால் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றபோது அரசு இரப்பர் கழகத்தில் $9\frac{3}{4}$ (ஒன்பதே முக்கால்) கிலோ பால் எடுத்து கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளைக்கூட அழைத்துப் பேசுவதற்கு தயாராக இல்லாத நிலையில், நிர்வாகத்தின் விருப்பப்படியே 9-ஏ நோட்டீஸ் கொடுத்து, அமுல்படுத்த முயற்சி செய்து நிச்சயமாக தமிழக அரசு எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தக் கழகத்தை அமைத்திருக்கிறதோ அந்த நோக்கத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் தலையிட வேண்டும். இன்று தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான முறையில் அந்த நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சின்கோனா தோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 12 ரூபாய் 65 காசுதான் டீ.ஏ. உட்பட அவர்களுக்கு ஊதியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய முறையில் அதே ஊதியத்தை இந்த சின்கோனா தோட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அந்தத் தோட்டத்திலே வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு போனஸ் வழங்கப்படவில்லை. அதுபற்றிக் கேட்டால் போனஸ் சட்டத்தில் அது வரவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடும். நான் இங்கே ஒரு கணக்கினைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்திலே இருக்கின்ற பாலிசி நோட்டினுடைய 11-வது பக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் சொல்கிறேன்.

'The estimate for 1986–87 will show al oss of Rs. 35.02 lakhs (estimated) after meeting the interest charges of Rs. 150.00 lakhs.' என்ற முறையில் அதாவது இன்றைய மூலதனத்தைவிட அதிக மான அளவுக்கு இலாபம் ஈட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் சென்றிருக்கிறது. இதை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அது அரசுத் துறையாக இருந்தாலும் அந்தத் தொழிலாளர் களைப் பொறுத்தவரையில் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும்கூட குறைந்த பட்சம் போனஸ் கிடைக்க உரிமை உண்டு. எனவே இது போனஸ் சட்டத்தினுடைய பிரச்சினைக்குள்ளே வராது என்றாலும் நான் பணிவோடு ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மாதச் சம்பளத்தை எக்ஸ்கிரே ஷியாவாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

தேயிலைத் தோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு அந்தத் தொழில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது இன்றைக்கு இலாபம் ஈட்டிக் கொடுக்கிறது. தனியார் தோட்டங்களில் கொடுக்கப்படுகின்ற ஊதியத்தைவிட இரண்டு ரூபாய் குறை வாகத்தான் இந்தத் தோட்டங்களில் பணிபுரிகிற ஊழியர் களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. போனசும் மினிமம் போனஸ் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அதி காரிகள் கவனிப்பதில்லை. அதிலே பல அதிகாரிகள் இன்று ஃபராஸ்ட் இலாக்காவிலே இருந்து டெப்புடேஷனிலே வந்திருப் பவர்கள். அவர்கள் அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் தான் இந்தத் தொழிலாளர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாடல் ஸ்டேண்டிங் ஆர்டரிலே உள்ள விதியைக் கூட நடைமுறைப் படுத்தாத நிலைமை இருக்கிறது. மேனேஜ்மென்டைப் பொ றுத்தவரையில் ஏதாவது ஒரு விதிக்குள் இருந்து தொழிலாளர் களை நடத்தவேண்டும். மாடல் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் கூட இன்றைக்கு கடைப்பிடிக்கவில்லை. இது சட்டவிரோதமான செயல் என்று தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தொழி லாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் பழி வாங்குகின்ற நட வடிக்கைகளை நிர்வாகம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது சரியல்ல. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற பாலிசி நோட்டிலே வனத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான சில நடவடிக்கை களைப் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். வனத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடம் இல்லை. ஆனால் தமிழகத்தில் என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் களியல் கிராமத்தில் மருதம்பாறை அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் அருகே சர்வே செய்யப்படாத வெள்ளரிக்கனி என்ற 100 ஏக்கர் வனம் இருக்கிறது. அந்த வனத்தை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

முன்னாள் எம்.எல்.ஏ.வினுடைய மாமனார் பெயரில் பட்டா செய்து கொடுக்க மதுரையிலிருக்கின்ற செட்டில்மென்ட் அதிகாரிகளால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு ஒப்புதலுக்காக அது குமரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றை நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான் செக்ஷன் 93-ன் அடிப்படையில் நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டுத்தான் பேசுகிறேன். அவர்கள் இன்று அவையில் இல்லாததன் காரணத்தால்தான் நான் அவர்களுடைய பெயரைச் சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய மாமனார் பெயரில் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்காக மதுரையிலே உள்ள செட்டில்மென்ட் ஆபிஸிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அது ஒப்புதலுக்காக குமரி மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அவர்களை நேரில் சந்தித்து இது சரியல்ல என்று நான் பேசி இருக்கிறேன். எனவே இது தானாக நடந்த ஒரு செயல் அல்ல. வன இலாக்காவின் அதிகாரிகளுடைய உதவியோடு 1983 ஆம் வருஷத்திலே அந்த பகுதியிலே குடியிருந்த காணிப் பிரிவைச் சேர்ந்த மலைவாழ் மக்களை அடித்து விரட்டியிருக்கிறார்கள் அந்த இடத்திலிருந்து. 1983-வது வருடத்திலே அந்த மலைவாழ் மக்கள் அடித்து விரட்டப்பட்டதற்குப் பிறகு, அவர் அந்த இடத்தை தம் கையிலே வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு பட்டா தர வேண்டும் என்று, உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். இன்று அதற்கு பட்டா வழங்குகின்ற முறையிலே நிலைமைகள் வந்திருக்கின்றன. 1983-வது வருடத்திலே மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு அன்றைய விளவங்கோடு சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. மணி அவர்கள் இதை பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி மலைவாழ் மக்களை அந்தப் பகுதியிலே இருந்து விரட்டியடிக்கக்கூடிய முறையில் வன இலாகா அதிகாரிகள் தொந்திரவு கொடுத்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை அந்தப் பகுதியில் இருந்து அடித்து விரட்டுவதற்கு நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று பலமுறை சுட்டிக்காட்டி பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே நான் அதை எதற்காக சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால் வன இலாகா பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நாம எல்லோரும் விரும்புகிறோம். அதிலே மாற்று கருத்து கிடையாது.

(பிற்பகல் 12-20)

அதனாலேயே வனப்பகுதியில் குடியிருக்கும் ஆதித்திராவிட மக்கள் அல்லது மலைவாழ் மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதிக்காக வேண்டி அங்கே ஒரு கிணறு தோண்டுவதற்குக் கூட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அதேபோல மின்சார வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கோ போர்வெல் போடுவதற்கோ கூட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ரோடுகள் போடுவதற்குக் கூட அனுமதிக்கப்

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1986 ஏப்ரல் 25

படுவதில்லை. ஆனால் அதே வன இலாகா இன்று இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்டத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் அதைச் சொன்னேன்.

இன்று வன இலாகாவைப் பொறுத்த அளவிலே அது பாது காக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்த அளவிலே மாற்று கருத்து இல்லை. அதே நேரத்தில் இன்று வசதி உள்ளவர்களுக் காக இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் செய்யப்படுவது சரி யல்ல.

இன்று இன்னொரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த அளவிலே அதிக மான அளவிலே ஊழியர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக் கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒரு ஆலயத்தினுடைய வருவாயை வைத்துக் கொண்டு, அங்கே கிடைக்கக்கூடிய வருவாயை வைத்துக் கெண்டு, அதன் அடிப்படையில்தான், அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது கொடுக்க முடியும் என்ற கொள்கை இருப்பது சரியல்ல. இன்று ஆணை யாளருக்கு ஜெனரல் நலநிதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. (மணியடிக்கப் பெற்றது) அந்த நிதியிலிருந்து அந்த ஊழியர் களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிலே ஆலய ஊழியர்களின் ஊதியப் பிரச்னை நீண்டகாலமாக முடிவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ரிடையர்மெண்ட் பெனிபிட் கூட இல்லாத நிலை இருந்து கொண்டிருக் கிறது. இந்த நேரத்திலே நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது இன்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற கோவில்கள் எல்லாம் மிக மோசமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை நல்ல முறையில் திருத்தி அமைப்பதற்கு மைய அரசும், மாநில அரசும், என்னென்ன நட வடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அவைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சமீபத்திலே டெல்லியிலே நடந்த தேசீய மகாநாட்டிலே கூட கோவில்களை எப்படி பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது பற்றி முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சட்டம் வந்திருக்கிறது. இன்று தமிழகத்தில் உள்ள பல கோவில்களில் ஆயுத பயிற்சி நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி கோவில் வளாகத்திற் குள்ளேயே ஆயுத பயிற்சியை மேற்கொள்ளும் அந்த நட வடிக்கையை நிச்சயமாக அரசு அனுமதிக்கக்கூடாது. தடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் எப்படி அது பஞ்சாபிலே மிகப் பெரிய கலவரத்தை ஏற்படுத்தியதோ, அது போன்று இங்கேயும் ஏற்படுத்திவிடும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். ஆகவே அதை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது அறநிலையத் துறையைச் சார்ந்த நிலங்களில் பல இன்று குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன. குத்தகைக்கு வைத்திருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாய மக்கள், 7 ஆண்டுக்காலமாக வறட்சியுற்ற காரணத்தால் விளைச்சல் அற்று, குத்தகையை கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கே அந்த நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு உரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிலே, அங்குள்ள இந்தத்துறை எம்பிளாயீசுக்கு புரொமோஷன் கொடுப்பதற்கான ஆப்பர்சூனிட்டி இல்லை. அதை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதேபோல டெபுடி கமிஷனர் அந்தஸ்திலே ஒரு அதிகாரி நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும். தகுதியும், அவசியமும் இருந்தும் டெபுடி கமிஷனர் போஸ்ட் நியமனம் செய்யப்படவில்லை. அதை நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு. . (மணியடிக்கப் பெற்றது).

**திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்து சமய அறக்கட்டளைகள், காட்டு வனத்துறை, சின்கோனா, செய்தி சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் ஆகிய மானியங்கள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

அறநிலையத் துறை புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் நிர்வாகத்தின் கீழ் எப்படி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நல்லவர்கள் எல்லாம் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நடுநிலையாளர்கள் வரவேற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சமயபற்று உடையோர் புகழ்ந்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலருக்கு மட்டும்தான் அதை பாராட்டுவதற்கு மனம் இல்லை என்பதை நாம் ஒத்துக் கொண்டேயாக வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழக அரசு கோவில்களுடைய நிர்வாகத்தை சீர்படுத்தி, செம்மைப் படுத்தி, கோவில்களுடைய வருமானத்தையும், உண்டியல் வருமானத்தையும் அதிகப்படுத்தி அறநிலையத் துறைக்கு அரும் பணி ஆற்றி வருகிறது. புரட்சித் தலைவர் அரசு எண்ணற்ற பல திட்டங்களை ஆற்றுவதோடு ஆலயங்கள்தோறும் தங்கத் தேர்கள் அமைப்பதும், ஆலய விக்கிரகங்கள், நகைகளைப் பாதுகாப்பதும், ஆலயங்களைப் புதுப்பிப்பதும் போன்ற பல அருமையான திட்டங்களை செய்து வருகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் ஏழு கோடி ரூபாய் திட்டமென்ற மகத்தான ஆலய மேம்பாடுத் திட்டத்தை இன்றைக்கு அறிவித்து நடத்தி வருவது இந்த அரசினுடைய சிறப்பிற்கு பெருமை சேர்க்கிற அளவிலே இருக்கிறது.

[திரு. தி. அன்பழகன்] [1986 ஏப்ரல் 25

இந்து சமய அறநிலையத் துறை ஆலயங்களுக்கு புதியதொரு சகாப்தத்தை புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி செய்து கொண்டு வருகிறது. 1977 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் இருக்கிற அத்தனை கோவில்களுடைய வருமானத்தில் மிச்சப்படுத்தப் பட்ட தொகை $4\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் ஆகும். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த அரசு சிறப்பான செம்மையான நிர்வாகத்தின் மூலமாக 20 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக தொகையை மிச்சப்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்தத் துறையின் சாதனைக்கு அது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

சிறப்பிற்குரிய பல காரியங்களை துறை செய்து வந்தாலும், அரசு நிர்வாகப் பொறுப்பில் இல்லாத பல ஆலயங்களில் சமயத் துறை என்ற பெயரால் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் செய்கிற தவறுகளை அரசு கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமையென்ற காரணத்தால் ஒரு சில வற்றை கோடிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய முன்னோர்கள் பொதுமக்களுடைய நன்மைக்காகவும், அறவழிக்காகவும் விட்டுச் சென்ற பல சொத்துக்களை சிலர் தர்மகர்த்தாக்கள் என்ற பெயரில், ஆதீனங்கள் என்ற முறையில் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய சொந்த சுகபோகங்களுக்காக அப்படிப்பட்ட சொத்துக்களை அவர்கள் அனுபவித்து வருவதை இந்த நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். 20 ஆம் நூற்றாண்டில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடக்கிறதா என்று ஆச்சரியப்படுகிற அளவிற்கு பல இடங்களில் இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

பொதுமக்கள் பக்தியின் பெயரால் பொருள்களைத் தருகிறபோது அதனை தன் சுயநலத்திற்காக பயன்படுத்துகிற நிலைமையை நாம் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அறநிலையத் துறையைச் சேர்ந்த மடங்களை இன்றைக்கு தனியார் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதை அரசு உன்னிப்பாக கவனித்து அதற்கான நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் பல ஆலயங்கள் பரம்பரை அறங்காவலர்களின் நிர்வாகத்தில் இருந்து வருகிறது. தமிழகம் முழுவதும் ஏறத்தாழ 84 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பரம்பரை அறங்காவலர்கள் இருக்கிற கோவில்களுக்குச் சொந்தமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், விலை மதிப்பற்ற சொத்துக்களும், கட்டடங்களும் இந்த பரம்பரை அறங்காவலர்கள் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. அவை எப்படி பராமரிக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அறநிலையத்துறை சட்டப்படி கணக்குகளை அவர்கள் அறநிலையத்துறையின் பெயருக்குத்தான் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையான நிலைமையை நிர்வாகத்திற்கு அவர்கள் தெரிவிப்பதில்லை. பரம்பரை அறங்காவலர்கள் உள்ள கோவில்களுக்கு நம்முடைய அரசு நிர்வாக அலுவலர்களை நியமிக்கிற போது ஒருசில சொத்துக்களுக்கு அதிபதியாக இருக்கிற அந்த தர்மகர்த்தாக்களும், ஆதீனங்களும் நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று தடை வாங்கிவிடுவதன் காரணமாக அரசு நிர்வாக அலுவலர்களை நியமிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஆலயங்களில் சொத்துக்களையும், வருமானங்களையும் தனிப்பட்டவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதால், கோவில்களுக்கு திருப்பணிகளை செம்மையாக செய்ய முடியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிறது. அரசு அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பயன்படுத்தி, கண்காணிக்கக் கூடாது என்றுகூட இன்றைக்கு சொல்கிறார்கள். இப்படி அரசியல் சட்டத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற இடையூறுகளை போக்குகிற அளவிற்கு தமிழக அரசு சட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தது. இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதற்காக ஒரு சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பியது. அந்தச் சட்டத்தை அறிமுகப் படுத்துகிற போது மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்றுதான் அறிமுகப்படுத்தி சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. ஆனால் இது வரையில் மத்திய அரசின் அனுமதி அதற்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அப்படி அந்த அனுமதியை பெற்றால் தனிப்பட்டவர்கள், ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் போன்றவர்களை தடுக்கிற நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பரம்பரை அறங்காவலர்களுடைய ஆலயங்களில், தனியார் மடங்களில், கோவில் நிர்வாகம் சம்பந்தமாக எழுப்பப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஏற்கனவே மத்திய அரசு சி.பி. இராமசாமி அய்யர் அவர்கள் தலைமையில் குழு அமைத்து, அந்தக் குழு இவற்றை பரிசீலனை செய்து, பரிந்துரைகூட வழங்கியிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

ஆதீனகர்த்தர்கள் அல்லது பரம்பரை அறங்காவலர்கள் பொறுப்பிலே இருக்கிற ஆலயங்களையும், அதற்கான சொத்துக்களை எல்லாம் அரசினுடைய நிர்வாகங்களுக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் தெளிவாக தன்னுடைய பரிந்துரையில் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு நல்ல முடிவு கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால், அரசு துணிந்து நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசு நமக்கு அனுமதி தந்தாக வேண்டும்.

ஆந்திர மாநிலத்தில் இப்படி மகந்துகள் அங்கே தனிப்பட்ட முறையில் சொத்துக்களை அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கருதி, ஆந்திர அரசு சட்டத்தைப் போட்டு, திருப்பதியிலே இன்றைக்கு அந்த நிர்வாகத்தை எடுத்து நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறது. அதைப்போலவே புகழ் பெற்ற காசி விஸ்வநாதர் ஆலயத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே உள்ள உத்திரப்பிரதேச அரசு சட்டத் திருத்தத்தைப்போட்டு, அந்த நிர்வாகத்தை எடுத்துச் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையை இன்றைக்கு தமிழகத்திலே கொண்டு வந்தால் மடாதிபதிகள், ஆதீனகர்த்தர்கள், பரம்பரை அறங் காவலர்கள் என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை மக்களுக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதற்கு, இது ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு சமத்துவ சமுதாயத்தை, சமயத்துறையில் அமைப்பதற்கு பாடுபட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் இந்தத் துறையில் ஒருசில ஆதீனங்கள் எவ்வளவு அகம்பாவத் தோடு நடந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை தமிழகத்தில் உள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள். சமயத் துறையிலிருப்பவர்கள் இன்றைக்கு சந்தர்ப்பவாதிகளாக உருவாகிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆன்மீக நெறியை போதிக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் அரசியல்வாதிகளாக மாறி, இன்றைக்கு ஆன்மீக நெறிக்கு ஒரு களங்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சத்தி யத்தை, சமய நெறியை ஆயுதமாக வைத்து சமய நெறியைப் பரப்ப வேண்டியவர்கள், துப்பாக்கியைக் காட்டுகிற வேடிக்கை மனிதர்களாக, கோமாளித்தனமாக, இன்றைக்கு சமயத் துறையை இழிவுபடுத்திக் கொண்டு வருவதை, பொதுமக்கள் உணர்கின்ற அளவிற்கு மக்கள் புரிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள், அவர்கள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இப்படிப் பட்டவர்கள் இன்றைக்கு ஆன்மீகத் துறைக்கு ஒரு களங்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட தனிப்பட்டவர்கள் செய் கின்ற அட்டூழியங்களுக்கும், அவர்கள் அனுபவிக்கின்ற அந்த ராஜபோக வாழ்க்கைக்கும், ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சமயத்துறையில் இன்றைக்கு எப்படி அரசு சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகிறதோ, அதேபோல் வனத்துறை யிலேயும் இன்றைக்கு தமிழக அரசு சிறப்பாக நல்ல நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறது. காடுகள் என்பது இந்த நாட்டி னுடைய பொருளாதாரத்திலே, மக்களுடைய நல்வாழ்விலே மிக முக்கியமான ஒரு பங்கை வகித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. நாட்டினுடைய நீர் வளம், நில வளம் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்றால் வன வளம் நன்றாக அமைந்தாக வேண்டும். ஆகவே இன்றைக்கு தமிழக அரசு மிகச் சிறப்பாக செய்துகொண்டு இருக்கிறது.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. தி. அன்பழகன்]

1986—87 ஆம் ஆண்டுகளில் காடுகள் மூலம் எதிர்பார்க்கின்ற வருவாய் 27.73 கோடி இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த வருவாயில் பெரும்பான்மையான வருவாய், சந்தனமரத்திலே இருந்து கிடைக்கிறது. ஆனால் சில ஆண்டுக் காலமாக அந்த வருமானம் நமக்கு குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 1980 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு சந்தன மர ஏற்றுமதிக்குத் தடை விதித்ததன் காரணமாக இன்றைக்கு அதனுடைய விலை குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்றைக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிற மானியப் புத்தகத்தில், 1977 ஆம் ஆண்டு எந்த விலைக்கு சந்தனக் கட்டைகள் ஏலம் போனது என்பதையும், அதற்குப் பிறகு எந்த அளவிற்கு குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் இங்கே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு தடை விதித்ததற்கு முன்பாக ஒரு டன் ஏறக்குறைய 57 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு ஏலம் போனது. ஆனால் தடை விதித்த பிறகு, 1977 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து எவ்வளவு வருவாயை அது ஈட்டித் தந்ததோ, அது மிகவும் குறைக்கப்படுகின்ற அளவிற்கு, ஒரு டன்னுக்கு 17 ஆயிரம் அல்லது 18 ஆயிரம் அளவிற்கு இன்றைக்கு குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், எவ்வளவு வருவாய் இழப்பை தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, வனத்துறை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இந்தத் தடையை நீக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசை நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குத் தடை விதித்ததற்குக் காரணம் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய உள் நாட்டில் உள்ள கர்நாடக மாநிலம் அல்லது உத்திரப் பிரதேச மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள் இந்தச் சந்தனக் கட்டையைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காக, தமிழகத்திலே இருந்து மற்ற மாநிலங்களிலேயிருந்து வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடாது என்று ஒரு காரணம் சொல்லப்படுகிறது. கர்நாடக மாநிலமாக இருந்தாலும், அல்லது தனியாராக இருந்தாலும், சந்தனக் கட்டையை குறைந்த விலைக்கு நம்மிடமிருந்து பெற்று, அதிகமான எண்ணெய்யை அதிலேயிருந்து உற்பத்தி செய்து, அதிக விலைக்கு அதை விற்று, இன்றைக்கு லாபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தமிழக அரசு மூலம், வனத்துறையின் மூலம் விற்கப்படுகின்ற இந்தக் கட்டையை மிகக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, மற்ற மாநிலங்கள் அதிகமான லாபத்தைப் பெறுகின்ற சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்பதை நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் இன்றைக்கு காடுகளில் சந்தன மரங்கள் பதப்படுத்தப்படுகின்றன. 3 அல்லது 2 ஆண்டுக்கு ஒரு சந்தன மரம் பிடுங்கப்பட்டு அங்கே போடப்படுகிறது. அது உடனே பதப்படுத்தப்பட, அந்த சந்தன மரத்தை சந்தன கிடங்குகளுக்கு எடுத்து வரவேண்டும் ஆனால் இன்றைக்கு எங்களுடைய வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஜவ்வாது மலைப்பகுதியில்,

சந்தனக் கட்டைகளை சேர்த்து வைக்க அந்தக் காட்டுப் பகுதியிலே இப்படிப்பட்ட மரங்களை போட்டு வைப்பதால் பல நேரங்களில் அங்கே திருடு போகின்றது. ஆகவே, இந்தத் திருட்டை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சந்தனக் கட்டைகளை உடனடியாக சந்தன நிலையத்துக்கு கொண்டு வர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாகு கிறபோது விலை மதிப்பற்ற சந்தனத்தையும் காப்பாற்றுவதற் கும், அதன் மூலம் பெரிய வருமானத்தைப் பெறுவதற்கும் அது உறுதுணையாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் சந்தனக் கட்டை திருட்டைப் போக்க எவ்வளவோ முயற்சிகளை வனத்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்து அவைகளைத் தடுத்துவந்தாலும் கூட பல இடங்களில் இன்றைக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த வன பாதுகாப்புப் பிரிவினருக்கு தகுந்த ஆயுதங் கள் இல்லை. குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமென்றால் ஒரு பகுதி யிலே பணி புரிகின்ற அந்தப் பிரிவினருக்கு துப்பாக்கியே கிடை யாது. சந்தனக் கட்டையைத் திருடுபவர்கள் பெரிய கொடுமையான செயல்களிலே ஈடுபடுபவர்களாக இருக் கிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் வன பாதுகாவலர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட தீங்கினையெல்லாம் இழைத்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை யெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு சற்று அதிகமான அதிகாரத்தை வழங்க வேண்டும். துப்பாக்கி போன்ற ஆயுதங்களை வழங்க வேண்டும். அதைப்போல ஒயர்லெஸ், வாக்கிடாக்கி போன்ற கருவிகளையும் அவர்களுக்கு நீங்கள் வழங்குவீர்களேயானால் இப்படிப்பட்ட சந்தனக் கட்டை திருட்டை தடுப்பதற்கு அது ஏற்றதாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல சந்தன எண்ணெய் தொழிற்சாலை பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சந்தன எண்ணெய் தொழிற்சாலை என்னுடைய தொகுதியிலே அமைக்கப்பட்டிருக் கிறது. ஏறத்தாழ 90 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு அந்தத் தொழிற் சாலை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சந்தனத் தொழிற் சாலையில் வருடத்துக்கு 400 டன் சந்தனக் கட்டைகள் பெறப்பட்டு அங்கே சந்தன எண்ணெயாக உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது. சந்தன எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற போது அரசுக்கு லாபம் கிடைக்கிறது. அதே நேரத்திலே அங்கே சந்தன மரத்தூள் தொழிற்சாலையை மேலும் விரிவு படுத்துகின்ற அளவுக்கு அரசு நிதியினை ஒதுக்கி இருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலையில் சந்தன சோப்பு, சந்தன ஊதுபத்தி போன்ற பொருள்களைத் தயாரிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. தி. அன்பழகன்]

அதே நேரத்திலே இன்னொரு பணிவான வேண்டுகோளை இங்கே நான் எடுத்து வைக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஒரு பகுதியிலே தொழிற்சாலை புதிதாக அமைக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளில் முன்னுரிமை தரப்பட வேண்டும். இந்தத் தொழிற் சாலையைப் பொறுத்த வரையில் டெக்னிகல் போஸ்டை பொறுத்த வரையில் அவர்கள் எந்தப் பகுதியிலிருந்து வந்து செய்தாலும் எங்களுக்கு கவலையில்லை. ஆனால் தினக்கூலி என்று சொல்லப்படுகின்றவர் களுக்குக் கூட அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியிலே இருப்பவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இனிமேலாவது அங்கே அந்த தொழிற்சாலையை விரிவுப்படுத்து கின்ற போது அந்தக் குறிப்பிட்ட தொழிற்சாலை அமைந்திருக் கின்ற பகுதியிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் தரப் பட வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே இந்தத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாடு வனத் தோட்டக் கழகம் இன்றைக்கு அதைப் பராமரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் 'டான்சி' யிலே இருந்து வந்த ஒருவரும் வனத் துறையைச் சார்ந்தவர்களும் அதை நிருவகித்து கொண்டிருக் கிறார்கள். விலைமதிப்பற்ற சந்தன எண்ணெயை உருவாக்குகின்ற தொழிற்சாலை விலைமதிப்பற்ற சந்தனக் கட்டைகளைக்கொண்டு உருவாக்கப்படுகின்ற அந்தப் பொருள் களை பாதுகாப்பதற்கு இன்னும் சற்று கடுமையான அளவிற்கு மேலும் பல அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்தி பொறுப்பானவர்களை நியமித்து அதை நிருவகிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இருக்கின்ற அதிகாரிகள் தவறு செய்கின்றபோது அவர் களைக் கடுமையாக தண்டிக்கின்ற ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்திக் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே டான்சி மூலம் அனுப்பப்பட்ட ஒரு அதிகாரி பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். வனத்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்துகின்ற அந்தத் தொழிற்சாலையை தனிப் பட்ட 'டான்சி' யிலே இருந்து வந்த ஒரு அதிகாரி அதை நிரு வகிப்பது சரியா என்பதை தயவு செய்து எண்ணிப் பார்த்து அதிலே ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல இன்றைக்கு சுற்றுலாத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் தமிழக அரசு மிகச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண் டிருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டமான வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற ஏலகிரி மலையை ''ஏழைகளுடைய ஊட்டி'' என்று சொல்வார்கள். அங்கே சுற்றுலா பயணிகள் அதிக அளவிற்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சுற்றுலா பயணிகளைக் கவருகின்ற அளவுக்கு பல மேம்பாட்டு திட்டங்களை

அங்கு அரசு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இளைஞர்கள் விடுதியாக இருந்தாலும் அல்லது உணவு விடுதியாக இருந்தாலும் சுற்றுலாத் துறை மூலமாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல தொலைக்காட்சி அஞ்சல் நிலையம் ஒன்றையும் ஏலகிரி மலைப் பகுதியிலே நீங்கள் அமைத்துத் தருவீர்களே யானால் வட ஆற்காடு மாவட்டம் தருமபுரி மாவட்டத்திற்கு அது மிக பயனாக இருக்கும். இன்றைக்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத் திலே தொலை காட்சி நிலையம் வேலூர் பகுதியிலே அமைந்திருந் தாலும் 20 கிலோ மீட்டருக்கு உள்ளாகத்தான் தெரிகின்ற காரணத்தினால் ஏலகிரிமலையிலே நீங்கள் அமைத்து தருவீர் களேயானால் வட ஆற்காடு மாவட்டமும் தருமபுரி மாவட்டமும் முழுமையாக இதனால் பயன்பெறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு பொருட்காட்சியைப் பற்றி சொன்னார்கள். இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவருடைய அரசைப் பொறுத்த வரையில் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இந்த சுற்றுலாத்துறை மூலம் நடத்தப்படு கின்ற பொருட் காட்சிகள் எந்த அளவிற்கு மக்களுடைய மனங் களை கவருகின்ற வகையிலே நடைபெற்று வருகிறது என் பதையும் அரசுக்கு வருமானத்தை ஈட்டித் தருகிறது என் பதையும் நாட்டு மக்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள். ஒரு காலத்தில் பொருட்காட்சி என்று சொன்னால் சூதாட்டக் கள மாகவும் மற்ற களியாட்டங்களுக்கு இடமாகவும் இருந்தது என் பதை மாற்றி இன்றைக்கு தொழில் வளத்தை காட்டுகின்ற அள வுக்கு மக்கள் அதிலே பயன்பெறுகின்ற அளவுக்கு அரசிற்கு வருவாய் ஈட்டி மக்களுடைய மனம் நிறைவு பெருகின்ற அள விறகு நடத்தப்படுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மாவட்டத்

(பிற்பகல் 12-40)

தினுடைய தலைமையிடமாக இருந்தாலும் அல்லது மாநிலத்தின் தலைமையிடமாக இருக்கின்ற சென்னையாக இருந் தாலும் நிரந்தரமாக பொருட்காட்சியை நடத்துவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கடைசியாக அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் கோயில்களில் இருக்கின்ற சிலைகளை திருடு கின்ற போது அதை தடுப்பதற்கு அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தாலும் சிலை திருடுகின்றவர்களை தண்டிப்பதற்கு சட்டத் தில் அதிகமான அளவுக்கு கடுமையான தண்டனை தரப்படுவது இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் சில நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு பத்திரிகையைப் பார்த்தேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 46 சிலைகளைத் திருடிய ஒருவருக்கு 100 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்ற செய்தியைப் பார்த்தேன்.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. தி. அன்பழகன்.]

ஆகவே கோயில்களில் சிலையை திருடுபவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் பாது காப்புச் சட்டத்தின் படி. அப்படிப்பட்டவர்களை கைது செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்போது தான் தமிழக அரசு எதைப்போற்றி பாதுகாத்துக் கொண்டு வருகிறதோ அந்த சமயத்துறைக்கு நல்லதை செய்கின்ற வகையிலும் தமிழகத்தினுடைய கலைத் துறையை கட்டிக் காக்கின்ற வகையிலும் அமையும் என்பதை சொல்லி இன்றைக்கு இந்தத் துறை மக்கள் மனத்தை கவர்கின்ற துறையாகவும் இந்த அரசுக்கு பெருமை சேர்க்கின்ற துறையாகவும் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்லி வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே ''கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழா அர் எனின்'' என்ற வள்ளுவர் வாக்குடன் இன்றைக்கு இந்த இந்து அறநிலையத் துறையிலே காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லி அமையலாம் என நான் கருதுகிறேன். இந்த உரையை துவக்குகின்ற நேரத்திலே இந்தியாவிலேயே தனி சிறப்புப்பெற்ற— அன்னியர் ஆதிக்கத்தின் போது, வெள்ளையர்கள் இந்த நாட்டில் படை எடுக்கும் வரை வேறு எந்த ஒரு சக்தியாலும் அடிமைப் படுத்தப் படாத தென் பாண்டிய நாட்டினுடைய தலைநகரமாக விளங்கிய தென்காசியிலே பராக்கிரம பாண்டியன் அவர்களால் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்ட அரும்பெரும் ஆலயத்தினுடைய கோபுரம் தீ பிடிக்கும் என்ற ஐயம் எழுந்த போது அந்த ஆலயத்திற்கு பின்னால் வருகின்றவர்கள் சீர்படுத்தி தர வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே ''யாராயினும் இந்த தென் காசி மேவும் பொன் ஆலயத்து வாராதே குற்றம் வந்தால் அப்போது அங்கு வந்து அதனை ஒழித்து நேராகவே புறப்பார் தன்னை பாராமலேயே அறியப் பணித்தேன் பராக்கிரம பாண்டியனே'' என்ற பொருளில் மிகச் சிறந்த முறையில் தன்னடக்கத்தோடு, அவை அடக்கத்தோடு அந்த மாமன்னன் எழுதி வைத்த அந்த கனவை நனவாக்குகின்ற வகையில் இன்றைக்கு 90 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அந்த கோபுரத்தை கட்ட முனைந்து இருக்கின்ற இந்த தமிழக அரசுக்கும் அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து வருகின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அதை முன் நின்று நடத்துகின்ற எங்களுடைய அன்புக்கு உரிய தினத்தந்தி அதிபர் திரு. சிவந்தி ஆதித்தன் அவர்களுக்கும் எங்களுடைய நல் வாழ்த்தை தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் என்னுடைய சார்பாகவும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த பாலிசி நோட்டில் அந்த கோபுரத்தில் முதல் நிலை கட்டப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட உண்மையில் 2-வது நிலை கட்டி முடிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு 3-வது நிலை தொடங்கியிருக்கிறது.

இந்த நல்ல நிலையில் 10 லட்சம் ரூபாய் இன்றைக்கு திருச்செந்தூர் கோவிலும், 3 லட்சம் ரூபாய் தமிழக அரசின் சார்பிலும் தந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மீண்டும் நான் நன்றியை கூற விரும்புகிறேன். வேண்டிய தொகைகளை மிகப் பெரிய கோயில்களான மயிலை கபாலிகோவிலில் இருந்தும், பழனி, மதுரை, திருத்தணி, திருப்பரங்குன்றம், போன்ற பெரிய கோவில்களிலிருந்தும் விரைவாக நிதி உதவியைபெற்று அந்த கோபுரத்தை நீங்கள் விரைவாக முடித்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த பாலிசி நோட்டில் பணியாளர்களை இடம் மாற்றம் செய்வதாக ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு கோவில் பணியாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக பல கருத்துக்கள் இங்கே சொல்லப்பட்டன. அவ்வாறு சொல்லுகின்ற போது ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு அதிலே நாங்கள் ஒரு திட்டத்தை வைத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் மிகக் குறைவான தொகையாக இருப்பதால் அதை நீங்கள் 5கோடி ரூபாயாக அதிகரிக்க வேண்டிய தேவை இருக்கிறது என்பதற்கு இரண்டு உதாரணங்கள் மட்டும் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். பல திருக்கோவில்களில் பணியாளர்களுக்கு போதுமான சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை என்பதில் யாருக்கும் மாற்று கருத்து இருக்கமுடியாது. இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு தென்காசியில் இருக்கக் கூடிய ஒரு ஓய்வு பெற்ற பணியாளரைப் பற்றி மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1967-ல் பணியில் சேர்ந்து, 1982-ல் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று, 1985-ல் அகால மரணம் அடைந்த அவருடைய கிராட்டிவிட்டி, பென்ஷன் தொகைகள் இன்று வரைக்கும் தரப்படவில்லை. அதைப்பற்றி முழு விவரங்களும் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. அவருடைய பெயர் சொக்கநாதர். அவருடைய பணங்கள் அவர் காலமாகியும்கூட தரப்படவில்லை. நிதிநிலை இல்லாத கோயில், பணம்தர வசதியில்லை என்றால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும். ஆனால் பணவசதி படைத்த தென்காசிக் கோயிலில், இப்படிப் பணம் வழங்குவது இல்லை என்பது வேதனைக்குரிய ஒரு செய்தியாக இருக்கிறது.

அம்பை அருள்மிகு கிருஷ்ணசாமி திருக்கோயில், பிரம்ம தேசம் ஆலயத்தில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 8,000 பாக்கியாக ஒரு தனி நபர்க்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை தந்திருக்கிறார்கள். பணங்களை ஒழுங்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்குக் காரணம் செய்கின்ற வேலைக்கு சமமாக கூலிபோய்ச் சேரவேண்டும்.

கோடிக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான விலை மதிப்புள்ள விக்கிரகங்களும், நகைகளும் இருந்தாலும்—கையில் வெண்ணெயை வைத்துக்கொண்டு நெய்க்காக அலைவது போல—அந்த

அளவிற்கு சொத்துக்கள் இருந்தாலும் நேர்மையாக அந்த கோயில்களில் உழைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஊழியர்களுக்கு ஒழுங்காக பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு சரிவர ஊதியம் ஒழுங்காக கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசிற்கு இருக்கிறது. ஆயினும் அவர்களுக்கு சம்பளப் பட்டுவாடா சரிவர ஒழுங்காகச் செய்யப்படாததால், அதை ஒழுங்காகக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கின்றபோது, ஒரு பக்கத்திலே வேலை செய்பவர்கள் பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மற்றொரு பக்கத்திலே கோயில் நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, பல கோடிக்கணக்கான குத்தகை பாக்கிகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற அவலநிலை நம் கண் முன்னால் நிற்கிறது. இதைப்பற்றி இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன.

குத்தகையைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே சொல்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கும் திருக்கோயில்களில் குத்தகை வசூல் சரிவர செய்யப்படுவதில்லை. உதாரணமாக செருப்பை வைப்பதற்கு பல பேர் குத்தகை எடுக்கிறார்கள். 10 பைசாவிற்கு செருப்பைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் கோயிலுக்குச் சென்று வாருங்கள் என்று அந்தக் கோயிலில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் கோவிலுக்கு வருமானம் வருகிறது. அதிக வருமானம் வரக்கூடிய அளவில் மதுரை, திருச்செந்தூர் போன்ற கோயில்கள் இருக்கின்றன. 10 பைசா என்பதை 25 பைசா என்று வைத்து கட்டாய வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு சரியான கணக்கைச் சொல்கிறேன். தயவுசெய்து குறித்துக்கொள்ளுங்கள். மதுரையில் ஒரு நுழைவாயிலில் ஒரு நாளைக்கு 5,000 நபர்கள் போகிறார்கள் என்று கணக்கு எடுத்துக்கொண்டால், 15 பைசா வீதத்தில் ஒரு நாளைக்கு ரூ. 750-ம் ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 22,500ம் ஒரு வருடத்திற்கு ரூ. 2,70,000 வரை வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதே அளவில் நான்கு நுழைவாயில்களின் வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 10,80,000 வருமானம் வருகிறது. இந்த 15 பைசா வீதம் ஒரு ஆண்டுக்கு ரு. 10 இலட்சம் வருமானம். இவ்வாறு பல திருக்கோயில்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இது கோயில் நிர்வாகத்திற்கு தெரியாமல் இருக்கிறதா? இவ்வாறு கோயிலிலுள்ள இடைத்தரகர்கள் எல்லாம் பணத்தை இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல மதுரை திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழகத்திலும் இந்த நிலைமை இருந்தது. இவ்வாறு திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் நடந்து கொண்டிருந்ததை அமைச்சர் அவர்களிடம் சுட்டிக்காட்டியதற்குப் பின்பு, அவர்கள் விரைந்து நடவடிக்கை எடுத்து, அதன் பயனாக இன்றைக்கு 1—1—86 லிருந்து அந்த அவல நிலை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழகமே, பணத்தை வசூல் செய்து

கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து மக்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போல ஏலம் எடுக்கும் விஷயத்திலும் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று குத்தகை நிலங்களை, லாங்லீஸ், என்று எடுத்துக்கொண்டு 99,100,150 வருடங்கள் என்று சொல்லி எடுத்துக்கொண்டு பல கோடிக்கணக்கான மதிப்புள்ள சொத்துக்களை, 10 ரூ. 15 ரூ. என்று அதை வைத்து, ஆயிரக்கணக்கான இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை, சில தனி நபர்கள் இன்றைக்கு அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கான தனி நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக் குப்பதில் அளிக்கும்போது சொன்னார்கள். கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மிக விரைவாக இதிலே நடவடிக்கை எடுத்து, டெனன்சி ஆக்டிலிருந்து குத்தகை நிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அறிவிப்பின் மீது அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் இங்கே ஆணித்தரமாக அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருக்கோயில் என்ற பத்திரிகை சிறப்பாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் எனக்கும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் வருவது முறையாக வருகின்றதா என்பது தெரியவில்லை. அந்தமாதிரியான பத்திரிகைகளை தாலுக்கா அளவில் இருக்கின்ற வாசகசாலைகளுக்கு அனுப்பினால் கூட, அதை மக்கள் படிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அதில் பயனுள்ள கட்டுரைகள் வருகின்றது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12–50)

ஆகவே அதனுடைய பலன் மக்களுக்கும் சென்றடைவதற்காக அவற்றை மாவட்ட அளவிலே தாலுகா அளவிலே உள்ள எல்லா அரசு பொது நூலகங்களிலும் அனுப்புவதற்கு அரசு ஆணையிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருக்கோயில்களைப்பற்றிய திரைப்படங்களை எடுக்கலாம் என்று நேற்றைக்கு விவாதங்கள் எல்லாம் இங்கே நடந்தன. ஒரு கருத்தை நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். தொலைக்காட்சியிலே ஸ்பான்ஸர்டு புரகிராம்ஸ் என்று பலவிதமாக வருகின்றன. தமிழகத்திலே இருக்கிற திருக்கோயில்களை எல்லாம் படங்களாக எடுத்துத் தமிழ்நாட்டிலே பல முதலாளிகள் மூலமாக, விளம்பரம் செய்யக்கூடியவர்கள் மூலமாக, அவர்களோடு கூட்டாக நீங்கள் அதுபோன்ற ஸ்பான்ஸர்டு புரகிராம்களை ஏற்படுத்துவீர்களானால் தமிழகத்தின் கோயில்களுக்கு இந்தியா

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

பூராவும் நல்ல விளம்பரம் கிடைப்பதோடு நீங்களே சுற்றுலாத் துறை அமைச்சராகவும் இருக்கிறீர்கள் என்பதால் தமிழகத்தைப்பற்றி வெளி மாநிலங்களிலே சிறப்பாகத் தெரிவதற்கும் தமிழ்நாட்டின் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கும் சிறப்பாக அது அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சுற்றுலாத் துறைக்கு 25 லட்ச ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு ஒரு கோடி ரூபாய் நமக்கு மானியம் கொடுக்கிற நிலையில் நாம் 25 லட்சம் மட்டும்தான் ஒதுக்கியிருப்பது என்பது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாப் பொருட்காட்சி என்று சொல்லி அதிலே லாபம் வந்திருக்கிறது என்ற ஒரு கருத்து இருந்தாலும்கூட, இந்த சுற்றுலாப் பொருட்காட்சிக்குச் செலவிடுகின்ற செலவினங்கள் பல துறைகளின் கீழ் செலவிடப்படுகின்ற காரணத்தால் உண்மையாக அந்த சுற்றுலாப் பொருட்காட்சிக்கு எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற உண்மை மறைக்கப் படுகிறது என்ற பரவலான கருத்து இருக்கிறது. பணம் தனித்தனித் துறையிடமிருந்து செலவிட்டாலும் சரி, சென்னை மாநகராட்சி செலவிட்டாலும் சரி, பலவிதமான அளவிலே பணம் செலவழிக்கப்பட்டாலும் அவைகள் எல்லாம் அந்த அந்தத் துறைகளின் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டு லாபத்தை மட்டும் சுற்றுலாத் துறை எடுத்துக்கொள்கிறது என்ற கருத்து இருக்கிற காரணத்தினாலே சுற்றுலாத் துறையின் உண்மையான கணக்கை இந்த அவையிலே அமைச்சர் அவர்கள் வழங்கி, உண்மையாகவே அதிலே லாபம் வருகிறதா இல்லையா என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேங்கடரமணன் நிறையச் செய்திகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சுற்றுலாத் துறையில் அவர் ஒரு புதிய கோணத்திலே ஒரு தகவலைத் தெரிவித்து இருக்கிறார். அதிலே ஒரு விளக்கத்தை இப்போதே கொடுத்துவிட்டால் மற்றவர்களுக்கும் அது உதவியாக இருக்கும், இல்லையென்றால் நான் விடையளிக்கிற போது அந்தப் பொருளை விட்டுவிடக்கூடும். அரசைச் சார்ந்த துறைகள் தங்களுடைய துறைகளின் பணிகளை விளக்குவதற்காக அரசிடமிருந்து அனுமதி பெற்று 30 ஆயிரம் ரூபாய் 40 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் தங்கள் தங்கள் அரங்கங்களை அமைக்கிறார்கள். அதற்கும் இந்தப் பொருட்காட்சி நடத்துகின்ற சுற்றுலா வளர்ச்சி கழகத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அரசுத் துறை என்பது வேறு, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் என்பது வேறு. சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் இப்படிப் பொருட்காட்சி நடத்துகிறபோது அந்தப் பொருட்காட்சியிலே மிகக் குறைந்த கட்டணத்தை விதித்து அவர்களுக்கு இலவசமாக இடங்களையும் தந்து அரசினுடைய

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1986 ஏப்ரல் 25

துறைகள் தங்களுடைய பணிகளை மக்களிடத்திலே விளம்பரப் படுத்துவதற்காக அவை செலவிடுகின்றன. இதற்கும் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கும் தொடர்பே இல்லை.

சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் தருகிற கணக்கு என்பது தாங்கள் செய்கிற செலவு எவ்வளவு, அதிலே வருகிற வருமானம் எவ்வளவு, வருகிற நிகர இலாபம் எவ்வளவு என்பது.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பொருட்காட்சியின் மூலமாக கண்டிப்பாக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிற அளவுக்கு எனக்கும் இருக்கிறது என்ற காரணத்தி னாலே எனக்குத் தரப்பட்ட தகவலின் அடிப்படையில், புக் அட்ஜஸ்ட்மெண்ட் என்று சொல்வார்கள், சில செலவு களைச் செய்தாலும்கூட அவை செய்யப்படுகிற முறைகள் இந்தச் சுற்றுலாப் பொருட்காட்சியாக இருந்தாலும், செய்கிற வர்களுடைய பெயர்கள் சில பெயர்களிலே மாற்றப்படுகிற காரணத்தினாலும் இதுபோன்ற லாபங்கள் கணக்கில் காட்டப்படுகிறது என்ற தகவல் எனக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. என்னைவிட அதிகமான விவரங்கள் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் தவறாக இருந்தால் அதைச் சுட்டிக்காட்டினால் நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில்தான் நான் அந்தக் கருத்தை இந்த மாமன்றத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக் கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர்.எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விவரம் தெரிந்த காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினரைத் தவறான திசையிலே திருப்பவேண்டுமென் பதற்காகத்தான் இந்த விவரம் தெரிந்த சிலர் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குத்தான் நான் இடையிலே குறுக்கிட்டு விளக்கிவிட்டேன். ஏனென்றால் நல்லவர்கள் மனதிலே அந்தக் கறைபடிந்த உணர்வுகள் தோன்றிவிடக் கூடாதே என்றுதான் கறைபடிந்த உள்ளங்களிலே கறை படிந்த உணர்வு சேர்ந்துகொண்டே இருக்கும். அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ஆகவே உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த விவரம் தெரிந்தவர்கள் தவறான தகவலை உங்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலேதான் நான் விளக்க விரும்பினேன். ஒரு அரசாங்கம் தன்னுடைய பல பணிகளை பத்திரிகைகளிலே விளம்பரம் செய்கிறது, பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை நாம் விளம்பரத்தின் மூலம் செலவிடுகிறோம், அரசினுடைய பணிகளை விளக்கு வதற்காக, அதைப்போல் இந்தப் பொருட்காட்சி என்கின்ற அந்தத் துறையைப் பயன்படுத்தி அரசுத் துறைகள் தங்களுடைய பணிகளை தங்கள் செலவிலே செய்கின்றன. ஆகவே, அந்த விவரத்தைத்தான் அந்த நண்பர் இந்த அரசுத் துறையிலே செலவிடும் பணம் என்பது, இந்தப் பொருட்

1986 ஏப்ரல் 25] [மாண்புமிகு ஆர். எம். வீரப்பன்]

காட்சியை நடத்துகிற சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், வியாபார அடிப்படையில் தொடங்கப்பட்ட அந்தத்துறை வேறு என்பதையும் அவர் வெகு தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டு தான், தவறான தகவலை, நல்ல சட்டமன்ற உறுப்பின ரிடத்தில் சொல்லி, நல்ல வாதம் செய்கின்ற திறமை உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினரிடத்திலே சொல்லி, நல்ல வெண்மை யான, தூய்மை நிறைந்த அந்தத் துறையில் ஒரு சிறிய கரும்புள்ளியை ஏற்படுத்தலாமா என்று முயற்சிக்கிறார்கள். அதற்கு நீங்கள் பலியாகி விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கத்தை நான் சொல்கிறேன்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடராமன்: மாண்புமிகு தலைவரவர் களே, அமைச்சரவர்களின் பாராட்டிற்கு அவைத் தலைவர் அவர்களின் மூலமாக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். நீங்கள் இப்படிப் பாராட்டிவிட்ட காரணத்தினால், ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல வேண்டிய சரித்திரக் கட்டாயத்திற்கு என்னை நீங்கள் தள்ளிவிட்ட காரணத்தினால் நான் இந்த ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குச் சுற்றுலாத் துறை பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்; பொருட்காட்சியைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பொருட்காட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் Trade Fair Authority என்று சொல்லி, இந்த பொருட்காட்சிக்காக என்று தனியானதொரு அமைப்பை ஏற் படுத்தியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழக அரசிலே இன்றைக்கு நாம் சுற்றுலாத் துறையின் மூலமாகப் பொருட்காட்சியை நடத்தினாலும்கூட, பலயிடங்களிலே மாவட்ட அளவிலேயும் சரி, வேறு இடங்களிலேயும் சரி, குற்றாலத்திலே என்று வேண்டு மென்றாலும் உதாரணத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளுங்கள், நாம் பொருட்காட்சிகளை நடத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இப்படித் தனித்தனியாகப் பொருட்காட்சியை நடத்துகின்றபோது மிகுந்த பொருட் செலவு ஏற்படுகின்றது. நம்முடைய சுற்றுலாப் பொருட் காட்சியைப் பொறுத்தவரையிலேயும்கூட, ஒவ்வொரு முறையும் தகரங்களை வைத்து அடைப்புகளைச் செய்து விடுகிறார்கள். எங்களுடைய பகுதி போன்ற இடங்களிலே இப்படி அடைப்பது, பந்தல் போடுவது என்பதற்கே கிட்டத்தட்ட இரண்டரை இலட்சம் ரூபாய், அடைப்புக்கே செலவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இது போன்ற மறைப்புகள், லைட்டுகள், அலங்காரப் பொருட்கள், ஜோடனைகள், ஒலி பெருக்கிகள் என்று இதற்காக துறை களெல்லாம் தனியாக இருந்தால், தமிழகத்திலே Trade Fair Authority என்று வைத்திருந்தால், தமிழ்நாட்டிலே நடத்தப்படும் அனைத்து சுற்றுலாப் பொருட் காட்சிகளிலேயும் இந்தச் சுற்றுலா அமைப்பின் மூலமாக, பொருட்காட்சி அமைப்பின் மூலமாகச் செயல்பட்டால்,

அதற்கு இதுபோன்ற ஒரு துறை இருந்து செயல்பட்டால் இப்படி நல்ல மனது உடையவர்களிடத்திலே கள்ள மனது உடையவர்கள் கொடுத்தார்களோ என்ற அச்சம் வராமலே சிறப்பாக அமையக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதால் தமிழகத்திலே Trade Fair Authority என்ற ஒன்றை நீங்கள் ஏற்படுத்துவீர்களேயானால் அது தமிழ் நாட்டினுடைய பொருட்களைப்பற்றி வெளி மாநிலங்களுக்கும் சரி, வெளிநாடுகளுக்கும் சரி, விளம்பரப்படுத்துவதற்கு சிறப்பான முறையாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர்.எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேங்கடரமணன் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தருகின்ற செய்தியை இப்பொழுதே சொல்லிவிடுகிறேன். இன்றைக்கு மானியக் கோரிக்கை நடந்து கொண்டிருக்கின்ற துறைகள் இரண்டு. செய்தித் துறை, சுற்றுலாத் துறை. தமிழகத்திலே மாவட்டங்களிலே நடைபெறுகின்ற பொருட்காட்சிகளை நடத்துவது செய்தித் துறை. சென்னை நகரத்திலே நடத்தும் அந்தப் பொருட்காட்சியை நடத்துவது சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம். மாவட்டத் தலைநகரங்களிலே நடத்துவது அரசினுடைய ஒரு துறைதான். அகில இந்தியாவிலேயும் செய்தித் துறை என்பது செலவழிப்பதற்காக இருக்கின்ற ஒரு துறையே தவிர, பணம் திரட்டுவதற்காக அல்ல. மத்திய அரசிலேயும் சரி, மாநில அரசுகளிலேயும் சரி, இந்தச் செய்தித் துறை என்பது பணம் திரட்டியதாக வரலாறு கிடையாது. ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசிலேதான், செய்தித் துறை என்பது பொருட்காட்சிகளை மாநிலம் முழுவதும் நடத்தி இன்றைக்கு, கடந்த ஏழாண்டு காலத்தில், எல்லாச் செலவினங்களும் போக, நீங்கள் இங்கே ஒரு சந்தேகத்தை எழுப்பினீர்களே, அரசுத் துறைகள் இந்தச் சுற்றுலாப் பொருட்காட்சியில் அரங்கங்கள் அமைப்பதற்காக எவ்வளவு ரூபாய் செலவிட்டன என்றும், அவைகள் இந்தக் கணக்கில் கொண்டு வரப்படுகிறதா என்றும், அப்படிக் கொண்டு வரப்பட்டால் முப்பது இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் என்பது போலியான கணக்குகளாகத்தானே இருக்கும் என்பது போன்ற சந்தேகங்களையெல்லாம் எழுப்பினார்களே, அப்படிப்பட்ட வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு தான்—இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசுத் துறை நடத்துகின்ற பொருட்காட்சியில் மற்ற அரசுத் துறைகள் அரங்குகள் அமைக்க எவ்வளவு செலவழிக்கிறதோ அதையெல்லாம் கழித்து, மற்ற செலவுகளையெல்லாம் கூடக் கழித்து, அரசுக்கு ஒரு காசு கூடச் செலவு இல்லாமல்—கணக்கு எனக்கு நன்றாக வரும்—பொருட்காட்சியில் நிகர வருமானம் சுமார் ஒன்றேகால் கோடி ரூபாயை இந்தச் செய்தித் துறை திரட்டிக் காட்டி ... நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், எனக்கு

கணக்கு கொஞ்சம் நன்றாக வரும், அதனால்தான் என்னை அமைச்சர் என்று சொல்வதைவிட எதிர்க்கட்சியினர்கூட கணக்குப்பிள்ளை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கணக்கு வழக்குகளைச் சரியாக வைத்துக்கொள்கின்ற காரணத்தினால்தான் பெரியார் தொண்டனாக ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்.

சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் நடத்திய பொருட்காட்சி பற்றிய அந்தக் கணக்கையும் சொல்லிவிடுகிறேன். 30 இலட்சம் ரூபாய்களை இலாபமாகத் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் திரட்டியிருக்கிறது என்றால், அரசாங்கம் துறைகள் ஏறக்குறைய 27 இலட்சம் ரூபாய்களைச் செலவழித்திருக்கின்றன. அப்படியும் மீறிப்பார்த்தால்கூட 3 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம்தான் வருகிறது. இந்தப் பொருட் காட்சியை நடத்திக் கொண்டிருப்பதிலே செய்தித் துறைக்கு மிகப் பெரிய தொந்தரவுகள், ஆட்பலம் இல்லாத சூழ்நிலை ஆகியவைகளையும் கவனத்தில் கொண்டுதான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதைப்போல மாநகரத்திலேயும் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் இந்தப் பொருட்காட்சியை நடத்துவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1–00)

அதைப் போல, இங்கே மாநகரத்திலே சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் நடத்துகின்ற இந்தப் பொருட்காட்சிக்கும் ஆண்டு முழுவதற்கும் அவர்கள் நேரத்தைச் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. பல பேர்களுடைய கண்களை உறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், பல பேர்களுடைய பார்வையிலே படுகின்ற அளவு, புரட்சித் தலைவருடைய மிக உயர்ந்த உருவத்தை அங்கே வைத்திருக்கிற காரணத்தாலே, பல பேர்களுக்குத் தூக்கம் வரமாட்டேன் என்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை யில், இந்தப் பொருட்காட்சிகளை நடத்துவதற்கு என்று ஒரு தனி அமைப்பை, தன்னாட்சி பெற்ற ஒரு நிறுவனத்தை State Trade Fair Authority என்று அமைக்கலாமா என்பதைப் பற்றியும் அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல்வருடைய ஒப்புதலுக்காக இந்தத் துறை அனுப்ப இருக் கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கருத்தைத்தான் நான் வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே அந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல் வதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்] [1986 ஏப்ரல் 25

இன்றைக்குச் சுற்றுலாவைப பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது, இந்தச் சுற்றுலாவை நாம் உற்று நோக்கினால், பல விதங்களிலே, நம்முடைய முன்னேற்றங்களுக்கு ஜப்பானை நாம் மாதிரியாக வைத்திருக்கிறோம். ஜப்பானிலே சுற்றுலா வளர்ச்சியைப் பற்றி பேசுகின்றபொழுது அவர்கள் வெளிநாட்டிலேயிருந்து வருகின்ற யாத்ரீகர்களைவிட உள் நாட்டிலே இருக்கிற யாத்ரீகர்களுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தாலே தான், உள்நாட்டு யாத்ரீகர்களுக்குச் செய்து கொடுத்த அந்த வசதிகள் தான் வெளிநாடடு யாத்ரீகர்களுக்கும் சிறப்பாக அமைந்தது. இங்கே நாம் ஆரம்ப கட்டத்திலே 5 ஸ்டார் ஓட்டல்களைக் கட்டுவதிலே, ஸ்டார் ஓட்டல்களைக் கட்டுவதிலே பணம் செலவழிப்பதிலே இருந்ததன் காரணமாக, உள்நாட்டு சுற்றுலா சிறப்பிடம் பெறவில்லை. ஆனால், ஜப்பானிலே உள்நாட்டு சுற்றுலாவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததன் காரணமாக, சுற்றுலா முதலிடம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். அந்த அளவிலே, இன்றைக்குத் தமிழக அரசு உள்நாட்டு சுற்றுலா வளர்ச்சியைப் பற்றி ஏற்கனவே கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குச் சிறப்பான முக்கியத்துவமும், முதலிடமும் கொடுத்து, உள்நாட்டு சுற்றுலா வளர்ச்சியைத் தீவிரப்படுத்தும்போது (மணியடிக்கப்பெற்றது). ஆகவே, இன்றைக்கு உள்நாட்டு சுற்றுலா வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பேசுகின்றபொழுது, 'Vayudoot Service' என்பதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இன்றைக்கு, தமிழகத்திலே கயத்தாறு, சேலம், உச்சிப்புளி, மற்றும் இராமேஸ்வரத்திலே வல்லம், தஞ்சாவூர் என்ற இடங்களிலே, இந்த 'Vayudoot Service' வேண்டுமென்று நாம் கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறோம. சமீபத்திலே, கயத்தாறிலே இருக்கக்கூடிய அந்த விமான தளத்தை நான் நேரிலே சென்று பார்த்தேன். கிட்டத்தட்ட, ஆசியாவிலே இரண்டாவது பெரிய தளம் என்று சொல்கின்ற அளவிலே, 6,500 அடி நீளத்திற்கு, கிட்டத்தட்ட $1\frac{1}{2}$ மைல் நீளத்திற்கு அந்தத் தளம் அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசிலே நாம் வற்புறுத்தி, கண்டிப்பாக, அந்த 'Vayudoot Service' ஐ, பெற்றுத்தந்தால், கட்டிடங்கள் மட்டும் கட்டினால் நாளைக்கே விமானம் விடக்கூடிய சிறப்பான நிலையிலேதான் அது இருக்கிறது என்பதை சொலிக் கொள்கிறேன்.

உள்நாட்டு சுற்றுலா வளர்ச்சிக்காக காஞ்சிபுரத்திலே யாத்ரீகர்களுக்கு வாசஸ்தலம் மைய அரசு உதவியிலே கட்டப்படுவதைப் போன்று, குற்றாலத்திலும், ஒன்றைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேற்கு தொடர்ச்சி மலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்திலே, குற்றாலம், மணிமுத்தாறு அருவி, திர்பரப்பு, உலக்கை அருவி, ஐயனார் அருவி, சுருளி அருவி, திருமூர்த்தி அருவி, குரங்கு அருவி

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

போன்ற பல அருவிகளையும் நீங்கள் முன்னேற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்த மேற்கு மலை மேம்பாடு திட்டத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், உள்நாட்டு சுற்றுலா என்று சொல்லும்போது, சென்னையிலே ஒரு ஜனதா ஓட்டல் இல்லையென்ற குறை உண்டு. வாய்ப்பிருந்தால் அதை நம்முடைய சட்ட மன்ற மானியத்திலே சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன். இருந்தாலும், சுற்றுலா வளர்ச்சித் துறையின் அமைச்சரும் அதை கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இன்றைக்குச் சென்னையிலே இருக்கிற எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலில் வசதிகள் குறைவாக இருப்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதை நீங்கள் பெற்று, அதை ஒரு ஜனதா ஓட்டலாக மாற்றி விட்டு, எம். எல். ஏக்களுக்கு வேறு ஒரு வசதி செய்து கொடுத்தால் உங்களுக்கு நாங்கள் நன்றியுடையவர்களாக இருப்போம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலி யூத் ஹாஸ்டல் போல, சென்னையிலே, சிறப்பாக மிடில் கிளாஸ் பீப்பில் தங்குவதற்காக, சாதாரணமானவர்கள் தங்குவதற்காக, ஜனதா டைப்பிலே எங்களுக்கு வசதிகள் செய்து தர வேண்டும். குற்றாலத்திலே எங்களுக்கு மினி டிரெயின் ஏற்படுத்தித் தருவதோடு, இந்த வசதிகளைப்பற்றி பேசும் பொழுது, இன்றைக்குச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்காக.........

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஜனதாவை இவ்வளவு ஆதரிப்பது ஏன் என்று தெரியவில்லை.

திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம் : ஜனதா என்பது மக்கள் கட்சி என்பதால் ஆதரிக்கிறார்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: நேரமில்லை. ஆகவே, இந்த ஃபன்னுக்கெல்லாம் நேரம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓட்டல்களைப் பற்றி பேசும்பொழுது மீண்டும் அமைச்சரிடத்திலேயிருந்து விளக்கம் பெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே, வெளிநாட்டிலே இருக்கக்கூடிய தனியார்களுடைய துணையோடு 3 ஓட்டல்கள் கட்டப்படும் என்று அறிவிக்கின்ற நேரத்திலே, அவர்கள் யார் என்றும், அவர்கள் போடுகின்ற முதல் என்ன என்றும் அவர்களோடு இணைந்து தொழில் நடத்துகின்றவர்கள் யார் என்றும் அரசு உதவி எவ்வளவு என்றும், நிலங்கள் எவ்வளவு வழங்கப் படுகின்றன என்றும், மத்திய அரசும், ஆர்.பி.ஐ.யும் அதற்கு

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

அனுமதி வழங்கிவிட்டனவா என்றும் தகவல்கள் இதுவரை தரப்படவில்லை, அந்தக் காரணத்தாலே அதுபற்றி பல்வேறு கருத்துக்களும், மாற்று அபிப்பிராயங்களும், சந்தேகங்களும் எழுந்திருக்கின்ற சூழ்நிலையில் Ceasers wife must be above suspicion என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த 'நான்-ரெசிடென்சியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட்' என்கிற திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட இருக்கிற ஓட்டல்களைப் பற்றிய முழு விவரங்களையும் இந்த அவைக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போன்று, இன்றைக்கு தனியார் கம்பெனி ஒன்று குழந்தைகளுக்காக சென்னையில் 'அம்யூஸ்மென்ட் பார்க்' ஒன்று அமைக்கவிருந்ததாகவும் டில்லியிலிருந்து சரியான முகாந்திரம் கிடைக்காத காரணத்தால் இன்றைக்கு அது ஆந்திராவிலுள்ள ஹைதராபாத்துக்குச் சென்றுவிட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் அதைப் போன்ற அம்யூஸ்மென்ட் பார்க் ஒன்றை தமிழக அரசு சென்னையில் ஏற்படுத்த இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை நீங்கள் 'அப்பு கர்' என்று டெல்லியிலே சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருவதைப் போன்று சென்னையிலே விரைவிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்கோனா பற்றி சொல்லும்போது, இந்த பாலிசி நோட்டில் பக்கம் 3-ல் சொல்லியிருப்பதை நீங்கள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதிலே எவ்வளவு கிலோ உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்றும் எவ்வளவு வருமானம் வந்தது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டு கணக்கையும் சொல்லி வருகிறபோது, 1984-85-ஆம் ஆண்டில் 'ஆக்சுவல்' என்று சொல்லி உள்நாட்டுக்கு (இன்டர்னல்) 757 கிலோ உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அதிலிருந்து 5.79 இலட்சம் வருமானம் வந்ததாகவும் அதே நேரத்தில் வெளிநாட்டுக்கு 6,000 கிலோ ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதன் மூலம் அந்த வருமானம் வெறும் 48,000 ரூபாய் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் கீழே 1986-87-ஆம் ஆண்டில் பார்க்கும்போது 3,000 கிலோவுக்கு 24 இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் வந்திருக்கிறது. இது அச்சுப் பிழையா அல்லது வருமானம் குறைந்துவிட்டதா? வருமானம் குறைந்திருந்தால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காட்டு மானியம் பற்றி ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் வன இலாகா அதிகாரியின் அலுவலகம் செங்கோட்டையிலிருந்து திருநெல்வேலிக்கு மாற்றப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட பின்னாலும்

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்]

கூட இன்று வரையில் மாவட்ட வன இலாகா அதிகாரி வீட்டிற்கு தொலைபேசி வசதி செய்துதரப்படவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கொடைக்கானலுக்குப் போகிறவர்களுக்கு ரோட்டிலே மோட்டல் ஒன்று வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேண்டுகோள் வைத்திருக்கிறார். அதைப் போன்று பழநி கோவிலில் பக்தர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஒரு கருத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேரம் இல்லை. அடுத்த உறுப்பினரிடம் கொடுத்து பேசச் சொல்லுங்கள். இப்போது உட்காருங்கள்.

திரு. க. சோலைராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம், சின்கோனா, வனத்துறை, செய்தி சுற்றுலா, திரைப் படத்தொழில் நுட்பவியல் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஒருசில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டினுடைய திருக்கோவில்கள் தொன்மையான நம்முடைய கலாச்சாரத்தையும், நம்முடைய பண்பாடுகளையும், நம்முடைய நாகரிகத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகின்ற கலங்கரை விளக்காக, காலக் கண்ணாடியாக இன்றைக்கு விளங்குகின்றன. இந்தத் திருக்கோவில்களுடைய பெருமைகளைப் பேணிக் காக்கின்ற அளவிலேயும் பக்தகோடிகளுடைய மனம் கோணாதபடியும் திருக்கோவில்களுடைய செயல்முறைகளை நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கின்ற முறையிலேயும் இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சிறப்பாகப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்ற வகையிலே முதலிலே நான் பாராட்டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்கு நம்மை எல்லாம் ஆளாக்கிய இந்நாட்டு இங்கர்சால், தென்னாட்டு பெர்னாட்ஷா என்று சொல்லப்படுகின்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை தன்னுடைய கருத்தை கூறுகின்றபோது நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆரம்பிக்கிறேன் என்று சொன்னால் நான் தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராக வரவேண்டும் என்பதற்கோ அல்லது என்னுடைய அன்புத் தம்பிகள் அமைச்சராக வரவேண்டும் என்பதற்கோ அல்ல. தமிழ்

நாட்டினுடைய கலாச்சாரத்தையும் தமிழ்நாட்டினுடைய பண்பாடுகளையும் தமிழ்நாட்டினுடைய நாகரிகத்தையும் கட்டிக் காப்பதற்கு ஒரு ஆட்சி வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இன்றைக்கு அந்த உணர்வைப் படைத்திருக்கிற நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறேன் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி அண்ணா அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்திற்கு ஏற்ப தமிழ்நாட்டில் கலாச்சாரத்தையும் பண்பாடுகளையும், நாகரிகத்தையும் பேணிக் காக்கின்ற அளவிலே மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் செம்மையாக இன்றைக்கு இந்தத் துறையை நிர்வகித்து வருகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

திருக்கோயில் என்று சொன்னாலே அது பூஜை நடக்கிற இடம், புனஸ்காரம் நடக்கிற இடம் என்றிருந்த நிலைமையை மாற்றி அறநிலையத் துறையிலே இருந்து வருகின்ற வருமானத்தை வைத்து தெய்வத்தை நம்புகிறவர்களுக்கும், நம்பாதவர்களுக்கும் கூட நேசம் கரம் நீட்டி இந்தத் துறையிலே இருந்து வருகிற வருமானத்திலிருந்து கல்லூரிகள், திருமண மண்டபங்கள், வேத ஆகமப் பாடசாலைகள், இசைக் கல்லூரிகள் போன்றவற்றைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், ஆதி திராவிட மக்களுக்கும், பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கும் திருமண வசதி போன்றவற்றை எல்லாம் இந்தத் துறை செய்து ஒரு சிறப்பினை ஏற்படுத்தியிருப்பதை உள்ளபடியே நான் பாராட்டுகிறேன். அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் 5.27 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. அவ்வளவு வளம்மிக்க அந்த இடத்திற்கு 1394-லேயிருந்து இதுவரையில் தரப்பட வேண்டிய குத்தகை பாக்கி 32.25 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதன் காரணத்தால் அந்தக் கோவில்களில் நடைபெற வேண்டிய பூஜை நடைபெற முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அங்கே பணிபுரிகிற ஊழியர்களுக்கும் நிறைவான சம்பளம் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இங்கே பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் சகோதரர் கோவை திரு. இராமநாதன் அவர்களும், மற்றவர்களும் ஆலய ஊழியர்களுக்கு முறையான சம்பள உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். ஒருபுறம் கோவிலிலே விளக்கு எரியவில்லை; அதிலே இருக்கின்ற ஊழியர்களின் குடும்பங்களிலே அடுப்பு எரியவில்லை. மறுபுறம் பார்க்கும் போது அந்தக் கோயில் நிலங்களை வைத்துக் குத்தகை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டு சுகபோக

வாழ்வு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குத்தகை பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். கேட்டால் வறட்சி என்கிறார்கள். 1394-லே இருந்து இன்றைக்கு வரையில் வறட்சி இருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1394 முதல் இன்றைக்கு வரையில் இருக்கின்ற குத்தகை பாக்கி கணக்கில் அடங்காமல் இருக்கிறது. எனவே கோயில் சிறப்பான முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்றால்—கோயில் வருமானத்தை வைத்து பல்வேறு சமூகநலப் பணிகளை எல்லாம் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணிகள் எல்லாம் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமென்றால்—கோயில்களுக்குரிய அந்தக் குத்தகை நிலங்களை எல்லாம் கோயில்கள் எடுத்துக் கொள்வதற்குரிய வகையில் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றும், அதுபற்றி அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை பண்ண வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே திரு. ராமநாதன் அவர்கள் பேசும் போது தந்தை பெரியார் அவர்கள் காலத்திலே சேரன்மாதேவியிலே சம பந்திப் போசனம் நடத்தப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அதை எல்லாம் உணர்ந்துதான் இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் நாம் சமபந்திப் போசனம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். தத்துவத்தைப் பேசியதால் மட்டும் சமதர்மம் வந்து விடாது என்று சொன்னார்கள். அவர் சார்ந்திருக்கின்ற இயக்கம் தமிழ்நாட்டை ஆண்ட 7 ஆண்டுக் காலத்தில் இதுபோன்ற நன்மைகள் செய்யப்படவில்லை. இன்னொரு தத்துவத்தையும் சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களோடு சம்பந்தம் புரிந்துக் கொண்டால் மட்டுமே அந்தச் சமுதாயம் வளர்ந்துவிடும் என்ற தவறான ஒரு தத்துவத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லல் பட்டு திருமணம் புரிய முடியாத நிலைமையில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வறுமையைப் போக்க வேண்டுமென்றும், வாட்டத்தை நீக்க வேண்டுமென்றும் இன்றைக்கு அறநிலையத்துறையிலிருந்து வருகின்ற வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு திருமணம் செய்து வைக்கிற ஒரு நிலைமையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நண்பர்கள் எல்லாம் குத்தகை பாக்கியைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்றும், உழைப்பவர்களுக்கு நிலத்தை உரிமையாக்க வேண்டுமென்றும் சொல்வார்கள். சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே அறநிலையத் துறையின் சார்பிலே நான் பேசியபோது குறை சொன்ன கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்டேன். மேற்கு வங்காளத்திலே கங்கா சாகர் திருவிழா நடைபெறுகிறபோது அந்தப் பகுதியிலே வருகிற பிச்சைக்காரர்களுக்கும் கூட வரி போடப்படுகின்றது என்றும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை மேற்கு வங்கத்திலே இருக்கிறது என்றும் நான் பேசினேன்.

ஆனால் தமிழகத்திலே இந்த அறநிலையத் துறை சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது என்பது மட்டுமல்லாமல் செம்மையாகப் பல்வேறு நன்மைகளையும் செய்துக் கொண்டு வருகிறது. அன்றைக்குக் கங்கா சாகர் திருவிழாவிலே பிச்சைக்காரர்களுக்குக் கூட வரி போடப்படுகிறது என்று மேற்கு வங்காள அரசைப் பற்றிக் குறை கூறியபோது அன்றைக்குப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் திரு. ரமணி போன்றவர்கள் எல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர் சகோதர அரசைப் பற்றிக் குறை சொல்கிறார்கள்; அதை அவர்களால் நிருபிக்க முடியுமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். உழைக்கும் மக்களுக்காகப் போராடுகிறோம், பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆட்சியிலே நடைபெறுகிற இந்த முறைகேடுகளைப் பற்றி சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களிடத்திலே நான் அன்றைக்கே அந்த ஆதாரங்களைக் காட்டியிருக்கிறேன். அன்றையிலிருந்து இன்று வரையில் அந்த இயக்கத்தின் சார்பிலே அதுபற்றிய கேள்வி எழுப்பப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையினைப் பொறுத்தவரையில் பரம்பரை அறங்காவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோயிலிலே இருந்து வருகிற வருமானங்களை எல்லாம் கொள்ளை அடித்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு அந்தக் கோயில்களுக்கு வரக்கூடிய யாத்ரீகர்களுக்குக் கூட செய்து கொடுக்க வேண்டிய பல்வேறு சலுகைகளைச் செய்து கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே பரம்பரை அறங்காவலர்கள் இருக்கக்கூடிய ஆலயங்களிலே எல்லாம் கூடுதலாக அரசு அறங்காவலர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு பரம்பரை அறங்காவலர்கள் இருக்கக்கூடிய அந்தக் கோயில்களிலே அரசினுடைய செயல் அலுவலர்களை அனுப்பி தனிப்பட்ட முறையில் அடிக்கடி ஆய்வு செய்வதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பரம்பரை அறங்காவலர்கள் பொறுப்பில் இருக்கிற கோயில்களிலே இருக்கிற நகைகளையும், மற்றவைகளையும், சொத்துக்களையும் வங்கிகளிலே கணக்கு வைக்க வேண்டும் என்ற வகையில் உத்தரவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செய்தி திரைப்படத் துறையைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செய்தி திரைப்படத்தைப் பற்றி சொல்வதற்கு முன்னாலே எனக்கு ஒரு கருத்து நினைவுக்கு வருகிறது. தமிழகத்தினுடைய முன்னாள் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், மன்னிக்க வேண்டும் டாக்டர் என்று அழைப்பதை அவரே விரும்பவில்லை என்று கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். காரணம், இளமையிலே பட்டது முதுமையிலே தெரியும் என்பது போல, அவருடைய இளமையிலே எங்களுடைய மாணவர் சகோதரரின், உதயகுமார் அவர்களுடைய

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. க. சோலைராசு]

இரத்த வெள்ளத்திலே நீந்திச் சென்று பெற்ற டாக்டர் பட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்ல ஞானம் வந்ததற்கு, என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, கலைஞர் அவர்கள் சொல்லு கிறார்கள், திரை அரங்குகள் எல்லாம் கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற டூரிங் தியேட்டர்கள் எல்லாம்.......

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு துறையினுடைய மானியத்தின் மீது பேசு கின்றவர்கள் மானியத்தை பற்றி பேசுவதை விட்டு விட்டு, யாரோ ஒருவரின் ரத்த வெள்ளத்திலே முன்னாள் முதல்வர் நீந்தினார் என்று சொன்னால், பலருடைய ரத்த வெள்ளத்திலே நீந்தியவர்கள் எல்லாம் இருக்கின்றார்கள். ஆகவே இந்த அவையை திசை திருப்புகின்ற முறையில் இப்படிப்பட்ட பேச்சுக் கள் சரியல்ல என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதற்கு ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் வேண்டுமா? நீங்கள் பேசும்போது சொல்லி யிருக்கலாம்.

திரு. க. சோலைராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணன் இராமநாதன் அவர்கள் பேசிய போது நான் கூட கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அவர் எந்த திசையிலே அவருடைய பேச்சை பேசினார் என்பதையும் நான் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தேன்.

திரைப்படத் துறையைப் பற்றிச் சொல்ல வருகிற நேரத் தில், கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற டூரிங் தியேட்டர்களை தேவாலயமாக நாட்டுப்புற மக்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார் கள் என்கிற கருத்தை முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

நான் முன்னாள் முதல்வர் அவர்களின் மீது மரியாதைவைத்து இருக்கிற காரணத்தாலே, டாக்டர் கலைஞர் என்று சொல்ல வந்தேன். அப்படிச் சொல்லுகிற நேரத்திலே, அவராகவே அவ ருடைய திருவாயினாலே மலர்ந்து அருளியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் என்று தன்னை அழைக்க வேண்டாம் என்று. அண்ணன் இராம நாதன் அவர்கள் சொல்லுகிறார் என்று நினைக்கிறேன், டாக்டர் என்ற பட்டத்தை விட தலைவர், கலைஞர் என்ற பட்டம்தான் அவருக்கு விருப்பமானது என்ற காரணத்தாலே டாக்டர் என்று வந்து விட்டால்; தலைவர் என்று போடமாட்டார்களோ என்ற எண்ணத்தால் மாற்றினாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

திரு மு, இராமநாதன் : கலைஞரா, டாக்டரா என்று தீர் மானிக்க வேண்டியது நாங்கள், நீங்கள் இல்லை.

[1986 ஏப்ரல் 25

திரு. ச. சோலைராசு : எனவே, எந்த வகையிலும் திசை திருப்ப வேண்டிய நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, கலைஞர் அவர்கள் டூரிங் திரையரங்குகளை தேவாலயம் என்று சொன்னார்களே, உண்மையிலேயே கலைஞருடைய கருத்துக்களிலே 100க்கு 100 முரண்படுகின்ற என்னைப் போன்ற இளைஞர்கள் இந்த ஒரு கருத்தை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். நாங்கள் பல வகையான கருத்துக்களிலேயும் கலைஞருடைய கருத்துக்களோடு முரண்பட்டாலும் கூட, டூரிங் திரை அரங்குகளை தேவாலயமாக கிராமப்புறத்து மக்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். என்னைப் போன்ற இளைஞர்கள் எல்லாம், தள்ளாத வயதிலும் மற்றவர்கள் தள்ளாத கருத்துக்களை தந்த தந்தை பெரியாருடைய வாழ்க்கையை நாங்கள் பார்த்தது கிடையாது. இந்நாட்டு இங்கர்சால், தென்னாட்டு பெர்னாட்ஷா என்று சொல்லப்பட்டு வந்த பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய கருத்துக்களைக் கேட்கின்ற வயதிலும், பக்குவத்திலும் நாங்கள் இல்லை. இளமைக் காலத்திலே இருந்தோம்.

ஆனால், தந்தை பெரியாருடைய கருத்துக்களையும், பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய கருத்துக்களையும் திரைப்படங்கள் மூலம் சொன்ன புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் திரைப்படங்களை, அந்த டூரிங் தியேட்டர் மூலம் பார்த்துத்தான், என்னைப் போன்றவர்கள் அரசியலுக்கே வந்தோம் என்று சொல்லி, அந்த திரைப் படத் தொழில் இன்றைக்கு நசிந்துப்போகக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலைமைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், முதலிலே இருந்ததைவிட புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் பொன் ஆட்சி இந்த தமிழ் மண்ணிலே தோன்றியதற்குப் பிறகுதான், திரைப்படத்துறையிலே ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆனால், இன்றைக்கு அந்த காம்பவுண்டிங் டாக்ஸ்க்கு மேலாக 10 சதவீதம் உயர்த்தி இருப்பதன் காரணத்தாலே, திரைப்படத் தொழில் நலிவு அடைகின்ற ஒரு நிலைக்கு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும், அதற்காக பரிந்துரைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு, மற்றொன்றைக் கூட இந்த நேரத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கலைஞர் அவர்கள் ஒரு திரைப்படத்திலே வசனம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ''ஓடுகிறாள், ஓடுகிறாள், வாழ்க்கையின் ஓரத்திற்கே ஓடுகிறாள்'' என்று எழுதினார்கள். அப்படி ஓடுகிறாள் ஓடுகிறாள் என்று எழுதியிருப்பதைப் போலவே, அந்த வசனம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலும் நடைபெறுகின்ற தன்மையிலே, புரட்சித் தலைவருடைய எங்கள் தங்கம் திரைப்படம்தான் அன்றைக்கு அவருடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. அன்றைக்கு எங்கள் தங்கம் என்ற திரைப்படத்தின் மூலம் வாழ்க்கையை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டவர்கள், இன்றைக்கு அதே திரைப்படத் தொழிலில் காகித ஓடம் விட்டுக்

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. க. சோலைராசு]

கொண்டு கொக்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியைப் பற்றி மனம்போனபடி புழுதி வாரி தூற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் அந்தத் திரைப்படத் துறையிலே இருக்கிற ஒரு சில பிரச்னைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, அதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். வாள் எடுத்து வீசி வாலிப உள்ளங்களை ஆட் கொண்ட புரட்சித் தலைவரின் திரைப்படங்கள் அன்றைக்கு சரித்திர ஏட்டிலே வெற்றி வாகை சூடியிருக்கிற நிலைமையிலே.........

திரு. மு. இராமநாதன்: உறுப்பினர் மிக வேகமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் சொல்கிறேன். ஓடுகிறாள் ஓடுகிறாள் வாழ்க்கையின் ஓரத்திற்கே ஓடுகிறாள் என்ற வசனம் புரட்சித் தலைவரின் படத்தில் அல்ல; நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் அவர்களின் படத்தில்தான்..........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவரும் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

(பிற்பகல் 1–20)

திரு. க. சோலைராசு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னது கலைஞருடைய வசனம் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, புரட்சித் தலைவர் நடித்த படத்தில் என்று சொல்லவில்லை. சிந்தனை தடுமாறி இருக்கிற அவர், நல்ல முறையில் குறுக்கிட்டுப் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாளெடுத்து வீசி வாலிப உள்ளங்களைக்கவர்ந்த புரட்சி தலைவர் அவர்களின் வரலாற்று வீர சம்பவங்களையெல்லாம் கொண்ட திரைப்படங்களைப் போன்ற சரித்திரப் படங்கள் இப்போதுவெளிவருவது குறைவாக இருக்கின்றன. எனவே வரலாற்று உணர்வு மிக்க அந்த வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க திரைப்படங்களை எடுக்கக்கூடிய பட உரிமையாளர்களுக்கு அரசு வட்டியில்லாத முறையில் கடன் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நடிகர்களுக்கு கலைமாமணிப் பட்டங்கள் கொடுக்கிறார்கள். சண்டைக் கலைஞர்களுக்கும், நாடகக் கலைஞர்களுக்கும் இந்தப் பட்டம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இசை நாடகக் கலைஞர்களைப் பொறுத்த வரையில் இருவருக்கு மட்டும் பரிசு தருகிறார்கள். வயது முதிர்ந்து அவர்களுக்கு கொடுப்பதால் பயன்ளிப்பதாக இல்லை. எனவே,

இன்றைக்கு நாடகத் துறையில் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிற இளைஞர்களுக்கும் இந்த கலைமாமணிப் பட்டம் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாடக மேடையில் தோன்றுகிறவர்களுக்குப் பின்னணி குரல் கிடையாது, டப்பிங் கிடையாது. உணர்ச்சி பூர்வமாக மேடையில் நடிக்கக்கூடிய அவர்களுக்கு வருடத்தில் ஆறு மாதம் தான் வாழ்க்கை இருக்கிறது. மீதி ஆறு மாதம் அவர்கள் சம்பாதித்த பொருளைட் வைத்துத்தான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 16 எம். எம். திரைப்படங்கள் ஒரே நேரத்தில் இருவரை பாதிக்கின்றன. ஒன்று திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் மற்றொன்று நாடக கலைஞர்கள். எனவே, அதனை ரத்து செய்வதற்கு நடவடிக்கையெடுத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தென்னகத்தின் சாளரமாக விளங்கும் தமிழ் நாடு, வரலாற்றுச் சிறப்பும், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியமும் கொண்டது. புகழ் மிக்க சுற்றுலாத் தலங்கள் பல இங்கு உண்டு. கலை நலமும், அருட் சிறப்பும் கொண்ட கோயில்களும், பழங்காலச் சின்னங்களும், பல நூற்றாண்டுகளாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றன. இவைகளின் பெருமைகளை விளக்கி திரைப்படம் எடுக்க அறிவிப்பு வெளியிட்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்களுககு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய திருச்சி மாவட்டத்தில் 10 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் இளைஞர் இல்லம் கட்ட முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளியில் சுற்றுலா அலுவலகக் கட்டடம் ரூ. 2.50 இலட்சம் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. திருச்சி மலைக்கோட்டையில் ஒளி விளக்குகள் அமைக்கும் திட்டம் ரூபாய் 10 இலட்சம் செலவில் தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய அரசு நிதி உதவியுடன் நிறைவேற்றப்பட உள்ளது. இவைகளை எல்லாம் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ் வளர்த்த கரிகால்சோழன் வாழ்க்கை வரலாற்றை விளக்கும் ஒளி-ஒலி காட்சியை திருச்சியில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாடு ஓட்டலில் பணியாற்றுபவர்களுக்கு சம்பளம் குறைவு என்ற எண்ணம் இருந்தது. அதைப் போக்குகிற அளவில் 1–7–1985முதல் ஊதியஉயர்வு கொடுத்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இலாபத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஊக்க போனஸ் கணக்கிடும் முறையை மாற்றி மொத்த விற்பனையில் ஊக்க போனஸ் அளிக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. க. சோலைராசு]

சுற்றுலாத் துறையில் எதிர்காலத் திட்டங்கள் என்கிற முறையில் 10 திட்டங்களை அரசு தீட்டியிருக்கிறது. அதிலே தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுச் சிறப்புக்களை சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு எடுத்துக் காட்ட புதிய முயற்சிகள் ; யோகா, தியானம் போன்ற புதிய முயற்சிகளை ஓட்டல்களில் தங்குவோர்க்குஅறிமுகம் செய்து வைத்தல்; ஆகியவைகளை நான் பாராட்டுகிறேன். இவைகளை அறிமுகப்படுத்துகிற நேரத்தில் தமிழகத்தின் தொன்மை வாய்ந்த மல்யுத்தம், மர்மக் கலைகள், சிலம்பம் போன்றவைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தமிழர்களின் கலாச்சாரம் எங்கும் பரவும். வீர விளையாட்டுகளைக் கற்றிருப்பவர்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு நல்வழி காட்டும் என்று சொல்லி அதை அமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பத்திரிகையாளர்களுக்கு எந்த அரசும் உதவிக்கரம் நீட்டாத நிலையில் இன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு பத்திரிகை சகோதரர்கள் ஓய்வு பெறுகிற போது அவர்களுக்கு 250 ரூபாய் ஓய்வூதியமாக தருகிற நல்ல திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறது. 250 ரூபாய் என்பது சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் குறைவாக வருகிறது. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். விளம்பரத்திற்கு பத்திரிகைகளை நாடி ஓடிக்கொண்டிருந்தவர்கள், காலையிலும் மாலையிலும் பத்திரிகைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள்கூட அவர்கள் ஆட்சியில் பத்திரிகை நண்பர்களை கைவிட்டார்கள். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிதான் இந்தச் சலுகையைத் தந்துள்ளது. அமைச்சர் அவர்களை அதற்காகப் பாராட்டி இறுதியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு கோட்டையில் ஒரு சட்டத்தைப் போடுகிறோம் என்றால் அந்தச் சட்டம் குக்கிராமத்திலும் போய் சேர வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் செய்தி விளம்பரத் துறை செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செய்தித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அரசுக்கு லாபத்தைக் கொடுக்கிற முறையில், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தான் செய்தித் துறை இப்படி செயல்படுகிறது என்ற பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறது. இருந்தாலும் செய்தித் துறைக்கும் மக்களுக்கும் இடையே ஒரு இணக்கமான சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் நம்முடைய அரசு பல்வேறு சட்டங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது விவசாயிகளின் நிலத்தின் நடுவே ஓடை போகிறதென்றால் தாசில்தாருக்கு மனு கொடுக்கிறார்கள். தாசில்தார் அந்த ஓடையை ஓரமாக போட்டு வயலைசெம்மைப்படுத்துகிறவகையில் காரியத்தைச் செய்கிறார். அதே போல் ஒருவரின் நிலத்திலிருந்து அடுத்தவரின் நிலத்திற்கு தண்ணீர் போக வில்லை யென்றால் குறுக்கே அடுத்தவரின் நிலம் வருகிறதென்றால் அங்கே விவகாரம், வம்பு வழக்கு போன்ற பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன

இதற்காக 19-டி என்ற சட்டம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது. அடுத்தவரின் நிலத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு செல்கிறபோது இடையில் இருப்பவர் அப்ஜெக்ஷன் செய்தால், அது தன்னுடைய நிலத்திற்கு அருகிலேயே இருக்கிற, அரசாங்க நிலத்திலே அந்தக் குழாய்களைக் கொண்டு செல்லலாம், அதற்கு வருடத்திற்கு இரண்டே இரண்டு ரூபாய் மட்டும் கொடுத்தால் போதும் என்ற சட்டம் எல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே சட்டங்கள் எல்லாம் இருந்தாலும் கூட, அங்கே உள்ள விவசாயிகளுக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி தெரியாத காரணத்தாலே, இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் வறட்சியாலே பாதிக்கப்பட்டு அந்த விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அரசினுடைய நல்ல திட்டங்களை எல்லாம், இங்கே கோட்டையிலே போடுகிற திட்டங்களை எல்லாம் மக்களுக்குத் தெரிவிக்கிற வகையில், இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் மக்களுக்குச் சொல்கிற வகையில், செய்தித் துறை இவைகளை வைத்து ஒரு விளம்பரப் படமாக எடுத்து, குக்கிராமங்களுக்கு போட்டுக் காட்ட வேண்டும்.

உதாரணமாக இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால், இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினையை தீர்க்க வேண்டும் என்று உணர்வு பூர்வமான வகையில் இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர்களுடைய அரசு பாடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. அப்படி பாடுபட்டாலும் கூட, இந்தப் பிரசசினை குறித்து மக்கள் மத்தியிலே சிலர் அரசியல் லாபம் கருதி, இதை திசை திருப்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நம்முடைய முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருநத போது, இலங்கையில் இன்னல் தீரவில்லை, அங்கு தமிழர்கள் சாகடிக்கப்படுகிறார்கள், சகோதரிகள் கற்பழிக்கப்படுகிறார்கள், எனவே, இந்தப் பிரச்சினை தீர்வதற்காக என்னுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்பதவியைநான் ராஜினாமா செய்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு மேலவையினுடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவராக அமர்ந்து கொண்டு இருக்கிற சூழ்நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அரசியல் லாபத்திற்காக அப்படிச் செய்தாலும் கூட, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு இலங்கைப் தமிழர்கள் பிரச்சினைக்காக என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்து இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி கிராம மக்களுக்கு தெரிவிப்பதற்காக ஒரு திரைப்படம் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

இறுதியாக வனத்துறையைப் பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்லி விடை பெறுகிறேன். கொடைக்கானலிலே இன்றைக்கு 5, 6 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழந்து அவர்கள் அல்லல் பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கே பணியாற்றியஒரு அதிகாரிக்கு மக்கள் அங்கே கொத்தடிமைகளாக இருக்கிறார்கள் என்று யாரோ ஒருவர் போலியான தகவலை தவறான தகவலை கொடுத்து, அதன் காரணமாக, அந்த அதிகாரி,

நடவடிக்கை எடுத்ததன் விளைவாக இங்கே கொத்தடிமைகள் என்று சொல்லி, தற்போது வழக்கு தொடரப்பட்டு இருக்கிறது. இதன் காரணமாக நல்லஇதயம் படைத்த தனியார் முதலாளிகள் கூடஇன்றைக்கு கொடைக்கானலிலேஇருக்கிற அந்தஎஸ்டேட்டுகளில் வேலை பார்த்தவர்களை விலக்கிவிட்டார்கள். அதனுடைய விளைவாக அந்த அதிகாரி செய்த தவறினால், இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 5 ஆயிரம் குடி மக்கள் வேலையில் இருந்து நீக்கப் பட்டு வேதனைப் பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சென்ற புதன் கிழமை அன்று, அண்ணா மாவட்டத்தின் தலைநகராக இருக்கின்ற திண்டுக்கல்லில் ஊர்வலமாக வந்து, ஏறக்குறைய 2 ஆயிரம் பேர்கள் தி.மு.க., நீங்கலாக அத்தனை இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் ஊர்வலமாக வந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம், நாங்கள் எல்லாம் சிறப்பாக சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறோம். நீங்கள் எங்களுக்கு வாழ வழி செய்து கொடுங்கள், நாங்கள் வேலை பார்த்த முதலாளி களிடம் இருந்து எங்களுக்கு வேலையை வாங்கிக் கொடுங்கள் என்றும், அதிகாரி செய்த தவறினால், எங்கள் அத்தனை பேர் களையும் வேலையில் இருந்து நீக்கி விட்டார்கள். அதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, திண்டுக்கல் நகரம் முழுவதும் அவர்கள் ஊர்வலமாக வந்து, கோஷம் போட்டு, அவர்கள் அந்த மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே கொடைக்கானல் பகுதியில் இருக்கிற அந்தத் தோட்டத் தொழி லாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிற வண்ணம், அவர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்கிறவண்ணம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொலைக் காட்சியைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகள் என் னுடைய தொகுதியில் 80 பஞ்சாயத்துயூனியன்களில் இருக்கின்றன. அதிலே ஏறக்குறைய 35 ஊராட்சி மன்றத்திலே தொலைக் காட்சி பெட்டிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கே காட்டப்படுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும் இந்தியிலேதான் ஒளி பரப்பப்படுகின்றது. இந்த நிலையில் மொழி புரியாத நிலையில், பாஷை புரியாத நிலையில் அந்தப் படங்களும் செய்தி களும் வருகிற காரணத்தால், மக்கள் பார்ப்பதற்கு அந்த தொலை காட்சிப் பெட்டிகளை வழங்கினாலும் கூட, அவர்கள் இதனால் எந்தவிதமான பலனும், பயனும் அடையமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது. எனவே தொலைக் காட்சி நிலையங்களிலே தமிழ் திரைப்படங்களையும், தமிழ்ச் செய்திகளையும், அதிகமாகக் காட்ட வேண்டும் என்ற வகையில் நம்முடைய மாநில அரசு மையப் பேரரசுக்கு வேண்டுகோள் விட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இல்லை என்றால், இந்த தொலைக்காட்சி, மக்களுக்கு பயன்தராத, ஒரு தொல்லைக் காட்சியாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து வீடியோவைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே வீடியோக்களை காட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு திரைப்படம் வெளிவருகிறது என்று சொன்னால், அந்தத் திரைப்படம் திரையரங்குகளில் வெளியிடுவதற்கு முன்பாகவே, அது வீடியோக்களில் வந்து விடுகிறது. அப்படி வீடியோக்களில் வருகிற காரணத்தால், லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடாகப்போட்டு எடுக்கப்பட்டு வருகின்ற திரைப்படங்கள் எல்லாம் வியாபார ரீதியில் வெற்றி பெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. காரணம் இந்த வீடியோக்கள் என்பது சாதாரணமாக டீ கடைகளிலும், பேருந்து நிலையங்களிலும் இன்னும் பல்வேறு இடங்களிலும் போட்டுக் காட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி இருப்பதினால் திரைப்படத் தொழில் நசிந்து போகக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-30).

அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், பணம் சம்பாதிப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிற சில சுயநலவாதிகள், மேலை நாடுகளிலிருந்தும், மற்ற வெளியிலிருந்தும் வருகிற திரைப்படங்களில் இருந்தும் சில ஆபாசமான காட்சிகளையெல்லாம் வெட்டி எடுத்து வந்து அதிலே புகுத்துகிற காரணத்தினாலே இன்றைக்கு தமிழர்களுடைய கலாச்சாரம், பண்பாடு அழிந்து விடக் கூடிய சூழ்நிலையெல்லாம் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்து, இந்த செய்தி அறநிலையத்துறை, வனத் துறை சம்பந்தமான மானிய கோரிக்கையை வரவேற்று, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4-30 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

பிற்பகல் 4-30 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

5. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1986–87 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்.

கோரிக்கை எண் 25— சின்கோனா.

கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை.

கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.

கோரிக்கை எண் 56—காட்டுவளப் குறித்த மூலதனச்செலவு.

[1986 ஏப்ரல் 25]

பாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோரிக்கை எண் 12— இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம், கோரிக்கை எண் 25— சின்கோனா, கோரிக்கை எண் 45— காட்டுவளத் துறை, கோரிக்கை எண். 47— செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல, கோரிக்கை எண் 56 — காட்டுவளர் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆகியவற்றின் மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசுகிற வாய்ப்பினை அளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு முதலாவதாக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் இருக்கிற இந்துக் கோவில்களைப் பராமரிக்கிற நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில பகுதிகளில் அவைகள் சரியாக செயல்பட்டாலும் சில பகுதிகளில் அவைகள் ஒழுங்காகச் செயல்படாமல் இருக்கிற குறையை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் திருவட்டாறு பகுதியில இருக்கிற ஆதி கேசவப்பெருமாள் கோவில் சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை என்ற பெருங்குறை அந்தப் பகுதி மக்களிடையே இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், அங்கே ஆண்டு தோறும் நடைபெறுகிற திருவிழாக்கள் ஒழுங்காக நடைபெறாமல் இருக்கிற குறையை அந்தப் பகுதி மக்கள் பெரும் குறையாகக் கருதுகிறார்கள். எனவே அந்தக் குறைகளைக் களைகிற விதத்தில் ஆக்கபூர்வமான பணிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கோவில் பணியாளர்கள் எல்லோரையும் அரசு ஊழியர்களாக மாற்றவேண்டும் என்ற கோரிக்கை கோவில் பணியாளர்களிடமிருந்து வருவதுபோல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய என்னைப் போன்றவர்களும் அரசாங்கத்திடம் அப்படிப்பட்ட கோரிக்கையை பல காலமாக முன்வைத்திருக்கிறோம் எனவே அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலித்து கோவில் பணியாளர்களை எல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருக்கோவில்களில் உள்ள சகல அதிகாரிகளுக்கும் சம்பளம் மாதா மாதம் இலாக்காவிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டு பின்னர் அந்தத் திருக்கோவில்களிலிருந்து திரும்ப அதை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். எடுத்து இலாக்காவிற்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் அங்கே பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்கு திருக்கோவில்களில் பணம் இருந்தாலும் மாதாமாதம் சம்பளம் கிடைக்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. எனவே அந்தப் பணியாளர்களுக்குசம்பளத்தை இலாக்காவிலிருந்து முதலாவதாக கொடுப்பார்களானால் வறுமைக்கோட்டிற்குக்கீழே வாடிக்கொண்டிருக்கிற அந்தப் பணியாளர்கள் சோதனையில்லாமல் நிம்மதியாக வாழக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். எனவே அதைத் கருத்தில்கொண்டு, கோவில் பணியாளர்களுக்கு உரிய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி மாதாமாதம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியா

குமரி மாவட்டத்தில் ஒரு டெப்டி கமிஷனரை நியமித்து அவர்களின்கீழ் குமரி மாவட்டத்திலுள்ள கோவில்களின் நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குமரி மாவட்டத்தில் நிறையக் கோவில்கள் அறநிலையத் துறைக்கு உட்படாத விதத்தில் இருக்கின்றன. சிறு சிறு கோவில்கள் அப்படி அமைந்திருக்கின்றன. அந்தக் கோவில்களுக்குத் தேவையான பணம் இல்லாத காரணத்தால் அங்கு திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெறாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தக் கோவில்களுக்கு பொருள் உதவியை அரசு வழங்கி அந்தக் கோவில்களில் சிறப்பாக நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பினை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, சுற்றுலா. சுற்றுலா என்று பார்க்கிறபோது உலகச் சுற்றுலா மையமாக இன்றையதினம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் விளங்கிவருகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முதல் சுற்றுலா மையமாக மாறுகிற நேரத்தில், உலக நாடுகளிலிருந்து பலதரப்பட்ட மக்கள் அங்கு வந்துசெல்கிற சூழ்நிலையில் அங்கு அவர்கள் வந்துபோவதற்கு வசதியாக விமான நிலையம் ஒன்றை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அமைத்துத்தந்திட வேண்டும், இதற்கான முயற்சிகளை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நெடுந்தூர ரெயில்கள் சென்று கொண்டிருந்தன. திடீரென்று திருவனந்தபுரம் பகுதிக்கு கனெக்ஷன் ஒன்றுதான் கொடுக்கும் சூழ்நிலை இன்றிருக்கிறது. அப்படி வரும்போது சுற்றுலாப்பயணிகளுக்கு மிகவும் இடைஞ்சலாகவும் குமரி மாவட்டத்தின் வளர்ச்சி கொஞ்சம் பாதிக்கக்கூடிய விதத்திலும் இருப்பதால் அந்தச் சிக்கலை மத்திய அரசிடம் அரசாங்கம் சுட்டிக்காட்டி எல்லா ட்ரெயின்களும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு வந்துசெல்கிற சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல குமரி மாவட்டத்தில் திப்பரப்பு, உலக்கருவி என்னும் நீர்வீழ்ச்சிகளில் எல்லா மாதங்களிலும் தண்ணீர் வந்த வண்ணம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பகுதிகளை சுற்றுலா மையமாக ஆக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்காலத்தில் அரசர்கள் சுகவாசஸ்தலமாக தேர்ந்தெடுத்து குமரி மாவட்டத்தில் முத்துக்குளிவயலை அப்போது வைத்திருந்தார்கள். இப்போதுஅந்தப்பகுதி சரியாக பராமரிக்கப்படாததால் மிகவும் மோசமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. எனவே, இந்த முத்துக்குளிவயலை ஒரு சுற்றுலா மையமாக ஆக்கித்தர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 25] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

அதேபோல், முட்டம் கடற்கரை, சங்குத் துறை ஆகிய பகுதிகள் அழகான கடற்கரைப் பகுதிகளாக இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளை சுற்றுலா மையமாக ஆக்க அமைச்சரவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல, பழங்கால அரண்மனையான பத்மநாபபுரம் பகுதியில அரண்மனை பக்கம் மருந்து கோட்டை, மயிலாடும் கோட்டை ஆகியவை புராதன சின்னங்களாகும். அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அவை பாதுகாக்கப்படாமல் மிகவும் மோசமான நிலையிலே இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக, அந்தக் கோட்டைப் பகுதியிலே உள்ளவர்கள் அதை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வதற்காக பட்டா போட்டு வாங்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை கவனத்தில் கொண்டு, இந்த பத்மநாபபுரம் கோட்டைக்கு உட்பட்ட பகுதியில அமைந்திருக்கின்ற மருந்துகோட்டை, மயிலாடும்கோட்டை ஆகிய இரண்டு பகுதிகளையும் யாரும் அரசை ஏமாற்றாத முறையில் பட்டா போட்டு விற்றுவிடாமல் பாதுகாத்து, அந்தப் புராதன பகுதிகளை பாதுகாத்துத் தருப்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள அப்பர் கோதையாறு பகுதியை சுற்றுலா மையமாக்க வேண்டும். அது மிகவும் நல்ல பகுதி. அது மட்டுமல்ல, அப்பர் கோதையாறுக்கு கன்னியாகுமரியிலிருந்து கீரிப்பாறை, பாலமோர் வழியாக நல்ல சாலை வசதி இருந்து வந்தது. அதை இப்போது தனியார் கைவசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இப்போது அப்பர் கோதையாறுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், கிட்டத்தட்ட 60, 70 கிலோ மீட்டர் நாகர்கோவிலிலிருந்து, கல்லிடைக் குறிச்சி வழியாக, நெல்லை மாவட்டத்திற்கு வந்து, அம்பாசமுத்திரம் வழியாக அப்பர் கோதையாறுக்குச் செல்ல வேண்டும். கிட்டத்தட்ட 70 கிலோமீட்டர் இது சுற்று வழியாகும். எனவே, இதை கவனத்தில் கொண்டு முன்னால் இருந்த சாலைக்கு சுமார் 5, 6 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகும், அந்த செலவு செய்து நாகர் கோவிலிலிருந்து அப்பர் கோதையாறுக்குச் செல்ல சாலை அமைத்துக்கொடுத்தால் அது நல்ல சாலையாக அமையும். அப்படிச் செய்தால், தனியார் ஆக்கிரமித்துள்ள சாலையை அரசு சாலையாக அமைக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படும். அதை கருத்திற்கொண்டு, அந்தச் சாலையை எடுத்து, அதைச் சுற்றுலா மையமாக ஆக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், தமிழகத்தில் பள்ளிகளில் பயில்கின்ற ஏழை எளிய குழந்தைகள், அந்தந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மிகப் புராதன நினைவுச் சின்னங்களை சென்று பார்க்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதை கவனத்தில்கொண்டு ஏழை எளிய மக்களை ஆண்டுதோறும் அரசே இலவசமாக அழைத்துச்செல்லும் ஒரு திட்டத்தை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்] [1986 ஏப்ரல் 25

அதேபோல், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சுற்றுலா மையங்களில் வாடகைப் பேருந்துகள், சுற்றுலா வாடகைக் கார்கள் இல்லை. எனவே, இதையும் கவனத்தில்கொண்டு, அந்தப் பகுதிகளில் புதிதாக வாடகைப் பேருந்துகள், சுற்றுலா வாடகைக் கார்கள் வசதியை ஏற்படுத்தித் தந்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி கோதையாறு ஆகிய பகுதிகளையும் சுற்றுலா மையங்களாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வனத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், வனத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சரியான முறையில், ஒழுங்காகப் பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள அரசு ரப்பர் கழகத்தில் 4785.7 ஏக்கர் நிலத்தில் ரப்பர் பயிரிடப்பட்டு, அந்த ரப்பர் மூலம் 19,62,032 கிலோ இரண்டு ஆண்டுகளில், அதாவது 1—10—1984 முதல் ஜனவரி 1986 வரைக்குப் 4.04 கோடி ரூபாய்க்கு ரப்பர் விற்றதன் மூலம் வருமானம் வந்திருப்பதாக இங்கே குறிப்பு இருக்கிறது.

(மாலை 4—40)

இது மிக மிக குறைவான ஒரு வருமானம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக உலகத்தில் இன்றைக்கு கிடைக்கின்ற ரப்பர்களிலே மிகவும் தரம் உயர்ந்த ரப்பர் ஆக விளங்குவது இந்த குமரி மாவட்டத்தில் எடுக்கப்படுகின்ற ரப்பர் ஆகும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கர் ரப்பர் வைத்து இருந்தால் கூட மிகவும் சீரோடும் சிறப்பாகவும் அதை வளர்த்து சிறந்த ஒரு செல்வமாக அதைப் போற்றி வருவதை அந்தப் பகுதியில் காண்கிறோம். இந்த அரசு கழகம் ரப்பர் எஸ்டேட்டை ஒழுங்காக பராமரித்து இருக்குமானால் இன்னும் பல கோடி ரூபாய் அரசுக்கு நிகர லாபமாக வந்திருக்கும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் அங்கே தொழிலாளர்களை மிகவும் பழி வாங்குகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை கண்டுபிடிக்கிற நேரத்தில் அதிகாரிகள் தப்புவதற்காக அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் மேல்பழி போடுகின்ற சூழ்நிலை அடுத்து, அடுத்து நடக்கிற துர்பாக்கியமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இங்கே தொழில் புரிகின்ற தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு போக்குவரத்து வசதி இல்லை. அது சம்பந்தமாக அங்கே வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இருப்பதால் அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய—அவர்கள் வெளியில் சென்று படிக்கவேண்டியிருப்பதால், போக்குவரத்து வசதியை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அதேபோல் அங்கே அதிகாரிகளின் வேலைநிறுத்தம் ஒன்று 19—2—1986 அன்று நடந்தது. அந்த நேரத்தில் அங்கே ரப்பர் கழகத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் முன் வந்து வேலை செய்து அரசுக்கு லாபத்தை ஈட்டித் தர முன் வந்தார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கும்போது தொழிலாளர்கள் எப்படி வேலைக்கு செல்லலாம் என்று கருதி அன்று 19—2—1986-ல் வேலை செய்த தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரைக்கும் சம்பளம் கொடுக்காத ஒரு குறை இருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கருத்தில் கொண்டு 19—2—1986-ல் வேலைக்குச் சென்று அரசுக்கு லாபம் ஈட்டித் தந்த தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க அரசு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

அதேபோல் மிக அதிகமாக ரப்பர் மரங்கள் பட்டுபோய் இருப்பது அங்கே காணப்படுகிறது. இவற்றிற்கு என்ன காரணம் என்று விசாரித்தபோது என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் நம்முடைய கழகம் கேரளாவில் உள்ள ரப்பர் போர்டோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்களின் அறிவுரையின் படி பயிரிட்டு, மருந்து இட்டு, உரம் இட்டு செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கேரளாவில் உள்ள ரப்பர் போர்டில் இருப்பவர்கள் சொல்லுகின்ற அறிவுரைகளை இவர்கள் கேட்காமல் கேர் பண்ணாமல் லாபம் ஒன்றையே குறிக்கோளாக கொண்டு செய்வதால் அவர்களுடைய அறிவுரைகளை ஏற்காத காரணத் தால் இப்படி ரப்பர் மரங்கள் பட்டுப்போகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இவற்றை கவனித்து அவர்களுடைய அறிவுரையைக் கேட்டு நம்முடைய கழகத்திற்கு நல்ல வருமா னத்தைத் தேடித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சுமார் 10 வருடம், 15 வருடம் சி.எல். ஆக பணி புரிந்தும் இன்னும் நிரந்தரம் செய்யாமல் நிறைய தொழிலாளர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்லாமல் அங்கேயே அவர்கள் குவார்ட்டர்ஸில் தங்கி வேலைக்கு வருபவர்கள் அல்ல. சுமார் 5, 10 மைல் தூரத்திலிருந்து 2 ரூபாய், 3 ரூபாய் செலவு செய்து

வேலைக்கு வருபவர்கள். அப்படி வேலைக்கு வருகிற அந்த சி. எல். தொழிலாளர்கள் அன்று வேலை இல்லை என்று சொல்லி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அந்த தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு 2 நாள் 3 நாள் மிஞ்சினால் 5 நாளைக்குதான் வேலை கிடைக்கிறது. இந்த சூழ்நிலையில் அவர்கள் எப்படி வாழ முடியும். ஆகவே அப்படி சி. எல். ஆக பணிபுரிபவர்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கோள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் அமைப்பதற்கான ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் அங்கே பயிரிடப்படாமல், நல்ல மண்வளம் கொண்டு அமைந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் ஆரம்பிக்கப்பட எந்தவிதமான பணிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பகுதியில் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் பயிரிடுவோமானால், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே அந்தப் பகுதியில் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் இன்னும் அதிகமான அளவில் அந்தந்தப் பகுதியில் சிறு சிறு குன்றுகளாக இருந்தாலும், அந்தப் பகுதியில் மரங்களை வளர்ப்போமானால், இன்னும் அதிக வருமானம் அரசுக்குக் கிட்டும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். எனவே இதையெல்லாம் கருத்தில்கொண்டு, அந்தப் பகுதியிலே சும்மா இருக்கின்ற இடங்களில் சமூகக் காடுகளை அமைத்து, அவற்றை வளம் கொழிக்கும் பூமியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுடைய கோரிக்கைகளை நீங்கள் கவனத்திற் கொண்டு, எங்களுடைய மாவட்டம் ஒரு ஒதுக்குப்புறமாக இருந்தாலும், வளம் கொடுக்கக்கூடிய மாவட்டமாக இருப்பதால், அதைப் பயன்படுத்தி, அரசுக்கு வருமானத்தை ஈட்டக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அரசுக்கு வருமானம் வரும் விதத்திலும், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தருகின்ற விதத்திலும் திட்டங்களைத் தீட்டித் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்து சமய அறக்கட்டளை தொடர்பாகவும், செய்தி மற்றும் வனத்துறை தொடர்பாகவும், சில செய்திகளை காந்தி காமராஜ் தேசீய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் வைக்க விரும்புகிறேன்.

முதலிலே அறநிலையத்துறையை எடுத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற அமைச்சர் பெருமகனார் மிகச் சிறப்பான பணிகளைச் செய்து கொண்டிருப்பவர் என்பதையும், அவர் செய்து கொண்டிருப்பதற்கு அடையாளமாக இந்தக் குறிப்புகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் காண்கிறேன். அவருக்கு என்னுடைய பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோவில் நிலங்களைப் பிறரிடமிருந்து எடுத்து கோவில் நிர்வாகத்திற்குள்ளே கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதும், பல்வேறு இடங்களில் குறைந்த வாடகையில் இருந்ததை அதிகப்படுத்தி, அதன்மூலம் அதிக வருவாயை இந்தக் கோவில்களுக்குத் தேடிக்கொண்டதும், அதைப் போலவே பூசை செய்வதற்கும்கூட வசதி இல்லாது இருக்கின்ற கோவில்களுக்கு, வசதியிருக்கின்ற கோவில்களிலிருந்து உதவி செய்வதும் மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. அப்படி உதவி செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு கோவிலாக குரும்பூர் ஆதிநாராயணசாமி கோவில் திருப்பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதிலே திருச்செந்தூர் கோவிலிலிருந்து ரூ. 50,000-க்கும் மேலே இந்தக் கோவில் திருப்பணிக்குக் கொடுத்து, தக்கார் அவர்களும் மற்றவர்களும் ஒத்துக்கொண்டு தந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதை விரைவுபடுத்திவிட்டது என்று சொன்னால், அந்தக் கோவில் திருப்பணிகள் செம்மையாக நடைபெறும் என்பதில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் மிகுந்த வேண்டுகோளோடு இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை செய்து தரவேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமகனார் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்பில் நமது கலைகள், நமது சிலைகள் பற்றி எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சிலைகளுடைய பாதுகாப்பு பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பாதுகாப்பு தந்தாலும்கூட, திருட்டுத்தனமாக சிலைகளையெல்லாம் வெளியே கொண்டு போய் சேர்ப்பது என்பது எப்படியோ நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒன்று. ''சென்றிடுவீர் எட்டு திக்கும், கலைச் செல்வங்கள் யாவையும் இங்கு கொணர்ந்து சேர்ப்பீர்'' என்பதைத் தவறாகப் புரிந்துக் கொண்டுதானோ என்னவோ, இங்கு இருக்கின்ற கலைச் செல்வங்களையெல்லாம் வேறு எங்கோ கொண்டு சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக, அமைச்சரவர்கள், பாதுகாப்புப் பெட்டகங்களையெல்லாம், பாதுகாப்பு அறைகளையெல்லாம் நமது இலாக்கா மூலமாக அதற்காக ஏற்பாடு செய்வது பாராட்டுக்குரியது.

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1986 ஏப்ரல் 25

(மாலை 4—50)

அண்மையில் அமெரிக்கா சென்றிருந்தபோது. அங்கே இந்திய அரசாங்கத்தின் சார்பில் நடைபெற்ற விழாவிற்கு சென்றேன். அங்கே நமது கலைச் செல்வங்களையெல்லாம் கொண்டுவந்து காட்டினார்கள், வெளிநாட்டுக்காரர்கள் பார்க்கவேண்டுமென்று, அரசாங்கத்தின் சார்பாக வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற கலைச் செல்வங்களை யெல்லாம் பார்த்து விட்டு, ':மிச்சிகன் ஆர்ட் 'மியூசியம்' என்ற இடத்தில் இருக்கின்ற தனியார் வைத்திருக்கின்ற, அமெரிக்கர்கள் வைத்திருக்கின்ற ஒரு கண்காட்சியினை காணச் சென்ற போது, நமது இந்திய அரசாங்கம், தமிழக அரசாங்கத் தினுடையஒத்துழைப்போடுவைத்திருக்கின்றஅந்தக்காட்சியில்இருக் கின்ற சிலைகளைவிட எவ்வளவோ பிரம்மாண்டமான சிலைகள்,

அற்புதமான சிலைகள், இங்கே நம் அரசாங்கம் வைத்திருக் கிற காட்சியிலே காணப்படாத சிலைகள் எல்லாம் இருக் கின்றன. அது (Private Collections) என்ற பெயரால் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. அந்தச் சிலைகள் எப்படிப் போயின என்று நமக்குத் தெரியாது. அதிலே ஒரு சிலையிலே எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். It seems to be Tirugnana Sambandar இது திருஞானசம்பந்தர் போல் கருதப்படுகிறது என்று சொல்லி ஒரு சிலையிலே எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். நான் பார்த்தபோது அது திருஞானசம்பந்தர் சிலையே தான். ஆகவே அப்படிப் பெரிய பெரிய சிலைகள் எல்லாம் அங்கே போய் இருக்கின்றன. அவை எப்படிப் போயின என்பது நமக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை. அன்னியர்கள் ஆண்டு கொண் டிருந்த நேரத்திலே போய் இருக்கலாம். இப்போதுகூட பல திருட்டுத்தனமாக போய் இருக்கலாம். நான் விடுக்கிற வேண்டு கோள் என்னவென்றால் எக்ஸ்பெர்ட் கமிட்டி போல் ஒரு நிபுணர் குழுவைப் போட்டு உலகெங்கும் அனுப்பி சிலைகள் எங்கெங்கே சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யார் மூலம் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி அவைகளினுடைய தகவல்கள் என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டு வருவதற்கு நிபுணர் குழுவை அமைச்சர் பெருமகனார் அனுப்பினால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் ஆட்சிப் பொறுப்பு அன்னியர்களிடம் இருந்த நேரத்திலே நம்முடைய கலைச் செல்வங்கள் நிறைய வெளியே சென்றுவிட்டன. இப் போதுகூட சில ஏடுகள் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஐந்திறன் என்ற அருமையான நூலை வெளியிட்டது உலக தமிழ்ச் சங்கம் தொடங்கப்பட்ட நாளிலே நாம் செய்த உருப்படி யான காரியங்களிலே ஒன்றாகும். ஐந்திறனை நாம் படிக்கப் படிக்க ஐந்திறன் என்று சொல்கிற பஞ்சபூதங்களால் ஆன இந்த உலகத்திலே தமிழன் செய்யக்கூடாதது எதுவும் இல்லையென்று காட்டுகிற அளவுக்கு மயன் வழி வகுத்து வைத்திருக்கிறார்.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. குமரி அனந்தன்]

அதிலே ஏறத்தாழ 10 லட்சம் பாக்களிலே 2 லட்சம் பாக்களை தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நாடாவிலே பதிவு செய்திருப்பதை நான் உண்மையிலேயே போற்றுகிறேன். பாராட்டுகிறேன். மீதியிருக்கிற 7 லட்சம் பாக்களையும் நாடாவிலே பதிவு செய்ய வேண்டும். உலகத்திலே ஒப்பற்ற விஞ்ஞானத்தையும் மெய் ஞானத்தையும் தருகிற நூலாக மயன் வழி இருந்துகொண் டிருக்கிறது. ஆகவே அறநிலையத் துறையிலிருந்து அதற்கு எந்த எந்த அளவுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

ஏனென்றால் சூரிய ஒளி மூலம் (Solar Energy) வளவன் ஏவா வான ஊர்தி என்ற சொல் அதிலே வருகிறது. அதாவது (Without any pilot) என்று சொல்கிறோம் அல்லவா? (Unmanned) அந்த மாதிரி மனிதர் யாரும் உட்காராமலேயே வளவன் ஏவா வான ஊர்தி எதிலிருந்து, கதிரொளியாலே Solar Energy யாலே அப்படி அனுப்ப முடியும் என்று சொல்கிற குறிப்புகூட அதிலே வருகிறது என் பதைப் பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே மிகச் சிறந்த முறை யிலே இருந்த தமிழன் கலைகள் எல்லாம் கோயில்களிலே வெளிக்காட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. நான் இதை ஏன் குறிப்பிடு கிறேன் என்றால் விக்கிரவாண்டிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற சின்னஞ்சிறு ஊரிலே இருக்கிற ஒரு மூர்த்தியின் பாதத்தில் குறிப்பிட்ட நாளில் சூரிய ஒளி விழுகிறது. விழா தொடங்குகிற போது அந்த சூரிய ஒளி பெருகிக்கொண்டே வருகிறது. அந்த விழாவினுடைய இறுதி நாளிலே அந்த மூர்த்தியினுடைய முழு உருவத்தையும் சூரிய ஒளி தொடுகிறது. அந்த அளவுக்கு விஞ்ஞான ரீதியிலே விக்கிரவாண்டிக்குப் பக்கத்திலே ஒரு சிறிய ஊரிலே அந்தக் கோயில் இருக்கிறது.

இன்று நீங்கள் கன்னியாகுமரியிலே பார்த்தால் அண்ணல் காந்தி மகான் அஸ்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிற இடத்திலே மட்டும் அக்டோபர் 2 ஆம் தேதி சூரிய ஒளிபடும். இன்றைய தினம் நாம் சாதித்த விஞ்ஞானத்திலே அது ஒன்று. ஆனால் பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்னாலே பைந்தமிழன் எந்த அளவுக்கு விஞ்ஞானத்திலே உயர்ந்திருக்கிறான் என்று சொன்னால் அந்தக் கோயிலிலே சூரிய ஒளி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பாதாரிகேசம் என்று சொல்வதைப் போல் சூரியனே வணங்குகிற அளவுக்கு அந்த ஒளி வணக்கத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. தமிழன் ஒரு காலத்திலே விஞ்ஞானத்தில் முன்னேறியிருப்பதால் அவைகளையெல்லாம் வெளிநாட்டிலே இருந்து வருகிற சுற்று லாப் பயணிகளுக்கு நாம் போதுமான அளவுக்குச் சொல்ல வில்லையோ என்று நான் கருதுகிறேன். ஏன் என்றால் வெளி நாடுகளிலே என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் நான் வேட்டிகன் சர்ச்சைப் பார்த்தபோது அங்கே ஒரு அருமையான குறிப்பை வைத்திருக்கிறார்கள். போப்பாண்டவர் பெருமக்னார் இங்கே

வந்துவிட்டுச் சென்றாரே அவர் இருக்கின்ற வேட்டிகன் சர்ச்சைப் பார்க்கிற நேரத்திலே எவ்வளவு பெரிய அளவுக்கு எவ்வளவு பிரம்மாண்டமான அளவுக்கு எவ்வளவு வியக்கத்தக்க அளவுக்கு விம்மிதத்தோடு பெருமிதத்தோடு அது நின்றுகொண்டிருக்கிறது என்பதை காட்டுவதற்காக அங்கே என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த சர்ச்சினுடைய நடுப்பகுதியிலே ஒவ்வொரு கோடாகப் போட்டு நியூயார்க் சர்ச்சின் நீளம் அகலம் இவ்வளவு தான், இஸ்டான்புல் சர்ச்சின் நீளம் அகலம் இவ்வளவு தான் நார்தர்டாம் சர்ச்சினுடைய நீளம் அகலம் இவ்வளவுதான் பிளாரன்ஸ் சர்ச்சினுடைய நீளம் அகலம் இவ்வளவுதான் லண்டனிலுள்ள செயின்ட் பால் சர்ச்சினுடைய நீளம் அகலம் இவ்வளவுதான் அதைவிட இந்த சர்ச்சினுடைய நீளமும் அகலமும் இன்னும் கிடக்கிறது பார்த்தீர்களா? இவ்வளவு பரந்த விரிந்த தேவாலயம் என்பதை அதிலே காட்டுகிறார்கள்.

உலகத்திலே மிகவும் நீளமான காரிடார் என்று சொல்லப்படுகிற பிரகாரம் ராமேஸ்வரம் கோயிலில் தான் இருக்கிறது. வேட்டிகன் சர்ச்தான் உலகத்திலே அத்தனை சர்ச்சுகளையும் விடவும் பெரிது என்று சொல்வதைப் போல் நாமும் உலகத்திலே இருக்கிற எல்லாக் கோயில்களையும் விட இங்கே இருக்கிற பிரகாரம் தான் நீளமானது, சிறப்பானது என்று சொல்வதற்குரிய வழிவகைகளை நாம் கண்டாக வேண்டும். பெரிய பெரிய பொக்கிஷங்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற சர்ச்சுகள் இருந்தாலும் temples என்று அழைக்கப்படுகிற பழங்காலத்திலே எழுப்பப்பட்டது. அங்கேயெல்லாம் நம் தொலைபேசி போல் ஒரு கருவி வைக்கப்பட்டு அதிலே காசைப் போட்டு சுழற்றினால் அந்தக் கோயிலினுடைய வரலாறு சொல்லப்படுகிறது வீடியோவிலேயும் படமும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப் போல் நம் கோயில்களிலே வைப்போமானால் மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் வைத்தால் வெளிநாட்டினர் அவர்களுடைய மொழியிலேயே கேட்டுவிட்டுப் போவதற்கும் பார்த்துவிட்டுப் போவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கும். சுற்றுலாப் பயணிகளும் அதிகமாக வருவார்கள்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். கன்னியாகுமரியிலே காமராஜ் பூங்கா ஒன்றை ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும், விமான நிலையம் வேண்டுமென்றும், அங்கே வியூயிங் டவர் என்று சொல்லப்படுகின்ற சுற்றிச் சுழன்று கொண்டே இருக்கும்—அதிலே ஏறிப் பார்த்தால் எல்லா இடங்களும் தெரியும். அது வேண்டுமென்றும் இரயில் நிலையம் வேண்டுமென்றும் வானொலி நிலையம் வேண்டுமென்றும் பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கின்ற பொழுது வலியுறுத்திக் கேட்டேன். அன்று கேட்டதில் வானொலி நிலையம்தான் வந்திருக்கிறது. இரயில் நிலையமும் வந்திருக்கிறதே தவிர அந்த வியூயிங் டவர் வரவில்லை. காமராஜ் பூங்கா வரவில்லை. அவரது அஸ்தியைத் தனியாகவும்

வைத்திருக்கிறோம். காந்தி மகான் மண்டபம் இருக்கின்ற இடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில், அவருடைய அடியைப் பின்பற்றி நடந்தவர் என்ற காரணத்திற்காக அங்கேயும் வைத்திருக்கிறோம்; தனியாகவும் வைத்தோம். அப்படி வைத்தபொழுது ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று முடிவெடுத்தோம். காமராஜ் பூங்கா என்ற ஒரு பூங்காவை அந்த இடத்தில் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று அந்த முடிவை எடுத்தோம்.

உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றபொழுது திரு. நீலகண்டன் அவர்களை வைத்து ''குமரிக் கண்டம்'' என்ற படத்தை எடுத்தார்கள். அந்தப் படத்தை அந்த இடத்திற்கு வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குப் போட்டுக் காட்டவேண்டும் அல்லது அது சம்பந்தமான வேறு விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டும். இதற்குத் தெற்கேதான் மேல் தெங்குநாடு, கீழ் தெங்குநாடு இருந்தது; லெமோரியா கண்டம் இங்கேதான் இருந்தது. முதல் தமிழ்ச் சங்கம் அங்கேதான் இருந்தது என்று குறிப்பிடுகின்ற பெரிய பொருட்காட்சியைக் கன்னியாகுமரியிலே நீங்கள் வைத்து, குறிப்பாக கடற்கரையிலே காமராஜ் நினைவுச் சின்னம் இருக்கின்ற இடத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒன்றை ஏற்பாடு செய்தால் மிகச் சிறப்பாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதைப்போல, இங்கே இன்று காலையிலேயிருந்து பேசிய பெருமக்கள் மிக அற்புதமான செய்திகளையெல்லாம் சொன்ன பொழுது, நான் குறுக்கிட்டுப் பேசவில்லை. அவைகளை மனத்தில் குறித்து வைத்துக்கொண்டு இருந்தேன். என்ன காரணம் என்றால், இந்த சமபந்தி போஜனம் என்பதிலே ஒரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமபந்தி போஜனம் என்ற வகையிலே, ஏற்கனவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே வைகுண்டபதி என்று அழைக்கப்படுகின்ற நாராயணன் என்பவர் துவையல் சாப்பாடு என்று சொல்லப்படும் வகையில் ஒரு சாப்பாட்டைப் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். துவையல் சாப்பாடு என்று சொன்னால், தேங்காய், மிளகாய் போன்றவைகளையெல்லாம் அரைத்து, வெறும் துவையல் தவிர வேறு எதுவும் வைக்காமல் ஏழையாக இருந்தாலும், பணக்காரராக இருந்தாலும் அவர்களெல்லாம் ஒருமித்த சமபந்தி போஜனத்திலே சாப்பிட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற துவையல் சாப்பாடு என்று சொல்லப்படும் சாப்பாட்டைப் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே சமபந்தி போஜனம் என்ற முறையில் அங்கே நடந்தது என்று குறிப்புகள் இருக்கின்றன; ஏடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, நம் மக்கள் எல்லோரும் ''பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்'' என்பதனை, தொன்னெடுங் காலத்திலேயிருந்தே பின்பற்றி வந்திருக்கிறார்கள். ஏன்?

காலையிலே கோலம் போடுவதிலேகூட அரிசி மாவை இட்டுக் கோலம் போடுகின்ற காரணத்தினாலே, சின்னஞ்சிறிய சிற்றெறும்புகளுக்கு உணவு கொடுத்து விட்டுத்தான் தன்னுடைய வீட்டிலே இருப்பவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பது என்பது தாய்ப் பாரம்பரிய வழக்கம் என்ற வகையிலே தமிழர்களிலே யார் இதை முதலிலே கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை விட, இது இருந்தது, இன்றைக்கு இருக்கிறதா, இனிமேலும் செழிப்பாக வளர்க்க வேண்டும் என்று சிந்திப்பதற்குக் கோயில்களில் நிர்வாகிகளாக வருபவர்கள் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல அங்கே முக்கியமாக நமது ஆலயங்களைப் பற்றிய செய்திகள் பல இருக்கின்றன. ஏற்கனவே நமது அரசாங்கம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற ஆலயங்கள்—குறிப்பாக இந்த ஆலய வழிபாடு, தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களிலே அர்ச்சகர் நியமன முறை இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு என்று ஜஸ்டிஸ் மகராஜன் தலைமையிலே ஒரு வல்லுநர் குழுவைப் போட்டது. ஜஸ்டிஸ் மகராஜன் தமிழ் இலக்கியம், பிரெஞ்சு இலக்கியம், ஆங்கில இலக்கியம் ஆகிய இவைகளிலே கரைகண்டவராக இருந்தார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் டி.கே.சி. யினுடைய அடுத்த நிலையிலேயிருந்து தமிழர்களுக்குத் தமிழ்ச் சுவையை வாரி வாரி எடுத்து வழங்கிய வள்ளலாக இருந்தவர். அவர் தன்னுடைய குறிப்பிலே பல செய்திகளையும் தருகிறார். தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற கோயில்களில் ஆகம விதிப்படி கட்டியிருப்பவை எவை எவை, ஆகம விதிப்படி கட்டாமல் இருந்தாலும்கூட நாம் ஏற்றுக் கொண்டவை எவை எவை? —உதாரணத்திற்காக அவர் சொல்கிறார், சிவா-விஷ்ணு கோயில் என்று ஆகமத்திலே எங்கும் கிடையாது; ஆனாலும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது; நாம் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறோம்; அஷ்டலட்சுமி கோயில் என்று ஒரு இலட்சுமிக்கு மேலே ஒரு இலட்சுமி அடுக்கி அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகமப்படி அப்படிக் கட்டக் கூடாது. ஆனாலும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்று பிரம்மச்சாரியாக இருக்கின்றவர்களோ மனைவியை இழந்தவர்களோ அர்ச்சகராக இருக்கக் கூடாது—இருக்கிறார்கள்; ஆனாலும் நடைமுறையிலே அதனை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆக, ஆகம விதிப்படியும் சில நடக்கின்றன; ஆகம விதிப்படி இல்லாமலும் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன என்பதற்குப் பல சான்றுகளை அவர்கள் தந்து கொண்டு போகிறார்கள்.

இன்று நமக்கு ''ஆடல்வல்லான்'' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற ஆதி கோயில் இருக்கிறதே, ''தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி; எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி; என்று சிவன் தெற்கு இருக்கின்ற மக்களினுடைய தலைவன் என்பதற்காக அவனை வடிக்கின்ற நேரத்திலேயெல்லாம் தெற்கே பார்த்தே வடிப்பார்கள். அவர் விண்ணைப் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதைப் போலவே கண்ணையும் வைத்துக் கொண்டிருப்பார்.

அவரை ஒரு கல்லில்கூட வடிக்க மாட்டார்கள். பஞ்ச லோகத்திலேதான் வடிப்பார்கள். ஏனென்றால், பஞ்ச லோகமும் அவர் ஆடிக்காட்டுகிறார் என்ற ஒருதத்துவத்தின் ரீதியாக, அப்படிபட்ட நடராஜர் என்று சொல்லுகின்ற ஆடல்வல்லான் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற அந்தக் கோயிலிலே, இதைக்கூட திரு. வீரபத்திரன் அவர்கள் மிக அதிகமான படிகை வைத்திருக்கிறார். அந்த ஆடல்வல்லான் கோயிலிலே நடைபெறுகிற பூஜைகூட இன்று மகுட ஆகமப்படி நடைபெற வேண்டும்; அது அப்படி நடைபெறவில்லை என்று அவர் சொல்கிறார். மகுட ஆகமப்படி நடைபெற வேண்டிய இந்தக் கோயில்—ஏனென்றால் இங்கே இசையும் நாட்டியமும் கலந்த திருவுருவமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால். அப்படி நடைபெறவில்லை. ஆனாலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்றெல்லாம் பல செய்திகளை அவர் சொல்லி, ஆக தமிழ்நாட்டிலே ஆகமப்படியும் சில காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன; ஆகமத்திற்குப் புறம்பாகவும் நடைபெறுகின்றன. இப்படி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், தமிழிலே வழிபாடு வருவதிலே தடை என்ன என்று மிக அழகாக அவர் கேட்டிருக்கிறார்.

(மாலை 5-00)

அர்ச்சகர்களை நியமிப்பதைப் பொறுத்தவரையில், எந்த இனத்தவராக இருந்தாலும், எந்தக் குலம் அவர் என்று பார்க்காமல், எந்த ஜாதி அவர் என்று பார்க்காமல், அவருடைய பிறப்பை வைத்துப் பார்க்காமல், அவர் இந்துவாக இருந்தால் போதும் என்று சொல்கின்ற ஒரே ஒரு நிபந்தனையோடு அவர் 5 ஆண்டுக்காலம் படிப்பாரானால் அவரை அர்ச்சகராக ஆக்கலாம் என்று சொல்கின்ற ஒரு நெறிமுறையை அதிலேயே வகுத்துத் தந்திருக்கிறார். வகுத்துத் தந்ததோடு மட்டுமல்ல, அதிலேயே தமிழிலே வழிபாடு நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக மிகச் சிறப்பான கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துரைக்கிறார்.

நக்கீரரே எப்படித் தமிழிலே வழிபாடு செய்தார்? யானறிந்த வகையில் ஏற்றி என்று அவர் பேசியிருக்கிறார். என்னுடைய தமிழ்மொழியிலே நான் அறிந்த அளவு நான் ஏற்றிப் போற்றுகிறேன இறைவா என்று அவர் சொல்லுகிறார் தமிழிலே வழிபாடு இருந்தது. பழமுதிர்ச் சோலையிலே ஒரு குறத்தி வழிபாடு செய்தாள். பழக்கத்தில் இருந்த தமிழிலே வழிபாடு செய்தார். அதை இறைவன் மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்டான் அதைப் போலத்தான் தமிழால் பல அற்புதங்கள் வந்திருக்கின்றன. இத்தனை வந்ததற்குப் பிறகும் ஏன் தமிழ் வழிபாடு கூடாது? தமிழ் வழிபாடு உடனேயே வேண்டும். தமிழ் வழிபாடு ஆகமத்திற்கு விரோதமானது அல்ல, தமிழிலே வழிபாடு கொண்டு வருவதிலே சிரமமே இல்லை என்று மிக ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே அவர் சொல்கின்றபொழுது மிகச் சிறப்பாக சொல்லப்பட்டது என்னவென்றால், தமிழ்

நாட்டில் இருக்கிற கோவில்களுடைய சிறப்புக்களை எல்லாம் பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களுள் ஒன்றா என்று கேட்பது தான் பெருமையாக இருக்கிறது. அதை அப்பர் பாடினாரா? அதை சுந்தரர் பாடினாரா? அதை சம்பந்தர் பாடினாரா? அதை மாணிக்கவாசகர் பாடினாரா? தமிழில் தானே பாடினார்கள். தமிழில் பாடப் பெற்றால் தான் ஒரு கோவில் சிறப்புடையது என்று சொன்னால், உள்ளே வழிபாட்டிற்குக்கூட தமிழில் இல்லை என்று இருக்கக் கூடாது. இன்று தமிழிலே வழிபாடு நடக்கிறது. ஆனால், தமிழிலும் செய்யப்படும் என்பதற்குப் பதிலாக தமிழிலேதான் வழிபாடு செய்யப்படும், கேட்டால் வட மொழியிலும் செய்யப்படும் என்று இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், வட மொழிக்கு நாம் யாரும் விரோதிகள் அல்ல. வடமொழி என்று சொல்வது கூட, தமிழர்கள் ஒரு காலத்திலே தங்களுடைய திறமையால் இயற்றிக் கொண்ட ஒரு மொழி என்று சொல்கின்ற ஒரு கருத்து இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. ஆனால், எல்லா பாமர மக்களும்—ஜஸ்டிஸ் மகராஜன் அவர்கள் எழுதுகிறார்கள்—ஒன்று அந்த மதத்தில் இருக்கிற சில தத்துவங்களை, அந்த இறைவனுடைய பேரருளைப் பெற வேண்டுமென்று விரும்புகிற ஏழை, எளிய மக்கள், பெற முடியாமல் போனதற்குக் காரணம், புரியாத மொழியிலே, சமயச் சடங்குகள் நடப்பதுதான் என்று சொல்கிறேன். எனவே, நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமகனாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், ஜஸ்டிஸ் மகராஜன் அவர்கள் குழு கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்புகள் மிகச் சிறப்பானவையாக் இருக்கின்றன. அவர்கள் சொல்கிறார்கள் தமிழிலே வழிபாடு வர வேண்டுமென்று. தமிழிலே வழிபாடு வர வேண்டுமென்று சொல்வது மட்டுமல்ல, 'ஓம் நமக, நமக' என்று சொல்வதற்கு, 'ஓம் ஈசனடி போற்றி' 'ஓம் எந்தையடி போற்றி' என்றெல்லாம் அவர்கள் அழகாக அந்தப் போற்றித் திருஅகவலைப் போற்றிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதைத் தமிழிலே சொல்கின்ற பொழுது, நமது நெஞ்சத்தை ஈர்ப்பதைப் போலே, உருக்குவதைப் போலே, நெக்கு, நெக்குருக, தனித்த, சுவை, சுவை சொட்ட, சொட்ட, நாம் இரண்டற கலப்பதைப் போல, நமக்குப் புரியாத ஒரு மொழியிலே அதைச் செய்ய முடியாது என்று அழகாகச் சொல்கிறார்கள். அதனையே அப்படி ஏற்றிச் செய்து விடலாம் நாம். அதைப்போலவே ஆகமப் பள்ளிகளை கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார். ஓரிடத்திலே 20 பேர்களை எடுக்கிறார்கள்; ஓரிடத்திலே 15 பேர்களை எடுக்கிறார்கள். மொத்தமாகப் பார்த்தால், 115 பேர்கள் அந்த ஆகமப் பள்ளியிலே படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நீதிபதி மகராஜன் அவர்கள் கொடுத்த ரிப்போர்ட்டுக்கு மேலே என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தெரிந்து கொள்வதற்காக, அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு என்ன வழி என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக, செயற் குறிப்புகள் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக, மரியாதைக்குரிய கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழுவைப் போட்டிருக்கிறார். நான் பணிவோடு கேட்கிறேன், நீதிபதி மகராஜன்

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. குமரி அனந்தன்]

அவர்கள் நீதிபதியாக இருக்கிற காரணத்தாலே, அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறார்கள். இரண்டு சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வாருங்கள். இரண்டு சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து விட்டால், அர்ச்சகர் நியமனத்தில் உச்ச நீதிமன்றம் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் சொல்ல முடியாது என்று சட்டத் திருத்த வாசகத்தையும் போட்டிருக்கிறார். இவ்வளவு தூரத்திற்கு மிகச் சிறப்பாக தோல் சீவிய மாங்கனியாகக் கையிலே கொடுத்ததற்குப் பின்னாலே கூட, அதைச் செயல்படுத்துவதிலே நமக்கு என்ன சிரமம்? அதைச் செயல்படுத்துவதற்குச் செயற் குறிப்பு தாருங்கள் என்று ஒரு குழு இப்பொழுது போட்டிருப்பது, கால தாமதத்தை ஏற்படுத்தி விடுமோ என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், 4 வருடங்களுக்கு முன்னாலே, மகராஜன் ரிப்போர்ட்டை,—அந்த அறிக்கையைப்—பெற்றதற்குப் பின்னாலேகூட, ஆகமப் பள்ளிகளை அவர் பல இடங்களிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படியிருக்கும் போது, ஒரு இடத்திலே, பழனியிலே ஏற்பாடு செய்வதற்கு, நாம் ஆணை பிறப்பித்திருக்கின்றோம் என்று சொல்கின்ற அளவுக்குத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்பு இங்கே இருக்கிறது. அதிலே கூட, பாடத் திட்டங்கள் இன்னும் வகுக்கப்படவில்லை. ஆகமங்கள் 5 ஆண்டுக் காலம் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அதைச் செய்யவில்லை. அதற்கு, தமிழிலே, பாண்டித்தியம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவற்றையெல்லாம் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு விட்டதற்குப் பிறகு, இன்னும் கால தாமதம் செய்யாது, அர்ச்சகர் நியமனம் உட்பட, ஆகமப் பள்ளிகள் தொடங்குவது உட்பட, தமிழிலே வழிபாடு உட்பட, உடனடியாக அரசாங்கம் சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து செய்து விடலாம்.

இனி, ஒரு மனக் குறை எனக்கு இருக்கிறது. ஜஸ்டிஸ் மகராஜன் ரிப்போர்ட் வந்து அவையிலே வைக்கப்பட்டதா? வைக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலே, ஜஸ்டிஸ் கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் ரிப்போர்ட் வந்ததாகச் சொல்கிறார்களே, அது வைக்கப்பட்டதா? அந்த இரண்டையும் அவையிலே வைக்கலாம் அல்லவா? நான் இன்னும்கூட வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். இந்த இரண்டையும் அவையிலே வைத்துக்கூட நம்முடைய கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு—தேவைப்பட்டால், தேவைப்பட்டால் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்—அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படுவதாக இருந்தால்கூட, என்னைப் போன்றவர்களுக்கு அதிலே உடன்பாடு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

ஏனென்றால் தமிழனை உள்ளே அழைத்து தமிழை வெளியே நிறுத்துவது தமிழனுக்கு சிறப்பு அல்ல. தமிழை நாங்கள் வெளியே நிறுத்துவோம், தமிழனை மட்டும் உள்ளே

கொண்டுவருவோம் என்று சொன்னால் இந்தத் தத்துவம் வளராது ; அந்த தமிழனுடைய மனமும் வளராது. எனவே

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!
என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி !!

என்று எல்லா மதங்களையும் இணைத்து அழைத்துக்கொண்டு போகிற பக்குவம் உடைய அந்த தமிழன் தன்னைத்தானே திருத்திக்கொள்வதற்கு மட்டுமல்ல, தரணியையே திருத்துவதற்குரிய தத்துவத்தை வைத்திருக்கிறவன். அந்தத் தத்துவத்தை வைத்திருக்கிற தமிழிலே வழிபாடு இல்லை என்ற காரணத்தாலே கோவிலுக்கு வெளியே நின்றுகொண்டிருக்கிறான். அவன் உடல் உள்ளே வந்தாலும் கூட உள்ளம் வெளியே நிற்கிறது. அதனாலே ஏற்படுகிற பிரச்சனைகள் ஏராளம் என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். தன்னை இரண்டற அதிலே கரைத்துக்கொள்ள முடியாத காரணத்தாலே, ஐக்கியப்படுத்திக்கொள்ள முடியாத காரணத்தாலேதான் சலனங்களுக்கு ஆட்படுகிறான் என்று நீதிபதி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து இதை மனதிலே கொண்டுவந்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா காரியங்களையும் செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஏன் என்று சொன்னால் அர்ச்சகரைப் பொறுத்தவரையில் நீதிபதி அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வர்ணாசிரம தர்மம் என்ற கொடுமை தமிழ்நாட்டிலே கிடையாது; இன்று வர்ணாசிரம தர்மத்தோடு அர்ச்சகரை அனுமதிக்கின்றோம் என்று சொல்லுகின்ற பேச்சுக்கே இடம் இல்லை. தமிழ்நாட்டிலே தொன்றுதொட்டு வந்திருக்கிற இலக்கியங்களை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், சங்க இலக்கியங்களில் எங்கேயும் 'சூத்திரன்' என்ற சொல்லே கிடையாது என்று. கி.பி. 11-ம் நூற்றாண்டு வரையில் இந்தச் சொல்லே கிடையாது. கி.பி. 11-ம் நூற்றாண்டு வரையில் இல்லாதபோது குலத்தாலே ஒருவன் அர்ச்சகன் ஆகப்போகிறான் என்று சொல்வது என்ன நியாயம் என்றெல்லாம் அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். அவ்வளவு வாதத்திற்குப் பின்னால், அவர்கள் திறமையால் எடுத்து முடிப்புரையைத் தந்த பிறகு, அதை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பது என்னைப்போன்றவர்களுடைய பணிவான வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு இடங்களிலே இந்த தமிழ் வழிபாட்டிலே கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற ஆர்வத்தோடு இருப்பவர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும் . ஆனால் இந்த சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரிலே அல்ல, இன்று நீங்கள் முடிவு சொல்லுகின்ற நேரத்திலே கூட இந்த ஜாதிம்பேத இல்லாத நிலையில் இறைவனை வணங்குவதற்குரிய தகுதிகளை, மற்றவைகளை படித்திருந்தால், கர்ப்பக்கிரகம்

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. குமரி அனந்தன்]

உள்ளே போகின்ற அளவுக்கு கூட அவர்கள் பயிற்சி பெற்றிருந்தால், ஜாதி வித்தியாசம் இல்லாமல் அவர்களை உள்ளே அனுப்புவதற்குரிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித்தர வேண்டும்; அத்தகைய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதிகமாக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்வது எப்போதுமே எனக்குப் பிடிக்காது. ஆகவே இன்னும் எந்தத் துறைக்கும் நான் போகாமல் இந்த ஒரு நிலையிலே நின்று, உங்களுக்கு பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஒரு செய்தியை நீங்கள் நிறைவேற்றி, தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் பெருமை தேடித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர்.எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் உணர்ச்சி மிகுந்த சிறந்த கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறந்த கருத்துக்களை வழங்கிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் குறுக்கிடக்கூடாது என்று இருந்தேன். இப்போது அந்த விளக்கத்தைத் தெரிவித்துவிடுகிறேன். காரணம் அவர்களுக்குப் பின்னாலும் சில உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பயனுள்ள வகையில் இந்த விளக்கம் இருக்கும். அதைத் தொடர்ந்து இறுதியிலே அரசின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல முடியும்.

தமிழக அரசின் சார்பில் எல்லோருமே அர்ச்சகர் ஆகலாம் என்ற சட்டம் இயற்றப்பட்டதை மாண்புமிகு தி.மு.க. உறுப்பினர் எடுத்துத் தெரிவித்தார். அந்தச் சட்டம் செல்லுபடி ஆகாது என்று உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, அது தடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு அன்றைக்கு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசால் அதற்குமேல் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லையா அல்லது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் அரசு அப்போது இருந்ததா என்பது எனக்குத் தெரியாது. மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

நம்முடைய அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தலைமையில் அமைந்த பிறகு மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, அதை நடைமுறைப்படுத்த என்ன வழி என்று கண்டறிந்து சொல்ல மிகச் சிறந்த இன்றைய அறிவுலகத்தைச் சேர்ந்தவரும் மிகச்சிறந்த புலமை பெற்றவரும், பல மொழிகளிலே சிறந்த ஆற்றல் பெற்றவருமான மாண்புமிகு நீதிபதி மகாராஜன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்தோம். அந்தக் குழு தமிழகத்தில் இருக்கிற சமயச்சான்றோர்கள், பொது வாழ்வில் இருக்கிற ஆன்மீகத் துறையைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் ஆகியோரை சந்தித்து, இறுதியாக தன்னுடைய கருத்தை வழங்கியிருக்கிறது.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1986 ஏப்ரல் 25

(மாலை 5-10)

வழங்கப்பட்ட அந்தக் கருத்தில் அர்ச்சகராகலாம்; தமிழிலே வழிபாடு நடத்தலாம்; இதில் எந்த விதமான தடையும் இல்லை; ஆனால் அரசியல் சட்டத்தில் அதாவது இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தத்தைச் செய்துவிட்டால் தான் இது நிலைக்கும் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு நீதிபதி திரு. மகராஜன் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்து இந்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்தாக வேண்டுமென்று நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்திய அரசியல் சட்டம் எப்போது திருத்தப்படுகிறது என்று எதிர்பார்க்காமல், அப்படி அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டு அப்படிப் பட்ட உரிமைகள் வழங்கப்படுமேயானால் அதற்காக எந்தப் பண்ணைப் பண்படுத்தி வைக்க வேண்டுமோ அதற்கேற்ற ஆகம விதிகளைத் தெரிந்துகொண்டிருப்பவர்கள்; அர்ச்சகர்களாக இருக்கக்கூடிய தகுதி பெற்றவர்கள் இந்த நாட்டிலே, மாநிலத்திலே தோன்ற வேண்டுமே! அதற்காகத்தான் நம்முடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்டு அந்த ஆகம விதிகளைப் பயிற்றுவிக்கிற பாடசாலைகளை, பயிற்சி சாலைகளைத் தோற்றுவிக்கவேண்டுமென்கிற முயற்சியில் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. அப்படி அரசு ஈடுபடுகிறபோது, மாண்புமிகு நீதிபதி திரு. மகாராஜன் அவர்கள் இப்படிச் செய்யலாம், தமிழில் வழிபாடு நடத்தி எல்லா ஜாதியினரும் அர்ச்சகர் ஆகலாம் என்று ஏற்றுக்கொண்டிகிறாரே தவிர, பாடத் திட்டங்களை அங்கே பயில்கிற மாணவர்கள் எதைப்படிக்க வேண்டும் என்பதற்கான அந்தத் திட்டங்களை அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. அந்தத் திட்டங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு, அதை வகுத்துத் தருவதற்காகத்தான் அரசியல், ஆன்மீகத் துறைகளிலே மிகச் சிறந்த சான்றோராக மிகச் சிறந்த உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இந்தக் காலத்தினுடைய எல்லா கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு மிகச் சிறந் தகல்விமானாக, அறிவுமானாக இருக்கிற திரு. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் தலைமையில் அந்தக் குழுவை நியமித்தோம். அவர்கள் அந்தக் கருத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு எப்படிப்பட்ட பாடத் திட்டங்களை வகுப்பது, சொல்லிக்கொடுப்பது என்பதை அவர்கள் நமக்கு ஒரு குருவினுடைய அறிக்கையாகத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு தான் இப்போது பழனியில் ஆகம பாடசாலையைத் தொடங்க இருக்கிறோம்.

அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்ட பிறகு, எந்தவிதமான தடையும் இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறபோது அதற்காகத் தகுதியானவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்திலே வரவேண்டும், கிடைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் திரு. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் குழு போடப்பட்டது. அவர்கள்

தெரிவித்த கருத்துக்களின் மீதுதான் இந்த ஆகம பாடசாலை தோற்றுவிக்கப்பட இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் இதற்குப் பின்னால் பேசுகிறவர்கள், ஆன்மீகத்திலே நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகத் தங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்பவர்கள், இந்து சமுதாய மக்களுக்காக தங்களை ஒப்படைத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லி போராடிக் கொண்டிருப்பவர்கள் இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் அமைதி வர—வன்முறைக் குழப்பங்களால், தீவிரப் பேச்சுக்களால் இன்றைக்கு மாற்ற முயன்றுகொண்டிருப்பவர்கள் யாராவது தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் தெரிவித்த இந்தக் கருத்துக்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு நியாயமான அடிப்படையில் நாம் எப்படி நடைமுறைப்படுத்த முடியும், அதற்காக என்ன செய்ய முடியும் என்ற ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளைச் செய்வதற்கு இந்த விளக்கம் உதவியாக இருக்கும் என்று கூறி இந்த அளவுடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வனத்துறை, அறநிலையத்துறை மற்றும் சுற்றுலாத்துறை ஆகிய துறைகளின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த இதயதெய்வம் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது பணிவான வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன்.

1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்த அரசு வனத்தையும், அறநிலையத்துறையையும் பாதுகாத்து அதிலே இருக்கின்ற சிறப்பான முறைகளை எல்லாம் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவில் செயல்படுகிறது என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். குறிப்பாக 1982 ஆம் ஆண்டு முதல் விறகுக்காக என்று மரங்கள் வெட்டப்படாமல், காடுகள் அழிக்கப்படாமல் இந்த அரசு காப்பதை நாம் அனைவரும் நன்கு அறிவோம். காடுகளை அழிக்காமல் காப்பதன் மூலமாகத்தான் இன்று பருவமழை ஓரளவுக்குப் பெய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு முன்பிருந்த அரசுகள் காடுகளை வெட்டி அழித்ததன் காரணமாக பல ஆண்டுக்காலமாக மழை இல்லாமல் இருந்ததை நாம் நன்கு அறிவோம். இந்த வனத்துறையின் அறிக்கையிலே வன நிலங்களை அத்தியாவசிய காரணங்களுக்காக குத்தகைக்கு விடுவதையும் முறைப்படுத்தி 1986 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வகைவாறான விலை வீதங்களைக்கொண்டு வந்து அரசினுடைய வனத்துறையினுடைய வருமானத்தை அரசு அதிகப்படுத்தி இருக்கிறது.

அதேபோல இந்த அரசு சந்தன மர விற்பனையில் ஏலத்தின் மூலம் அறிவிப்பு செய்து பல கோடி ரூபாய் லாபம் கிடைத்திருப்பதாக அரசு அறிக்கையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதேபோல இந்த அரசில்தான் தெற்குப்பட்டி என்னும் இடத்தில் சந்தன எண்ணெய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை

துவங்கப்பட்டு. கோடிக்கணக்கில் தமிழக அரசுக்கு வருவாய் கொடுத்துள்ளது. அதேபோல இலங்கையிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்கு, மேற்கு தொடர்ச்சி மலைப்பகுதிகளில் தேன் தயாரிக்கக்கூடிய தொழில்களை கொடுத்து, பல வகையில் அந்தக் குடும்பங்களை வனத்துறையின் மூலமாக காப்பாற்றி உள்ளது.

மேலும் வனத்துறையின் மூலமாக பல ஏழை எளிய மக்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர். சமீபத்தில் கிட்டத்தட்ட 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சமூகநலக் காடுகள் துவங்கப்பட்டு ஸ்வீடன் நாட்டு உதவியுடன் நடத்தப்பட்டு, இன்று அப்படிப் பட்ட இடங்களில் எல்லாம் பட்டி தொட்டிகளில் எலலாம் மரங்கள் வளரக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாகி இன்று மரங்கள் எல்லாம் மிகவும் செழிப்பாக வளர்ந்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைக் காண்கிறோம். சமூகநலக் காடுகள் இந்தியாவிலே பல மாநிலங்களிலே செயல்பட்டாலும், தமிழகத்திலேதான் அந்த சமூக நலக் காடுகள் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கிறது என்று வெளி நாட்டினரே சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, அந்த சமூக நலக்கkடுகள் சிறப்பாக வளர்க்கப்பட்டுள்ளதை நாம் அறிவோம்.

வனத்துறையின் மூலமாக செலவு செய்யும் பணத்தில் ஏறக் குறைய 50 சதவீதத்திலிருந்து 60 சதவீதம் வரை சமூகநல காடுகளுக்கே ஒதுக்கப்படுவதாக அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த சமூகநலக்காடுகள் கிராமப் புறங்களிலே பட்டி தொட்டிகளிலே எல்லாம் கூட இருக்கின்ற காரணத்தால், ஆங்காங்கே சிலபல குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் போக்குவதற்காக சமூகநலக் காடு வளர்ப்புத் துறை என்றே தனியாக ஒரு இலாக்காவை அமைத்தால் அது மிகவும் சிறப்பாகச் செயல்படும் என்று மிகப் பணிவோடு என் கருத்தை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏனென்றால் அது பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பெரிய பெரிய லாரிகளில் ஏற்றக்கூடிய அளவிற்கு விறகு கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலும் மற்றும் பல சிறிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கக்கூடிய அளவிற்கும் உதவி புரியக் கூடிய காடுகளாகத்தான் இந்த சமூகநலக் காடுகள் தற்போது உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சமீப காலத்திலே அந்த சமூக நலக் காடுகள் ஊரக வளர்ச்சித்துறையின் மூலமாக எல்லா இடங்களிலும் வளர்க்கப்படுவதற்காக கன்றுகள் நடப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் அந்தக் கன்றுகள் ஒழுங்காக வளர்ந்து வந்ததா என்று நேரிலே பார்த்தால் தெரியும். அவர்கள் விதைகளை நட்டு அவைகள் பாதி நாற்றுக்களாக வந்தபிறகு குறிப்பிட்ட காலத்தில் நடப்படாமல் காலம் கடந்து நடப்படுவதால் அந்த நாற்றுக்கள் பட்டுப்

போகின்றன. அதே போல விதைகளை நடுவதிலும், நடுவதற்குரிய இடங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குள், அந்த விதைகளும் நாற்றுக்களும் முற்றி, அவைகள் சரியாக வளராமல் போகின்றன.

மேலும் இதில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், அந்த சமூகநலக் காடுகள் வளர்ப்புப் பணிகளை வனத்துறையின் மூலமாகவே செய்ய வேண்டும் என்றும், ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் மூலமாகச் செய்ய வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு, வனத்துறையின் மூலமாகச் செய்தால்தான் அது சரியாக இருக்கும் என்ற என் கருத்தை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் பாபநாசம் செல்லுகின்ற வழியில் ஒரு மலையடிவாரத்தில் ஒரு செக்போஸ்ட் உள்ளது. அந்த செக்போஸ்டைத் தாண்டி உள்ளே போவதற்கே மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. காரணம் அந்த செக்போஸ்டில் இருந்து ஏறக்குறைய 4 பர்லாங் தூரத்தில், அரியன் அருவி என்னும் ஒரு அருவி இருக்கும் இடம் தற்போது சுற்றுலாத்தலமாக மாறியிருக்கிறது. அதோடு அந்த அருவிக்குப் பக்கத்திலே ஒரு ஆலயம் கூட இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டிலிருந்து அந்த ஆலயத்தைப் பார்க்கவும், அருவியில் குளிக்கவும், இயற்கை வனப்பை பார்க்கவும் நம் மாநிலத்தின் பல இடங்களிலிருந்தும் பல ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களும், பக்தர்களும், சுற்றுலாப் பயணிகளும் வரக்கூடிய ஸ்தலமாக அது வளர்ந்து வருவதால் அந்த செக்போஸ்டைத் தாண்டி போக வேண்டும் என்றால் அந்த வேனுக்கு 10 ரூபாயும், உள்ளே இருக்கும் நபர்களுக்கு தலா 2 ரூபாய் என்ற வீதத்திலும் பல வகைகளில் வசூல் செய்யப்படுகிறது. அது சம்பந்தமாக பலமுறை நான் எடுத்துக் கூறினேன். ஆகவே சுற்றுலாவிற்கு வரக்கூடிய வண்டிகள் அங்கே செல்லும் வகையிலாவது அந்த செக்போஸ்டை மாற்றி அமைத்துத் தர வேண்டும். அங்கே செக்போஸ்ட் வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும், ஆனால் சோதனைச் சாவடி நிலையமாக இருந்து கட்டணம் வசூல் செய்யும் அந்த உரிமையை மட்டும் சிறிது கால நேரம் தள்ளி அமைக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-20)

இன்றைக்கு கர்நாடகத்தில் '' டைகர் புராஜக்ட் '' என்ற ஒரு மாபெரும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சரணாலயம் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்றுதான் சொல்ல முடியும். காரணம் தண்ணீர் வசதியே இல்லாத இடத்தில் அந்தச் சரணாலயத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தினமும் அந்தச் சரணாலயத்தில் மிருகங்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்க மட்டும் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுவதாக சில அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பாபநாசம்—முண்டந்துறையில் புலி சரணாலயம் இருக்கிறது. இந்த

இடத்தில் டைகர் புராஜெக்ட் திட்டத்தை மத்திய அரசின் உதவியோடு கொண்டுவந்தால் நிச்சயமாக திட்டம் சிறப்பாக செயல்பட வாய்ப்பிருக்கும். எந்தக் கோடைகாலத்திலும் கூட தண்ணீர் வற்றாமல் முண்டந்துறைப் பகுதியில் இருப்பதால் அது சிறப்பான சரணாலயமாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே அங்கே டைகர் புராஜக்ட் திட்டத்தைக் கொண்டு வரலாமென்று அரசுக்கு என்னுடைய ஆலோசனையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு வனத்துறையில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. கடந்த சில தினங்களுக்கு முன்னால் கூட என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு அசம்பாவிதம் நடந்தது. ஆகவே வனப் பாது காவலர்களை சமூகவிரோதிகளிடமிருந்து பாதுகாக்க அவர்களின் தற்காப்பிற்காக ரிவால்வர் வழங்குவதற்கு அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு "பாரஸ்டர்" பதவியில் இருப்பவர்கள் ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ஏக்கர் காடுகளைச் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு அரசு மோட்டார் வண்டிகளை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு போலீஸ் துறை, தீயணைப்புத்துறை ஆகிய துறைகளில் பணியாற்றுபவர்களுக்கு 'ரிஸ்க் அலவன்ஸ்' என்ற விபத்து படிகள் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் 24 மணி நேரமும் அதே காக்கி சட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு பணியாற்றுகிற வனத்துறை அதிகாரிகளுக்கு இந்தப் படி வழங்கப்படுவதில்லை. ஆகவே மற்றத் துறைகளில் வழங்கப்படுகிற ரிஸ்க் அலவன்ஸை வனத்துறை அதிகாரிகளுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்ற மாநிலங்களில் வனத்துறை என்பது பல பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டு தலைமை வன அலுவலர் கீழ் செயல்படுகிறது. நம்முடைய துறையில் சிறப்பாக செயல்படும் வனத்துறை மேலும் சிறப்பாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக சமூக நலக் காடுகளுக்காக வனத்துறை தலைவரை தனியாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பாபநாசத்தை சுற்றுலாத் தலமாக இந்த ஆண்டு அறிவிக்க வேண்டும். வருடம் முழுவதும் வற்றாத ஜீவநதியாக ஓடுகிற தாமிரபரணி ஆற்றின் கரையில் பாபநாசம் அமைந்திருக்கிறது. மக்களைக் கவரக்கூடிய இடமாக இருப்பதால் இந்த ஆண்டு பாபநாசத்தை சுற்றுலாத் தலமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாபநாசம் கோவிலில் தெப்பக் குளம் மிகவும் சீர்கெட்டு இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்கு எந்தவிதமான சொத்தோ வருமானமோ இல்லாத காரணத்தால் அரசு உதவி செய்து அந்தக் குளத்தை சீர்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் முண்டந்துறை மற்றும் களக்காடு சரணாலயங்கள் மிகவும் சிறிய சரணாலயங்களாக இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு சரணாலயங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து பாபநாசத்திலோ, விக்கிரமசிங்கபுரத்திலோ அவற்றிற்கான நிர்வாக அலுவலகத்தை வைத்து ஒரே சரணாலயமாகச் செய்தால் அது மிகவும் சிறப்புமிக்கதாக அமையுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அம்பாசமுத்திரத்தில் மணிமுத்தாறு பகுதியில் மிகச் சிறந்த அருவி ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியையும் சுற்றுலாத் தலமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப் பளித்த துணைத்தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1986–87-ஆம் ஆண்டுக்கான இங்கே தாக்கல் செய்யப்பட்டு இருக்கின்ற 1959—ஆம் ஆண்டு இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் மற்றும உள்ள பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்து முன்னணி பேரியக்கத்தின் சார்பாக, இந்துக்களை, தங்களால் மட்டுமே பாதுகாக்க முடியும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டு இருக்கிற பேரியக்கத்தின் சார்பாக, இந்துக்களைப் பதுகாப்பதையே தங்களுடைய ஒரே கொள்கை என்று கொண்டு அந்தக் கொள்கையில் மிகத் திறமையாக, தீவிரமாக. எந்தச் சோதனைகள் வந்தாலும், அதை ஏற்றுக்கொள்கிற மனத் திராணியோடு, இருந்து கொண்டு இருக்கிற இந்து முன்னணி பேரியக்கத்தின் சார்பாக, ஒருசில கருத்துக்களை நான் சொல்வதற்கு, வாய்ப்பு தந்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1985–86-ஆம் ஆண்டு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்த தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகப் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்கு பேசுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு தரப்பட்டு இருந்தது. அந்த மானியக் கோரிக்கையில் நான் பேசுகிறபோது, அரசாங்கமே ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறு என்ற வாதத்தை நான் வலியுறுத்தி இருந்தேன். அரசாங்கமே ஆலயத்தைவிட்டு வெளியேறு என்று வாதத்தை நான் வலியுறுத்தியதோடு, 1810-ஆம் ஆண்டிலிருந்து, தமிழ்த் திருநாட்டில் இந்த பாரத மாதாவின் பாதமாக இருக்கின்ற இந்த மண்ணில், நடைபெற்ற பல்வேறு அரசியல் சதிகளை

மதம் என்ற திரைக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டு அரசியல் மூலமாக ஆட்சியைப் பிடித்தவர்கள் விளையாட விட்டு திருவிளை யாடல்களை விளையாடவிட்டு நடத்திய சதித் திட்டங்களை எல்லாம் நான் இங்கே பட்டியல் போட்டுக்காட்டி, அரசே ஆலயங்களை விட்டு வெளியேறு என்ற வாதத்தை வலியுறுத்தி னேன். அப்படி அரசே ஆலயத்தைவிட்டு வெளியேறு என்று இந்து முன்னணி பேரியக்கத்தின் சார்பாக சொல்கிறபோது, இந்த அரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்பு கொண்டோ, அல்லது ஆலயத்துறை நிர்வாகத்தை கையிலே வைத்துக் கொண்டு இருக் கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மீது வெறுப்பு கொண்டோ, அவர்கள் எல்லாம் இந்துமத சமுதாயத்தினுடைய முதுகெலும்பை உடைப்பதற்காக இந்த ஆலயங்களை எடுத்துவிட்டார்கள் என்று உணர்வு கொண்டு நான் பேசியதாக கருதுவதற்கு தேவையில்லை. இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லோரும், எந்தக் கோணத்திலே பார்த்தாலும் கூட, அந்தக் கோணத்திலே பார்க்க முடியாத அளவிற்கு நான் தனி மனித கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரன். ஆகவே கோணத்தில் நான் மாறுபட்டவனாக இருந்தாலும் மானம் இல்லாதவனாக இங்கே நின்று கொண்டு இருக்கவில்லை. வன்முறையாளர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் எங்களுக்கு எதிரா ராக வீசப்படுகிறது. வகுப்பு வாதிகள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் எங்களுக்கு எதிராக வைக்கப்படுகின்றன. இது மன்றத்திற்கு வெளியேயும், பேசப்படுகிறது. மன்றத்திற்கு உள்ளேயும் பேசப் படுகிறது. அதுதான் எனக்கு வேதனையாக இருந்து கொண்டு இருககிறது. அதுவும் தமிழகத்திலே ஆண்டு கொண்டு இருக்கிற புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே இப்படி எங்களுக்கு ஒரு சோதனை வந்திருக்கிறதே, என்று நினைத்துப் பார்க்கிற போது, எங்களுடைய நெஞ்சம் புண்ணாகத்தான் போகிறது. ஆகவே நெஞ்சம் புண்ணாகிற அந்த வார்த்தைகளை மன்றத்திற்கு வெளியே சொல்லும்போது எங்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. ஏன் என்றால் அங்கே அப்படித்தான் வரும் என்பதை அனுபவரீதியாக நாங்கள் புரிந்துகொண்டவர்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் பாதத்தை தொட்டு அவர்களுடைய வழியில் நடத்துகிற, நம்முடைய அரசாங்கமும், அதைச் சேர்ந்தவர் களும், அரசியல் அமைப்பின் காரணமாக அமைந்திருக்கிற, மக்கள் பிரதிநிதிகள் அமர்ந்து இருக்கிற இந்த சபையில், இந்துக்களை புண்படுத்துகிற வகையில், பட்டவர்த்தமான வார்த்தைகளைக் கொண்டு, மிகவும் கூரிய முனை கொண்ட ஆயுதம் போன்ற அந்த வார்த்தைகளை இந்த சமுதாயத்தின் மீது வீசக்கூடாது என்ற வேண்டுகோளை நான் எல்லோருக்கும் இந்த மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கமே ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறு என்ற வாதத்தை நாங்கள் வைப்பதற்கு சில அடிப்படையான நோக்கங் கள், கொள்கைகள் எங்களுக்கு உண்டு. எங்களுடைய வாதத்தில்

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

எங்களுடைய திறமையில் நாங்கள் எடுத்து வைக்கிற பொருளில் கருத்து வேறுபாடு இருக்ுமானால், கடுமையான வார்த்தையைச் சொல்லி, எங்களை கடிந்து கொண்டால் கூட அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். எங்களுடைய வாதம் மறுக்கப்படுகிறது என்று நாங்கள் கருதினால், எங்களுடைய நியாயம் மறுக்கப்படுகிறது என்று கருதினால், இழந்த நியாயத்தைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நாங்கள் போராடுவதிலே தவறு என்று ஜனநாயக நாட்டிலே யாருமே சொல்ல முடியாது. ஜனநாயக நாட்டில் ஒருவருடைய நியாயம் மறுக்கப்படுகிறது என்று கருதினால், அப்படிக் கருதுகிறவர்கள் போராடலாம் என்பதுதான் ஜனநாயகத்தினுடைய அடிப்படையே, அந்தப் போராட்ட மனப்பான்மையோடு —போராட்டம் என்றாலே, பல கஷ்டங்கள், பிரச்சினைகள் வரும் என்று உணர்ந்திருக்கிற இந்த தமிழ்நாட்டில்—போராட்டம் என்றால் அப்படித்தான் இருக்கும் என்றாலும், இப்படிக் குறை சொல்கிற அந்த மனப்போக்கு இந்த மன்றத்திலேயும் சரி, இந்த மன்றத்திற்கு வெளியிலேயும் சரி, மாற வேண்டும் என்பதை என்னுடைய வேண்டுகோளாக நான் வைப்பதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியத் திருநாட்டை பொறுத்தவரையில், இந்தியாவினுடைய ஆலயங்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கையிலே இருக்கின்றன என்று சொல்வது பலருடைய வாதமாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இப்படிச் சொல்கிறபோது, ஏதோ பரந்தாமன் பத்தாவது அவதாரத்தை எடுத்து இந்த மண்ணுக்கு வந்து இங்கே இருக்கின்ற அரசாங்கத்தைப் பார்த்து, அரசாங்கமே, அரசாங்கமே, நான் குடியிருக்கிற ஆலயம் சரியாக நடைபெறவில்லை. இந்துக்கள் ஒழுங்காக செய்யவில்லை. தவறு செய்கிறார்கள், நிர்வாகத் திறமையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். என்று அரசாங்கத்தைப் பார்த்து சொல்லி, அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதேபோல், இங்கேயிருக்கின்ற இந்துக்கள் எல்லாம் ஒன்று கூடி, ஆட்சியாளர்களைப் பார்த்து, ஆட்சியாளர்களே, ஆட்சியாளர்களே, எங்களுடைய ஆலயங்களை நடத்துகின்றவர்கள் முறைகேடாக நடத்துகிறார்கள். ஆகவே அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. இப்படி ஆலயங்களை நம்முடைய நிர்வாகம் எடுத்துக் கொள்கிறது என்றால், 1947-க்குப் பிறகு வந்த நம்முடைய நாட்டில், நம்மை நாமே ஆள்வதற்காக நாம் அமைத்துக்கொண்ட அரசாங்கம், அல்ல. 1810-ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து 3 காலக் கட்டங்களாக அகில இந்தியாவிலே இருந்த ஆலயங்கள் அன்றைக்கு வெள்ளைக்காரன் அரசாங்கம் என்று சொல்லப்பட்ட, கிருத்துவ அரசாங்கத்தாலே எடுக்கப்பட்டது. 1810-ஆம் ஆண்டு. A Regulation for Bengal என்றுசொல்லி, 1817-ஆம் ஆண்டு A Regulation for Madras என்று சொல்லி,

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1986 ஏப்ரல் 25

(மாலை 5—30)

1827-ஆம் ஆண்டு ''ரெகுலேஷன் பார் பாம்பே'' என்று சொல்லி மூன்று ரெகுலேஷன்களைக் கொண்டு வந்து அதன் அடிப்படையிலேதான் இந்தியாவிலிருந்து எல்லா ஆலயங்களையும் திருக்கோயில்களையும், ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் அன்றைக்கு எடுக்கப்பட்டது என்ற விவரங்கள் கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லப்படவில்லை. ஆலயங்களுக்கு இருக்கிற நகைகளின் எடை எவ்வளவு? அப்படி எடை எவ்வளவு என்று சொல்லமுடியாத அளவிற்கு, திருக்கோயில்களையும், ஆலயங்களையும் அன்றைக்கு இருந்த வெள்ளைக்காரன் 1910 ஆவது ஆண்டிலே எடுத்தான். 1710 ஆவது ஆண்டிலே நம்முடைய ஆலயங்களையும் நம்முடைய ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் மேலும் அதற்குச் சொந்தமான அசைகின்ற, அசையாச் சொத்துக்களையும் சட்டங்களின் மூலமாக எடுத்தான் என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் ஒரு அரசியல் சதிதான். என்னுடைய வாதம் எல்லாம், வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியை, அதை கிருஸ்துவன் ஆட்சி என்று நீங்கள் சொல்லாமல் ஆங்கில ஆட்சி என்று சொல்லப்பட்ட அரசை உருவாக்க ஆசைப்பட்டான். அந்த வெள்ளைக்காரன் போர்வையிலே இருந்த கிருஸ்த்துவ அரசு, கிருஸ்த்துவ அரசை இங்கே பரப்பி, கிருஸ்த்துவ ஆதிக்கத்தை இங்கே உருவாக்கி, கிருஸ்த்துவ ஆட்சி உருவாக்கப்பட்டால் அதனுடைய ஆட்சி இங்கே நல்லாட்சியாக இருக்கும் என்று கருதி, அவன் இந்து மதத்தை அழிப்பதற்காக முயன்றான். இங்கே கிருஸ்த்துவ மதத்தை பரப்பி, கிருஸ்த்துவ ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமேயானால் அதற்குத் தடையாக இருப்பது இந்து மதம்தான். ஆகவே இந்து மதத்தை அழித்தால்தான் இங்கே கிருஸ்தவ மதத்தை வளர்க்க முடியும்; கிருஸ்த்துவ மதத்தை வளர்த்தால்தான் அந்த கிருஸ்த்துவ சாம்ராஜ்யத்தை நிலைநாட்ட முடியும் என்று அவன் கருதினான். இந்து மதத்தை அழிப்பதற்கு அவன் ஏன் முயன்றான் என்று சொன்னால், அன்றைக்குச் சத்திரங்கள்; இன்றைக்கும் நாம் சத்துணவு போடுவதைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசுகிறோம். ஆனால் அன்றைக்கு, சத்திரங்கள் கட்டி, சத்திரத்தின் ஒரு மூலையிலே கஞ்சி வார்த்தார்கள்; சத்திரத்தின் இன்னொரு மூலையிலே வணிகம், கல்வி சொல்லிக்கொடுத்தார்கள். சத்திரத்தின் இன்னொரு மூலையிலே மருத்துவ உதவி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும். இப்படி எல்லா உதவிகளையும் இந்து மதத்திற்கு இந்து சமுதாயம் செய்து கொண்டிருந்தது. சத்திரங்கள், சாவடிகளை வைத்துக்கொண்டு. ஆக இந்து சமுதாயம், சேவை, பணி, தொண்டு செய்கிறபோது, கிருஸ்த்தவர்களும், வேறு சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களும் நாங்கள் சேவை செய்கிறோம். நாங்கள் மருத்துவ உதவி தருகிறோம். நாங்கள் பள்ளிக்கூடம் கட்டி படிப்பு தருகிறோம்; கல்லூரி கட்டி உங்களுக்கு படிப்பு, வேலை தருகிறோம் என்று சொல்லி இங்கே

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. வை. பாலசந்திரன்]

சேவை, தொண்டு செய்ய வரவேண்டுமென்பதற்காக, இந்துக்கள் சேவை செய்யும் நேரத்தை குறைக்கவேண்டும்; இந்துக்கள் சேவை செய்கிற வாய்ப்பு இல்லாமல் ஆக்கவேண்டும். ஆகவே இந்துக்கள் சேவை செய்வதற்கு வாழ்க்கை வசதி என்கிற அந்த நிதி ஆதாரமும் மூலதனமுமாக இருப்பது ஆலையமும் அறக்கட்டளையும் தான். ஆகவே, அவைகள் இடிக்கப்பட வேண்டுமெனச் சொல்லி 1710 ஆவது ஆண்டிலே அவன் கொண்டு வந்தான். 27-வது ஆண்டிலே அவன் முடிவு எடுத்தான். அதற்குப் பிறகு ஒரு மாபெரும் போராட்டம். இன்று இங்கே சொல்லப்பட்டதுபோல் வன்முறை என்று அன்றைக்கு சொல்லப்பட்ட ஒரு போராட்டம் நடைபெற்று, 1840-வது ஆண்டு மீண்டும் ஆலையங்கள் தரப்பட்டன. இதை நான் கடந்த கூட்டத்திலே சொல்லி, நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து, அன்றைக்கு வெள்ளைக்காரன் இந்து சமுதாயத்தை பலவீனப்படுத்தி கிருஸ்த்தவ சாம்ராஜ்யத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்பதற்காக, இந்து சமுதாயத்தினுடைய முதுகெலும்பை உடைத்து சேவை செய்கிற அந்த பலத்தை குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காக எங்களுடைய ஆலையங்களையும், ஆலயத்தினுடைய நிலங்களையும் எடுத்தார்கள். அப்படி அன்று கிருஸ்த்துவன் ஆட்சி செய்தான்; அந்நியன் செய்தான்; அதை நாமும் செய்யலாமா என்று கேட்டு, தன்னாட்சி குழுவிடம் அந்த ஆலையங்களை அரசுத் துறை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னபோது, அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்குச் சற்றுக் கோபமாகச் சொன்னார். யாரிடத்திலே கொடுப்பது? 'கரையான் புற்றெடுக்க கருநாகம் குடிபுகலாமா? என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். நாங்கள் வேதனை படவில்லை. ஆனால் அன்றைக்குச் சொல்கிறபோது, ராமசாமி ஐயருடைய அறிக்கையை படித்துக்காட்டி மடத்தைச் சார்ந்தவர்களை, மடாதிபதிகள் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஊழல்வாதிகள், முறைகேடானவர்கள் என்று அவர்கள் வாதித்தார்கள். அப்படியானால், யாரிடத்திலே கொடுப்பது என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். தன்னாட்சி குழுவின் கையிலே கொடுக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய வாதம். ஆனால் அந்த வாதத்தை நானே சொல்லாமல், 1810, 1840 ஆவது ஆண்டு அதற்கு முன்னாலே எடுக்கப்பட்ட இந்து ஆலையங்களை எப்படி கிருஸ்த்தவன் திருப்பிக் கொடுத்தானோ, அவன் அப்போது என்ன காரணத்தைச் சொன்னானோ அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்ட நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

"In a letter to the Madras Government under the date 10th August, 1840, the Governor General in Council laid down the general principles to be observed in accomplishing the object of withdrawing the interference of Government and its officers in the administration of native religious institutions and the endowments belonging thereto, viz., that the administration of the affairs and funds of the native

religious institutions should be vested in individuals professing the faith to which the institutions belong, and who may be best qualified to conduct such administration with fidility and regularity, being responsible together with their subordinate officers, to the courts of justice, for any breach of the duties assumed by them which can be made the ground of a civil action."

என்று அன்றைக்குச் சொன்னதை அந்தக் கடிதத்திலிருந்து அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய அந்தக் கொள்கையில் இண்டிவிசுவல் என்று இருப்பதைதான் நாங்கள் தன்னிச்சை நிறுவனம் என்று மாற்றி இருக்கிறோமே தவிர அன்றைக்கு இருந்து அந்த வெள்ளைக்காரன் புத்திச்சாலி, பலவான் என்று நினைக்கிற நாம் அவன் சொன்னதை ஏற்று நாம் திருப்பித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் நான் சொல்லுகிறபோது ஒரு நியாயத்தின் அடிப்படையில் கேட்கிறேன், நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் Article 14 of the Constitution says Equality before Law. சட்டத்தின் முன் சமத்துவம் என்று சொல்லுகிறோம். நான் ஆலயத்திற்கு போகிறேன், அங்கே இருக்கிற கடவுளை வணங்கவேண்டும் என்றால் அரசினுடைய அனுமதியை வாங்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் அடுத்த வீட்டுக்காரர் கிருத்துவர் அவர் சென்று அவர் கோவிலில் வணங்க வேண்டும் என்றால் அங்கே சென்று வணங்கலாம். அவர்களுக்கு ஒரு நியாயம், எங்களுக்கு ஒரு நியாயமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, ஆலயத்தினுடைய குறைபாடுகளை எல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். எங்களுடைய திருமுருகன் ஆலயத்தில் அங்கே அர்ச்சனை செய்கின்ற அர்ச்சகர் காலையிலிருந்து மாலை வரை அங்கே வேலை செய்கிறார், அவருக்கு பல ஆண்டு காலமாக ஊதிய பாக்கி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் சேவகனைப் போல கூலியைப் போல கூனி, குறுகி போய் இன்றைக்கு அவருடைய முதுகு எலும்பு மாறிப்போயிருக்கிறது. ஆனால் அந்த திருமுருகன் ஆலயத்திற்கு அருகில் இருக்கிற கர்த்தர் ஆலயத்தில் அங்கே அர்ச்சகராக இருக்கிறவர், அவருடைய பெயர் பாதிரி, அந்த அர்ச்சகரைப் பார்த்தால் பள பளவென்ற பகட்டான வாழ்க்கையும், மாருதி கார் என்ன, அதற்கு ஏற்ற வசதி என்ன அந்த நிலையில் அவர் சென்றுக் கொண்டு இருக்கிறார். கிறிஸ்துவர்களுடைய கோவிலில் இருக்கிற பூஜாரிக்கு அந்த வசதி, ஆனால் காளிககு பூஜை செய்கின்ற பூசாரிக்கு முதுகு எலும்பு கேள்வி குறியாக மாறுவதுதான் பரிசு என்று சொன்னால் அதற்கும் இதற்கும் வேறுபாடு என்ன? அதற்கும் இதற்கும் வேறுபாடு என்ன என்றால் இவருடைய ஆலயம் இவர்களுடைய சர்ச்சுகள்

அதற்குரிய சொத்துக்கள் அவர்களுடைய கையில் இருப்பதால் அவர்களுடைய ஊழியர்களை அவர்கள் அந்த அளவுக்கு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் ஆலயம் இல்லை என்றால் அறநிலையத் துறை இல்லை. அங்கே பணியாளர்கள் இல்லை என்றால் அற நிலையத்துறை இல்லை. ஆனால் சட்டத்தை நிறைவேற்று கிற அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் மாதம் தோறும் சம்பளம் உண்டு, அவர்களுக்கு எல்லாம் மாதம் தோறும் எல்லா சலுகையும் உண்டு, அவர்கள் எல்லாம் அரசு பணியாளர்கள் ஆவார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு கீழே இருப்பவர்கள் அவர் களுக்கு ஆதாரமாக இருப்பவர்கள், எவன் ஒருவன் இல்லை என்றாலும் ஆலயம் இல்லையோ அவனுக்கு 2 ஆண்டுகள் 3 ஆண்டுகள், 5 ஆண்டுகள் என்று ஊதிய பாக்கி வைத்துச் கொண்டு இருக்கிறார்கள். 40 ரூபாய், 60 ரூபாய், 70 ரூபாய் என்று 40 சதவீதத்திற்கு உட்பட்ட பகுதியில் அவர்களுக்கு பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு அதில் அவர்கள் பிழைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர் கள் ஆடிப்போய் இருக்கிறார்கள். ஆக இன்றைக்குச் சொல்கிறேன், அதற்கும் இதற்கும் ஈடாக வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஆலயங்களை எங்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு மேலும் வெட்கத்தை விட்டு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். கிறிஸ்துவர்களுடைய சர்ச்சுகள் அவர்களுடைய கையில் இருக்கிறது. இஸ்லாமியர் கள் மசூதிகள் அங்கேயே இருக்கின்றன. இந்து ஆலயங்கள் மட்டும் இங்கே அரசில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் படுகிற காரணம் இந்து ஊழல் செய்கிறான், இந்து நிர்வாக திறமை இல்லாதவனாக இருக்கிறான் என்று சொல்லப்படு கிறது. நான் கேட்கிறேன், எங்களுடைய ஆலயத்தில் மட்டும் நிர்வாகத் திறமை இல்லாதவர்கள் என்று சொல்லி இன்றைக்கு எங்களுடைய ஆலயங்களில் ஊழல் என்று சொல்லுவதால் இங்கே இருக்கின்ற கிருஸ்துவ சமுதாயம் எல்லோருப் ஊழல் இல்லாதவர்கள் என்று ஆகிவிடுமா? இங்கே இருக்கிற கிருஸ்துவர்கள் எல்லாம் திறமை படைத்த வர்களா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்து சமுதாயம் ஒட்டுமொத்தமாக களங்கப் படுத்தப்படு கிறது. அந்த களங்கத்தை அப்புறப்படுத்த அரசாங்கமே ஆலயத்தை விட்டுவெளியேறு என்ற கோரிக்கையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் வற் புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

ஆலய ஊழியர்களுக்கு கிட்டத்தட்ட 1 லட்சப் ஊழியர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் எத்தனைபேர் என்று துல்லியமாக சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் ஒரு லட்சம் ஊழியர்கள் ஊதிய வாய்ப்பு இல்லாமல் நடத்துகிற திறமை இந்த அரசுக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. இதை தன்னாட்சி அமைப்பிடம் கொடுத்து இருந்தால்

இன்னும் சிறப்பாக நிர்வாகம் நடத்தியிருக்க முடியும். தன்னாட்சி அமைப்பிடம் கொடுத்து இருந்தால் ஆலயத்தில் அடித் தளத்தில் இருக்கிற ஊழியர்கள் இந்த அளவுக்கு வறுமை கோட்டுக்கு கீழே வந்து கூனி குறுகி போய் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திற்கு வந்து நசிந்து இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த ஆலய ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்தவேண்டும். அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை கடந்த ஆண்டே பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். இந்த ஆண்டும் பேசப்பட்டு இருக்கிறது. ஆலய ஊழியர்களுக்கு பாக்கி இல்லாமல் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு நம்முடைய அரசு இன்றைக்கு ஆடிப் போய் இருக்கிறது. எனவே அந்த குற்றச்சாட்டை ஏற்றுக்கொண்டு எங்களுடைய அறநிலைய ஊழியர்களுக்கு பாக்கி இல்லாமல் சம்பளம் கொடுத்து காப்பாற்ற வசதி இல்லை என்று சொல்லி ஆகவே நாங்கள் தோற்று போனோம், நிர்வாகத்தில் நாங்கள் தோற்றுப் போனோம், எங்கள் கடமையை செய்ய முடியாது, ஆகவே ஆதி திராவிட மக்களை அப்புறப்படுத்த முடியாது, குத்தகை வாடகையை வாங்க முடியாது, ஆக தன்னாட்சி அமைப்பை உங்களுக்குத் தருகிறோம், நிர்வாகியுங்கள் என்று இந்த அரசு கொடுக்கவேண்டும் என்று தார்மீக கடமையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாலை 5—40)

அதைப்போலவே கடந்த ஆண்டு பேசுகின்றபோது நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே ஒன்றை சொல்லிவிட்டு அதற்கு விளக்கத்தையும் பக்கம் 38-ல் திருக்கோவில் நிலங்கள் குத்தகை என்ற தலைப்பில் ஒரு பாரா சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதில் நிலங்களையே வருமான வழியாகக் கொண்டிருக்கும் பெரும்பாலான திருக்கோயில்கள், குத்தகைதாரர்கள் பல ஆண்டுகளாகக் குத்தகை பாக்கி தராத காரணத்தால் தினசரி பூசைகள், சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் மற்றும் இதர அலுவலர்களுக்கான செலவுகளைச் சமாளிக்க முடியாமல் இடர்ப்படுவதைக் கருத்தில் கொண்டு சமய நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங் களுக்கு வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்படுவது போல, அவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் இருந்தும் குத்தகை தொகையினைப்பெற வகை செய்யும் பொருட்டு சமய நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிப்பது பற்றி அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றது' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கொள் கையைப் பொறுத்தவரை, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர்

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு விதிவிலக்கு அளித்து, சட்டமுன்வடிவு கொண்டு வர அனுமதி அளித்து இருக்கின்றார்கள். அந்தக் கருத்தையும் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் சேர்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டு பேசினார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு அதைப்பற்றி எந்தவிதமான கருத்தும் அதில் சொல்லப்படவில்லை. ஓராண்டுகாலம ஆகிவிட்டது. இதுபற்றிய சட்டமுன்வடிவு வரும் வரும் என்று காத்திருந்து ஏமாந்து போனோம். இந்த ஓராண்டில் சட்டமுன்வடிவு வராததற்கான காரணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதைப்போலவே என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், பல்வேறு ஆலயங்களில் கோபுரங்கள் கட்டுகிறோம். அங்கேயிருக்கின்ற திருக்குளங்களில் மக்கள் குளிக்க முடியாமல் இன்றைக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் போக்க, ஒரு ஆலய நிர்வாகம் என்றால், ஒரு ஆலயத்திற்கு வருகின்ற பக்தர்களுடைய உரிமையை பாதுகாக்கின்ற கடமை ஆலய நிர்வாகத்திற்கு உண்டு. ஒரு ஆலயம் என்றால் அந்த ஆலயத்தை நல்ல முறையில் வைத்து அந்த ஆலயத்தினுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டிய, கடமையும் அந்த நிர்வாகத்திற்கு உண்டு.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு ஆணை, மாவட்ட காவல் கண்காணிப்பாளரால் பிறப்பிக்கப்பட்டது. சர்ச்சுகளாக இருந்தாலும், முஸ்லீம் மசூதிகளாக இருந்தாலும், திருக்கோயில்களாக இருந்தாலும், அவைகளில் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற ஒலிபெருக்கிக் குழாய்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் என்னுடைய மாவட்டத்தில் வன்முறையினர் என்று சொல்லப்படுகின்ற நாங்கள், வழிபடுகின்ற நாங்கள், கிட்டத்தட்ட 40 திருக்கோயில்களில் இருந்து அந்த ஒலிபெருக்கி குழாய்களை அப்புறப்படுத்தி, அந்த ஆணையை மதித்திருக்கிறோம். ஆனால் சாந்த மூர்த்திகள், சத்திய சீலர்கள், அமைதி நாடிகள் என்று எங்களுடைய மாவட்டத்தில் பாராட்டப்படுகிற கிருஸ்துவர்களோ, முஸ்லீம்களோ, ஒரு சேவாலயத்திலோ, ஒரு குழாயைக் கூட அப்புறப்படுத்தவில்லை. நான் கேட்கிறேன், அப்படி கிருஸ்துவருக்கு ஒரு நியாயம், முஸ்லீமிற்கு ஒரு நியாயம், இந்துவிற்கு ஒரு நியாயமா?

கிருஸ்துவர்களும், முஸ்லீம்களும், அரசாங்கச் சட்டத்தை மீறிய போது, அதை ஏற்றுக்கொள்ளாது நம்முடைய அறநிலையத் துறை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு மாறியது தவறு என்பதை நான் கண்டிக்கிறேன். ஆகவே மீண்டும் அதைப் பொருத்த வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, காலையிலே

பேசிய உறுப்பினர் மதுரை ஆதீனத்தைப் பற்றி பேசுகிற போது அதற்காக நான் வக்காலத்து வாங்கவில்லை. சேராத இடங்களில் சேர்ந்தால், கேட்காத வார்த்தைகளைக் கேட்க வேண்டும் என்பது பழமொழி. ஆனால் அதற்காக நான் வக்காலத்து வாங்கத் தயாராக இல்லை. ஆதீனகர்த்தரை இந்து மைந்தர் என்று பேசினார்கள். அவர் கையில் துப்பாக்கி எடுத்தார் என்று பேசினார்கள். ஆனால் ஏதோ அவையில் நான் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு பாதிரியாரைப் பற்றி பேசியபோது அது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டது, சில பேருடைய மனதை அது புண்படுத்து மென்பதற்காக. ஆனால் அவர் ஒரு ஆதீனத்தைச் சார்ந்த வர் என்ற காரணத்தால், இன்றைக்கு அவர் மட்டும் தான் தவறு செய்கிறாரா? வெள்ளை ஆடையை அணிந்து வந்த அந்தப் பாதிரியார் தவறு செய்யவில்லையா? கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கொல்லங்கோட்டில் பாலகிருஷ்ணபிள்ளை என்ற ஒருவரை, கயிறு போட்டு கையைக் காலைகட்டி கடலில் போட்டது தவறில்லையா? அதுபற்றி வழக்கு மன்றத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்).

திரு. அ. பாலுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசியல் மேடைகளில் மேடைப்பேச்சு பேசிக்கொண்டிருக் கிறார்கள். மேலும் அவர் ஒரு கட்சி நிர்வாகி போன்று கட்சிப் பிரச்சாரம் தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களே யொழிய, மேலும் அந்த ஆதீனம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டுமோ, அவ்வாறு நடந்து கொள் கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்).

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : நான் அவர்களுக்காக வக்கா லத்து வாங்கவில்லை என்று ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாலச் சந்திரன் பேசினார். அவரிடம் கேள்வி கேட்கிறார். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சபையிலே இல்லாத ஒரு ஆதீனத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசினார்கள். ஒரு கட்சி சார்பாகப் பேசினார் என்பதற்கு பதில் சொல்வதற்கு அவர் இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பாலச்சந்திரன் அவர்கள் பேசியதற்கு உறுப்பினர் பாலுசாமி அவர்கள் விளக்கம் தருகிறார். அவர் பேசட்டும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1986 ஏப்ரல் 25]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் விளக்கம் கொடுக்கட்டும். நான் கேட்பது வேறு விவகாரம். நான் உங்கள் மூலம் கேட்க விரும்புவது, இந்த அவையில் இல்லாத ஆதீனம் அவர்களைப் பற்றி, தன்னிலை விளக்கம் கொடுக்க முடியாத ஒருவரைப் பற்றி, ஒரு கருத்தை உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது— நான் கேட்கிறேன், அவரைப் பற்றி ஒரு குற்றச்சாட்டாக இங்கே சொல்லுகிறபோது, வெளியிலே ஒரு தப்பான அபிப்பிராயம் வந்துவிடக் கூடும் ; பத்திரிகைகளிலேயும் செய்தி வரக்கூடும். எனவே, அவர் பதில் சொல்ல முடியாமல் இருக்கின்றபோது, அவர் சார்பாக நான் பதில் சொல்வதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவரைப் பற்றி ''ரெபர்'' பண்ணி பேசியதற்கு, இவர் கிளாரிபிகேஷன் கொடுக்கிறார். எல்லோரும் அதற்கு பதில் சொல்ல முடியாது. சபையில் இல்லாதவரை அவர் ''ரெபர்'' பண்ணியிருக்கிறார். எனவே, நீங்கள் உட்காருங்கள், ''ரெபர்'' பண்ணி பேசியதற்கு, ''கிளாரிபிகேஷன்'' சொல்கிறார். (குறுக்கீடு).

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சபையில் இல்லாதவரைப் பற்றி அவர் பேசலாமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படியென்றால், திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் பேசியதையும் நீக்கச் சொல்லுகிறீர்களா ? அப்படியென்றால், இரண்டு பேர் பேசியதையும் நீக்க வேண்டும். அது சரியல்ல. அவர் விளக்கம் கொடுக்கிறார். பாலச்சந்திரன் அவர்கள் பேசட்டும்.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : ஐ ஆம் வெரி சாரி. காலையில் பேசும்போது கேட்டிருக்கவேண்டும். அப்போது நாதியில்லாமல் இருந்தது. ஆனால், இந்து முன்னணியைச் சார்ந்த நான் பேசும் போது, மட்டும் இப்படி கேட்பது சரியா ? நான் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள், வாதாடுகின்ற அந்தப் போக்கை நான் மதிக்கின்றேன். ஆனால். ஒரு முறை இதே சட்டமன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜான் வின்சென்ட் அவர்கள் எழுந்து பேசியபோது, 'இது நியாயமா?, இதை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்க வேண்டாமா? என்று கேட்டவரே இவர்தான். அந்தக் குறிப்புகள் எல்லாம் இன்னும் இருக்கின்றன. இதை நாட்டு மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் அதைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மதுரை ஆதீனத்தைப் பொறுத்தவரை, அவர் இன்றைக்கு மேடையிலே துப்பாக்கியோடு வருபவராக இருக்கலாம். 'ஐ ஆம் நாட் பிளீடிங் பார் ஹிம்'. ஒரு மதத்தைச் சார்ந்த, ஒரு மதத்தைப் பரப்புகிற பெரியவர் அவர்கள் தவறுகளைச் செய்கிறபோது அதைச் சுட்டிக்காட்டியபோது, அது ஒரு சிலருடைய மனதைப் புண்படுத்துகிறது என்று சொல்லி, அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து அதை மாற்றினார்கள். ஆனால், எங்களுடைய அடிகளார் தவறு செய்தாரோ, இல்லையோ, தவறு செய்தார் என்ற தோற்றத்திலே நீங்கள் விந்தையாகப் பேசுகிறீர்கள். கையிலே துப்பாக்கியை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, அங்கே ஒரு நியாயம், இங்கே ஒரு நியாயமா? சொல்வதிலேகூட. நான் கேட்கிறேன். கொல்லங்கோட்டில் பாலகிருஷ்ண பிள்ளை என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். இரண்டு பேரில் ஒருவர் சமாதானத்தை போதிக்க வந்த பாதிரியார் கொல்லப்பட்டு, வேறு ஒருவர் கையிலேயும், காலிலேயும் கயிறைக் கட்டி இழுத்துச் சென்றதைப் பார்த்த பிறகுதான், அங்கே துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்பட்டது என்பது நியாயம் தெரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். அப்பால் பேசுகிறபோது, மனதைப் புண்படுத்தி விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இந்து முன்னணி நியாயம் கேட்கிறபோது, அதற்கு யாருமே இல்லை என்ற தோற்றத்திலே பேசுகிற போக்கு மாற வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை நான் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், என்னுடைய மாவட்டத்தில் திருவாங்கோட்டில் ஒரு முஸ்லீம் பள்ளி இருக்கிறது. அது பண்டைக் காலத்தில் ஒரு திருக்கோவிலாக இருந்து, அது பின்னர் பள்ளியாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது என்பது அந்த மாவட்டத்திலே உள்ள பெரியவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை இந்த அரசாங்கம் ஆராய்ந்து, அது உண்மைதானா என்று தெரிந்து, அது உண்மையாக இருந்தால், அதை இந்துக் கோவிலுக்கு எடுத்துத் தரவேண்டுமென்று வேண்டுகோளாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல், தற்போது திருவாங்கோட்டில் சிரியன் சர்ச் என்பது ஒரு விநாயகர் ஆலையமாக இருந்ததாக பண்டைய கல்வெட்டுக்கள் சொல்லுகின்றன. அந்த கல்வெட்டினுடைய ஒரு பகுதி அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இலக்கிய ஆதாரங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்கே சென்று பார்த்தால், அந்த இலக்கணத்திற்கு உட்பட்டு கட்டப்பட்ட ஆலையத்தின் அந்த கர்ப்ப கிரகங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதையும் கூட மீட்டுத் தரவேண்டும். அதனையும் ஆராய்ந்து பார்த்து, உண்மை என்று தெரிந்த பிறகு, அதை மீட்டுத் தரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைக்கிறேன்.

இதேபோல், என்னுடைய கருத்துக்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்ற அளவில் சொல்லப்பட்டது. தமிழிலே அர்ச்சனை செய்வதில் எனக்கு கருத்து வேறுபாடு கிடையாது

மாண்புமிகு வணக்கத்திற்குரிய தலைவர், இலக்கியச் செல்வர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், தமிழ் உள்ளே செல்லாமல், வெளியே இருக்க வேண்டுமென்ற ஆசை எங்களுக்கு இல்லை.

(மாலை 5—50)

ஆண்டவனுக்கு எந்த மொழியும் தெரியும் என்பது எங்களுக்குப் புரியும். இந்த மொழியில்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. தமிழ் மொழியில் செய்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் ஆலயத்தினுடைய புனிதம் ஆலயத்தினுடைய பெருமை பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இரண்டாவது இந்த சாதியிலே பிறந்தவர்தான் அர்ச்சகராக வரவேண்டுமென்ற எண்ணமும் எங்களுக்கு இல்லை. நான் உறுப்பினர் திரு. ராமநாதன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே இந்து முன்னணி சொன்னால் பதவி கிடைக்கும் என்று சொல்கிற நிலையில் அங்கே 12 பேர்கள் அர்ச்சகர்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். முறைப்படி அர்ச்சனை செய்வதற்கு மந்திரங்கள் தெரிந்தவர்கள் மேட்டுக்குடியினரைத் தவிர்த்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் 12 பேர்கள் இருந்தால் ஒரு மாதத்திற்குள் அவர்களை நீங்கள் தந்தால் மேட்டுக்குடி மக்கள் வாழ்கிற பகுதியில் இருக்கிற ஆலயத்தில் அர்ச்சகர் பதவிகளை தருவதற்கு இந்து முன்னணி தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : துணை சபாநாயகர் அவர்களே, வழிபாடு செய்வதிலே ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் புனிதம் கெட்டுவிடக் கூடாது என்று சொன்னால் தமிழிலே வழிபாடு செய்தால் புனிதம் கெட்டுவிடும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதுபோல் வெளியே தோன்றி விடக்கூடாது என்பதற்காக நான் சொல்கிறேன். புனிதம் மட்டுமல்ல தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது தமிழ் என்பதோடு முதலை உண்ட பாலகனை மீட்டுத் தந்தது தமிழ், எலும்புருவாக இருந்த பெண்ணை மீண்டும் பெண்ணாக்கித் தந்தது தமிழ், அடைத்த கதவைத் திறந்தது தமிழ், ஆண்டவனுடைய அவதாரங்களாக வந்தவர்கள் அத்தனை பேர்களும் பாடியது தமிழ் என்று கருதப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த ஆண்டவனுக்கே உகந்தது தமிழ் என்று எல்லோரும் போற்றுகிற தமிழ், அந்த ஆண்டவனுக்கு என்றும் உகந்ததாக இருக்கும் தமிழ், பாமரர்க்கும் அது புரிவதால் அந்தத் தத்துவம் அதன்மூலம் பரவும் என்ற காரணத்திற்காக 14 நூற்றாண்டுகள் வரை லத்தீன் மொழியிலே இருந்த கிறித்துவ மடாலயங்கள் போதித்து வந்தவை அதற்குப் பிறகு தாய்மொழியிலே போதிக்கலாம் என்று வந்ததற்குப் பிறகுதான் அந்தமத விரிந்து பரந்து பல்கிப் பெருகியது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உணர்வார்கள். எனவே தமிழிலே வழிபாடு செய்வதன் மூலம் தமிழர்கள் அத்தனைபேரும் அந்தத் தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்கிற அளவுக்கு அது விரிவடையும் வளமடையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழிலே மட்டும் செய்யவேண்டுமென்பதை இந்து முன்னணிப் பேரியக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தமிழிலேயும் செய்யலாம். வேறு மொழியிலேயும் செய்யலாம் என்பது எங்களுடைய கொள்கையாக இருக்கிறது. தமிழிலே செய்தால் புனிதம் கெட்டுப் போகும் என்பதை நாங்கள் சொல்லவில்லை. தமிழில் செய்யலாம். சிறப்பாகச் செய்யலாம், செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஆனால் அதே நேரத்திலே வேறு குளறுபடிகள் நடக்காத அளவுக்குப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேறு மொழியிலே வழிபாடு செய்யக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆலயங்களிலே உள்ளே நுழைந்தவுடனே அங்கே தமிழிலேதான் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். ஒருவர் விரும்பி வேறு மொழியிலே கேட்டால் அவருக்கு அனுமதி கொடுக்கலாம். ஆனால் நடைபெறுவது தமிழிலேதான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அது பொதுவான ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். இது தமிழ்நாடு. இறைவனும் தமிழ்நாடு உடையவன். முருகனே தமிழன் என்று சொல்கிறார்கள். தமிழே முருகன் என்று சொல்கிறபோது முருகு என்று சொல்கிறபோது அழகு என்ற தமிழ் அங்கேயே இருக்கவேண்டும். விண் ஆண்ட தமிழ், வான் ஆண்ட தமிழ, மண் ஆண்ட தமிழ், எந்நாளும் ஆண்டுகொண்டிருக்கிற தமிழ், ஆலயங்களிலேயும் ஆளவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய குறிக்கோள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய தலைவர் இலக்கியச் செல்வர் ஏதோ எங்களுக்குத் தமிழ் மீது பற்று இல்லாதது போலவும், தமிழ்மீது பற்று இல்லாதவர்கள் போலவும் பேசினார்கள். எங்களுக்கும் தமிழ்ப் பற்று உண்டு, எங்களுக்கும் தமிழ் இனிமை புரியும், எங்களுக்கும் தமிழை வெளியே நிறுத்தக் கூடாது, உள்ளே இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசை, தமிழ் அர்ச்சனை மொழியாக மாற வேண்டுமென்ற ஆசை உண்டு. அப்படிப்பட்ட ஆசை இருக்கிற நேரத்திலே பன்னெடுங்காலமாக பலபல கோட்பாடுகளை உடையவர்கள் வேறு மொழியை விரும்பினால் அதிலே அவர்களுக்கு இடையூறு இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கொள்கையே தவிர வேறு அல்ல. ஏதோ நாங்கள் தமிழுக்கு விரோதிகள் என்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்த முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசே ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறு என்று சொல்லி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மதுரை ஆதினம் பற்றிய அந்தப் பகுதியிலிருந்தாலும் இந்தப் பகுதியிலிருந்தாலும் சொல்லிய கருத்து இருக்கிறது.

ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் தங்கள் அனுமதியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆன்மீகவாதிகள் அரசியலில், அரசியல் இயக்கங்களில் இருக்கக் கூடாது என்ற கருத்துச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், "வான்கலந்த மாணிக்கவாசக நின் வாசகத்தை நான் கலந்து பாடுங்கால் நற் கருப்பஞ் சாற்றினிலே பால் கலந்து தேன்கலந்து ஊன் கலந்து உயிர் கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே" என்று பாடப்பட்ட மாணிக்கவாசகர் மந்திரியாக இருந்திருக்கிறார். போப்பாண்டவர்கூட தாய் மொழியிலேயே பைபிளைப் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லித்தான் அதற்குப் பிறகு இலக்கியத்தைப் படைத்து இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆக, மதுரை ஆதீனம் இன உணர்வு கொள் தமிழா, மொழி உணர்வு கொள் தமிழா என்று சொல்வதில் தப்பு இல்லை.

மாண்புமிகு **பேரவைத் துணைத் தலைவர்** : அது உங்கள் கருத்து.

திரு. அ. பாலுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் மதுரை ஆதீனத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் மதுரை ஆதீனத்தை, இந்து மதத்தைப் பரப்ப வேண்டும், கோயில்களை நல்ல முறையில் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் ஆதீனமாக ஆக்கினார்கள். அவருடைய தமிழ் உணர்வை நாங்கள் மதிக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அரசியல் மேடைகளில் வருகிறார்கள். மேலும் அவர் மீது எந்தெந்த குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கிறது என்று என்னால் கூற முடியாது. அவ்வாறு இருப்பவர் ஆதீனமாக இருப்பதற்குத் தகுதி உடையவரா என்பதை மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு **பேரவைத் துணைத் தலைவர்** : அரசியலில் அவர் கலந்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரு உறுப்பினர் சொல்கிறார்; கலந்துக் கொள்ளலாம் என்று இன்னொரு உறுப்பினர் சொல்கிறார். இந்த இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன.

திரு. **சைதை சா. துரைசாமி**: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு ஒரு ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது. இது சட்டமன்றமா அல்லது நீதிமன்றமா என்ற ஐயப்பாடுதான். ஏனென்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. ரகுமான்கான் அவர்களைக் காலையிலே பார்த்தேன். இராமநாதன் அவர்கள் பேசும்பொழுது நேரத்தை நீட்டித் தாருங்கள் என்று வக்காலத்து பெட்டிஷன் போட்டார்கள்; இன்னொரு பிரச்சினையிலேயும் வக்காலத்து பெட்டிஷன் போடுகிறார்கள். இப்பொழுது மதுரை ஆதீனத்திற்கு வக்காலத்து பெட்டிஷன் போடுகிறார்கள். எனவே இது சட்டமன்றமா அல்லது நீதிமன்றமா என்ற என்னுடைய ஐயப்பாட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது எப்படி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகும்? இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : முடிந்தால் அவர் ஒரு வக்காலத்துப் பெட்டிஷன் கொடுக்கட்டும்.

திரு. எஸ். இராசாராமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள், செய்தி, சுற்றுலா, காட்டுவளம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது நான் இங்கே பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசியல் சட்ட அமைப்புப்படி நிர்வாகமும் நீதியும் தனித் தனியாக இருக்க வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்திலே இருக் கிறது. ஆனால், இந்து அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய ஆணையாளர் அவர்களிடத்திலே இரண்டும் ஒன்றாகத்தான் இருந்து செயலபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. அதைத் தனித்தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவேதான், அறங்காவலர் குழுவும் இன்னும் கோயில்களுக்கு நியமிக்கப்படவில்லை. உடனடியாக, அரசிய லிலே இருக்கின்றவர்கள் இல்லாமல், கோயிலை நல்ல முறையிலே நிர்வாகம் செய்ய வேண்டும். கோயிலை நல்ல நிலையிலே நிர் வகிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், தெய்வ பக்தி உள்ளவர் களை, ஒழுக்கம் உள்ளவர்களை, நேர்மை உள்ளவர்களை, அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களை அறங்காவலர் குழு உறுப் பினர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலத்தான் மண்டலக் குழு பதவி முடிந்து ஏற் கனவே இரண்டாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ரீஜனல் கமிட்டி இன் னும் போடப்படவில்லை. ரீஜினல கமிட்டியைப் போடுவதி லேயும், அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு, நல்லமுறையிலே செயல் படுகின்றவர்களாகப் பார்த்து அந்த மண்டலக் குழுவிலே உறுப் பினர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பெரிய பெரிய கோயில்களுக்கு இப்பொழுது 'தக்கார்' என்ற ஒரு பொறுப்பிலே ஒரு சிலர் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். தக் கார் என்பவர் ஒரு நபர் நிலையிலே இருந்து செயல்படுகின்ற காரணத்தினால், அந்தப் பதவியை வைத்து அவர்கள் இந்தக் கோயிலுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்வதற்குப் பல வழி களிலேயும் இடையூறாக இருக்கின்றார்கள்.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. எஸ். இராசாராமன்]

(மாலை 6—00)

அதனால்தான் உடனடியாகத் தக்கார்களை எல்லாம் அப்புறப்படுத்தி விட்டு, தக்கார் பதவிகளை உடனடியாக எடுத்து விட்டு, அறங்காவலர் குழுக்களை நியமிக்க வேண்டும். தக்கார்கள் போடுகின்ற பொழுது—குறிப்பாக, பழனி, மதுரை, சுவாமி மலை போன்ற கோவில்களிலே, இப்பொழுது தக்கார்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள்—எந்த முறையைப் பின்பற்றி தக்கார்கள் இன்றையதினம் செயல்படுகிறார்கள், அரசு நியமித்திருக்கிறது என்பது தெரிய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தனிப்பட்ட, பண வசதி படைத்தவர்கள், தனிப்பட்ட அரசு செல்வாக்கு உடையவர்களைத்தான் இன்றையதினம் தமிழக அரசு—அறநிலையத்துறை தக்கார்களாக நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால், தக்கார்களை எல்லாம் அப்புறப்படுத்திவிட்டு, உடனடியாக, அறங்காவலர் குழுக்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

திருப்பணிக்காக, ரூ. 7 கோடி திட்டம் ஒன்றை, பழனி ஆண்டவர் தேவஸ்தானத்தின் மூலமாகவும், அதே போலத்தான் அரசு மானியத்தில் இருந்தும், ஆணையர் பொது நல நிதியிலிருந்தும், உபரி நிதியிலிருந்தும் செயல்படுத்த தமிழக அரசு திட்டம் தீட்டி இருக்கிறது. அதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலுங்கூட இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டும். குறிப்பாக, கிராமப் பகுதியிலே, ஏறத்தாழ, பல்லாயிரக்கணக்கான சிறப்புமிக்க கோயில்கள் இருக்கின்றன. பழங்காலத்து மன்னர்களால் கட்டப்பட்ட பல கோவில்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் பழுதடைந்த நிலையிலே இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுபோன்ற தமிழகத்துச் சிறப்புமிக்க கோவில்களை, தமிழகத்து வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கக் கோவில்களை எல்லாம் உடனடியாகப் புதுப்பிக்க வேண்டும். ரூ. 10 இலட்சம், ரூ. 20 இலட்சம் என்ற அளவில் பல கோவில்களில் திருப்பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கோவில்களுடைய திருப்பணியைச் செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. பல கிராமங்களிலே இருக்கிற, பல தமிழகத்து வரலாறுகளை இன்றைய தினம்வரை போற்றிக் காப்பாற்றுகின்ற அரசர்களால் கட்டப்பட்ட, அந்த, சின்ன, சின்ன கோவில்களை, ரூ. 1 இலட்சம், ரூ. 2 இலட்சம் என்ற அளவிலே திருப்பணி செய்யக் கூடிய அளவிலே இருக்கிற கோவில்களை, உடனடியாகத் திருப்பணி செய்ய வேண்டும். ரூ. 10 இலட்சம், ரூ. 20 இலட்சம் என்று விளம்பரத்திற்காக, ஏதோ, இந்த அறநிலையத் துறை பெரும், பெரும் கோவில்களை எடுத்துச் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே ஒழிய, இது போன்ற சின்ன கோவில்களில் உடனடியாக திருப்பணி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[1986 ஏப்ரல் 25

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராசாராமன் அவர்கள் அறநிலையத் துறையைப்பற்றி கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இடையிலே இந்தத் திருப்பணி செய்கின்ற ஒரு விவரத்தை அவர்கள் தவறான தகவலாகத் தந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், அதைத் திருத்தி விடுவது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏதோ, ரூ. 10 இலட்சம், ரூ. 15 இலட்சம் என்று விளம்பரத்திற்காகச் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற தொன்மையான கோவில்களைக் கவனித்து, ரூ. 1 இலட்சம், ரூ. 2 இலட்சத்திலே திருப்பணி செய்ய முன் வர வேண்டுமென்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ரூ. 10 இலட்சம், ரூ. 15 இலட்சம் என்று விளம்பரத்திற்காக அறநிலையத் துறை தன்னுடைய சொந்தப் பணத்திலேயிருந்து செய்வதில்லை அல்லது அரசாங்கப் பணத்திலிருந்தும் செய்வதில்லை. ஆங்காங்கே இருக்கிற ஆத்தீக நண்பர்கள், பக்தர்கள், ஆலயத்திலே வணங்குகின்றவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, அந்தக் காரியத்திலே ஈடுபடுகிறார்களே தவிர, அவர்கள் எந்த, எந்த ஆலயங்களைப் போற்றி வணங்குகிறார்களோ, அந்த ஆலயங்களுக்குத் திருப்பணி செய்ய அவர்கள் முன் வருகிறார்களே தவிர, அரசாங்கம் விளம்பரத்திற்காகச் செய்யவில்லை.

கிராமங்களில் இருக்கிற தொன்மையான ஆலயங்கள் என்று கூறுகிறார்களே, அந்த ஆலயங்களில் எந்தத் தொன்மையான ஆலயங்கள் உங்கள் பகுதியிலே இருக்கின்றன. அதற்குத் திருப்பணி செய்வதற்காக நீங்கள் என்ன முயற்சி எடுத்தீர்கள்? நான் முன்னாலேயே ஒரு கேள்விக்கு இங்கே பதில் அளிக்கும் போது தெரிவித்தேன். முன் கை நீண்டால்தான் முழங்கை நீளும் என்று. நாமெல்லாம் தத்துவங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, இந்த நாட்டிலே ஆன்மீகத்தையோ அறநிலையத்தையோ அல்லது இந்து மதத்தையோ காப்பாற்றுவதற்கு ஒரு முறையான மக்களுக்கு ஏற்ற 'பிராக்டிக்கல்' என்று சொல்வோமே, நடைமுறைக்கு ஏற்ற திட்டத்தை நாம் என்ன மேற்கொண்டிருக்கிறோம்? அந்த முறையிலே மாண்புமிகு இராசாராமன் அவர்கள் எந்த ஆலயத்தைச் சொல்கிறார்கள். எந்த ஆலயத் திருப்பணி செய்ய வேண்டும்? அதிலே நீங்கள் அக்கறை காட்டினீர்கள் என்றால், அதைக் கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொன்னால் உதவியாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். இராசாராமன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, எந்த எந்த ஆலயங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வினாவைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். எத்தனை ஆலயங்களுக்கு திருப்பணி செய்ய வேண்டுமென்று அறநிலையத்துறை அதிகாரிகளுக்கும், ஆணையருக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதை நான் பட்டியல்போட்டு, ஆதாரத்தோடு எழுத்து மூலமாக கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை) : அமைச்சர் அவர்கள் உங்களுடைய "கான்ட்ரிபியூஷன்" என்ன என்று கேட்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். இராசாராமன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பணிக்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் ஏதாவது நன்கொடை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பணிக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிதி உதவி வழங்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றவர்கள் மற்றவர்களிடம் நன்கொடை வாங்குகின்ற பழக்கத்தைத்தான் அதிகமாக வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் மற்றவர்களிடம் வாங்குவதுதான் பழக்கமே தவிர, நாம் கொடுக்கிற பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. கொடுக்க மனம் இருந்தாலும் அந்தப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, உங்களுடைய தொகுதியில எந்த ஆலயத் திருப்பணிக்கு என்ன முயற்சி எடுத்தீர்கள் ? மக்களிடத்திலே இருந்து உதவி பெற என்ன முயற்சி எடுத்தீர்கள் ? மக்கள் என்ன தர முன்வந்தார்கள் ? யார் முயற்சி எடுத்தார்கள் ? திருப்பணி செய்ய வேண்டியது அவசியம். ஆனால் அரசே எல்லா ஆலயங்களுக்கும் திருப்பணி செய்ய முடியாது. அதனால்தான் கேட்கிறேன். உங்களுடைய முயற்சி என்ன ? மக்களுடைய முயற்சி என்ன ? உங்கள் தொகுதியிலே நீங்கள் திருப்பணி செய்வதற்காக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி என்ன என்று கேட்கிறேன்.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு பதில் சொன்னார்கள். அப்போது எல்லா உறுப்பினர்களையும் சேர்த்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வாங்கிப் பழக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொன்னார்கள். அது......

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வாங்கிப் பழக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லவில்லை. மற்றவர்களிடமிருந்து நன்கொடை நிதி வாங்கிக்கொள்கிற பழக்கத்தை வைத்திருக்கிறோமே தவிர நன்கொடை நிதி கொடுத்து பழக்கம் இல்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. எஸ். இராசாராமன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் வாங்கிப் பழக்கப்பட்டவனும் அல்ல ; கொடுத்துப் பழக்கப்பட்டவனும் அல்ல. கோவில்களைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைய தினம் மிக அதிகமாக வருமானம் வருகின்ற சில கோவில்களுக்கு கார், ஜீப் போன்ற வாகனங்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த கார், ஜீப்புகளிலே நிச்சயமாக

அந்த ஆலயத்தின் ஆண்டவன் பவனி வருவதாகத்தெரியவில்லை. ஆகவே, கார், ஜீப் வாங்குவதை அரசு தடை செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தயவுசெய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குற்றச்சாட்டு இருந்தால், குறைபாடு இருந்தால் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். எந்த ஆலயத்தில் தேவை இல்லாமல் கார் வாங்கினார்கள், ஜீப் வாங்கினார்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கலாம். எதையாவது மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, பொதுவாகச் சொன்னால் எப்படி பரிகாரம் காணமுடியும்? உங்கள் தொகுதியிலிருந்து வந்திருந்தால் தயவு செய்து குறிப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள். ஆலயத்தின் பெயரைச் சொல்லப்போகிறீர்கள், தனிப்பட்டவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லப்போவதில்லை, சொல்ல வேண்டியதில்லை.

திரு. எஸ். இராசாராமன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு கோவில்களிலே இன்றைய தினம் வாகனங்கள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இல்லை என்று மறுக்க முடியாது. என்னுடைய தொகுதியில் சுவாமிமலை ஆலயத்தில் இப்போது வாகனம் இருக்கிறது. அதிலே ஆலயத்திற்குள் இருக்கிற ஆண்டவன் பவனி வரவில்லை. அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகளும் இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்தப் பகுதியிலே பொறுப்பிலே இருப்பவர்களும்தான் விரயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் ஆலயத்தின் பணத்தை. ஆண்டவனுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற உண்டியல் பணம் இதுபோன்ற அறங்காவலர்களுக்கோ அல்லது தக்கார்களுக்கோ அல்லது அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கோ செலவிடுவதற்காக காணிக்கையாக அளிக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த அரசு உணரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் பொதுவாகச் சொன்னேன்.

(மாலை 6—10)

சுவாமிமலைக் கோயில் மற்றும் இதுபோன்ற கோயில்களில் இன்றையதினம் வாகனங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவை தேவையில்லை என்ற கருத்தைச் சொல்வதற்காகத்தான் நான் வருகிறேன். அது மட்டுமல்ல. தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் பெரியார் வழியிலும், பேரறிஞர் அண்ணா வழியிலும் செல்கிறது. அவர்களைப் பின்பற்றுகிறது. தமிழகத்திலே ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ள பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவை எவை என்று குறிப்பிட்டுக் கேட்டால் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற சுவாமிமலைக் கோயிலில் ஒரு மாதத்தில் அதிகப்படியான வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதேபோல் சென்னையிலே இருக்கிற கருமாரியம்மன் கோயில், மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் போன்ற மிகப் பிரசித்தி பெற்ற கோயில்களில்

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

ஆண்டுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் 20 இலட்சம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. பெரியார் வழியிலும், அண்ணா வழியிலும் செயல்படுகின்ற இந்த அரசு பகுத்தறிவு வழியில் செயல்படுகின்ற இந்த அரசு—திருப்பதி கோயிலிலிருந்து வருகிற வருமானத்தை வைத்து தொழிற்கூடங்கள், கல்லூரிகள் போன்றவற்றை நடத்துகிறார்கள். அதே போல் இந்த அரசும்—வருமானம் அதிகமாக வருகின்ற கோயில்களிலே உள்ள வருமானத்தை வைத்துத் தொழில் கூடங்களையும் கல்லூரிகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏழை எளிய குழந்தைகள் தங்களுடைய சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லாமல் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறார்கள். எனவே, அனாதை இல்லம், கருணை இல்லம் போன்றவற்றை ஏற்படுத்தி அந்தக் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு உதவுகின்ற வகையில் இந்தக் கோயில்கள் எல்லாம் முன்வரவேண்டும். எல்லா ஆலயங்களிலும் இதுபோன்ற இல்லங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருப்பணியாக இருந்தாலும், கோயில்களிலே கிடைக்கின்ற வருமானமாக இருந்தாலும் அவற்றை எல்லாம் தணிக்கை செய்கிறார்கள். அந்தத் தணிக்கையை டிப்பார்ட்மென்ட்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்த டிபார்ட்மென்ட்டல் ஆடிட்டை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதற்குப் பதிலாக ஏ.ஜி. போன்றவர்களின் ஆடிட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கோயில்களின் வருமானங்கள்........ (குறுக்கீடு) கோயில்களின் வருமானங்களை எல்லாம் பெருக்க வேண்டும். குறிப்பாக பிரசித்தி பெற்ற தஞ்சைப் பெரிய கோயிலுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருப்பதாகக் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் அங்கே இருக்கிற அர்ச்சகர்களுக்கு மாத ஊதியம் கூட கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் அங்கே அவர்கள் வேலை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி கோயில்களுக்கு வருமானம் கிடைக்க வேண்டியது கிடைக்காத அந்த நிலங்களிலிருந்து உடனடியாகக் கிடைப்பதற்குரிய நடவடிக்கை எடுத்து வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டும். சில கோயில்களைப் பொறுத்த வரையில் கடைகளைக் கட்டி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கடைகளுக்குரிய வாடகை கூட சரியான முறையிலே வரவில்லை. அதையெல்லாம் பெறுவதற்குரிய வகையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்து கோயில்களின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆணையாளர் அவர்களும், ஆட்சியாளர்களும் செயல்படவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிலைகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் களவு போய்க்கொண்டு இருக்கின்றன. அதைப் பாதுகாக்க மாவட்ட அளவில் விழிப்புக் குழு என்று நியமித்து இருக்கிறீர்கள். ஆனால், அந்தக்

குழு சரியாகச் செயல்படுவதாகத் தெரியவில்லை. உடனடியாக அரசு ஆணையாளரையும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களையும் வைத்து அந்த விழிப்புக் குழு நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கான ஆணையைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு......(மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. கே. உச்சி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வனத்துறை, சுற்றுலாத்துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

வனங்களைப் பேணிக்காக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் நம்முடைய அரசு மேற்கொண்டுள்ள பல்வேறு பணிகளை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் எங்களுடைய நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு பகுதிகளை விட அதிக அளவில் காடுகள் இருக்கின்றன என்பதையும் அந்தக் காடுகள் பேணிக்காக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அந்தக் காடுகளை காப்பதிலே நிறைய பொருட் செலவு செய்து கடந்த 2 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வனத்துறையினர் வனத்தை பாதுகாப்பதிலே அதிக அக்கறை காட்டுகிறார்கள். ஆனால், அப்படி அதிக அளவில் அக்கறை காட்டியும் கூட சில நேரங்களில் சில மரங்கள் யாருடைய கவனக் குறைவாலோ அல்லது சில விஷமிகளுடைய ஒத்துழைப்பாலோ வெட்டப்படுகின்றன. இது போன்ற தவறுகள் நடக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் வனத்துறையினர் விழிப்புடன் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, அதற்கு நம்முடைய அரசும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, தவறு செய்தவர்கள் யார் என்று பார்க்காமல், அவர்களைக் கண்டிக்கவும் தண்டிக்கவும் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதில் நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் தனியார்களுக்குக் கூட ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்ற அளவில் ஏராளமான காட்டுப் பகுதிகள் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அவர்கள் அங்கே காடுகளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காடுகளில் கற்பூர மரத்தைப் பொறுத்த அளவிலே பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், சில்வர் ஓக் மரங்களைப் பொறுத்த அளவிலே 50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், வெட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்படுவதால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

அத்தோடு கட்டிங் பெர்மிட் பெறுவதில் பல சிக்கல்கள் வளர்ந்துக் கொண்டிருப்பதனால், சாதாரண விவசாயி, அந்தக் கட்டிங் பெர்மிட் பெறுவதற்கான தொல்லைகளை தாங்க முடியாமல், அந்த பெர்மிட்டுகளை வாங்காமலேயே மரங்களை வெட்டிக் கொள்ளும் ஒரு மன நிலையை வளர்த்துக் கொண்டு விடு

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. கே. உச்சி]

கிறார். அப்படிப்பட்ட முறைகேடுகளை கையாளுவதால், அந்த மரத்திற்கு உண்மையாக கிடைக்க வேண்டிய விலை அவனுக்குக் கிடைப்பது இல்லை. அது அந்த விவசாயிக்கு சில நேரங்களில் மிகப் பெரிய நட்டத்தைக்கூட ஏற்படுத்தி விடுகிறது. அதனால், மரங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே எதிர்காலத்தில் அவர்களுக்கு குறைந்துவிடுமோ என்ற ஒரு அச்ச உணர்வு கூட உருவாகிறது.

ஒரு சாதாரண கிராம விவசாயி, பத்து மரங்களைவெட்டினார் என்றால் நிச்சயமாக 10 மரங்களை உருவாக்குவதற்கான கன்று களை நட்டு விட்டுத்தான் வெட்ட எத்தணிப்பார்கள் என்பதை யும் நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும்.

சில்வர் ஓக் மரங்களைப் பொறுத்த வரையில் 40, 50 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு, அல்லது தேவைக்கு ஏற்ப, அல்லது அந்த மரம் வளர்ப்பவருடைய வீட்டு வசதிக்கு ஏற்ப, வெட்டுவதற்கு கட்டிங் பெர்மிட்டுகளை வழங்க வேண்டும். அந்தக் கட்டிங் பெர்மிட் வழங்குவதிலே உண்மையிலேயே வீணான காலதாமதம் ஏற்படு கிறது. அந்தக் காலதாமதத்தினால் நியாயமான விலை கிடைக் காமல், குறைந்த விலையே, மரம் வளர்ப்பவர்களுக்குக் கிடைக் கும்படி நேருகிறது. மரம் வளர்ப்பவர்களும் கூட, கட்டிங் பெர் மிட் முறைகளிலே உள்ள சிக்கல்களைக் காட்டி, மிகக் குறைந்த விலைக்கே விற்று விடுகிறார்கள்.

அத்துடன் ஒரு சர்வே நெம்பர் குறிப்பிட்டு அதில் வெட்டு வதற்கு அனுமதி வாங்கிவிட்டு, பல்வேறு சர்வே நம்பர்களின் கீழ் உள்ள மரங்களையும், அந்த ஒரே அனுமதியின் கீழ் சிலர் வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் உடனடியாக தடுத் தாக வேண்டும். இதில் ஒரு தோட்டத்தில் உள்ள சில சிக்கல் களைப் பொறுத்த வரையில் அனுமதி பெற்று வெட்டக்கூடிய மரங்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வைப்புத் தொகை ரூ. 100 என்று இருக்கிறது. அப்படி வெட்டப்படுவதற்காக, அந்த 100 ரூபாயைக் கட்டி விட்டால், அந்த விவசாயிக்கு வருமானம் மிகவும் குறைகிறது. ஆகவே, 100 ரூ. டெப்பாசிட் என்று இருப்பதை சற்று குறைக்க வேண்டும் என்று நான் என்னுடைய கோரிக்கை யாக விடுக்கின்றேன்.

என்னுடைய நீலகிரிப் பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் வாட் டில் மற்றும் யூக்கலிப்டஸ் போன்ற மரங்களை சவுத் இந்தியா விஸ்கோஸ்-க்கு மூலப் பொருளாக அனுப்பி வருகின்றன. அப் படிப்பட்ட கற்பூர மரங்களை அதிக அளவில் வளர்ப்பதால்தான் அங்கே கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது என்றும், அதற்குக் காரணம் அந்த கற்பூர மரங்கள் தான் அதிக அளவில் தண் ணீரை உறிஞ்சி விடுகின்றன அதனால்தான் அங்கே அப்படி ஒரு அபாயகரமான சூழ்நிலை உருவாகி கடுமையான வறட்சி ஏற் பட வழி வகுக்கிறது என்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிலர் சொல்லு

கிறார்கள். ஆனால், ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு காலத்தில் ஆஸ்திரேலியாவிற்குச் சென்றபோது, அங்கே நீர்ப்பிடிப்பு அதிகம் உள்ள பகுதிகளில் இந்த கற்பூர மரத்தை நட்டுத்தான், அங்கே கரைகளை பலப்படுத்தினார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அத்தோடு இங்கே இருக்கும் கற்பூர இன மரங்கள், அந்த இன வகையைச் சார்ந்தது அல்ல என்றும் சொல்கிறார்கள்.

(மாலை 6-20)

நான் உதாரணத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதகை நகரத்திற்கே ஒரு காலத்தில் குடிதண்ணீர் வழங்கி வந்த மார்லிமெண்ட் என்ற ஒரு ஏரி, அதன் இரு கரைகளைச் சுற்றிலும் இந்த கற்பூர மரங்களை நட்டு இருப்பதன் காரணமாக இப்போது அந்த ஏரியில் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட இல்லாமல் வற்றி இருக்கிறது. ஆகவே, உதகையின் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டிற்கு அது ஒருகாரணம் என்று அங்கேயுள்ள மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்ட் ஆகிய மூன்று மாதங்களில் எப்போதும் 60 அங்குலம் மழை பெய்யக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. இன்று காடுகள் வேகமாக அழிக்கப்படுவதால் 20 அங்குலம் மழை கூட பெய்யாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், ஒரு குழுவை நியமித்து அங்கே கற்பூர மரங்களை நடலாமா, அப்படி நடுவதால் தண்ணீரை அந்த மரங்கள் அதிக அளவில் உறிஞ்சக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ச்சி செய்ய சொல்ல வேண்டும். அந்த ஆராய்ச்சியில் கற்பூர மரங்கள் அதிகமாக தண்ணீரை உறிஞ்சுவது நிரூபிக்கப்பட்டால், நீலகிரி மாவட்டத்தில் தண்ணீர் பிடிப்பு உள்ள பகுதிகளில் கற்பூர மரங்களை நடக்கூடாது என்று அரசாங்கம் தடை விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

வன இலாக்காவைப் பொறுத்த வரையில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூர், குன்னூர், கோத்தகிரி பகுதிகளில் தமிழ்நாடு தேயிலைத் தோட்டக் கழகம் என்ற அமைப்பில் மிகப் பெரிய அளவில் தேயிலையை வளர்த்து வருகிறோம். 2,400 எக்டேர் பரப்பில் தேயிலை வளர்த்துவரும் இக் கழகத்தில் வனத் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கிவந்த 347.70 எக்டேர் பரப்பளவு கொண்ட கோலப்பள்ளி தேயிலைத் தோட்டமும் 1-7-1984 முதல் சிறந்த பராமரிப்பிற்காக சேர்க்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது. 1984-85 ஆம் ஆண்டில் தேயிலையை நல்ல முறையில் வளர்த்து பக்குவப்படுத்தி கழகம் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. தமிழ் நாடு தேயிலைக் கழகத்தில் மூன்று தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்றன. இக்கழகத்தின் தேயிலைத் தோட்டத்தின் முதிர்ச்சியையும் உற்பத்தித் திறனையும் கருதி, இக்கழகம், கூடலூர், தேவாலா,

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. கே. உச்சி]

பாண்டியார் மற்றும் பாடன்துறை தேயிலைத் தோட்டங்களின் தளிர் தேயிலை மகசூலைக் கொண்டு 1.5 மில்லியன் டன்கள் சி.டி.சி. தேயிலை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திறன் கொண்ட நாலாவது தேயிலை தொழிற்சாலை அமைக்க உத்தேசித்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலை அமைக்கும் வேலையில் நிலம் சமப்படுத்துதல் பணி முடிவு பெற்று மற்ற வேலைகள் முன்னேற்றத்தில் உள்ளன. இந்தத் தேயிலைத் தொழிற்சாலையை இந்த ஆண்டே கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தேயிலை அதிக அளவில் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த அளவிற்கு தேயிலையை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு நமக்கு அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கும்.

அடுத்து தேயிலைத் தோட்டங்களில் இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பியவர்களின் குடும்பங்களை குடியமர்த்தும் பணியில் முதல் கட்ட வேலைகள் முடிவு பெற்றுள்ளன. இப்பணி யின் இரண்டாவது கட்டப் பணியில் இதுவரை 450 குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டு 120 குடும்பங்கள் இன்னும் குடியமர்த்தப் படவுள்ளன. மூன்றாவது கட்டப் பணியாக 1985–86-ஆம் ஆண்டில் 380 குடும்பங்களை குடியமர்த்த புதிய திட்டம் வகுக் கப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர்களுக்கு 2,613 விடுதிகள் கட்ட நிர்ணயிக்கப் பட்ட அளவில் 31–12–1985 வரை 2,451 விடுதிகள் கட்டி முடிக் கப்பட்டுள்ளன. மீதி 162 தொழிலாளர் விடுதிகள் கட்டப்படவுள்ளன. இதுவரை 4,880 தொழிலாளர்களும், 358 அலுவலர்களும் மற்றும் பணியாளர்களும் வேலையில் அமர்த்தப் பட்டுள்ளனர்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலைத் தோட்டம் மாத்திரமல்ல, அங்கே வனத் தோட்டம் ஏற்படுத்தவும் '' ஹில் ஏரியா டெவலப் மென்ட் '' என்ற திட்டத்தின் மூலமாக முயற்சி மேற்கொள் ளப்பட்டுள்ளன. நீலகிரி மாவட்டத்தின் நிலையினை மேம் படுத்தவும், நிலப்பயன்பாட்டு முறையை ஒழுங்குபடுத்தவும் அறி வியல் பூர்வமான திட்டங்களின் மூலம் அபிவிருத்திப் பணிகளை செயல்படுத்தவும் திட்டங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இயற்கைச் சூழல் பாதுகாப்பு, சீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டிற் காக இந்தத் திட்டங்கள் முனைப்போடு செயல்பட்டுக் கொண் டிருக்கின்றன. நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளில் மண்வளம் மற்றும் நீர் வளப் பாதுகாப்பு புகலிடங்களில் வன விலங்குகளின் வாழ்க்கை முறையினை ஒட்டி அதற்கேற்றபடி மேம்பாட்டுப் பணிகள் செயல் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்து நம்முடைய சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு ஆண்டுகாலமாக நமக்கு என்று நல்ல பல திட்டங்களை செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிற அரசு, உதகை-தொட்டபெட்டா வழியாக கம்பிப் பாதை அமைப்பது நீண்டகாலமாக அறிவித்த நிலையில் உள்ளது. அதை மாற்றி, இந்த ஆண்டிலாவது செயல்படுத்த வேண்டும். உதகையைப் பொறுத்தவரையில், காலையிலேகூட ஒரு கேள்வி நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நீலகிரி நீங்கலாக மற்றப் பகுதிகளுக்கு கலர் டெலிவிசன் பெட்டி கொடுக்கப்பட்டு உள்ளது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நீலகிரி மாவட்டம் என்ன பாவம் செய்ததோ தெரியவில்லை. எனவே, அங்கே ஒரு கலர் டி.வி. நிலையம், டவர் அமைக்க வேண்டும் என்று கோரி பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

*திரு. சி. சுப்புராயர்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதத்தில் நான் சார்ந்துள்ள அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் உரையாற்றுவதற்கு முன்னால், மாண்புமிகு இதய தெய்வம் தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைக் காணிக்கையாக்கிக்கொண்டு உரையைத் துவங்குகிறேன். ஒவ்வொரு மானியத்தின் மீதும் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறிக் கொண்டு விடைபெறலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

முதலிலே சுற்றுலாத்துறை. அகில இந்தியா முழுவதிலும் தமிழகத்தில்தான் சுற்றுலாத்துறை சிறந்த முறையில் செயலாற்றி வருகிறது என்பதை பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சுற்றுலாத் துறைக்கு என்று தனியாக வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டு சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. 'பேக்டு டூர்ஸ் என்று அழைக்கப்படும் சிறப்புத் திட்டங்களின் கீழ் எல்லாச் சுற்றுலா மையங்களுக்கும், சுற்றுலாத் துறையில் இருந்து தனித் தனியாக பேருந்துகள் விடப்பட்டு, தமிழகத்தைக் காண வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு எல்லா இடங்களையும் காட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு உள்ளன. தென் மாநிலங்களிலே குறிப்பாக தமிழகத்தில்தான் சுற்றுலாத் துறைக்குச் சொந்தமாக பேருந்துகள் அதிக அளவில் உள்ளன.

சுற்றுலாத்துறை, அறநிலையத்துறை, மற்றும் வனத்துறை ஆகிய மூன்று இலாக்காக்களும் ஒரே அமைச்சரின் கீழ் இயங்கி வருவது தமிழ்நாட்டின் சிறப்பு அம்சமாகும். அறநிலையத்துறையைச் சேர்ந்த ஏராளமான கோயில்கள், சுற்றுலா மையங்களாக உள்ளன. தமிழகத்தில் உள்ள கோயில்களில் உள்ள சிற்பங்களையும், கலை நுணுக்கங்களையும் காண ஏராளமான சுற்றுலாப் பயணிகள் தமிழகத்திற்கு வருகிறார்கள்.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. சுப்புராயர்]

அதே போல் வனத்துறையைச் சேர்ந்த ஏராளமான இடங்களும் சுற்றுலா மையங்களாக உள்ளன. உதாரணமாக வனப் பகுதியைச் சேர்ந்த முதுமலைக் காடுகள் தமிழகத்தில் தலை சிறந்த சுற்றுலா மையமாக விளங்கி வருகிறது. இங்குக் காட்டில் தன்னிச்சையாக வாழும் மிருகங்களை காண்பதற்கு ஏராளமான சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகிறார்கள். அந்தப் பயணிகள் தன்னிச்சையாக சுற்றித்திரியும் மிருகங்களை இயற்கை முறையில் கண்டு காண்பதற்கு யானைகள் மீது அமர்ந்து கொண்டும், மினி வேன்கள் என்று அழைக்கப்படும் சிறிய பேருந்துகளிலும் இருந்து கொண்டே கண்டுகளிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

அதே போல் சுரபுன்னை மரங்கள் அதிகமாக இருக்கும் பிச்சாவரம் பகுதி சிறந்த சுற்றுலா மையம் ஆகும். அதேபோல் ஒகனேக்கல் நீர்வீழ்ச்சியும், அடர்ந்த வளர்த்தியான கானகத்தின் மத்தியில் தான் உள்ளது. எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த வன பகுதியான மேகமலையை ''கேம் சாங்சுவரியாக'' ஆக்க மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறார். அதற்கு மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு இதய தெய்வம் தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும் எனது தொகுதி மக்கள் சார்பாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு ''கேம் சாங்சுவரியாக'' ஆக்கப்பட்டால் எனது தொகுதியில் உள்ள மேக மலை எனப்படும் வனப்பகுதி சிறந்த ஒரு சுற்றுலா மையமாக மாறும். இதற்கு முன்பு மதுரை மாவட்டம் இரண்டாக பிரிப்பதற்கு முன்பாக மதுரை மாவட்டத்தில் கொடைக்கானல் ஒரு சிறந்த கோடை சுற்றுலா வாசஸ்தலமாக இருந்தது. இப்போது அண்ணா மாவட்டம் என்று இரண்டாகப் பிரிந்ததற்குப் பிறகு, கொடைக்கானல் அண்ணா மாவட்டத்திற்குச் சென்று விட்டது. எனவே, இந்த மதுரை மாவட்டத்திற்கு என்று எந்தவிதமான கோடை வாசஸ்தலமும் கிடையாது. எனவே, இந்த மேகமலையை சிறந்த சுற்றுலா கோடை வாசஸ்தலமாக ஆக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, அறநிலையத்துறையும், வனத்துறையும், சுற்றுலாத்துறையும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவையாக இருக்கின்றன. எனவே, அகில இந்திய அளவில் தமிழகத்தின் சுற்றுலாத் துறை தலை சிறந்து விளங்குவதற்கு அறநிலையத்துறை, வனத்துறை, சுற்றுலாத்துறை ஆகிய மூன்று துறைகளும் ஒரே அமைச்சரின் கீழ் இயங்குவதுதான் முக்கிய காரணம் என்று பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. சுப்புராயர்] [1986 ஏப்ரல் 25

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

சுற்றுலாத் துறையின் இரண்டாவது சிறப்பு அம்சம் தங்கும் விடுதிகள் ஆகும். எல்லாச் சுற்றுலா மையங்களிலும், சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்குவதற்கு சுற்றுலாத்துறையினரே விடுதிகள் கட்டி உள்ளார்கள். கேரளாவில் ஏராளமான சுற்றுலா மையங்கள் இருந்தும், தேக்கடி, திருவனந்தபுரம் மற்றும் குருவாயூர் ஆகிய மூன்று இடங்களில் மட்டும்தான் சுற்றுலாத்துறைக்குச் சொந்தமான விடுதிகள் உள்ளன. அதே போல கர்நாடக மாநிலத்திலும், ஆந்திர மாநிலத்திலும், சுற்றுலாத் துறைக்குச் சொந்தமாக விடுதிகள் மிகக் குறைந்த அளவில் உள்ளன.

(மாலை 6–30)

சுற்றுலாத்துறையின் அடுத்த சிறப்பு அம்சம் சுற்றுலாப் பொருட்காட்சி. தமிழகத்தில் மாவட்ட தலைநகரங்களில் வசிக்கும் பொது மக்களுக்கு மாலை நேரங்களில் பொழுது போக்குவதற்கு சினிமாவைத் தவிர வேறு எந்தவித வசதியும் கிடையாது. தமிழக சுற்றுலாத்துறை ஒவ்வொரு மாவட்ட தலைநகர்களிலும், வருடந்தோறும் சுற்றுலா பொருட்காட்சிகள் நடத்துகிறார்கள். இது அங்கு வசிக்கும் பொது மக்களுக்கு சிறந்ததொரு பொழுது போக்கு அம்சமாகும். சுற்றுலா பொருட்காட்சிகளை தனியார் வசம் ஒப்படைக்காமல் சுற்றுலாத் துறையினரே ஏற்று நடத்துவதால் ஏராளமான நன்மைகள் உண்டு. சுற்றுலாத் துறையினர் மூலமாக பொருட்காட்சி நடத்தப்படுவதால் மக்களை தீய வழிக்கு அழைத்துச் செல்வதையும், சூதாட்ட விளையாட்டுக்கள் சுற்றுலா பொருட்காட்சிக்குள் நடத்தப்படுவதும், தடுக்கப்படுகிறது. மேலும், தமிழக அரசைச் சேர்ந்த எல்லா துறையினரும் சுற்றுலா பொருட்காட்சிகளில் பங்கு கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு இதய தெய்வம் தமிழக முதல்வரின் சீரிய தலைமையில் தமிழக காவல்துறை இயங்கி வருவதால் தமிழகத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு பிரச்சனை அதிகமாக இல்லை. மேலும், சுற்றுலா மையங்களில் எந்தவித திருட்டு பயமும் கிடையாது. அகில இந்திய அளவில் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் தமிழகத்திற்கு அதிகமான சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகிறார்கள். அதைப் போல சுற்றுலா மையங்களுக்கு இரவு பகலாக, இரு நேரங்களிலும் பேருந்துகள் விடப்பட்டுள்ளதால், தமிழகத்திற்கு அதிகமான சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகிறார்கள். கடந்த மாதம் நான் மதுரையிலிருந்து சென்னைக்குப் பேருந்தில் வந்துகொண்டிருந்த போது, என்னுடன் சுமார் 30க்கும் மேற்பட்ட வட இந்திய சுற்றுலாப் பயணிகள் பயணம் செய்தார்கள். அவர்கள் தமிழகத்திலுள்ள சுற்றுலா மையங்களைப் பற்றி மிகவும் பெருமை

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. சுப்புராயர்]

யாகக் கூறிக் கொண்டார்கள். தமிழக சுற்றுலாத்துறை மிகவும் சிறந்த முறையில் இயங்குவதற்கு, இதைவிட வேறு நற்சான்று இல்லை என்பதை பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் சுருளி நீர்வீழ்ச்சி என்ற சுற்றுலா மையம் உள்ளது. அடர்ந்த வனங்களுக்கு இடையே மிகவும் அமைதியான இடத்தில் இந்த நீர்வீழ்ச்சி அமைந்துள்ளது. வருடம் முழுவதும் சுற்றுலா பயணிகள் வந்துபோவதுமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு சுற்றுலா பயணிகள் வந்து தங்கிச் செல்வதற்கு எந்தவித விடுதிகளும், வசதிகளும் கிடையாது. எனவே, எனது கம்பம் தொகுதியில் உள்ள சுருளி நீர்வீழ்ச்சியை சிறந்த சுற்றுலா மையமாக ஆக்கவேண்டுமென்றும், சுற்றுலா பயணிகள் தங்கிச் செல்ல வேண்டுமென்பதற்காக சுற்றுலா விடுதி ஒன்றும் அமைக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் அவர்களை எனது தொகுதி மக்களின் சார்பாக அன்புடன் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் அறநிலையத்துறை சிறந்த முறையில் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் கோயில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னால் தமிழகத்தை ஆண்ட எல்லா குறுநில மன்னர்களும், ராஜாக்களும் மிகவும் நிறைந்த பொருட் செலவில், பரந்த நிலப்பரப்பில் கோயில்களைக் கட்டியுள்ளார்கள். அவற்றில் பல கோயில்கள் மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் உள்ளன. அன்றாட பூஜை செய்வதற்குக்கூட வசதி வாய்ப்புகள் இல்லை. எனவே, இந்த அவலநிலையைப் போக்க மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பல நல்ல திட்டங்களை தீட்டியுள்ளார்கள். மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ள கோயில்களுக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் செலவுக்கென்று ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வழி வகுத்துள்ளார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் இருநூறுக்கு மேற்பட்ட கோயில்கள் தமிழகத்தில் பயன்பெற்று வருகின்றன.

மதுரை மாநகரில் டவுன்ஹால் ரோடு என்று அழைக்கப்படும் மையப் பகுதியில் தெப்பக் குளம் உள்ளது. கடந்த 10 வருடங்களுக்கு முன்பாக இந்த தெப்பக் குளத்தில் தண்ணீர் தேங்கி மாநகரின் மையப்பகுதி சிறந்த புண்ணியஸ்தலமாக நற்பெயர் பெற்று வந்தது. தற்போது தண்ணீர் தேங்காமல் கிடப்பதால் குப்பைக் கூளங்கள் நிரப்பப்பட்டு மிகவும் அசுத்தமான இடமாகவும், பொதுமக்கள் கழிப்பறையாகவும் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. எனவே, இந்தச் சீர்கேட்டை நீக்கும் வகையில் அந்த இடத்தை வணிக மையமாக மாற்ற அறநிலையத்துறை முயற்சி

செய்தது அந்த முயற்சியின் அடிப்படையில்தான் அந்த இடத்தை அண்டர் கிரவுண்ட் குளிர் ஊற்றப்பெற்ற வணிக மைய மாக ஆக்குவதற்காக கடந்த 1986 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 13 ஆம் தேதி மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டியுள்ளார்கள். டெல்லி மாநகரில் உள்ள பாலிக்கா பஜார் என்ற வணிக மையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த வணிக மையம் அமையவிருக்கின்றது. அகில இந்திய அளவில் தமிழகத்தில் மதுரை மாவட்டத்தில்தான் முதன் முறையாக இந்த வணிக மையம் அமைய இருக்கிறது.

நமது நாட்டில் ராஜாக்களின் மானியத்தை ஒழித்து இப் போது ராஜாக்கள் எந்தவொரு அதிகாரமும் செலுத்தமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதைப்போல அந்தப் பரம்பரை தர்மகர்த்தாக் களும் தங்களுக்குள் தனியாக ராஜ்யம் செலுத்திக் கொண்டு அந்தக் கோயில்களுக்கு வரும் நிதியை தங்கள் சொந்தத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த பரம்பரை தர்ம கர்த்தா முறையை ஒழிக்கவேண்டும்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாரியம்மன் கோயில் தெப்பக் குளத்தில் இப்போது தண்ணீர் இல்லை. எனவே, வேறு வகையில் அதை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிற நமது அரசினுடைய எண்ணத்தை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். மாரியம்மன் கோவில் தெப்பக்குளத்தை தோண்டி அதிலிருந்து எடுத்த மண்ணால் கட்டப்பட்டதுதான் திருமலை நாயக்கர் மகால், எனவே அந்த மகாலை கட்டுவதற்கு அடித்தளமாக இருந்தது. அதன் நடுவில் ஒரு மைய மண்டபம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு தேர் திருவிழா நடந்து கொண்டிருப்பது உண்டு. மதுரை மாநகரில் அந்த மாரியம்மன் தெப்பக் குளத்தை மீண்டும் தண்ணீரால் நிரப்பி தேர் ஓட்டுவதற்காக வைக்கவேண்டும். பக்கத்தில் பலயிடங்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் அங்கே குளிரூட்டு வாணிக மையத்தை வைப்பதற்கு கூட அரசு பரிசீலனைச் செய் தால் நல்லது என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

திரு. சி. சுப்புராயர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனது தொகுதியின் எல்லையில் கிழக்கு மலைத் தொடரில் வரலாற்று சிறப்பு மிக்க கண்ணகி கோட்டம் அமைந் துள்ளது. கிழக்கு மலைத் தொடரில் சுமார் 5,000 அடி உயரத் தில் தேக்கடி வன விலங்கு சரணாலயத்தை அடுத்து உள்ள அருமையான மலைப் பகுதியில் இந்த கண்ணகி கோட்டம் அமைந்துள்ளது. கண்ணகி கோட்டம் மிகவும் சீர்கேடான நிலை யில் உள்ளது. தமிழகத்தில் இருந்து எந்தவிதமான போக்கு வரத்து சாலைகள் கிடையாது. தமிழக எல்லையிலிருந்து கேரள மாநில எல்லைக்குள் நுழைந்து கேரளாவைச் சேர்ந்த வனத் துறை சாலைகளின் வழியாகத்தான் சென்று வழிபட முடியும்.

பக்தர்களாக இருந்தாலும் சரி, அரசு துறை தமிழக அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி நினைத்த நேரத்தில் அங்கு சென்று அந்த கண்ணகி தெய்வத்தை வழிபட முடியாது. கேரள மாநில வனத்துறை அதிகாரிகளிடம் முன் அனுமதி பெற்றுதான் அங்கு செல்ல முடியும். அவர்கள் அனுமதி தராமல் நாம் அங்கு சென்று தெய்வத்தை வழிபட முடியாது. எனது தொகுதியின் எல்லையில் உள்ள பழியங்குடி என்னுமிடத்தில் இருந்து கண்ணகி கோயிலுக்கு செல்ல தமிழகத்தின் எல்லைக்குள்ளே பாதை அமைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் லோயர் கேம்ப் என்னும் இடத்திற்கு அருகில் மலையாள பகவதியம்மன் கோயில் உள்ளது. இது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த கோயிலாகும். இந்தக் கோயில் தனியார் நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கி வருகின்றது. இந்தக் கொயிலை அரசு ஏற்று பல நற்பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமாய் தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் இந்த பரம்பரை தர்மகர்த்தாவுக்கு இந்த அறநிலையத்துறை சட்டத்தின் செக்‌ஷன் 21 பாதுகாப்பாக இருக்கிறது. அந்த சட்டத்தை திருத்தி இந்த பரம்பரை தர்மகர்த்தா முறையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் சமூக நலக்காடுகள் நல்ல முறையில் செயல் பெற்று வருகின்றன. ஊரக வளர்ச்சித் துறை ஊக்கத்துடனும் சமூக நல காடுகள் ஏராளமாக உருவாக்கப்பெற்று வருகின்றது. ஆங்காங்கே தரிசாக உள்ள நிலங்களிலும் சாலை ஓரங்களிலும், வாய்க்கால் கரை ஓரங்களிலும் ஏராளமான மரக் கன்றுகள் நடப்படுகின்றன.

தமிழகத்தின் வனப் பகுதிகளில் வசிக்கும் பழங்குடியினர் நலனைக் கருதி தமிழக அரசு பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டப் என்ற சிறந்த ஒரு திட்டத்தை தமிழக அரசு அறிவித்து உள்ளது.

எனது தொகுதியில் உள்ள கோப்பையில் இருந்து ராமக்கல் மெட்டு என்ற மலைப்பகுதிக்கு செல்லும் வழியில் சுமார் 200-க்கு மேற்பட்ட பழங்குடியினர் வசித்து வருகின்றார்கள். ஆனால் இந்தப் பகுதியில் எந்தவிதமான போக்குவரத்து சாலைகளும் கிடையாது. தமிழக நெடுஞ்சாலைத் துறையினர் சீரிய முயற்சியினால் கோம்பையில் இருந்து ராமக்கல் மெட்டுக்கு பாதை அமைக்கும் திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆனால் இந்த சாலை வனத்துறைக்கு சொந்தமான வனப் பகுதியில் செல்வதால் வனத்துறை அதிகாரிகளின் அனுமதி இல்லாமல்

இந்தத் திட்டம் செயல்படாமல் நின்று கொண்டு வருகின்றது. எனவே, மத்திய அரசிடம் இந்தச் சாலைக்கு அனுமதி பெறுவதற்கு ஆவன செய்யுமாறு மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக தேயிலை தோட்டக் கழகம் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது. அதேபோல் எனது தொகுதியில் மேகமலை என்ற ஹைவேஸ் மலைப் பகுதியில் தனியாருக்குச் சொந்தமான தேயிலைத் தோட்டங்கள் உள்ளன. தேயிலை செடிகள் நன்றாக வளர்வதற்கு ஆரோக்கியமான சூழ்நிலை இருப்பதால் இந்தியாவில் இங்குதான் தேயிலை அதிகமாக உற்பத்தி ஆகிறது. தனியார் கம்பெனிகள் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி ஏராளமான லாபங்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள். இந்தப் பகுதியில் வனத்துறைக்குச் சொந்தமான பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ளன. இந்த நிலங்களில் தேயிலை பயிர் செய்யப்பட்டால், பொன் விளையும் பூமியாக மாற்றப்படும். எனவே, தமிழ்நாடு தேயிலை தோட்டக் கழகத்தின் மூலம் மேகமலை என்ற ஹைவேஸ் பகுதியில் உள்ள வனத்துறைக்கு சொந்தமான நிலங்களை தேயிலை தோட்டங்களாக மாற்ற ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்பத்தூர் சந்தன கிடங்கில் பணி புரியும் 100 பேர்கள் கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக பணி நிரந்தரப்படுத்தாமல் இருந்து வருகின்றனர். இவர்களை பணி நிரந்தரப்படுத்தி ஆணையிட வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 6-40).

சில செய்தித் தாள்களில் தமிழக அரசைப் பற்றியும் தமிழக அமைச்சரவையில் உள்ள அமைச்சர்களைப் பற்றியும் தவறான பொய்யான செய்திகளை பிரசுரிக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது கோர்ட் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றால் பல ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது. பிரஸ் கௌன்சில் மூலமாக அவர்கள் மீது துரித நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமாய் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தவறு செய்பவர்கள் மீது கடுமையான தண்டனை எடுக்கவேண்டும். கடுமையான தவறுகள் செய்பவர்களுக்கு பத்திரிகை உரிமையை ரத்து செய்யவேண்டுமென்றும், அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் மாண்புமிகு செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பராயர் அவர்கள் மதுரையில் புகழ்பெற்ற வண்டியூர் தெப்பக்குளம் என்று அழைக்கப்படுகிற மாரியம்மன் தெப்பக் குளத்தை, அதை

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர்.எம். வீரப்பன்]

வேறு காரியத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிய ஒரு கருத்தையொட்டி, மாண்புமிகு குமரி அனந்தன் அவர்கள் அதை அப்படிச் செய்யக் கூடாது என்று கூறினார்கள். நான் ஒன்றை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் நம்முடைய முன்னோர்கள் ஆலயங்களின் பெயரால் உருவாக்கப்பெற்ற திருக்குளங்களானாலும் சரி அல்லது ஏரிகளானாலும் சரி, அவைகளில் எல்லாம் நீண்டகாலத்திற்கு முன்பே இத்தகைய நீரைத் தேக்கி வைத்தால் தான், இங்கே பூமிக்கு அடியிலே அந்த நீர் சேர்ந்து, வறட்சி ஏற்படுகிற காலத்தில் அங்கு பூமியைத் தோண்டினால் நமக்கு நீரை வழங்குகின்ற அந்த விஞ்ஞானத்தை கண்டுபிடித்து, நமக்கு அந்த வாய்ப்பை வழங்கி இருந்தார்கள். இன்றைக்கு நாம் விஞ்ஞான உலகத்திற்கு முன்னால் வளர்ந்துவிட்டோம் என்று அப்படிப்பட்ட நீர் நிலைகளை எல்லாம் மூடுகின்ற அந்தக் கொடுமையான காரியத்தைச் செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால்தான் இயற்கையும் நம்மை வதைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் தான் ஆலயங்களின் பெயரால் இருக்கின்ற திருக்குளங்களுக்காக எவ்வளவு செலவானாலும், இன்றைக்கு காப்பாற்ற வேண்டு மென்ற முயற்சியில் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

இன்றைக்கு நம்முடைய விஞ்ஞான வளர்ச்சித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் வேளாண்மைத் துறையிலே கூட, ஆங்காங்கே கசிவு நீர்க் குட்டைகளை உருவாக்குவதற்கு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், இருக்கின்ற குளங்களை எல்லாம் தூர்த்துவிட்டு. ஆகவே கையிலே வெண்ணெயை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு அலைகின்ற கதையாக நம்முடைய வாழ்வு மாறிக்கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில் ஆலயங்களினுடைய திருக்குளங்களைப் பராமரிப்பதற்கு ஆலய நிதியிலிருந்து முடியாமல், அறநிலையத்துறை செலவிட்டு வருகிறது. அந்த வண்டியூர் தெப்பக் குளத்திற்கு வைகை ஆற்றின் அடியிலிருந்து தண்ணீரை எடுத்து, அங்கே கொண்டு வந்து சேர்க்கின்ற அந்தத் திட்டம் ரூபாய் 20, 25 இலட்சம் செலவிலே நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. இப்போது கூட, அங்கே தண்ணீர் விடப்பட்டு, தெப்பத் திருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அகில உலகத்திலிருந்து வருகின்ற பயணிகள் அந்தத் திருக்குளத்தைப் பார்த்து வியந்து பாராட்டுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் திருக்குளத்தை மூடுகின்ற, அல்லது வேறு காரியத்திற்குப் பயன்படுத்துகின்ற ஒரு எண்ணமே அரசுக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சீ. சிவப்பிரகாசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி அற நிலையத்துறை அமைச்சரவர்கள் 1986–87 ஆம் ஆண்டிற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையினை வரவேற்று, என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை இப்போது தெரிவிக்கின்றேன்.

முதலில் இந்து அற நிர்வாக ஆட்சித் துறையின் சார்பில் பல்வேறு கோயில்களில் —மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் காலத்தில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியுடன் பல்வேறு திருக்கோயில்களில் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரைக்கும், பல 100 ஆண்டுகளாகத் திருப்பணிகள் செய்ய முடியாத கோயில்களில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியினால்தான் அந்தத் திருப்பணிகளைச் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். செய்து முடித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, பல்வேறு திருக்கோயில்களில் திருப்பணிகள் நடந்திருந்தாலும், அந்தக் கோயில்களை இப்போது பராமரிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தக் கோயில்களை ஏதாவது ஒரு திட்டத்தில எடுத்துக்கொண்டு, அந்த கோயில்களை நன்றாகப் பராமரிப்பதற்கு அரசு முயற்சியினை மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்துக் கோயில்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் குத்தகை நிலங்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டு, இன்று ஒரு கோயிலிலிருந்தும் குத்தகை வராத நிலையிருக்கிறது. இந்தக் குத்தகை நிலங்களை அரசு விலைக்கு விற்று, அந்தக் கோயில்களுக்கு நிதி உதவியைச் சேர்க்க முனைந்திருக்கிறது. இதை விரைவாகச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோயில் ஆபரணங்கள், மூலவர்கள் போன்றவற்றைப் பாதுகாக்க, கமிட்டிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கமிட்டியை மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் விரைவாகப் போட்டு, மக்களின் கண்களுக்குத் தெரிகின்ற ஆபரணங்களை நல்ல முறையில் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே அரப்பளீஸ்வரர் திருக்கோயிலுக்கும், நயினாமலை வரதராஜப் பெருமாள் திருக்கோயிலுக்கும் குடிதண்ணீர் கொடுக்க ஒரு சிறப்புத் திட்டம் போட்டு அரசு நிதி உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருக்கோயில்களுக்கு அறங்காவலர்களை நியமிக்கும் பணி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. விரைவாக அறங்காவலர்களை நியமித்தால், மக்கள் குழு ஒன்றைப் போட்டால் கோயில்கள் மேலும் சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மடங்கள் போன்றவைகளை அரசு மேற்கொள்வதற்கு எடுத்துள்ள முயற்சிகளுக்கு மத்திய அரசு அனுமதி தராமல் இருக்கிறது. மத்திய அரசிடம் இருந்து விரைவாக அனுமதி பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சின்கோனா துறை சிறப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சின்கோனா துறை மேலும் சிறப்பாகச் செயல்பட கொய்னா பொருள்களுக்கு ஏற்றுமதிக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் தடை நீக்கப்பட வேண்டும். எனவே கொய்னா பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மைய அரசு விதித்திருக்கும் தடையை நீக்கி அதை மேலும் சிறப்புள்ள துறையாகச் செயல்படச் செய்வதற்கு அரசு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் கொல்லிமலையில் இருந்து சேலத்திற்கு அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகம் பேருந்து விடுவதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. சுற்றுலா பேருந்துகள் கொல்லிமலையில் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து சுற்றுலாப் பயணிகளை கொல்லிமலைப் பகுதிக்கு ஈர்க்கிற வழியில் அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே இளைஞர் விடுதிகள் கட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. பணி இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. விரைவாகப் பணிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

அங்கே தொலை நோக்குப் பார்வைக் கருவி ஒன்றை நிறுவ நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட தொலை நோக்குக் கருவியை வாங்குவது என்று இன்னும் முடிவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. நல்ல கருவிகளை வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொல்லிமலை சுற்றுலா மையம் மக்களைக் கவர்கிற வகையில் 4 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை சாலை போட ஆதித் திராவிட நலத்துறை மூலமாக ரூபாய் 40 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டும் மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைக்காமல் ஏறத்தாழ ஒரு வருடமாக அந்த நிதி தேங்கி நிற்கிறது. மத்திய அரசிடம் விரைவாக அனுமதி பெற்று சாலை போட தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சினிமாத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தணிக்கைத் துறை அதிகாரிகள் இல்லாத காரணத்தால் பல படங்கள் வெளிவர முடியாமல பல சிறு பட அதிபர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலை இருக்கிறது. விரைவாக அந்த தணிக்கைத் துறை அதிகாரிகளை நியமிக்க மத்திய அரசுக்கு தமிழக அரசு பரிந்துரை செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செய்தித் துறை மூலமாக இன்று தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் பொருட்காட்சிகள் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. காலையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கையில் இந்தப் பொருட்காட்சிக்கு ஒரு வாரியமே அமைக்க திட்டம் உள்ளது என்று

சொன்னார்கள். அதை வரவேற்பதோடு மாவட்டங்களில் தலைநகரங்களுக்கு அடுத்து உள்ள பெரிய நகரங்களிலும் இத்தகைய பொருட்காட்சிகளை நடத்த முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத்துறையைப் பொறுத்த வரையில காட்டுவளம்தான் நாட்டின் வளம் என்பதை உணர்ந்து வனங்களின் வளத்தைப் பெருக்க மைய அரசும், மாநில அரசும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றன.

பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்தும், காடுகளில் மலைவாழ் மக்கள் பலர் சந்தன மரங்களைப் பிடுங்குகிற அந்த வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியான கூலி கொடுக்கப்பட்டு வந்தாலும், அவர்கள் இத்தகைய வேலையில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இதற்கு நல்ல முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்து இவைகளைத் தடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

சந்தன மரத்தைத் திருடி விற்கிறவர்கள் மீது கோர்ட்டில் வழக்குப் போடப்படுகிறது. அவர்கள அங்கே ஸ்டே' வாங்கி உடனடியாக விடுதலை பெற்று விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற அவர்கள் செய்யும் குற்றங்களுக்கு வனத்துறை அதிகாரிகளே அபராதம் விதித்து அரசுக்கு வருவாய் தரும் வகையிலே முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வனத்துறை சிறப்பாகச் செயல்பட மாநில அளவில் தலைவர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், தேயிலைத் தோட்டக் கழகம், ரப்பர் தோட்டக் கழகம், வனவிலங்குகள் பாதுகாப்புக் கழகம், சோஷியல் பாரஸ்ட்ரி போன்ற பல்வேறு அமைப்புகளுக்கு தனி அந்தஸ்து உள்ள வனத்துறைத் தலைவர்களை நியமித்து அந்தத்துறை மேலும் சிறப்பாகச் செயல்பட வழிசெய்தால் அது நல்ல வாய்ப்பாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 6-50)

அடுத்து மலைவாழ் மக்கள் பகுதியிலே பாரஸ்ட் லைன் என்று சொல்வார்கள். அதை வெட்டுவதற்கு மிகக் குறைந்த கூலியைத்தான் அரசு தருகிறது. அதை மாற்றியமைத்து தற்கால சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு தினக்கூலியை நல்ல முறையிலே கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சோஷியல் பாரஸ்ட்ரி சிறப்பாக செயல்படுத்தப் படுகிறது. ஸ்வீடன் நாட்டு உதவியுடன் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறோம். 15 லட்ச ரூபாய் திட்டத்திலே ஏரி குளங்கள் சிறப்பாக அமைக்கப்படுகின்றன. அந்தத் திட்டத்தை மேலும்

சிறப்பாக அமைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் மேலும் பல பதவிகளை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு போதிய நிதியாதாரங்களைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலைவாழ் மக்களின் பொருளாதாரம் முன்னேற்றம் அடைய 1982 ஆம் ஆண்டு வனத்துறையின் மூலமாக பாரஸ்ட் நிலத்திலே ஏலப் பயிரிடுவதற்கு அரசாணை பிறப்பித்தார்கள். ஆனால் இதுவரை செயல்படாத நிலை இருக்கிறது. அதற்காக மாவட்ட அளவிலே குழுவை அமைத்து அந்தந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கிற மலைவாழ் மக்களின் குடும்பங்களுக்கு நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை செயல்படுத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வண்டியூர் மாரியம்மன் தெப்பக்குளத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. சுப்புராயர் சொன்னது வண்டியூர் மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் அல்ல. காலேஜ் அவுஸிலிருந்து டவுன் ஹால் ரோடிலே வரும் போது சிறு தெப்பக்குளம் கிழக்குப் பக்கத்திலே காய்கறி மார்க்கட், சுற்றிலும் கடைகள் ஆக இருக்கிற தெப்பக்குளம். ஏற்கெனவே அந்த தெப்பக்குளம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தனியாருக்குச் சொந்தமாக இருப்பதால் அவர்களுக்கும் அறநிலையத் துறைக்கும் ஒரு வழக்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு நான் விளக்கம் அளித்து இருக்கிறேன். திரு. இராமநாதன் சொல்கிற கூடலழகர்ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான அந்த தெப்பகுளத்தை அவர்கள் சொல்லி இருந்தால் ஏற்கனவே பயனற்றுப்போய் அதற்கு எந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் தண்ணீர் வரமுடியாமல் வேறு தவறான காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துகிற வகையில் பாழ்பட்டுப் போய் இருக்கிற அந்த இடத்திலே ஒன்றரை கோடி ரூபாய் செலவில் மிகச் சிறந்த ஏர்கண்டிஷன் அங்காடி ஒன்று அமைக்க உலகத் தமிழ்ச் சங்க தொடக்கவிழாவிற்கு வந்திருந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலே எந்தச் சிக்கலும் இல்லை. சம்பந்தப்பட்ட வைணவ சமயச் சான்றோர்களும் ஆலய நிர்வாகிகளும் எல்லோரும் அதற்கு ஒப்புதல் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்கான திட்டம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

[1986 ஏப்ரல் 25

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

*திரு. கே. கல்லன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா, காட்டுவளம், செய்தி சுற்றுலா, அறநிலையத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது இந்தியதேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். சின்கோனா துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஏறக்குறைய 125 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கப்பட்ட துறையாகும். மிக முக்கியமாக மலேரியாவை ஒழிக்கப் பயன்படும் சின்கோனா மருந்தை தயாரிப்பதற்கு ஏற்பட்ட ஒரு துறையாகும். அந்த மருந்து மற்ற சில வியாதிகளையும் குணப்படுத்தும் என்று நிபுணர்கள் சொன்ன அடிப்படையில் அது ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஏறக்குறைய 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் அந்தத் துறை தன்னிடத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பல்வேறு தைலங்களை தருகிற செடிகளை வளர்ப்பதிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. அதிலே நல்ல வருவாய் வருகிறது. ஆனால் நாம் நினைத்த அளவுக்கு வருவாய் இது வரையில் வரவில்லை. தயவுசெய்து அதற்காக ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி அந்த முயற்சியின் மூலம் அந்த வருமானத்தைப் பெருக்கவேண்டும். வாசனைத் திரவியங்களைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. அங்கே கிடைக்கின்ற பொருட்களின் மூலம் வாசனைத் திரவியங்களைச் செய்வதற்காக அங்கே ஒரு பேக்டரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏறக்குறைய 3,000 பேர்கள் நிரந்தர வேலையாட்களாக உள்ளார்கள்; ஏறக்குறைய 1,000 பேர்கள் கேஷுவல் லேபரர்களாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களையும் இந்தத் துறையில் எதிர்காலத்தில் நிரந்தரம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களின் வீடுகளில் மின்சார வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது; அவர்களுக்குச் சரியான முறையில் ரேஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. தயவு செய்து அதை நீங்கள் கவனித்து அவர்களுக்கு இருக்கின்ற இந்தக் குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நாம்—இந்திய அரசும், தமிழக அரசும்—வேண்டிய அளவிற்கு –33 சதவீதத்தை எட்ட பல திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறோம். அந்தத் திட்டங்களை நல்லவிதமாகச் செயல்முறையில் நடத்தினாலன்றி நிச்சயமாக எதிர்காலத்திலே நமக்குப் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடும். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏறக்குறைய 16 விழுக்காடு காடுகள்தான் இருக்கின்றன. காடுகள் அழிவது நிச்சயமாக இன்னும் நிறுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் இதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. தயவு செய்து அமைச்சரவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டக் கலெக்டர் இல்லத்தின் எதிரேயும், உயர் அதிகாரிகள் தங்கும் ஆரம்பி ரிசர்வ் பாரஸ்டில் உள்ள ஒரு பகுதியில் டி.எப்.ஓ. வசித்துக்கொண்டு வருகிறார். அந்தக் காட்டைப்பொறுத்த வரையில் ஏறக்குறைய வழி ஓரத்திலே உள்ளதே தவிர, உள்புறம் ஒன்றுமே இல்லாமல் மொட்டை அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக இதை அமைச்சரவர்கள் என்னுடன் வந்தாலும் நேராகவே நான் காட்டுகிறேன்; இல்லை யென்றால் ஏதாவது ஒரு அதிகாரியை அனுப்பினாலும் நிச்சய மாக அவர்கள் அதைப் பார்க்கலாம்.

உதகை முனிசிபாலிட்டிக்கு உட்பட்ட தலையாட்டுமந்து பகுதியில் வன இலாக்காவைச் சேர்ந்த பெரிய பெரிய மரங்கள் வெட்டப்பட்டு, இலட்சக்கணக்கான மரங்கள் போகின்றன. இதைக் குறித்து மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்களுக்கும், டி.எப்.ஓ. அவர்களுக்கும் பலமுறை புகார் செய்தால், புகார் செய்த ஒரு வாரத்திற்கு அது நிச்சயமாக நிறுத்தப்படும்; மீண்டும் அது களவு போய்க்கொண்டே இருக்கிறது.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் உங்கள் கொள்கைக் குறிப் பின்படி ஏறக்குறைய 25,000 குற்றங்களுக்கு மேல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள்; ஏறக்குறைய 106 பணியாளர்கள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள்; 1,531 பணியாளர்கள் மீது குற்றத்தாள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற விவரங்களைக் கொடுத்திருக் கிறீர்கள். இதைப்பார்க்கின்றபொழுது நிச்சயமாக நாம் அழிக்கும் நிலையை போதிய அளவிற்குத் தடுக்கவில்லை என் பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

நீலகிரி மாவட்டத்தில், கடந்த இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் னால் கூட லாரியிலிருந்து கேரளாவிற்கும், கர்நாடகத்திற்கும் பெருமளவில் விறகுகள் கடத்தப்பட்டன என்று சொல்லி, அமைச்சரவர்கள் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்ததன்பேரில் ஏறக்குறைய முழுமையாக அது தடுக்கப்பட்டது. அதே பாணி யில் நாம் செய்தால் இப்பொழுது கீழ்கோத்தகிரியிலிருந்தும், மற்றப் பகுதிகளிலேயிருந்தும கடத்தப்படும் பொருள்களை நாம் நிச்சயமாகத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உச்சி கவுடர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல இந்தக் கற்பூர மரங்களை நடுவதில் சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாக இருக் கின்றன. இரண்டு மூன்று முறை இந்த மன்ற கூட்டத் தொடரில் இதைப்பற்றி நாம் பேசியுள்ளோம். இதைப்பற்றி மத்தியிலே யிருந்து வந்த ஆராய்ச்சியாளர், இதனால், பாதிப்பு இருக் கின்றது என்று சொன்னார்கள். போன வருஷம் கேரளாவிலே

ஒரு செமினார் நடக்கின்றபொழுது இந்தியாவிலிருந்து வந்த பல நிபுணர்களும், இதனால் ஓரளவிற்குப் பாதிப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, தயவு செய்து நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில் கற்பூர மரங்களை நட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசு சின்கோனாவைப் பொறுத்தவரையில் சில்வர் ஓக்ஸ் ஷெட்யூலில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது விலை உயர்ந்த மரம் அல்ல. இதை ஷெட்யூலில் வைத்திருக்கிறார்களே தவிர, நீலகிரியில் உள்ள அத்தனை சில்வர் ஓக்ஸ்-ம் கடத்தப்பட்டு வருகிறது; வெட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த கட்டுப்பாட்டை எடுத்தால் விவசாயிகளுக்குத் தக்க விலை கிடைக்கும். தற்போது மூன்றில் ஒரு பாகம் விலை கூட கிடைப்பதில்லை. எனவே, தயவு செய்து அதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 7—00)

நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே ஏழை மக்களுக்கு விறகு தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து அவர்களுக்கு விறகு கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் கூட்டுறவுத் தேயிலை தொழிற்சாலைகளுக்கு, மற்றும் வன இலாகாவைச் சேர்ந்த தேயிலை சாலைகளுக்கும் தேயிலை தயாரிப்பதற்காக விறகுகளை வழங்குகிறோம். ஆனால், அங்கு டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 500, ரூ. 600-க்குக் கொடுக்கிறோம். ஆனால், விஸ்கோசுக்கு நாம் கான்ட்ராக்ட் விட்டிருக்கிறோம். இன்றைய நிலையில், நீங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் விலை சரிதானா என்று பார்த்து, கட்டுப்படியான விலையில் வழங்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமூகக் காடுகளைப் பொறுத்தவரையில், நீலகிரியிலே நல்ல விதமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால், காடுகளை அழிப்பது அதிகமாக இருப்பதால், நாம் சமூகக் காடுகள் திட்டம் மிகவும் மேம்பாடாக இருக்க வேண்டுமென்று செயல்பட்டாலும், அதற்கு ஈடாக இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு, நாம் அந்தத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டியுள்ளதால் ஒரு மரம் வெட்டுவதற்கு இரண்டு கன்றுகள் நடப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியும், எங்கெங்கே காலி நிலம் இருக்கிறதோ, அந்த நிலங்கள் அத்தனையிலும் வார் (war footing) புட்டிங்கில் மரங்கள் நட்டாலொழிய நீலகிரியைக் காபாற்ற முடியாது என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். சுற்றுலாவைப் பொறுத்தவரையில், உதகையிலே பல மேம்பாடு

திட்டங்களை நீங்கள் ரூ. 28 கோடியில்செய்வதாக இருக்கிறீர்கள். பல திட்டங்களைச் செய்திருக்கிறோம் மேலும் பல திட்டங்களைச் செய்ய இருக்கிறோம், அதற்கு நன்றி.

உதகையிலே, குதிரைப் பந்தயத்தை அரசு எடுத்துக்கொண்டு, நடத்திக் கொண்டு வருகிறது. இந்த இரண்டு மாதங்கள் மட்டும் அல்ல, இன்டர்வென்யு பெட்டிங் என்று ஏறக்குறைய வருடத்தில் 200 நாட்கள், இன்டர்வென்யு பெட்டிங் நடக்கிறது. அதனால், பெரும்பாலும் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், அரசு அதிகாரிகள், சாதாரண மக்களின் பொருளாதாரம் அதிக அளவில் பாதிக்கப் படுவதால், தயவுசெய்து அந்த இன்டர்வென்யு பெட்டைத் தடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உதகையைப் பொறுத்தவரையில், அது நல்ல சுற்றுலா மையம். ஆகவே, அங்கே ஒரு டி.வி. சென்ட்டர் அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டு உதகையிலுள்ள உலகப் பிரசித்தி பெற்ற பொட்டானிக்கல் கார்டனுக்கு அன்னை இந்திரா அவர்கள் பெயரிடுவதாக இந்த மன்றத்தில் அவை முன்னவர் அறிவித்தும், இதுவரை எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்காதது, அதிர்ச்சியை மட்டும் தரவில்லை, வருத்தத்தையும் தருகிறது. உடனடியாக அந்தப் பெயர் இடுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில், குறிப்பாக, உதகையைப் பொறுத்தவரையில், மலைவாசஸ்தலம். அது தனித் தன்மை வாய்ந்ததாக இருந்தது. இப்பொழுது அந்தத் தன்மை படிப் படியாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது. சில இடங்களில், 80 அடி, 100 அடி வெட்டி, வீடுகள் கட்டுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தனித் தன்மையை நீங்கள் காப்பாற்ற வேண்டும். அதே நேரத்தில், லைசன்ஸ் வாங்காத நூற்றுக்கணக்கான கடைகள் ஏற்பட்டு, நல்ல கவர்ச்சிகரமான, தோற்றத்தைக் கெடுக்கிறது. தயவுசெய்து அதையும் நீங்கள் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதகையைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு ஒரு மாரியம்மன் கோவில் இருக்கிறது. ஏறக்குறைய ரூ. 10 இலட்சம் செலவில் உட்புறத்தில் அதை நாம் செப்பனிட்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது ராஜகோபுரம் கட்ட இருக்கிறோம். தயவுசெய்து, நீங்கள் உல்லாச அபிவிருத்திக்கும், கோவில் அபிவிருத்திக்கும் ரூ. 5இலட்சமாவது அரசு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று காலையில் பேசும்பொழுது மாண்புமிகு ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் பத்திரிகையாளர்களைப் பற்றிச் சொன்னார். அவர்களுக்கு அதிகம் பென்ஷன் தொகை தர வேண்டுமென்று கோருவது நியாயமானது. இப்பொழுது ரூ. 250 கொடுக்கிறார்கள். அதை உயர்த்த வேண்டும். நான் மாண்புமிகு

அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், , அது ரூ. 500 ஆக இருந்தால் நல்லது. அதே நேரத்திலே, இன்கம் சீலிங் ரூ. 5,000 ஆக்கியுள்ளார்கள். அது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அந்த சீலிங்கை, ரூ. 12,000 முதல் ரூ. 15,000 வரை ஆக்கினால், அது உபயோகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராச்சுவிட்டியை நீங்கள் ரூ. 10,000 ஆக வரம்பு வைத்திருக்கிறீர்கள். தயவுசெய்து, 15 ஆண்டுகள் யார், யார் வேலை செய்து இருந்தாலும், இந்த வரம்பு பயன் படாது. ஆகவே அதை ரூ. 40,000, ரூ. 50,000 ஆகச் செய்தால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி ஏற்படுத்திக்கொடுக்க நல்லதொரு திட்டத்தைத் தீட்டி, விரைவிலே வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையிலே குறைந்த வட்டியில் வீடுகளைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

விளம்பரத்தைப் பொறுத்தவரையில் தினமணி, எக்ஸ்பிரஸ், இந்து பத்திரிகைகள் போன்ற தரமான பத்திரிகைகளுக்கு, அந்தப் பத்திரிகைகளின் தரத்திற்கு ஏற்ப விளம்பரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று காலையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் ஒருவருடைய குடும்பத்திற்கு ஒருசில நன்மைகளைச் செய்ததாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று ஏற்கெனவே அறநிலையத்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. பரமேஸ்வரன் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் நன்மை செய்யவில்லை, உள்ஆட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. கக்கன்ஜி அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் சில நன்மைகளைச் அரசு செய்திருக்கிறது என்பதை நினைவூட்டி, இந்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*மாணபுமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற செய்தி-சுற்றுலாத் துறை, அறநிலையத் துறை, வனத் துறை போன்ற துறைகளுக்காக ஐந்து தலைப்புகளில் 44,02,81,000 ரூபாய் மானியத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கூறுகின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதத்திலே 17 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு , பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கலந்துகொண்டு, தங்களுடைய சிறந்த கருத்துக்களை வழங்கியதற்காக முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காலையிலும் மாலையிலும் மிகுந்த அக்கரையோடு இங்கே உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்ததற்தாக நான் மீண்டும் நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

காரணம், இந்தத் துறைகளுடைய முக்கியத்துவத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்ந்துகொண்டு, தங்கள் கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பினார்கள் என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. அப்படி கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் செய்தித்துறை பற்றி இங்கே நம்முடைய உறுப்பினர்கள் அதிகமாக கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவில்லை, என்றாலும் மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. இராமநாதன் அவர்களும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. கல்லன் அவர்களும் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னர்கள். நேரம் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால் நான் இந்த விவாதத்தை நீட்டித்துக்கொண்டு போக விரும்பவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு பொறுப்பிலே இருக்கிற எங்களுக்கு எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்கின்ற போது அதற்கு பதில் அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஏற்பட்டு விடுகிற காரணத்தாலேதான் சில கருத்துக்களை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறோம். அப்படி பதில் சொல்லுகிற நேரத்தில் முன்னால் என்ன நடைபெற்றது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயம் எங்களுக்கு வந்துவிடுகிறது. இதற்கு முன்னாலே நடைபெற்ற செய்திகளை எடுத்துச் சொல்வது தேவையில்லை ; அன்றைக்கு இருந்தவர்கள் தவறாக நடந்துகொண்ட காரணத்தாலேதான் இன்றைக்கு நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள் ; ஆகவே நீங்களும் அந்தத் தவறை ஏன் பின்பற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமநாதன் அவர்கள் இன்று காலையிலே குறிப்பிட்டார்கள்.

ஆனால் இதிலே ஒரு சங்கடம் என்னவென்றால் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாத எதிர்கட்சியிலிருந்து சில கருத்துக்களைச் சொல்லுகிற போது அவர்களுக்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று சான்றிதழை ஆளுகிற கட்சி எடுத்துவைக்க முடியாது. ஆனால் ஆட்சியிலே நீண்ட காலம் இருந்து, சிறந்த சாதனைகளை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று பெருமைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற ஒரு கட்சியின் சார்பில் உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது சில கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள்.

(இரவு 7-10)

அப்படி எடுத்து வைத்தால் உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் எப்படி இவைகள் எல்லாம் நடந்தன என்று எடுத்து முன்மாதிரியாக வைக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை இயற்கையாகவே, அவர்களாகவே, உருவாக்கித் தந்துவிடுகிறார்கள் என்பதையும், அது தவிர்க்கப்பட முடியாதது என்பதையும் அருள்கூர்ந்து மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1986 ஏப்ரல் 25

பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் எல்லோருக்கும் பொதுவான முறையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும்; சமமாக வழங்கவேண்டுமென்ற கருத்து ஒரு நல்ல தத்துவமாகத் தோன்றுகிற வகையில் எடுத்து வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு ஆளுகிற கட்சியும் பொறுப்பிலே இருக்கிற காலத்திலே எதிர்க்கட்சிகள் இந்தக் குறையைச் சொல்வதும், அதற்கு ஆளுகிற கட்சியின் சார்பிலே பதில் சொல்வதும் நடைமுறையாகவே இருந்துவருகிற ஒன்றாகும். இதிலே இருந்து யாருமே தப்ப முடியாது. இங்கே கூட அறநிலையத் துறை பற்றிச் சொல்கிறபோது காங்கிரஸ் கட்சியின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜாராமன் அவர்கள் இந்தத் திருப்பணிகள் எல்லாம் விளம்பரத்திற்காகத்தான் நடத்தப்படுகின்றன என்று கூடச் சொன்னார்கள். அப்படி என்றால் அந்தக் காலத்திலிருந்து நடைபெறுகிற திருப்பணிகள் எல்லாம் விளம்பரத்திற்காகத்தான் நடத்தப்பட்டதா அல்லது அப்படி விளம்பரம் பெற முடியும் என்றால் அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏன் செய்யாமல் விட்டு விட்டார்கள் என்று கேட்டால் காங்கிரஸ் கட்சியை எதிர்க்கிறேன் அல்லது குறை சொல்கிறேன் என்று பொருள் அல்ல. ஆளுகிற கட்சியிலே இருப்பவர்கள் பேசுகிறபோது கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாகப் பேச வேண்டும். அப்படி எச்சரிக்கையாகப் பேசாமல் இப்படிப் பேசுவதன் காரணத்தால் தான் நீங்கள் இருக்கிறபோது இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடந்திருக்கிறதே, அதற்கு என்ன பதில் அளித்திருக்கிறீர்கள் என்று எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய அவசியம், கட்டாயம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

இந்த சட்டமன்றப் பேரவையில் 7—3—1973-லும், சட்டமன்ற மேலவையில் 8—3—1973-லும் அன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றிருந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், இந்தப் பிரச்சினையை எதிர்க் கட்சியிலே இருந்து எடுத்துச் சொன்னபோது ஒரு பதிலைத் தந்தார்கள். எங்களைப் பற்றிய குற்றச் சாட்டுகள் வருகிற நேரத்தில் நாங்கள் முன்னாள் இருந்த முன்மாதிரிகளை என்ன என்று பார்ப்பது வழக்கம். அதிலே நல்லவற்றை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறோம். நல்லவையல்ல என்றால் அதை நாங்கள் விட்டுவிடுகிறோம். ஆகவே அனுபவம் மிக்க ஒரு முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகையை நீண்ட காலத்திற்கு முன்பாகவே தொடங்கி, ஆசிரியராக இருந்து, பத்திரிகையாலேயே வளர்க்கப்பட்ட ஒரு கட்சியின் மிகச் சிறந்த தலைவராக விளங்குகிற ஒருவர் பத்திரிகைகளைப் பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில் தவறு இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமநாதன் அவர்களுக்குக் கூட இது மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கும். முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு என்ன சொன்னார்கள் என்பதை மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு அடுத்த விஷயத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்.

86 ஏப்ரல் 25]]]திரு. ஆர். எம்.வீரப்பன்]

இன்றைய மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் அன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பு கிறார்கள். காரணம் அதற்கு முன்னாலே திரு. கோபால் என்ற உறுப்பினர் இதைப்பற்றிப் பேசி இருக்கிறார்கள். அதை எடுத் துக்காட்டி டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் பதிலளிக்கிறார். 'திரு. ஹண்டே அவர்களுக்கு இவ்வளவு அவசரம் கூடாது, அடுத்த பாயின்ட் அது தான், திரு. கோபால் அவர்கள் சொன்னார்கள், குறித்து வைத்திருக்கிறேன், அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இரண்டாண்டு காலத்திற்கு பத்திரிகை விளம்பர செலவுகளுக்கு ரூபாய் 2.18 இலட்சம் என்றும் அது இப்போது அதிகமாகிவிட்டது என்றும் திரு. கோபால் அவர்கள் குறிபிட் டார்கள். முதலிலே ஒரு விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது எவ்வளவு பொது நிறுவனங்கள் இருந்தன, பொதுத்துறைகள் இருந்தன, அப்போது விளம்பரச் செலவு எவ்வளவு குறைவாக இருந்தது, இன்றைக்கு அது எவ் வளவு அதிகமாகி இருக்கிறது என்று விளம்பரச் செலவு அதிகமான தற்கும் காரணத்தை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு இந்தப் பத்தி ரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுப்பதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகி றது என்று எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே சாட்டப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளுக்கு முன்னாள் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், அவர்களுடைய பேச்சுக்கு, செயலுக்குத் துணையாக சான்றாக அன்றைக்கு இந்தியப் பிரதமராக இருந்த காலம் சென்ற வணக்கத்திற்குரிய அன்னை இந்திராகாந்தி அம்மை யார் அவர்கள் டெல்லியில் செய்தி விளம்பரத்துறை அமைச் சர்கள் மாநாட்டில் பேசிய ஒரு கருத்தை இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் எடுத்துக்காட்ட வில்லை. மாண்புமிகு முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய அந்தப் பகுதியை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்பு கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

டிசம்பர் மாதம் 8 ஆம் தேதி புது டெல்லியில் செய்தி விளம்பரத்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத் துப் பேசும்போது அரசாங்க விளம்பரச் சாதனங்கள் அரசாங் கத்தினுடைய கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்குத்தான் பயன்படுத் தப்பட முடியுமே தவிர அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைக் கடுமை யாக விமர்சிக்கிறவர்களுக்காக அல்ல என்பதை இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இன்னும் சொன்னால், மக்கள் ஒரு அரசாங்கத்தை, அதனுடைய கொள்கையை ஏற்று, அதை அமல்நடத்துவதற்காக தேர்ந்தெடுத்திருக்கும்போது, அந்த மக்களுடைய வரிப் பணத்திலிருந்து செலவு செய்யக் கூடிய அந்த விளம்பரம், அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கிற முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று பிரதமர் அவர்கள் குறிப்பிட்டி ருக்கிறார்கள்'' என்று அவர், பிரதமர் அவர்கள் சொன்ன

கருத்தை, இங்கே அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, இந்த அவைக்கு தெரிவிக்கிறார்கள் என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுதான் உங்களுடைய பதிலா என்று கேட்டால், அந்த பதிலிலே இருக்கிற ஒரு அடிப்படை உணர்வை நாங்களும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்றாலும், நாங்கள் அந்த அளவிற்கு எதிர்க்கட்சி பத்திரிகையா அல்லது எதிர்க்கின்ற பத்திரிகையா என்பதற்காக பார்த்து விளம்பரங்களைத் தருகிற அந்த முடிவை, அந்த அடிப்படையிலே மேற்கொள்வது இல்லை. ஆனால் சில சூழ்நிலைகளில் ஒரு கருத்தை அரசுக்கு தெரிவிக்கின்ற உணர்வோடு தெரிவிக்கின்ற பத்திரிகைகள் அல்லது அரசினுடைய கருத்தை மறுத்து தெரிவிக்கின்ற பத்திரிகைகள், அல்லது அரசினுடைய கருத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று தெரிவிக்கின்ற பத்திரிகைகள், அந்த உணர்வுகளை தெரிவிக்கின்ற அந்த நேரத்தில் அரசு எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அதை மாற்றி, திரித்து, அலட்சியப்படுத்தி, அவதூறு தெரிவித்து, இழிவு படுத்தி மக்களிடத்திலே தவறான உணர்வுகளை ஏற்படுத்துவதற்காகவே தங்களுடைய பத்திரிகை தொழிலை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிற சிலர், தங்களுடைய சொந்த லாபத்திற்காக தொழில் முறை அடிப்படையில் பத்திரிகை நடத்துகிறபோது, அவர்களுக்கு அப்படி வியாபார உரிமைகள் இருக்கிறது. அப்படி வியாபார உரிமைகள் பெற்று இருக்கிற அந்த வியாபாரிகளுக்கு அரசாங்கப் பணத்திலே விளம்பரத்தை கொடுக்கலாமா என்று நிர்ணயிக்கிற உரிமையும் அரசாங்கத்திற்கே இருக்கிறது, ஆகவே அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு அந்த விளம்பர பிரச்சினைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. தேவையான நேரத்தில் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் கொடுத்தால் தான் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அது போய்ச் சேரும் என்று அரசு கருதுகிறபோது, எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் கொடுப்போம். அல்லது அதிகமாக விற்பனையாகின்ற பத்திரிகைகளில் ஒன்றிரண்டிற்கு கொடுத்தாலே போதும் என்று எண்ணுகிறபோது, அந்த அளவிலே கொடுப்போம்.

இப்போது நாங்கள் பத்திரிகைகளை ஆரம்பிக்கிறோம் என்று புற்றீசல்கள் போல பல பத்திரிகைகள் தோன்றியிருக்கின்றன. 15 பத்திரிகைகள், 16 பத்திரிகைகள் என்றும், சஞ்சிகைகளும் 100-க் கணக்கில் தோன்றியிருக்கின்றன, என்றால், அவைகளுக்கெல்லாம் அர்சாங்கப் பணத்திலே இருந்து வாழ்வு அளித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற நியாயமும் அல்ல மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற கொள்கையும் அல்ல. பத்திரிகை நடத்துவது என்பது அவர்களுடைய முழு உரிமை. அதை எப்படி நடத்துவது என்பதும் அவர்களுக்கு தோன்றுகின்ற, அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டிருக்கிற உரிமை. அதற்குள்ளே நாம்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

தலையிட முடியாது. ஆகவே அந்தப் பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் வாழ்வு அளித்து பணத்தைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு தொழிலில் லாபத்தை ஏற்படுத்தி கொடுக்கின்ற கடமை அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. ஆக பொது நியதி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற, சட்டமும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற, தர்மமும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற, (குறுக்கீடு) இல்லை நாங்கள் உணர்ந்துக் கொண்டிருக்கிற வகையில் சட்டத்தின்படியும் நியாயம். அதைத்தான் முன்னாள் இந்திய பிரதமர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது என்று, இந்த மன்றத்திலே முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே சட்டம் வேறுவிதமாக சொல்லப்படுமேயானால் அல்லது நீதிமன்றம் வேறுவிதமான தீர்ப்பு அளிக்கிறது என்று வருமேயானால், அன்றைக்கு அரசாங்கம் அந்தத் தீர்ப்புக்கு ஏற்பவும் சில முடிவுகளை எடுக்க முடியும். ஆனால் நான் இன்றைக்குச் சட்டம் என்று சொல்லுகிறபோது, நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற தர்மத்தின் அடிப்படையிலே இருக்கிற சட்டத்தைதான் சொல்லுகிறேன்.

(இரவு 7—20)

ஆகவே தங்களுக்கென்ற உரிமையோடு ஒருவர் ஒரு பத்திரிகையை நடத்த முடியும், எந்தப் பிரச்சினையையும் அவதூறாக்கிச் சொல்ல முடியும், எழுத முடியும், மக்களை திசை திருப்ப முடியும் என்றால், புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பற்றி கோடான கோடி மக்கள், அவர் நலம் பெற்று வருவார்களா என்று எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், அவர் நன்றாக இருக்கிறார்கள்; நலம் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள்; இந்த நாட்டை ஆள்வதற்கு மீண்டும் வருவார் என்று, கோடான கோடி மக்களுக்கு நிம்மதியை, நம்பிக்கையை தேடி தருகின்ற அந்த நிழல் படத்தை ஒரு பத்திரிகையிலே வெளியிட்டால், அந்தப் படமே பொய்யாக தயாரிக்கப்பட்ட படம் போல, அது பொய்யான படம் என்று ஒரு பத்திரிகை வெளியிடுகிறது என்றால் அது அவர்களுக்குரிய உரிமை, அவர்களுடைய உணர்வு, அவர்களுடைய மனிதாபிமான திறன் என்று அதை நாம் குறை சொல்ல முடியாது என்றால் அந்தப் பத்திரிகைக்கு இந்த அரசாங்கத்தினுடைய விளம்பரத்தை கொடுத்து, அந்தப் பத்திரிகைமூலமாகத்தான், அரசாங்கத்தின் கொள்கை மக்களிடத்திலே பரப்ப வேண்டும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள், நான் இதை வாதத்திற்கு எடுத்து வைக்கிறேனே தவிர அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகள் எல்லாம் அழித்து ஒழிக்கப்பட வேண்டியவைகளா என்றால் இல்லை. காரணம் பத்திரிகை தொடங்குகிற போது அரசாங்கத்தை நம்பி யாரும் தொடங்குவதில்லை. அவரவர்கள் தங்கள் சொந்தக் காலில் நிற்பதற்கு தான் தொடங்குகிறார்கள். அது ஒரு தொழில். தயவுசெய்து அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். ஏதோ மற்றவர்கள் எல்லாம்

சொந்தத் தொழிலுக்குப் பாடுபடுவதைப் போலவும், பத்திரிகை மாத்திரம் இந்த நாட்டு மக்களுக்காகவே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதைப் போலவும் சிலபேர் வாதாடுகிறார்கள் அதல்ல. சிலபேர் தொழிலாக தொடங்குகிறார்கள். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பாணியில், முறையில் செயல்படுத்துகிறார்கள். அதை எந்த அளவிற்கு ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே தான் இந்த அரசு மாத்திரம் அந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவில்லை. முன்னாலே இருந்த அரசும், புகழ்பெற்ற எழுத்தாளரும், பத்திரிகையாளரும் மிகச்சிறந்த தலைவர் என்று போற்றப்படுகிற முதலமைச்சர் முன்னாள் இந்தியப் பிரதமரைப் பற்றி கருத்துக்களை எப்படி எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல நம்முடைய செய்தித் துறையின் சார்பில் எழுத்தாளர்களுக்கு, நிருபர்களுக்கு, பத்திரிகையாளர்களுக்கு ஓய்வூதியம் 250 ரூபாய் வழங்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அதிலே சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று பத்திரிகையாளர்கள் சார்பிலே அரசினிடத்தில் சில விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். சில கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. முதலில் முறையாக இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை அமல்படுத்துகிறோம். அதிலே பின்னாலே போகப் போக பத்திரிக்கையாளர்கள் பயன் பெறுகிற வகையிலே இந்தத் திட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு எந்தத் தடையும் இருக்காது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்கு எப்படிப்பட்ட விரிவாக அந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு, முறையாக அவர்கள் பரிசீலிப்பதற்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து சுற்றுலாத் துறை. சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா உறுப்பினர்களுமே தங்களுடைய பகுதிகளில் சுற்றுலாத் தலங்களை அபிவிருத்திச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உறுப்பினர்களுடைய தொகுதிகள் அனைத்திலும் இருந்து அல்லது மாவட்டங்களிலிருந்து எல்லாம் நாங்கள் இரண்டு மாவட்ட உலாத்தலங்களை தேர்ந்தெடுத்து அதற்காக திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு மேலே பல இடங்களை நாம் தேர்ந்தெடுத்துச் செய்வதற்கு நம்மிடத்தில் பண வசதி இல்லை. இருந்தாலும் எந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு சுற்றுலாத் துறை மீது மக்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்திருக்கிறோம் என்பதும், அதன் காரணமாக மத்திய அரசு கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் சுமார் ஒரு கோடிக்கான நம்முடைய திட்டங்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பதும் நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய சுற்றுலாத் துறையினுடைய வளர்ச்சியை அது எடுத்துக்காட்டுகிறது. நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் வேங்கடரமணன் அவர்கள் பேசுகிற போது வெளிநாட்டு இந்தியர்களுக்கு அவர்கள் பங்கு பெறுகிற சுற்றுலாத் திட்டங்களைப் பற்றி சந்தேகம் இருக்கிறது. சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக சீசரின் மனைவி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் போல அரசும் இருக்க வேண்டும் அல்லது சுற்றுலாத் துறை இருக்க வேண்டுமென்று இலக்கிய உதாரணத் தோடு பேசினார்கள். சந்தேகம் அல்லது ஐயம், இவைகள் தோன்றுவது சில விளக்கம் பெறுவதற்காக என்றால் அந்த விளக்கத்தை அரசு தர முடியும். அல்லது அதை எந்த இடத்தி லும் பெறுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் சந்தேகப்படுவதே நோயாக மாறிவிட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் அந்த நோயை தீர்க்க யாராலும் முடியாது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென் றால் தன்னைப் பெற்றெடுத்த தாயினுடைய கற்பையே ஒருவன் சந்தேகிக்கிறான். காரணம் சந்தேகப்படுகிறவர்களுக்கு அந்த அளவிற்கு நோய் முற்றிவிடும்; சந்தேகம் என்பதே ஒரு நோய். அவன் தன் பின்னாலே வருகிற நிழலையே சந்தேகப்படுவான். ஆகவே செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், விளக்கம் பெற வேண்டுமென்று கேட்கிற நேரத்தில் விளக்கத்தை நாம் சொல்ல முடியும். அப்படியானால் விளக் கத்தை அந்த உறுப்பினர் கேட்டிருக்க வேண்டும். நீங்கள் அறிவித்திருக்கிறீர்களே, வெளி நாட்டு இந்தியர்களோடு தொடர்பு கொண்டு திட்டத்தை உருவாக்குகிறோம் என்று சொல்கிறீர் களே அந்தத் திட்டம் என்ன என்று கேட்டால் விளக்கம் கிடைக் கும். அதற்குள்ளே ஏதோ இருக்கிறது, மர்மம் இருக்கிறது, அது என்னவென்று தெரியவில்லை. சந்தேகப்படுகிறார்கள். அப்படி சந்தேகப்படுகிற சூழ்நிலைக்கு வந்து விடக் கூடாது என்று மிகுந்த அக்கறையோடு அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் சந்தேகப்படுகிறவர்களுக்கு எந்த விளக்கத்தையும் தெரிவிக்க வில்லை. தெளிவு பெற வேண்டும், விளக்கம் பெற வேண்டு மென்று விரும்புகிறவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். எந்தத் திட்ட மும் அரசு போடுகிற திட்டங்கள் இந்த அவைக்கோ நாட்டு மக்களுக்கோ மறைத்துவிட்டு செய்ய முடியாது. அப்படி செய் கிற உணர்வும் யாருக்கும் இருக்க முடியாது. ஆகவே தெளி வாக ஒரு கொள்கையை தெரிவித்து இருக்கிறோம். அதன் மீது பல திட்டங்களைப் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே பேசி முடிந்ததற்குப் பிறகு, உங்களிடத்திலே அறிவிக்கப் படப் போகிறது. இன்றைக்கு ஒரே ஒரு திட்டம் தான் முடிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. மாமல்லபுரத்தில் நம்முடைய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் நடத்துகின்ற அந்த விடுதி, நீண்டகாலமாக நஷ்டத்திலே இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. காரணம் அதற்குப் போட்ட முதலீட்டுக்கு லாபம் கிடைப்பதில்லை. காரணம் அதற்கு வேண்டிய அடிப்படை வசதிகளை நம்மாலே செய்துதர முடியவில்லை. வெளி நாட்டிலிருந்து வருகின்றவர்கள் தங்குகின்ற அந்த 'இண்டர்நேஷனல் ஸ்டாண்டர்டு' என்று சொல்லப்படுகிற

உலக சுற்றுலாப் பயணிகளுடைய தரத்திற்கு நாம் அதை இன்னும் அபிவிருத்தி செய்ய முடியவில்லை. போட்ட முதலுக்கே லாபம் கிடைக்கவில்லை என்று ஏற்படுகிறபோது, இன்னும் அதிலே கொண்டு போய் முதலீடு செய்வதற்கு அரசு விரும்ப வில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் முதன் முறையாக அந்தத் திட்டத்திலே வெளிநாட்டு இந்தியர்களை ஈடுபடுத்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே நம்முடைய தமிழக அரசு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் 26 சதவீதம் பங்கையும், வெளி நாட்டு இந்தியர்கள் 25 சதவீதம் பங்கையும், பாக்கி 49 சதவீதம் பங்குகள் பொது மக்களிடத்தில் இருந்தும், அதிலேயும் வெளிநாட்டு இந்தியர்கள் முதலீடு செய்ய லாம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு கூட்டு நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்கி அதை உலக சுற்றுலாத் தரத்திற்கு உயர்த்துகின்ற திட்டத்தை மாநில அரசும், முதல்வர் அவர்களும், இன்றைக்கு ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் தான் முதலிலே நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. அதிலே சந்தேகப் படுகின்றவர்கள் சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கட்டும். ஆனால் விளக்கம் பெற வேண்டும் என்று விரும்புகின்றவர்களுக்கு இந்த விளக்கத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு மத்திய அரசினிடத்திலே அனுமதி வாங்கினார்களா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். மத்திய அரசிடத்திலே அனுமதி மாத்திரம் அல்ல, அவர்களுடைய பாராட்டையும் பெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது தமிழக அரசு, இந்தத் திட்டத்திற்காக என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லி, அதற்குப் பிறகு வனத்துறையைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதிலே ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள், அவர்கள் என்றைக்குமே அக்கறைப்படுகின்ற அந்த ரப்பர் தோட்டத் தொழில் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே நோய் வாய்ப்பட்ட ஒரு தொழிலாளியை எடுத்துச் செல்வதற்கு அதிகாரிகள் முன் வர வில்லை என்று அந்தக் குறையை அவர்கள் தெரிவித்த நேரத் தில். உடனடியாக அதை விசாரிக்க வேண்டும் என்ற ஆணை யைப் பிறப்பித்து, விசாரித்து, அந்த விசாரணையினுடைய முடிவை அவர்களுக்கும் தெரிவித்தோம். ஆனால் முடிவைத் தெரிவித்ததாக ஒத்துக்கொண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள், அந்த முடிவிலே என்ன தெரிவிக்கப் பட்டு இருக்கிறது என்பதை, அவசரத்தின் காரணமாகவோ என்னவோ, பாதியை விட்டு விட்டார்கள். அங்கே அந்த நோயாளியை எடுத்துச் செல்வதற்காக பயன் படுத்துகின்ற அந்த வாகனம் பழுது பட்டு விட்டது, அந்த ஒரு பகுதி உண்மை. ஆனால் அதற்கு அடுத்தபடியாக அந்த வனத்துறை ரேஞ்சர் வைத்துக் கொண்டு இருந்த அந்த வாகனத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். கொஞ்சம் தாமதம் ஆனது, அவ்வளவுதான், ஆகவே

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அந்தப் பகுதியை அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள், அல்லது அவசரத்திலே சொல்ல விட்டு விட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆனாலும் இலங்கைத் தொழிலாளர்கள், இலங்கையிலிருந்து வந்த தமிழ் மக்கள் கொத்தடிமைகளைப் போல நடத்தப்படு கிறார்கள் என்று அதையும் ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக மாற்று வதற்கு முயலுகின்ற அந்தச் செயலை அருள் கூர்ந்து விட்டுவிட வேண்டும். இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு இங்கே வந்தவர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல, அங்கேயே இருப்பவர்களுக்கு, அங்கே இருப் பவர்களுக்காக பாடுபடுகிறவர்களுக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர் களுடைய ஆட்சி எவ்வளவு உதவிகளைச் செய்து கொண்டு இருக் கின்றது என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. எனவே மாண்பு மிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு அன்போடு தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் தெரிவித்த அந்தக் குறையை உடனடியாக விசாரித்தோம். அதற்கான அடிப்படைக் காரணங் களைத் தெரிந்துக் கொண்டோம், அதை உங்களுக்கு தெரிவித்து இருக்கிறோம். ஆகவே எந்த நேரத்திலே தவறுகள் நிகழ்ந் தாலும், அதை உடனடியாக ஏற்று, விசாரிப்பதற்கு, தவறு நிகழ்ந்தால், திருத்துவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சின்கோனா துறையைப் பற்றி ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கல்லன் அவர்களும் பேசினார்கள். கல்லன் அவர்கள் பேசத் தொடங்கிய உட னேயே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர், நம்முடைய யசோதா அம்மையார் அவர்கள், பாருங்கள், எங்க ளுடைய உறுப்பினர் தான் இந்த சின்கோனா துறையைப் பற்றியே பேசினார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சின்கோனாவைப் பற்றி மறக்காமல், அதற்கு என்றே இருக்கிற மாண்புமிகு கம்யூ னிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது, அம்மையார் அவர்கள் கேட்கவில்லை போல் இருக்கிறது. அதையும் நம் முடைய ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ரமணி அவர்கள் இங்கே பேசவில்லையானாலும், தனியாக அதற்காகவே வாதாடிக் கொண்டு இருப்பவர். நான் அவர்களிடத்திலே அன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் துறை என்பது, ஒரு நீண்ட காலமாக வயதான துறை என்ற காரணத்தாலேயே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக செத்துக் கொண்டு இருந்த துறையை இன்றைக்கு வாழ வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். நாம் தேவையான எல்லா வசதிகளையும் அவர்களுக்கு செய்து விட் டோம் என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. நான் கூட உங்களைக் கேட்கிறேன். இன்றைக்கு, உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள் என்று நாம் முழக்கமிடு கிறோமே அந்த உலகத் தொழிலாளர்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்ப்பதற்காக எடுக்கிற முயற்சியில் எல்லா தொழிலாளர்களுக்

(இரவு 7-30)

கும் நாம் தலைமை ஏற்றுக் கொண்டு சங்கம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமே, அந்த எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ஒரே மாதிரியான சம்பளத்தையா பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலே ஒரு தொழிலாளி மாதம் தொடங்குகிற சம்பளமே ஆயிரமாக இல்லையா ? இன்னொரு தொழிற்சாலையிலே 500 ஆக இல்லையா ? இன்னொரு தொழிற்சாலையிலே 400 ஆக இல்லையா ? இதற்கெல்லாம் நாம் தானே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, சங்கம் நடத்தி தலைமை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள். நீங்கள் எல்லா வருமானத்தையும் ஒன்றாகக் கொண்டு வந்து ஒரே கூறாக ஒரே இடத்தில் சேருங்கள். நாமெல்லாம், 'பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்தொகுத்தவற்றுள்ளெல்லாம் தலை' என்று திருவள்ளுவர் சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே என்ன கிடைக்கிறதோ எல்லாவற்றையும் ஒரு சட்டியிலே போட்டு, நாம் ஆளுக்கு கொஞ்சமாகப் பகிர்ந்து கொள்வோம் என்று சொல்ல முடியுமா ? சொன்னால் நடக்குமா? அப்படிச் சொன்னால் நாம் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருக்க முடியுமா ? அன்போடு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் வாதத்திற்காக வைக்கிறேனே தவிர யாருடைய மனதையும் புண் படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக சொல்லவில்லை.

தேயிலைத் தோட்டக் கழகத்திலே என்ன சம்பளம் தரப்படுகிறது ? நீங்கள் அதையும் பார்க்க வேண்டும். அதைப் போல இந்த சின்கோனாத் துறையில் இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு அரசுநிர்ணயித்து இருக்கிற அந்தச்சம்பளத்தை நாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை விட கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூட கொடுக்கிறோம். ஆனால் அது போதுமா என்றால் போதாது. அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக செத்துக் கொண்டிருக்கிற துறையை இன்றைக்கு உயிர்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே மிக விரைவிலே, அங்கே கூட இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுடைய தேவை குறைந்து விட்டது. ஆகவே இந்த நாட்டிலே தேவைப்படுகின்ற டீ, அந்தத் தேயிலை வளர்ச்சிக்கு அந்தப் பகுதியைப் பயன்படுத்த முடியுமா? தேயிலைத் தோட்டமாக மாற்ற முடியுமா? இல்லை என்றால் இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடுமா என்கிற உணர்வோடு அந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக நம்முடைய உறுப்பினர்கள், அவர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்க முடியவில்லை சட்டப்படி, ஆகவே, நீங்கள் அரசுத் துறை என்கின்ற காரணத்தினாலே "எக்ஸ்கிரேஷியா" என்கிற கருணைத் தொகை-யாகக் கொடுக்கக் கூடாதா? என்று கேட்கிறார்கள். நான் சட்டியில் இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சட்டியில் இருந்தால் தானே நான் அகப்பையை உள்ளே விட முடியும். ஆகவே சட்டியில் இருக்கிறதா என்று பார்த்து, அகப்பையை விட்டு, அகப்பையிலே

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

என்ன கிடைக்கிறதோ எடுத்து நான் தர முயற்சிக்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு நன்மைகளைச் செய்யும்; செய்வார்கள் என்கிற அந்த உணர்வினை நீங்கள் அருள் கூர்ந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு அறநிலையத் துறை. இங்கே விவாதத்திலே கூட அநேகமாக மற்றத் துறைகளை எல்லாம் பின்னுக்குத் தள்ளப் பட்டு, அறநிலையத்துறை விவாதம்தான் முன்னுக்கு வந்து நிற்கிறது. காரணம் அறநிலையத்துறை இன்றைக்கு விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மற்றவர்களுடைய கண்களிலே பளிச்சென்று படுகிறது. அதனாலேதான் நம்முடைய கன்னியா குமரியிலிருந்து வந்திருக்கின்ற அருமை நண்பர் மாண்புமிகு பாலச்சந்திரன அவர்கள்கூட துணிந்து, அரசே ஆலயங்களை விட்டு வெளியேறு என்கிற கோஷத்தை எழுப்பினார்கள். இதை ஒரு 7, 8 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே யாராவது வைக்க முடிந்ததா? அல்லது வைக்க வேண்டுமென்கிற உணர்வு வந்ததா? ஆக, இந்த ஆலயங்களைப் பற்றி இவர்களுக்கெல்லாம் கவலை யாவது ஏற்பட்டதா? இன்றைக்கு ஆலயத்து வளாகத்திற்குள்ளே பயிற்சிகள் நடைபெறுகிறது, எப்படி நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள் என்று மாண்புமிகு ஹேமச்சந்திரன் கேட்கிறார். அவரும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருந்து வருகிற உறுப்பினர்தான். ஆனால் அதே மாவட்டத்திலிருந்து வருகின்ற நம்முடைய பாலச்சந்திரன் அவர்கள் மிகுந்த அன்போடு, மிகுந்த உணர் வோடு, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி என்று அவர்கள் உள்ளத் திலே இருந்து வெளிவருகின்ற வார்த்தை என்றே நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். இதை பாராட்டிக் கொண்டே, அரசே ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறு என்றார். அரசு ஆலயத்திற் குள்ளே இன்றைக்கு நுழைந்து கொண்டிருக்கவில்லை. ஆலயத் திற்குள்ளே இருப்பவர்கள் அறங்காவலர் குழுவினர் தான். அரசு அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு மேலே இருக்கிறார்களே தவிர நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தான். அரசு அதிகாரிகள், ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோ அல்லது கோட்டாட்சித் தலைவரோ, மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரியோ அங்கே வந்து அதிகாரம் செலுத் திக் கொண்டிருக்கவில்லை. நியமிக்கப்பட்ட அறங்காவலர் குழுவினர் தான் அந்த ஆலயங்களுடைய நிருவாகத்தை கவனிக் கிறார்கள். மாண்புமிகு பாலச்சந்திரன் அவர்கள், நீண்ட காலத்திற்கு முன்னாலே, வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே எடுத்துக் கொண்டார்கள். இன்றைக்கும் அது இருக்க வேண்டு மென்கிற அவசியம் என்ன? ஆகவே, அரசே ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறு என்கிறார்கள்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1986 ஏப்ரல் 25

அரசுக்கு ஒன்றும் அவ்வளவு அக்கறை இல்லை ஆலயத்திற்குள் நுழைந்து கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்று. இதற்கு முன்னால் இந்த அறநிலையத் துறை விவாதத்தை கூட சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வந்து அதை விவாதிக்க வைத்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்று முன்னால் இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கூட ஒரு முறை பெருமையாகச் சொன்னார்கள். அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிற காரணத்தால்தான் சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்கப் படுகிறது. அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையானால் இது கேட்பார் அற்ற, நாதி அற்ற யாரும் பார்ப்பதற்கு முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் எங்கேயோ ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கும் என்பதை அருள் கூர்ந்து தெரிந்து கொள்ளுங்கள். ஏன் மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் இல்லை என்று வேறு சில மதங்களைக் குறிப்பிட்டு அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், இஸ்லாமிய மதத்திற்கும் சட்டத்தின்படி கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய வக்ஃப் போர்டு என்ற ஒரு நிறுவனமும் அரசால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் கிருத்துவர்கள் நடத்துகின்ற அந்த மற்ற ஆலயங்களில் ஏன் வரவில்லை என்றால் அப்படி வருகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை அந்த மக்கள் கேட்டுப் பெற வேண்டுமே தவிர மற்றவர்கள் அதைப்பற்றி கவலைப்படக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட உணர்வும் அந்த மக்களிடத்தில் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தவறு செய்கிறவர்களை நாம் தட்டிக் கேட்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசு அறநிலையத் துறையில் நுழைய வேண்டும் என்று கடந்த ஒரு 50, 60 ஆண்டு வரலாற்றில் பல அனுபவங்களின் மூலம் இந்த முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் சென்ற முறைகூட விவாதத்தில் குறிப்பிட்டேன், டாக்டர் சர் சி. பி. ராமசாமி ஐயர் அவர்கள் நம்முடைய இந்த ஆலயங்களுடைய நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக மத்திய அரசு குழுவாக நியமித்து அவர்கள் நாடு முழுவதும் சுற்றி பல்வேறு கருத்துக்களை திரட்டி தெரிவித்த கருத்துக்களை கூட நான இங்கே படித்துக் காட்டினேன். யார் மீதும் நமக்கு கோபம் இல்லை, யார் மீதும் நமக்கு குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்ற அவசியமும் இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது என்றால் 85 சதவீதம் அல்லது 90 சதவீதம் இங்கே வாழ்கிற மக்கள் இந்து மக்கள் என்று இருக்கிற காரணத்தாலே மிக பெரும்பான்மையான மக்கள் தொடர்பு கொண்டு இருக்கிற ஒரு சமய நிறுவனம், ஒரு ஆன்மிக துறையோடு தொடர்பு கொண்டு இருக்கிற நிறுவனம் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வருகிறதே தவிர வேறு அல்ல. எப்போதுமே எப்படி கவனிக்கப் படும் என்றால் மலையின் உச்சியில் இருப்பவனைத்தான் மற்றவர்களால் கவனிக்கப்படுவான். எங்கேயோ பள்ளத்தில் விழுந்து கிடப்பவர்களை யாரும் பார்க்க மாட்டார்கள். குகைக்குள்ளே இருப்பவர்களை யாரும் கவனிக்க மாட்டார்கள். பள்ளத்தில் விழுந்து கிடந்த அறநிலையத் துறையை,

இருட்டு குகைக்குள் இருந்த அறநிலையத் துறையை மலையின் சிகரத்திற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் கொண்டு வந்ததன் காரணத்தால் தான் இங்கே அருமை நண்பர் மாண்புமிகு பாலச்சந்திரன் அவர்கள்கூட ஆலயத்தை விட்டு அரசே வெளியேறு என்ற அந்த கோஷத்தை எழுப்புகின்ற அந்த ஆற்றலை பெற்றிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. ராஜாராமன் அவர்கள் கூட நீங்கள் விளம்பரத்திற்காகத்தான் இதை எல்லாம் செய்கிறீர்கள் என்று சொல்லுகின்ற உணர்வை பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகின்ற போது ஆலயத்திற்கு கார் வாங்குகிறீர்கள், ஜீப் வாங்குகிறீர்கள், ஆண்டவர் அதிலேயா பவனி வருகிறார் என்று கேட்டார். அவர் நாத்திகரா; ஆத்திகரா; என்பதை மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திருமதி யசோதா அம்மையார் அவர்கள் தான் எனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். இப்படி கேட்டுத் தானே இந்து மதம் இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்களே, அதை கேட்ட போது அல்லவா உங்களுக்கு கொஞ்சம் உணர்ச்சி வந்து இருக்க வேண்டும். ஆண்டவன் காரில் போகிறார், ஜீப்பில் போகிறார் என்றா அரசு சொன்னது. ஆண்டவனை இப்படி விமர்சிக்கின்ற உணர்வை ஒரு காங்கிரஸ் கட்சியை சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரே பேசுகிறாரே அவரும் பழுத்த ஆத்திகர் தான். அவர் பேசுகிற போது அந்த உணர்வுகள் இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே மங்கப் பட்டு, மாசுபடுத்தப்பட்டு போனதால் அல்லவா இந்த பிரச்சினையே வந்திருக்கிறது. தாயும் பெண் தான், தங்கையும் பெண் தான், மனைவியும் பெண் தான். ஆனால் அந்த 3 பெண்களையும் நிறுத்தினால் இவள் தாய், இவள் தங்கை, இவள் மனைவி என்று இந்த அறிவூட்டி சொல்லுகின்ற உணர்வு இருக்கிறதே அதை தானே மனிதன் பெற்று இருக்கிறான். அதை மாற்றிவிட்டால் மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்கும் என்ன வேறுபாடு. என்ன அடையாளம் இருக்கிறது? 3 பேரும் பெண்கள் தானே. பெற்றவள் என்று தெரிகிறது, கூட பிறந்தவள் என்று தெரிகிறது, தனக்கு தாரமாக வந்தவள் என்று தெரிவதே இந்த அறிவை சுட்டிக்காட்டித் தானே. ஆகவே, கோவிலுக்குள் இருக்கின்ற சிலைகள் வணங்குவதற்காக வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற உணர்வு இன்றைக்கு இல்லாமல் செய்த காரணத்தால் தானே கோவிலில் இருக்கின்ற சிலைகளையும் திருடலாம் என்று மிருகமாக மாறிய மனிதன் முயற்சித்துக் கொண்டு இருக்கிறான்.

(இரவு 7–40)

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராசாராமன் அவர்கள் ஆண்டவன் எல்லாம் ஜீப்பிலே செல்கிறார்களா, காரிலே செல்கிறார்களா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அரசு சொன்னதா? அறநிலையத் துறை சொன்னதா? நான் அவரைக் கேட்கிறேன். ஏன் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கார்களே

வாங்கப்படவில்லையா ? அன்றைக்கு கார்களே பயன்படுத்தப் படவில்லையா ஆலயத்தின் நிர்வாகத்திற்கு. இன்றைக்கு அந்த ஆலயங்களில் வணங்க வருகின்ற மற்ற பிரமுகர்களுக்கு, மற்றவர்களுக்கு மற்றவர்கள் வசதிக்காக, தேவைக்காக சில வாகனங்கள் வாங்கினால், அந்த வாகனங்கள் துஷ்பிர யோகப்படுத்தப் படுகின்றன என்று சொல்லுங்கள், புரிந்து கொள்ள முடியும், தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்று சுட்டிக்காட்டுங்கள், குறையிருந்தால், அதைத் திருத்த முடியும். எனதயோ மனதில் வைத்துக் கொண்டு, தயவு செய்து, ' அவலை நினைத்து உரலை இடிக்க ' நினைக்காதீர்கள். அதைத் தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் மாண்புமிகு பாலச்சந்திரன் அவர்களுடைய, அரசே ஆலயத்தைவிட்டு வெளியேறு என்ற ஒரு குரலுக்கு, கேட்க விரும்புவது, இங்கே அநேகமாக காங்கிரஸ் கட்சி சார்பிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் ஆளுகின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும், இந்த பரம்பரை அறங்காவலர்களை நீக்குங்கள் என்று இங்கே கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. அதற்கு நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்? இதற்கு உங்களுடைய பதில் என்ன ? இன்றைக்கு பரம்பரை அறங்காவலர் என்று யார் யார் இருக்கிறார்கள் ? உங்களுக்கு ஒன்றிரண்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரையும் குற்றம் சுமத்துவதற்காக அல்ல. மாண்புமிகு பாலச்சந்திரன் அவர்கள் மிகுந்த மன வருத்தப்பட்டு எங்களை வன்முறையாளர்கள் என் கிறார்கள், வேறு ஏதோ குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். நான் அதற்குள்ளே நுழைய விரும்பவில்லை. உங்களுடைய உணர்வை நாங்கள் மதிக்கிறோம். உங்களுடைய பணி எதற்காக இன்றைக்கு இருக்கிறது என்று அருள்கூர்ந்து இந்த நாட்டுக்கு விளக்குங்கள். உங்களுடைய செயல் முறைகளினால் ஏற்படு கின்ற பலனை அருள்கூர்ந்து சொல்லுங்கள். இந்த நாட்டு மக்களை ஒற்றுமைப் படுத்துவதற்கு ஒரு இயக்கமா ? மக்களை பிளவு படுத்துகின்ற ஒரு இயக்கமா ? அருள்கூர்ந்து சொல்லுங்கள். இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் மத பேதங்கள், பிளவுகளாக மாறி, அவர்களுக்குள்ளே மோதல்கள் என்று உருவெடுத்து, அவர்கள் ஒருவரையொருவர் வெட்டி சாய்த்துக் கொண்டு ரத்தத்தை சிந்துவதற்கு இன்றைக்கு இயக்கங்கள் வேண்டுமா? அதை அருள்கூர்ந்து நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா ?

நீங்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற எந்த இலட்சியத்தையும் நிறை வேற்ற முயலுங்கள். நாங்கள் குறுக்கே நிற்கவில்லை ; அரசும் குறுக்கே நிற்காது ; அற நிலையத்துறையும் குறுக்கே நிற்காது. ஆனால் இன்றைக்கு மிகுந்த வலிவோடு, மிகுந்த செல்வாக்கோடு இருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த மாவட்டத்தில், நீங்கள் இன்றைக்கு ஆன்மீகத்திற்காக ஒரு சிறிய துரும்பை யாவது எடுத்துப் போட்டீர்களா ?

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

100 ஆண்டுகளாக, இந்தியாவிலேயே மிகுந்த புகழ்பெற்ற ஆலயம், கன்னியாகுமரியிலிருக்கின்ற அந்த தாணுமாலயர், ஆலயம், சுசீந்தரம் ஆலயம், 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அதற்குக் குட முழுக்கு நடைபெற்றது. திருவிதாங்கூர் மன்னரால் நடத்தப்பட்டது. 100 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பெறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த ஆட்சிக் காலத்தில், குட முழுக்கு நடைபெற்றது. அதற்குக் கிடைத்த சிறப்புகள் என்ன? அதற்கு நீங்கள் செய்த முயற்சிகள் என்ன? செய்த முயற்சிக்கு என்ன துணை இருந்தீர்கள்?

நான் சாதாரண கிராமப் பகுதிக்குச் சென்றால்கூட, அங்குள்ள சிறிய கோவிலில் குடமுழுக்கு நடைபெற்றால், 10,000 முதல் 50,000 வரையில் மக்கள் வருகின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் இந்து மதத்திற்காகவே படையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற, களத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், புகழ்பெற்ற தாணுமாலயர் ஆலயத்தில் 100 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அரசு மிகுந்த முயற்சிகள் எடுத்து, அந்தத் திருப்பணிகளை நடத்தி முடித்து—மாண்புமிகு இராசாராமன் சொன்னது போல் விளம்பரத்திற்கு வேண்டுமானால் அவர்கள் நடத்திக் கொள்ளட்டும்—அதற்காக நடத்தப்படுகின்ற அந்தக் குடமுழுக்கு விழாவில், அங்கே வாழ்கின்ற, நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நீங்கள் யாருக்காக பாடுபடுகிறீர்கள் என்று சொல்கிறீர்களோ, அந்த மக்கள் காட்டிய அக்கறை என்ன? நீங்கள் யாரையோ வீழ்த்த வேண்டும், அல்லது யாரையோ ஒழிக்க வேண்டும் என்று முயற்சிக்கிறீர்களே அவர்கள் அந்தந்த சமுதாயக் காரியங்களை செய்கிறார்களா? அதற்கு நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன? ஏதாவது சமுதாயத்தில் முயற்சிகள் எடுத்தால், அதற்குத் தடையாக இருக்கத்தான் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்காக வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்வதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சத்துணவு திட்டத்திற்கு, அந்தக் குழந்தைகள் வந்து சாப்பிடுகின்ற அளவிற்கு, கட்டிடங்களைக் கட்டித் தந்து, அந்தக் கட்டிடங்களை எல்லாம் ஆலயத்தின் பெயராலே கட்டித் தந்து, வீட்டில் தாயார் அந்தக் குழந்தையை எங்கே போய்விட்டு வந்தாய் என்றால், நான் கற்பகாம்பாள் மதிய உணவுக் கூடத்தில் மதிய உணவு சாப்பிட்டு வருகிறேன் என்று அந்த பாலகன் சொல்லுகின்ற நிலையை உருவாக்கி ஆலய நிதியிலிருந்து 60 இலட்சத்தைத் தந்து, 150 சத்துணவுக் கூடங்களை, நிரந்தர நினைவுச் சின்னங்களை அமைபதற்காக அறநிலையத் துறை முயன்றால், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போய் நாங்கள் வழக்கைப் போடுவோம் என்று சொல்லுகிற இந்த வளர்ச்சி, இந்த செயல் முறை ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கத்திலே, சமுதாயத்தினுடைய துன்பங்கள்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்.] [1986 ஏப்ரல் 25

ஏழை எளியவர்களுக்குத் தொல்லைகள் எங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே எல்லாம் தேடி, ஓடிப் போய் கருணை உள்ளத்தினாலே காரியம் ஆற்றுகிறோம் என்று சொல்கிற பிரிவினர் இன்னொரு பக்கம். யார் பக்கத்திலே மக்கள் போய்ச் சேருவார்கள்? அருள்கூர்ந்து —நீங்கள் யாருக்காகவோ வாதாடுகிறோம், யாருக் காகவோ போராடுகிறோம் எதையோ நிலைநிறுத்தப் பாடு படுகிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே, —நான் கேட்கிறேன். சிறு துரும்பைக் கூட வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு, சமுதாயப் பணிகளுக்கு, ஆலயத்தை நிலைநிறுத்துகிற பணிகளுக்கு, காப் பாற்றுகிற பணிகளுக்கு செய்யாமல், நீங்கள் எப்படி இந்த மதத் தைப் பாதுகாக்கப் போகிறீர்கள்? ரத்தக் களறியை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டுமானால் இந்த ஆவேசமும், ஆக்ரோஷமும், இந்த கோபதாபங்களும், அதற்குப் பயன்படுமே தவிர, வேறு எப்படி பயன்பட முடியும்?

இங்கே மதுரையிலே உள்ள ஒரு ஆதீனகர்த்தரைப் பற்றி உரையாடல் வந்தது. விவாதம் வந்தது. மிகுந்த அக்கறை யோடு நம்முடைய ரகுமான்கான் அவர்கள் இடையிலே குறுக் கிட்டு, மாணிக்கவாசகருடைய உதாரணத்தையே எடுத்துச்சொன் னார். அவர் ஒன்றை மறந்துவிட்டார். மாணிக்கவாசகர் முதலமைச்சராக இருந்தவர் தான். முதலமைச்சராக இருந்து கொண்டு, அந்த ராஜ போகபாத்தியங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு, அந்த மன்னனுடைய ஆதரவை வைத்துக் கொண்டு, அந்தச் செல்வச் செழிப்பிலே அவர் திளைத்துக் கொண்டு, ஆன்மீகப் பணிக்கு வரவில்லை. முதலமைச்சர் பதவியை உதறி எறிந்து விட்டு, தன்னை ஒரு சாதாரணத் தொண்டனாக மாற்றிக் கொண்டு, அவர் ஆன்மீகப் பணிக்கு வந்தார்.

இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? (குறுக்கீடு). திருஞானசம்பந் தர் உருவாக்கிய மடம் என்ற பெருமையைப் பேசிக்கொண்டு அந்த மடத்திலே இருக்கின்ற பொருள்களை அவர்கள் பயன் படுத்திக் கொண்டு, எந்த சட்டத்திற்கும் கட்டுப்படாமல் (குறுக்கீடு) பல்வேறு உணர்வுகளை அந்த மத வளர்ச்சிக்காக, அந்த மடத்தினுடைய வளர்ச்சிக்காக, (குறுக்கீடு) There is no point of order அவர் ஏதாவது சந்தேகம் கேட்க வேண்டு மானால், கடைசியில் கேட்கட்டும். (குறுக்கீடு) எந்த சந்தேகமும் இறுதியிலே கேளுங்கள். நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) நான் எதற்கும் கவலைப்படவில்லை. எதற்காகவும் பயப்படவில்லை. தயவுசெய்து இறுதியிலே சந் தேகத்தைக் கேளுங்கள்

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், புரசீஜர் விஷயமாக..........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இறுதியில் கேளுங்கள். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு அமைச்சர் ''ரிப்ளை' செய்து கொண் டிருக்கும்போது, எப்படி பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் வரும்?

1986 ஏப்ரல் 25]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சிலே குறுக்கிட்டதற்காக வருந்துகிறேன். தயவுசெய்து அவர் தப்பாகக் கருதவேண்டாம். தாங்கள் சொல்கிற தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டு அமர்கிறேன். நான் கேட்பது, திரும்பவும் கேட்கிறேன்—அவர் பேசட்டும், தாராளமாகப் பேசட்டும், கடைசியில் கேள்வி கேட்பதற்கு நீங்கள் அனுமதி கொடுங்கள். நான் பொறுத்திருந்தே கேட்கிறேன். ஆனால், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ற பிரச்சினைக்கு என்ன காரணம் என்றால் நீங்கள் சொன்னால், நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். சபையில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி தாராளமாகப் பேசலாம் என்று நீங்கள் அனுமதி கொடுத்தால் அந்த உரிமை எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் வேண்டும். தீர்ப்புத் தேவை.

(இரவு 7-50)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சபையில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்கின்ற அதைவைத்துக் கொண்டே, பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்டு பொதுமக்களுக்குப் பிரதிநிதியாக இருக்கின்ற பல பேர், பொதுமக்களுடைய சொத்துக்களை அனுபவித்துக்கொண்டு, பொதுமக்களுடைய சொத்துக்களுக்கு பிரதிநிதியாக, தலைவராக, விளங்கிக் கொண்டு, அவர்கள் நடந்து கொள்கிற முறையை பற்றி பத்திரிக்கைகளிலே வருகிறபோது, மக்கள் பிரதிநிதிகள் எப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள்?—சட்டமன்றத்திலே வருகிற காரணத்தினாலே மாத்திரம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் அல்ல.—இன்றைக்கு விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிற அறநிலையத்துறையின் சார்பிலே பணியாற்றுகின்ற ஒவ்வொருவரும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்று ஏற்றுக்கொள்கிற நேரத்தில், அவர்களுடைய செயலைப் பற்றி நான் இங்கே பேசவில்லை : அல்லது தனிப்பட்டவர் செயலில் நடைபெறுகிற குற்றங்களை நான் எடுத்துச் சொல்லவில்லை, குற்றச்சாட்டையும் சொல்லவில்லை ஆனால், ஒரு மடத்திற்கு. திருஞான சம்பந்தர் உருவாக்கிய ஒரு மடத்திற்கு, தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒருவர். இங்கே மாணிக்கவாசகரைப் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டினீர்களே அதே மதுரையிலேதான் அதே பாண்டிய மன்னனிடத்திலே தான் அவர் முதலமைச்சராக இருந்து அதையெல்லாம் அனுபவித்துக்கொண்டு அவர் ஆன்மீகத்துக்கு வரவில்லை. அதைத் துறந்துவிட்டு ஆண்டியாக வந்தார். ஆனால் இன்றைக்கு ஆண்டிகள் எல்லாம் மடத்தின் சொத்துக்களை அனுபவித்துக் கொண்டு அரசியலுக்கு வருகிறார்களே அதைத்தான் கேட்கிறேன், அதிலே என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அரசியலுக்கு வாருங்கள், எந்தலட்சியத்திற்காகவும் வாதாடுங்கள், எந்தத் தமிழனுக்காகவும் வாதாடுங்கள் இலங்கைத்

தமிழன் மட்டுமல்ல, உலகெங்கும் இருக்கிற எல்லாத் தமிழனுக்காகவும் வாதாடுங்கள், ஆனால் நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அறநிலையத் துறை ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட, அதிகாரத்திற்குட்பட்ட திருஞானசம்பந்தருடைய அந்த மடத்தினுடைய பொறுப்புக்களை உதறி எறிந்துவிட்டு வீரனாக மன்றத்திற்கு வரவேண்டும், பொதுமக்களிடத்திலே நிற்கவேண்டும். அதைத் தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த மடத்தினுடைய தலைவர் என்ற முறையில் மடாதிபதி என்கிற பொறுப்பை அவர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே அறநிலையத் துறைச் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை..................

திரு. அ. ரகுமான்கான் : குற்றச்சாட்டுப் பேசுகிறார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஸ்பெசிஃபிக்காச் சொல்லவில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஆண்டு அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்று..............

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : உண்மையைத்தான் சொல்கிறேன், அதிலே என்ன குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன். நான் அறநிலையத் துறைபற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளை இந்த அவையிலே வைத்திருக்கிறேன். அது இந்த அவையிலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசே ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறு என்ற கோஷமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதற்குப் பதிலை அளித்துக்கொண்டிருக்கிறபோது, அரசே ஆலயத்தினை விட்டு வெளியேறு, எங்களிடத்திலே கொடுத்துவிடு என்று கேட்கிறார்கள், அவரே சொன்னார் யாரிடத்திலே கொடுக்கச் சொல்கிறார் என்று அவர் கேட்டதாகச் சொல்கிறார். இன்றைக்கு அறநிலையத் துறைக்கு உள்பட்ட ஒரு மடம் அதனுடைன அதிபதி அந்தப் பொறுப்புக்களிலிருந்து நழுவுகிறார். கணக்குகளை முறையாகத் தருவதில்லை. அங்கே கணக்கு கேட்கப்போகிற அதிகாரிகளை அவர் ஒழித்து விரட்டுகிறார். அவர் கண்டிக்கிறார், கட்டுப்பட மறுக்கிறார். நான் நடந்துக்கொண்டிருக்கிற செய்திகளைத்தான் இந்த அவைக்குத் தந்துகொண்டிருக்கிறேன். இதிலே குற்றச்சாட்டு எங்கே இருக்கிறது. அவர் எந்தக் கருத்தையும் சொல்லட்டும் நான் அதற்குள்ளே நுழைய வில்லை. அவர் எந்தக் கருத்தையும் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது, நான் அதையும் மறுக்க வில்லை. ஆனால் அவர் இருக்கிற இடத்திலேயிருந்துகொண்டு எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்ய மறுக்கிறார் என்பது அறநிலையத் துறையின் குற்றச்சாட்டு. அதைத் தவிர நான் எந்தக் குற்றத்தையும் சொல்லவில்லை. நீங்களே சொன்னீர்கள்.

ஏன் மாட்டிக்கொண்டு இப்போது விழிக்கிறீர்கள்? மாணிக்க வாசகரை விவாதத்திற்கு அழைப்பதற்கு உங்களுக்குத் தெரிந்தால் மாணிக்கவாசகர் எப்படிப் போனார் என்று சொல்ல எனக்குத் தெரியாதா. மாணிக்கவாசகர் மாத்திரமா? சேக்கிழார் பெருமானும் முதலமைச்சர்தான். அவர் முதலமைச்சர் பதவியைத் துறந்துவிட்டுத்தான் இந்த நாட்டிற்கு இலக்கியம் படைத்தாரே தவிர முதலமைச்சராக அவர் இருந்து கொண்டு ஆண்டு அனுபவித்துக்கொண்டு எதையும் செய்யவில்லை.

ஏன்? இங்கே கூட ஏதாவது ஒரு தவறு நடந்து, சரியாகவோ தவறாகவோ அந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தினால் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்தால் ஆட்சியை விட்டு வெளியேறு, அரசை விட்டு வெளியேறு, முதலமைச்சரே ராஜினாமா செய் என்று கேட்கிறோமே. ஆகவே பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிற, ஒருவர், பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கிற ஒருவர் பொதுமக்களுடைய ஆன்மீக வாதிகளுக்கு—இந்து சமய வாதிகளுக்கு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிற சைவ சமயத்தை வளர்க்க வேண்டிய ஒருவர்—அந்த மடத்தினுடைய தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒருவர், இந்தவிதிகளுக்குக் கட்டுப்படாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்ற தகவலை நான் இந்த மன்றத்திற்கு வைக்கிறேனே தவிர அதிலே என்னதவறு? இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்களை மாற்றுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவரும் பரம்பரை தர்மகர்த்தாதான். மடாதிபதி என்று நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்களே என்றுதான் அந்தப் பெயரால் அழைக்கிறேன். நாம் சட்டப்படி அழைக்க வேண்டுமானால் அவர் மடத்தினுடைய பொதுமக்களுடைய சொத்துக்களை துர்விநியோகப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிற ஒரு பரம்பரை ஆதினகர்த்தா அல்ல தர்மகர்த்தா. அந்தப் பரம்பரை தர்மகர்த்தா இன்றைக்கு இழைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற குற்றங்கள், குறைகள், தவறுகள் என்னென்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இந்த அரசுக்கு, அறநிலையத் துறைக்கு உரிமை இல்லையா? நான் இதை இந்த மன்றத்திலேகூட சொல்லவில்லை என்றால் வேறு எங்கே சென்று சொல்வது? தெருவிலே நின்றுகொண்டா சொல்ல முடியும்? நீங்கள்தானே பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்களை மாற்றுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். மாற்றுகின்றபொழுது என்னென்ன சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டாமா?

நான் இன்னொருவரைப் பற்றியும்கூடச் சொல்லப் போகிறேன். அதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் கவலைப்பட மாட்டார்கள். காரணம், அதிலே அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. ஆலயங்களுக்கு நன்மை இருக்க வேண்டும்; ஆலயங்கள் வளர வேண்டும்; ஆலயங்கள் செழித்தோங்க வேண்டும் என்பது அவருடைய அக்கறை அல்ல. அவருடைய அக்கறை என்னவென்பது எல்லோருக்குமே தெரியும்.

ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் யாருக்காகவோ இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள். நான் அவருடைய உணர்வை மதிக்கிறேன். நான் இங்கே யாரையும் குற்றம் சாட்டிச் சொல்லவில்லை. அறநிலையத் துறையின் அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட ஒரு பரம்பரை தர்மகர்த்தா ஒழுங்கினமாக நடக்கிறார் என்கின்ற அந்தச் செய்தியை மன்றத்தில் எடுத்து வைக்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மன்றத்திலே முதலிலே இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர், வழகறிஞர் திரு. ஆனந்த கிருஷ்ணா அவர்கள் தொடக்கத்திலேயே அப்படித்தான் தொடங்கினார்கள். இந்த அறநிலையத் துறை என்பது ஊழல் நிறைந்தது. எல்லாத் தவறுகளும் நிகழ்கின்றன என்று, யாரைச் சொல்கிறார்கள் என்று பொறுத்துப் பார்த்தால் இந்தப் பரம்பரை தார்மகர்த்தா என்று ஆரம்பித்தார்கள்.

இன்னொரு செய்தியையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பக்கத்தில் இருக்கின்ற, அருள்மிகு பவானி அம்மன் திருக்கோயில், பெரியபாளையம், செங்கல்பட்டு மாவட்டம், ஆண்டுக்கு 20 இலட்சம், 30 இலட்சம் வருமானம் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கே வந்து வணங்குகிறார்கள். பெண்களெல்லாம் போகிறார்கள்; காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள். 60 இலட்சம், 50 இலட்சம் என்று சேர்த்து வைத்திருப்பதாகவும், வங்கியிலே போட்டிருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகளெல்லாம் சென்றால், அங்கே வருகின்ற மக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அந்தப் பரம்பரை தர்மகர்த்தாவாக இருப்பவர் அவர்களை அலட்சியப்படுத்துகிறார்; கேவலப்படுத்துகிறார்; அடிபணிய மறுக்கிறார். அவர்மீது அறநிலையத் துறை எடுத்த நடவடிக்கைகளைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று வழக்குமன்றத்திலே மாத்திரம் சுமார் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ரிட் பெட்டிஷன்களைப்போட்டு ஸ்டே வாங்கி இருக்கிறார்கள்.

இன்னும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே நான் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் இன்றைக்கு, எந்தப் பணிக்காக இந்த மடங்கள் அமைக்கப்பட்டனவோ அந்தப் பணியில் ஈடுபடவில்லை. ஆதினகர்த்தா என்ற முறையில் நான் பேசவில்லை.

இன்னொரு பக்கத்தில், பல ஆலயங்களில் உள்ள பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் அங்கே ஈ.ஓ வைப் போடுவதைத் தடுத்திருக்கிறார்கள்; ஸ்டே பெட்டிஷன் போட்டு ஸ்டே வாங்கிவிட்டார்கள். எந்தக் கணக்கையும் கேட்க முடியவில்லை; எவ்வளவு

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

வசூல் செய்கிறார்கள் என்ற கணக்கும் சரியாக இல்லை. ஆடிட்டிங் ரிப்போர்ட்டிலே, அங்கே நடந்திருக்கின்ற முறை கேடுகள் இவைகளின் மொத்தத் தொகை ஒரு கோடிக்கு மேல் வருகிறது, என்ன விளக்கம் என்று கேட்டால், என்னைக் காரணம் கேட்காதே என்று ஸ்டே வாங்குகிறார்கள்.

பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்களை நீக்க வேண்டும் என்று இந்த அவையிலே அத்தனைபேரும் சொல்லுகிறீர்களே, பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள்—மதுரை ஆதினத்தையும் சேர்த்தே நான் சொல்கிறேன்—அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் இங்கே ஒரு சட்டத் திருத்தத்தையும் நிறைவேற்றினோம். இரண்டு அவைகளிலேயும் நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தோம். மத்திய அரசுக்குத் தெரியாமல் அந்தச் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றவில்லை. இது பொதுப் பட்டியலில் இருப்பதால் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் நிறைவேற்றினோம். நிறைவேற்றிய பிறகு மூன்றாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அதற்கு எந்த விதமான விடிவுகாலமும் வராமல் அங்கேயே இருக்கிறது. இங்கே கூட உறுப்பினர்கள் அதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள், பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்களே, காரணம், இங்கே அர்ச்சகர்களைப்பற்றிப் பேசுகின்றபொழுது அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொன்னோமே, அதே விதிதான், அதே பிரிவுதான் இவர்களுக்கும் பாதுகாப்பை அளிக்கிறது. ஆகவே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்ற முயற்சியிலேகூட ஈடுபடாமல், இருக்கின்ற அந்த அதிகாரத்திற்கு உள்ளேயே மாநில அரசு இந்த அதிகாரத்தைப் பெற வேண்டும் என்று சட்டத் திருத்தத்தை அனுப்பினோம். ஆனால் அதற்கு இன்னும் விடிவு கிடைக்கவில்லை. அதனால் கொடுமையாளர்கள் அந்தக் கொடுமைகளை—தவறுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; விடிவு கிடைக்கவில்லை.

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

அன்பிற்குரிய நமது மாண்புமிகு கன்னியாகுமரி மாவட்ட உறுப்பினர் அவர்கள் இதிலேயெல்லாம் என்ன அக்கறை காட்டப் போகிறார்கள் என்றுதான் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். உங்களுடைய உணர்வுகளை, உங்களுடைய போக்குகளை அல்லது உங்களுடைய இலட்சியங்களைப் பற்றி நான் விவாதிக்க விரும்பவில்லை. அதற்கு இது இடமும் அல்ல. ஆனால், அடிப்படையாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்து மதம், இந்து மதம் என்று சொல்கிறீர்களே, அந்த இந்து மதத்திற்குள்ளேயே, காப்பாற்ற வேண்டிய ஆலயங்களை நிர்வகிப்பவர்கள் இவ்வளவு கொடுமைகளைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்களே இதற்கெல்லாம் விடிவுகாலம் எப்போது எப்படிக் கொண்டு வருவது?

எல்லாவற்றையும் நாங்கள் தீர்த்துகொள்கிறோம். எங்களிடத்திலே கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொன்னால், அதைத் தான் கேட்கிறேன், டாக்டர் சி. பி. இராமசாமி ஐயர் எல்லோரையும் அடையாளம் காட்டியிருக்கிறார், அவர்களுடைய இலட்சணம் எல்லாம் இப்படியிருக்கிறது. ஆகவே, தயவு செய்து, அரசே அதிலே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று. வெள்ளைக்காரனுடைய முடிவு அல்ல; வெள்ளைக்காரனுக்குப்பிறகு, இந்த நாட்டிலே சுதந்திரம் பெற்ற ஆட்சியிலே எடுத்த முடிவுதான். ஆகவே, அருள் கூர்ந்து நீங்கள். நமக்கு பிராக்டிக்கலாக நடைமுறைத் திட்டங்கள் தாருங்கள். என்றைக்கு வேண்டுமானாலும் அங்கே நிர்வகிப்பவர்கள், பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள்தான். நாங்கள் அதற்குள்ளே நுழைய விரும்ப வில்லை. இன்றைக்கும் சொல்கிறேன், எவ்வளவு சங்கடப்பட்டு கொண்டு, இந்த நாட்டிலே, 40 ஆண்டுகள், 50 ஆண்டுகள் வேறு அரசியல் காரணங்களுக்காக, எடுக்கப் பட்ட முயற்சிகளாலே பாதிக்கப்பட்ட இந்தத் துறை, கேட்பாரற்றுக் கிடந்தது, அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு கிடந்தது, கவனிப்பாரற்று கிடந்தது, இன்றைக்கு எல்லோருக்கும் கொஞ்சம் அக்கறை பிறக்கிறது. எங்களை பிட் பெர்சனாகப் போடுங்கள், எங்களை அறங்காவலராகப் போடுங்கள், நாங்கள் அங்கே வருகிறோம் என்று எல்லாம் கேட்கின்ற உணர்வு வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னுங்கூட, சொல்லப் போனால், நான் பல நேரத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன், புரட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பொழுது, சுமார் ரூ. 4 கோடியே சொச்சம் தான் இங்கே சேமிப்பு நிதியாக இருந்தது. ஆனால், இந்த 7 ஆண்டுக்காலத்தில், நீங்கள் எல்லாம், பாராட்டினீர்களே, அந்த ரூ. 7 கோடி வைப்பு நிதியை இங்கே உருவாக்கியதற்குப் பிறகு, இன்றைக்கு இப்பொழுது, சில மாதங்களுக்கு முன்புவரை நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற கணக்கு, 2,523 கோவில்களில் சேமித்து வைத்திருக்கிற தொகை, ரூ. 27 கோடியே 91 இலட்சத்து 3 ஆயிரத்து 254. (மேஜையைத் தட்டும் ஒலி). அரசு எவ்வளவு பத்திரமாக சேமித்து வைத்திருக்கிறது? மாண்புமிகு பாலச்சந்திரன் அவர்களை, உங்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன். நீங்கள் எல்லாம் இந்த அரசியலிலே நுழையாதிருந்த காலத்திலே எத்தனை கோடி சேர்த்து வைத்தார்கள்? தயவு செய்து சொல்லுங்கள். வருகிற பணத்தையெல்லாம் ஆலய நிர்வாகத்திற்குக் கொடுத்து விடுங்கள், அவர்களை அரசு அலுவலர்களாக மாற்றுங்கள், எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கு உறுதியாகக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொன்னால், எங்கே இருப்பு, கொடுக்க? தயவு செய்து, காட்டுங்கள்.

நாங்கள் ஆலய அலுவலர்களை மறந்துவிடவில்லை. ஆனால், அவர்களும் தங்களுடைய பணிகளை மறந்து விடக் கூடாது. இங்கே, சம்பளத்திற்காக வாதாடுகிற நீங்கள், அவர்கள் பணிகளையும் முறையாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கொஞ்சம்

புத்தி சொல்லுங்கள். இன்றைக்கு வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கிற பாக்கிகள் யாராலே என்று கருதுகிறீர்கள்? முடியாதது வேறு, விளைச்சல் இல்லாமல் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆனால், முடிந்த இடத்திலே வசூல் செய்யாமல் இருப்பது யாராலே? இந்த அற நிலையத் துறையிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் முயற்சி எடுத்தால் முடியாதா?

மாண்புமிகு திரு. இராசாராமன் அவர்கள் திருப்பணிகளைச் செய்யுங்கள் என்று உபதேசம் செய்கிறார்கள். நீங்கள் கிராமத்திலே இருக்கிற கோயில்களுக்குத் திருப்பணி செய்யுங்கள் என்கிறார். மிகச் சுலபம் உபதேசம் செய்வதற்கு. எங்கே இருக்கிறது பணம்? தங்கச் சுரங்கமா வெட்டி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏதோ, சிறுக, சிறுகச் சேர்த்து, எறும்பு சேர்ப்பதைப் போல, இந்த ரூ. 27 கோடியைப் பாதுகாத்து வைக்கிறோம். அது இருப்பதால் அல்லவா, ரூ. 7 கோடி ஒதுக்கி வைத்து, விளக்கு எரியாத கோவில்களிலே, விளக்கு எரிய வைக்க முயற்சி எடுக்கிறோம். கோவில்களிலே விளக்கு எரிந்தால் அல்லவா, அங்கே ஆலயத்திலே அலுவலர்கள் பணியாற்ற முடியும், அவர்கள் வீட்டிலே விளக்கு எரியும், அடுப்பு எரியும். கோவில்களிலே விளக்கு எரியவில்லையானால் ஆலயம் ஏது? ஆலய நடவடிக்கைகள் ஏது? ஆகவே, முதலிலே கோவில்களிலே விளக்கை ஏற்றி வைக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு ஆலயத்திலே பணி புரிகின்ற அலுவலர்கள் வீட்டிலே புரட்சித் தலைவர் விளக்கு ஏற்றி வைப்பார். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு விளக்கு ஏற்றி வைப்பதைத் தவிர, வேறு எதுவுமே தெரியாது. அது அற நிலையத் துறையானாலும் சரி, வேறு எந்தத் துறையானாலும் சரி; ஆலய அலுவலர்களை, நீங்கள் அரசு அலுவலர்களாக மாற்றி விடுங்கள் என்றார்கள். அரசு அதைப் பற்றி பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசு அலுவலர்களாக மாற்றுவதற்கு அல்ல. அங்கங்கே பணியாற்றுகின்ற அந்த ஆலய அலுவலர்களுக்கு ஒரு குறைந்தபட்ச உத்தரவாதம், எவ்வளவு சம்பளம் கொடுப்பது, ஊதியம் கொடுப்பது, அதைப்பற்றி பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மிக விரைவிலே, அதற்கென்று ஒரு குழு நியமித்து எந்த எந்த ஆலயங்களில், எவ்வளவு சம்பளத்தை உயர்த்த முடியும், எவ்வளவு அகவிலைப்படி உயர்த்தி அளிக்க முடியும் என்று அவர்களுடைய மனக்குறையை நீக்குகின்ற வகையில், நாம் இன்றைக்கு அந்த முயற்சியிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது, அறநிலையத் துறை தெரிவித்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆலய அலுவலர்களைக் காப்பாற்றுவதில், புரட்சித் தலைவர் என்றைக்கும் பின் வாங்கமாட்டார்; யார் காலத்திலேயும் கவலைப்படாமல் இருந்த ஆலய அலுவலர்களுக்குத்தான் இன்றைக்கு ரூ. 5 கோடிக்கு ஒரு நிதியை வைத்து, அதிலேயிருந்து வருகிற வட்டித் தொகையிலே இன்றைக்கு அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை வழங்கியிருக்கிறோம்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1986 ஏப்ரல் 25

30 இலட்சம் ரூபாயை 300 கிராமக் கோவில்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறோம். அதைப்போன்று பல்வேறு திட்டங்களை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு இன்றைக்கு நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, அவர்களுடைய சம்பளத்தை மிக விரைவிலே உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகளை அறநிலையத் துறை மேற்கொள்ளும் என்ற உறுதிமொழியையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆலய அலுவலர்கள் இறந்தால், உடனடியாக 5,000 ரூபாய் தரப்படுகிறது. அதை 10,000 ரூபாயாக மாற்றுவதற்கான அந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று வனத்துறையின் நிர்வாகத்தை சீரமைப்பதற்காக பல்வேறு திட்டங்கள் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன. அதைப்போன்று நம்முடைய தேயிலைத் தோட்டக் கழகம், இரப்பர் தோட்டக் கழகம், வனப் விலங்குகள் பாதுகாப்புத் துறை என்ற இந்த மூன்று இடங்களுக்கும் மூன்று தலைமைப் பதவிகளும் சீஃப் கன்சர்வேட்டர் ஆஃப் ஃபாரஸ்ட்ஸ் என்கின்ற தலைமை வன பாதுகாவலர் பதவி தரத்திற்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பொறுப்பை இரப்பர் தோட்டக் கழகத் தலைவராகவும், தேயிலைத் தோட்டக் கழகத் தலைவராகவும், வனவிலங்குகள் பாதுகாப்புத் துறைக்குத் தலைவராவும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திலே பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்களுக்கு சென்ற ஆண்டு பல சலுகைகளை வழங்கியிருக்கிறோம். அந்த வியாபாரத்தை ஒட்டி, அதிலே வருகின்ற வருமானத்தை ஒட்டி அவர்களுக்கு ஊக்கத் தொகை வழங்கப் பெற்றது. அதனாலே மிகப் பெரிய வெற்றியை, மிகப் பெரிய பயனை இன்றைக்கு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அரசு அலுவலர்களுக்குத் தருகின்ற அகவிலைப்படியை அவர்களுக்கும் வழங்குவதற்கும், ஒரு நிலையான ஊதியத்தை அவர்களுக்கும் வழங்குவதற்கும், பல்வேறு தரங்களில் இருக்கிற அந்த ஊதிய விகிதங்களை மாற்றியமைப்பதற்கும், ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, மூன்று மாத காலத்திற்குள் அந்தக் குழுவின் அறிக்கையைப் பெற்று, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழக அலுவலர்களின் ஊதிய விகிதங்களை மாற்றியமைப்பதற்கு உத்தரவிடப்படும் என்ற செய்தியை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர், எம். வீரப்பன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் யாரையும் குற்றஞ்சாட்டிச் சொல்வதாக இல்லை. இந்த அறநிலையத் துறையினுடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பரம்பரை அறங்காவலர் சிலருடைய பெயர்களை இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு நீங்கள் இந்த மானியங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது மாணிக்கவாசகர் பதவியைத் துறந்து பணியாற்றியதைப் போல நம்முடைய மதுரை ஆதீனமும் பணியாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புவது போப்பாண்டவர் அவர்கள் வாடிக்கன் சிட்டி ஸ்டேட்ஸ் பிரசிடென்ட். அவர்கள் இங்கே வருகை தந்தபோது பிரசிடெண்ட் ஆஃப் வாடிக்கன் சிட்டி ஸ்டேட்ஸ் என்ற முறையிலேதான் மரியாதை அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் மதவாதிகள் அரசியலுக்கு வருகிறபோது, பதவிக்கு வருகிறபோது ஆன்மீக வாதிகளாக மதவாதிகளாக இருக்கக்கூடாது என்றால் போப்பாண்டவர் அவர்களை கேலி செய்வது போலாகும்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, நாம் இந்து மதத்தைப்பற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பற்றி இஸ்லாமிய தோழர் எடுத்துச்சொல்லி தெரிந்துக்கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு நானும் இல்லை, இந்த அவையும் இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, அரவிந்தரைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் மிகப்பெரிய அறிவாளி; ஆன்மீகவாதி; அறிவுலக மேதை. அரவிந்தர் அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டுதான்..........

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, அரவிந்தர் எந்த மடத்திற்கும் தலைவர் அல்ல; எந்த சமயத்திற்கும் அவர் தலைவர் அல்ல.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, ஒரு சமயத் தலைவர், ஆன்மீகவாதி அரசியலில் ஈடுபடலாமா ஈடுபடக் கூடாதா என்பதை நாட்டுமக்கள் முடிவு செய்யட்டும். ஆனால் அவர்மீது ஊழல் குற்றம் இருந்தால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கட்டும். நான் அதற்கு உள்ளே போகவிரும்பவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதிலிருந்து நான் கேட்க விரும்புவது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. சில பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சில

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

காரணங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தினமணி பத்திரிகைக்கு என்ன காரணத்தால் விளம்பரம் கொடுப்பது நிறுத்தப்பட்டது? இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைக்கு என்ன காரணத்தால் விளம்பரம் கொடுப்பது நிறுத்தப்பட்டது? பிரஸ் கவுன்சிலில் கம்பிளைன்ட் இருந்தால் அல்லது ஸ்டான்டர்ட் ஆஃப் ஜர்னலிசம் இல்லை என்றால், அந்த தகுதி இல்லாமல் இருந்தால்தான் விளம்பரம் தருவதை மறுக்கலாம். காஷ்மீரம் கோர்ட்டிலே ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்திரா அம்மையார், முதலமைச்சர் படம் சம்பந்தமாக ஒரு பத்திரிகையைக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பத்திரிகைக்கு மாதா மாதம் 10,000 ரூபாய் விளம்பரம் கொடுக்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொண்டு, கொடுக்கப்படுவது ஏன் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பதில் இல்லை)

(இரவு 8-10)

திரு. சைதை சா. துரைசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு ஒரு விளக்கம் தங்கள் வாயிலாகத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அவையிலே விவாதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் யார்? இங்கே இருக்கின்ற 234 உறுப்பினர்கள் மட்டும் தங்களுக்குள்ளே விவாதித்துக் கொள்ள வேண்டுமா அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட விவரங்களை அறிந்து கொள்வதற்காக யாராக இருந்தாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட துறை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அல்லது அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது அந்த விளக்கத்தைத் தருவதும், குறைபாடுகளைத் தருவதும், இந்த அவையிலே எடுத்து வைக்க வேண்டிய கருத்தா அல்லது யாரை வேண்டுமானாலும் பேசக் கூடாது என்று சொல்லி இங்கே இருக்கின்ற 234 பேர்களைப் பற்றி மட்டும் அதாவது நம்மை நாமே பேசிக் கொள்ள வேண்டுமா? அவர்கள் அடிக்கடி பேச வேண்டாம், பேச வேண்டாம் என்று சொன்னால் நடைமுறைகளைச் சொல்வது அல்லது குறைபாடுகளைச் சொல்வது எப்படி ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசாங்க நிதியுதவி பெறக்கூடிய எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும் அல்லது அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்கக்கூடிய எந்த நிறுவனமானாலும் அது சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பற்றி இங்கே பேசலாம். அவர்கள் அவையிலே இல்லாவிட்டாலும் அவர்களைப் பற்றிப் பேசலாம்.

திரு. ஏ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் தகுதி பற்றிய சட்டத்திருத்தத்தை டெல்லி அரசுக்கு அனுப்பி இருப்பதாகவும் அது மூன்று வருடமாக கிடப்பிலே போடப்பட்டிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதனை விரைவுபடுத்த சட்டமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 25]

திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பத்தூர் சந்தனக் கிடங்கில் 200 பேர் தினக் கூலிகளாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களிலே தகுதி அடிப்படையில் 65 பேர்களை நிரந்தரமாக்கலாம் என்று நிர்வாகம் பரிந்துரைத்து இருக்கிறது. ஆகவே அந்த 65 பேர்களை நிரந்தரமாக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா, உரிய வகையில் ஆணையிடுமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, சந்தன மரக் கிடங்குகளில் பணியாற்றுகிறவர்கள் முழுமையாக எப்போதுமே வேலை செய்கிற வாய்ப்பைப் பெற்றவர்கள் அல்ல. தேவைப்படுகிற நேரங்களில்தான் அவர்கள் அந்த பணிக்காக அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆனாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட சிலரை எந்த அளவுக்கு முழு நேரமும் பயன்படுத்த முடியுமோ அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்கவேண்டும் என்று வனத் துறைக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எண்ணூரில் வி.ஜி.பி. அதிசய உலகம் அமைந்துள்ளது. இதற்கு சுற்றுலாத்துறை அனுமதி வழங்கியுள்ளதா? அந்த இடம் மின் வாரியத்தின் அனல் மின் நிலையத்திற்காக வேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே, அங்கே அதிசய உலகம் வருகிறதா அல்லது அனல் மின் நிலையம் வருகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் திடீரென்று இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவையான மிக முக்கியமான அனல் மின் நிலையத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்று மின்சாரத்துறை ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி அதற்காக நிலங்களைக் கையகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே தனியார்கள் இந்தச் சுற்றுலாத்துறை என்கிற பெயரால் தங்களுக்கென்று சில முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிகிறது. அதற்கும் சுற்றுலாத்துறைக்கும் அல்லது அரசுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பதி தேவஸ்தானம் ஆந்திர எல்லைக்குள்ளே இருந்தாலும் கூட முன்பெல்லாம் நாம் அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கடிதங்களை எடுத்துச் சென்றால் வி.ஐ.பி. என்று சொல்லி நம்மை தரிசனத்திற்கு அனுப்புவார்கள். தற்போது கடந்த ஒரு மாத காலமாக வி.ஐ.பி.யாக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, 100 ரூபாய் செலுத்திவிட்டுத்தான் போகவேண்டும் என்று இருக்கிறது. எனவே, நம்முடைய அறநிலையத்துறையின் மூலம்

தொடர்பு கொண்டு அதை நீக்குவதற்கும், பழைய முறைப்படியே நம்மை அனுமதிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்கின்ற வகையில் தொடர்பு கொள்ளுவார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பதி ஆலயம் ஆந்திர அரசுக்கு உட்பட்டது. ஆகவே நம்முடைய யோசனையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்பது தெரியாது. இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனையை அந்த நிர்வாக அதிகாரிக்கு அறநிலையத்துறை மூலம் தெரிவிக்க நாம் முயற்சிக்கலாம்.

திரு. அ. பாலுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் இந்த அறநிலையத்துறை மானியக் கோரிக்கையிலே கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கவில்லை. ஆனால் இது போன்று ஒவ்வொரு மானியத்திலும் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து காலதாமதப்படுத்தி விளம்பரத்திற்காகச் செய்கிறாரா? இதைத் தாங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்).

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, அவர் என்னுடைய பெயரைச் சொன்னார். அதனால் எனக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; அவர் ஒன்றும் தப்பாக சொல்லவில்லை, உட்காருங்கள்.

திரு. பரிதி இளம் வழுதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு நேரம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆணித்தரமாக பதில் அளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் என்னுடைய கட்சியை சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு மட்டும் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கவில்லையே ஏன் ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ரகுமான்கான் அவர்கள் மிகுந்த தந்திரத்தோடு யாருக்காகவோ இங்கே வாதாடுவதை எல்லோருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வில் அதற்கு என்னிடத்திலேயிருந்து ஏதாவது ஒரு பதிலை பெற்று அதை வேறு காரியத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். நாங்கள் அவ்வளவு இளிச்சவாயர்கள் அல்ல (கரவொலி).

காரணம் உச்ச நீதிமன்றத்திலே அதன் தொடர்பான ஒரு வழக்கு இருக்கிறது. நான் பொதுவாக ஒரு கருத்தை, எடுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவே, பொதுவாகவே முன்னாள்

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதையும், முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் சொன்னதையும் எடுத்து வைத்தேனே தவிர வேறு தனிப்பட்ட முறையில் எந்தப் பத்திரிகை பற்றியும் எந்த நேரத்திலும் கருத்தை எடுத்து வைக்க வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. ஒரு உதாரணத்திற்காக ஒரு கருத்தை, அதுகூட பெயரைச் சொல்லாமல் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றிரண்டு பத்திரிக்கைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி, அவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு). 10 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அந்த வழக்கு நிலுவையிலே இருக்கிறது. இப்படி முறையீடு செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, நீங்களும் அவர்களுக்கு விளம்பரம் கொடுப்பதாக சொல்லியிருக்கிறீர்களே, அப்படியானால் மாதம் ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு கொடுத்தால் என்ன தவறு என்று சுப்ரீம் கோர்ட் கேட்டு (குறுக்கீடு) தயவு செய்து கேளுங்கள்—நீதிபதியினுடைய ஆலோசனையை இதில் கேட்டு—நாங்கள் எந்த பத்திரிக்கையையும் வெறுப்பது இல்லை. முறையாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்—இறுதி தீர்ப்பு வழங்கும் வரை அந்த 10 ஆயிரம் ரூபாய் அந்த விளம்பரத்திற்காக வழங்குகிறோம் என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் கேட்கின்ற பத்திரிகைகளுக்கும் விளம்பரம் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த விவரங்கள் கூட இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) தினமணி, எக்ஸ்பிரஸ் எல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் அதையெல்லாம் நான் சொல்லவிரும்பவில்லை. தனிப்பட்ட எந்தப் பத்திரிகை பற்றியும் நான் எதுவும் சொல்லவும் இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இவ்வளவு விரிவாக பேசிவிட்டு கடைசியில் எனக்கு பதில் அளிக்காத காரணத்தால் நான் அவையை விட்டு வெளியேறுகிறேன்.

(திரு. அ. ரகுமான்கான் வெளிநடப்பு செய்தார்.)

திரு. ஜி. கே. ஜே. பாரதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாலும் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தருடைய திருமடம் இந்து சமய அறநிலையத்துறையின் ஆணையின் கீழ்தான் உட்பட்டிருக்கிறது. மடத்தின் ஆதீனக்காரர்கள் தவறு செய்வார்களேயானால் அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று அரசு ஆணை இருந்தும் கூட, தவறு செய்கிற ஆதீன மடத் தலைவர்கள் மீது நடவடிக்கையை அரசாங்கம் விரைந்து எடுக்குமா என்பதை அமைச்சர் பெருமான் குறிப்பாக அளிக்க வேண்டும்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் முன்னாலேயே குறிப்பிட்டேன். அந்த ஆதீனத் தலைவர்கள் இரண்டு பொறுப்புகளை வகிக்கிறார்கள். அந்த மடங்களுக்கு ஆதீனக்கர்த்தர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த மடத்திற்கு உட்பட்ட ஆலயங்களுக்கு பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்களாகவும் விளங்குகிறார்கள். இன்றைக்கு திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குள்ளே 11 ஆலயங்கள் உள்ளன என்று பட்டியல்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்களுடைய ஆதீனத்திற்கு உட்பட்ட ஆலயம் தான் மாணிக்கவாசகர் எழுப்பிய ஆவுடையார்கோவில் என்ற அற்புதமான திருக்கோயில். உலகத்திலே எங்கு தேடினாலும் அந்தச் சிற்பம் போல் கிடைக்காது. இன்றும் சிற்பக் கலைகளிலே ஈடுபடுகிறவர்கள், ஒப்பந்தம் செய்கிறபோது ஆவுடையார் கோவிலையும், மற்றும் ஒரு கோவிலையும் குறிப்பிட்டு, அவைகளை நீக்கி விட்டுத்தான் எந்தச் சிற்பங்களும் செய்யப்படும் என்று ஒப்பந்தம் போடுவார்கள். காரணம் அங்கு இருப்பதைப்போல, இன்றைக்கு இருக்கும் சிற்பம் செய்பவர்களால் செய்யமுடியாது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

அந்த மாணிக்கவாசகர் எழுப்பிய ஆவுடையார்கோவிலே முறையாக நடக்கவில்லை. அதனுடைய தேர் ஓடவில்லை. பழுதுபட்டிருக்கிறது. வணக்கத்திற்குரிய காஞ்சி மாமுனிவர், பெரியவர் அவர்கள், அவர்களிடம் செல்லுபவர்களிடத்தில் எல்லாம் அந்த வேண்டுகோளை விடுக்கின்றார்கள், அந்த ஆவுடையார் கோவிலின் தேரை ஓட்டுங்கள், ஓட்டுங்கள் என்று.

இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்களின் ஆதீனத்திற்கு உட்பட்டது தான் திருவிடைமருதூர் கோவில். அது ஒரு புகழ் பெற்ற ஆலயம். அங்கே இருக்கிற தேரும் ஓடவில்லை. அதை விற்பதற்கும் முயற்சிக்கிறார்கள். அதையும் ஓட்ட வேண்டும் என்று வணக்கத்திற்குரிய காஞ்சி மாமுனிவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இரண்டு வகைகளிலே ஒன்று, ஆதீனக் கர்த்தர்கள், இன்னொன்று பரம்பரை அறங்காவலர்கள்.

(இரவு 8—20).

இந்தப் பரம்பரை அறங்காவலர்சள் நாம் அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பினால், இவர்கள் நாங்கள் ஆதீனகர்த்தர்கள், அதன்வழியாக பரம்பரை அறங்காவலர்கள். எங்களை கேட்பதற்கு அரசியல் சட்டப்படி இடமில்லையென்று வழக்கு மன்றங்களில் ஸ்டே வாங்கி விடுகிறார்கள். அந்த முறையை மாற்றுவதற்கு அரசுக்கு இன்னும் வலிவாக சட்டப்படி உரிமை பெறுவதற்கு தான் சட்ட திருத்தமே மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செய்யப்பட்டது. அந்தச் சட்ட திருத்தத்திற்கு மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதல்

1986 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

கிடைத்தால் இவர்கள் ஆதீனகர்த்தர்கள் என்று அல்ல பரம்பரை அறங்காவலர்கள் என்று இருப்பதை அந்த நடவடிக்கையின் மூலம் அப்புறப்படுத்திவிடலாம். எரிகிற அடுப்பை பிடுங்கினால் கொதிக்கிற உலை தானாகவே அடங்கிவிடும். பணம் கிடைப்பதற்கு வழி வகுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஆலய நிர்வாகத்தை எடுத்துவிட்டால் அவர்களுடைய ஆட்டபாட்டமெல்லாம் அடங்கிவிடும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்னதாக ஒரு கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். அதாவது ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து வந்த தொழிலாளர்களை சில அதிகாரிகள் கொத்தடிமைகளாக நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னேன். அரசின் கொள்கை அதுவல்ல என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கே நடந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) அங்கே என்ன நடந்ததென்று என்னை விசாரிக்கவோ அல்லது அதற்காக ஏற்பாட்டைச் செய்யவோ இல்லை. நான் அங்கே நேரில் இருந்தவன். நான் அங்கே தகராறு பண்ணியதற்குப் பிறகு தான் ரேஞ்ச் ஆபீசர் வந்து வாகனத்தைக் கொடுக்க முயன்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த நிகழ்ச்சி நடந்தபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அங்கேயிருந்து, அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகுதான் அந்த வாகனம் தரப்பட்டதென்று இருக்குமானால், அந்த அதிகாரியின் மீது தக்க நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கப்படும்.

திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிடர்களுக்கு சமபந்தி போஜனம், திருமணப் பதிவுக் கட்டணச் சலுகை எல்லா திருக்கோவில்களிலும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. நான் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில ஆலயங்களில் திருமணப் பதிவுக் கட்டணச் சலுகை அளிக்க மறுக்கிறார்கள். எல்லா திருக்கோவில்களிலும் அந்தச் சலுகையளிக்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கையெடுப்பார்களா என்று அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ஆலயங்களில் இந்தத் திருமணங்களுக்காக ஒரு குறைந்தபட்சத் தொகையை தான் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனையை ஏற்று, அந்தப் பதிவுக் கட்டணம் கூட இல்லாமல் ஆதிதிராவிட மக்கள் கல்யாணம் செய்துகொள்வார்களானால் அவர்களிடத்தில் கட்டணம் எதையும் வாங்க வேண்டாமென்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்.

திரு. சு. பாலன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் அவர்களுடைய வெட்டு தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: ''மானியக் கோரிக்கை எண். 12 தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,92,21,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா.

திருவாளர்கள் கே. கல்லன், சு. பாலன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: ''மானியக் கோரிக்கை எண். 25 சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,88,27,000-க்கு மேற்படாதத் தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

1986 ஏப்ரல் 25]

கோரிக்கை எண். 45—காட்டு வளத்துறை.

திரு. சு. பாலன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : ''மானியக் கோரிக்கை எண். 45—காட்டு வளத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 14,98,49,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்''.

மானியக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.

திருவாளர்கள் ஜெ. ராஜபாபு, மற்றும் சு. பாலன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : ''மானியக் கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,07,72,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு.

திரு. சு. பாலன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : "மானியக் கோரிக்கை எண் 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 18,16,12,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (26-4-1986) காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 8-26 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

69. வருவாய்த்துறையின் 13-4-1960 ஆம் நாளிட்ட எஸ். ஆர். ஓ. ஏ. 2522/1960 ஆம் எண் அறிவிக்கையில் திருத்த மொன்று செய்வது குறித்து வணிக வரிகள் சமய அறக்கட்டளை கள் துறையின் 2-12-1985-ம் நாளிட்ட 1082 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

131. கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 1986-87 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

132. கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனாத் துறை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1986-87 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

133. கோரிக்கை எண். 45—வனத்துறை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 1986-87 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

134. கோரிக்கை எண். 47—செய்தி-திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1986-87 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS